

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

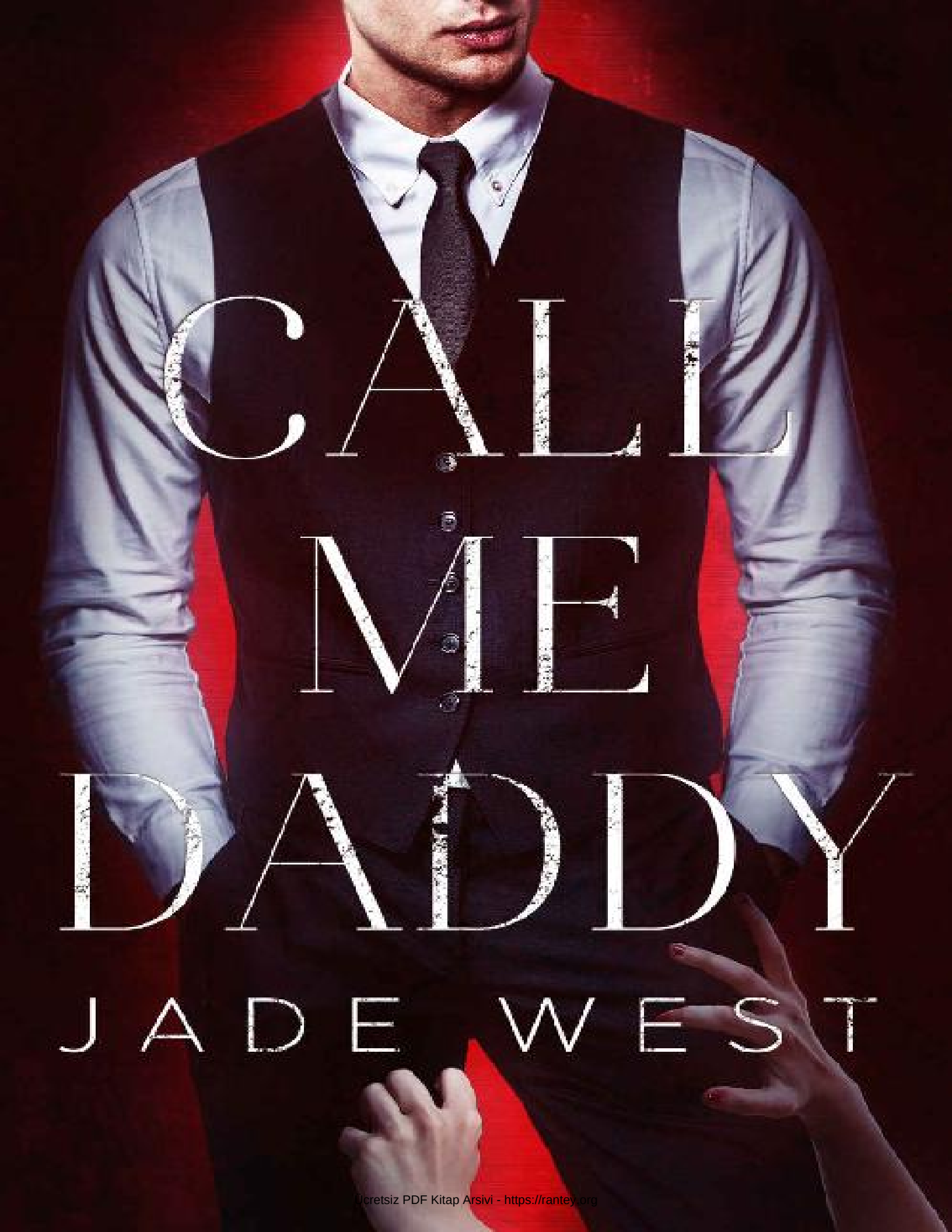
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CALL ME DADDY

JADE WEST

BANA BABA DİYİN

JADE WEST

İÇİNDEKİLER

Sorumluluk

Reddi

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Sonsöz

Teşekkür Jade West

Hakkında

Call Me Daddy telif hakkı © 2017 Jade West

Yazarın manevi hakları ileri sürölmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için yayıncıya "Dikkat: İzinler Koordinatörü" adresine aşağıdaki e-posta adresinden yazabilirsiniz.

John Hudspith tarafından düzenlenmiştir - www.johnhudspith.co.uk
Kapak tasarımı RBA Designs'dan Letitia Hasser'e aittir -
<http://designs.romanticbookaffairs.com/> Tüm sorularınız için jadewestauthor@gmail.com

İlk yayın tarihi 2017

SORUMLULUK REDDİ

Başlığa bakarak karar
verin.

Eğer bu kitabın size göre olmadığını düşünüyorsanız, muhtemelen
hakklısınız. Eğer şimdiden ıslandıysanız, umarım bu yolculuğun tadını
çıkırırsınız.

Sevgiler, Jade <3

DEDİKASYON

Bu kitap suçlu zevklere, pembe parıltılara ve baba sorunlarına adanmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM

LAINE

Aptal ayakkabılarım bu hava için uygun değil. Ayak parmaklarımdan arasından soğuk su sızıyor ve nefesim buğulu, ıslak saçlarım yanaklarımda donmuş saman gibi. Yağmurun altında zorlukla görebiliyorum.

Doğum günümün Kasım ayına denk gelmesine lanet olsun.

Gardırop seçimlerim hakkında daha fazla düşünmediğim için bana lanet olsun.

Bu saatte dışarıda olmayı planlamıyordum, on sekizinci yaş günü olsun ya da olmasın. Bulutlu bir öğleden sonra hızlı bir kahve içmek için giyinmişim, fırtınalı bir akşamda kulübe gitmek için değil - taytlar ve dışarıda tuttuğundan daha fazla yağmur tutan kabarık deniz mavisi bir hırka altında askılı bir bikini. Bu aptalca senaryo tamamen Kelly Anne'in suçu, Brighton'ın arka sokaklarındaki adi bir kulüpte dağıtılmadıkça bunun gerçek bir doğum günü kutlaması olmayacağı konusunda ısrar ediyor. *Harika vakit geçireceğiz, dedi, sadece bir otobüs yolculuğu ve birkaç içki, dedi. Kim bilir, belki seksi biriyle tanışırsın ve sonunda V'yi bırakırsın. kart, dedi.*

Bakire statümü, adımları bile bilmeyen rastgele biriyle arka sokakta sarhoş bir fumble için takas etmeye hiç niyetim yok.

Şimdi de tipik Kelly Anne tarzıyla beni ekti. Onu son gördüğümde kalın çerçeveli gözlükleri olan yelekli bir hipsterla dudak dudağa gelmişti. Sonra gitti, tekila kokulu feromonlarla hipster-adam'ın evinde biraz çarpışma ve öğütme için gitti, şüphesiz. Her zamanki gibi, telefonumu, cüzdanımı ve anahtarlarımı hala çantasında saklıyor.

Onlara göz kulak olacağına bir an bile inanmam benim aptallığım. Sizi inandırmaya çalışsa da Kelly Anne için birkaç tekiladan sonra hiçbir şey güvenli değildir.

Sırılsıklam ceplerimi karıştırıyorum, birkaç ıslak sigara kâğıdından başka bir şey yok.

Aptal, ben tam bir aptalım.

Newhaven'a dönmek için gerçek bir planım yok. Bu on millik bir yürüyüşün en iyi kısmı ve hipotermiye yenik düşmeden ya da denize düşmeden geri dönme ihtimalim sıfıra yakın. Eminim benden daha fazla korkmuş olmam gerekir ama garip bir şekilde soğukkanlı hissediyorum. Aslında, soğukkanlılıktan çok uyuşukluk var. Belki ben de birkaç tekilayı fazla kaçırmışımdır, belki de cebimde beş kuruş olmadan yapayalnız kaldığımı fark edecek kadar beni önemseyen kimsenin olmadığını bilmenin üzüntüsüdür.

Kelly Anne'in en iyi arkadaşı ve doğum günümü önemseyen tek gerçek kişi olması her şeyi anlatıyor. Bu gece eve gitsem bile kimse olmayacak. Annem yine uzakta, Fransa'da son fetihiyle birlikte. Adı Denny. Orada çalışıyor, zenginler için mülkler yapıyor, anneme onlardan biri olduğu yanılsamasını veriyor ve tek istediği de bu. Bu ve onunla daha uzun süre birlikte olacak bir adam. Denny ile şu ana kadar çok iyi, altı ay ve güçlü gidiyor. En azından bu yıl mesaj atacak kadar doğum günümü hatırladı.

Sanırım deniz kenarına doğru gidiyorum, *umarım* deniz kenarına doğru gidiyordumdur. Orada bütün gece açık kalan barlar var, belki bir şeyler bulabilirim.

Sabaha kadar takılabileceğim bir yer, bir şeyler bulana kadar vakit geçirebileceğim sıcak bir yer - ama kimliğim yanımda değil, o da Kelly Anne'in çantasında. Bir içki için param olsa bile, kimse kimliğim olmadan içki almama izin vermiyor. Toplu taşıma araçlarında hala yarı bilet alıyorum, o kadar genç görünüyorum. Kelly Anne çok sarışın olduğum için olduğunu söylüyor. *Sen*

Şu ürktücü porselen bebeklere benzediğini ama daha güzel olduğunu söylüyor. Sanırım bu bir iltifat olmalı.

Belki de bir polis karakolu bulmaya çalışmalı, üzgün durumumu açıklamalı ve sabaha kadar kalmama izin vermelerini ummalıyım. Belki de güneş doğduğunda, eğer yağmur durursa, eve doğru on millik bir yürüyüş çıkabilirim. Belki eve girmenin bir yolunu bulabilirim ya da Kelly Anne'in evine gidip yeniden ortaya çıkmasını bekleyebilir, kendi doğum günümde beni beş kuruşuz bırakıp gittiği için ona ağzımın payını verebilirim.

Belki ailesi evde olur, belki kurumama ve yatak odasında beklememe izin verirler.

Uyuşmuş ayaklarım bir su birikintisinde sıçırıyor ve düşündüğüm kadar uyuşmamış oldukları ortaya çıkıyor. Dişlerim takırdıyor, kollarım sımsıkı bağlı, ıslak hırkam tenime o kadar soğuk geliyor ki buz banyosu gibi. Her şey

Burası daha karanlık görünüyor. Yakındaki kulüplerden gelen uzak bas seslerini duyamıyorum, sadece ara sıra bir arabanın uğultusu ve yağmurun davul sesi geliyor. Sokaklar

Dar, arka sokaklardan oluşan bir fare yolu, çöp yığınlarıyla dolu tekerlekli çöp kutuları. Kötü kokuyor ve loş ışık ve yağmur yönümü bulmamı neredeyse imkânsız kılsa da, buranın deniz kıyısına giden yol olmadığından eminim. Nerede olduğuma ya da nereye gittiğime dair en ufak bir fikrim yok.

Bok, bok ve daha fazla bok.

Bu üzücü karmaşada ilk kez korkunun omurgamdan yukarı tırmandığını hissediyorum. Boyumdan büyük işlere kalkışıyorum ve tekilanın etkisi hızla geçiyor. Hem de çok hızlı.

Sinirlerim dişlerimden daha fazla gevezelik ediyor. Bir sigara için adam öldürebilirim, sadece gerginliğimi azaltmak için ve köşeyi döndüğümde şanslı olabilirim. Gölgeli bir kapı aralığında tek başına bir figür duruyor. Kapüşonlu bir tişört giyiyor, bu yüzden yüzünü zorlukla görebiliyorum, baktığımdan değil. Parmaklarının arasındaki sigaranın parıltısına fazlasıyla odaklanmış durumdayım.

"Hey," diyorum ıslak saçlarımı yüzümden geriye doğru düzelterek. "Bana bir sigara verebilir misin?"

Bana bakıyor, bunu hissedebiliyorum ama gölgelerin arasında gözlerini göremiyorum. Büyük, benden çok daha büyük. Ot ve terle karışık bayat vücut spreyi kokuyor ama şu anda bunların hiçbirinin önemi yok.

Ona adımın Laine olduğunu ve aptal bir arkadaşımın dışarı çıktığını, giderken telefonumu ve anahtarlarımı da yanında götürdüğünü söyleyerek bir monologa başlıyorum. Ona bugün doğum günüm olduğunu, hayatımın en berbat gecesini geçirdiğimi ve bana bir sigara verirse her şeyin biraz daha iyi olacağını söylüyorum. I

Sesimin ne kadar aptalca çıktığını, ne kadar zayıf olduğunu fark ediyorum. Ne kadar zayıf hissettiğimi.

Ne kadar yalnız hissediyorum.

Ama kendimi bildim bileli yalnız hissediyorum, bu yeni bir şey değil.

Parmaklarının arasındaki sigarayı bana uzatıyor ve biraz iğrenç

hissetmeme rağmen sigarayı ondan alıyorum.

"Teşekkürler."

"Görünüşüne bakılırsa yatma vaktin geçmiş," diye homurdanıyor. Sesi kalın ve hırıltılı ve beni huzursuz ediyor.

Sağanaktan saklanmaya ve sigaramı korumaya çalışarak kendimi duvara yaslıyorum.

"Bunu herkes söylüyor." Uzun bir nefes çekiyorum. "On sekiz yaşındayım. Tamamen yasal, en azından bugünden itibaren. *Dünden beri*. Artık doğum günüm bile değıl. Şık bir kutlamadan bahsediyoruz, her şey daha iyi olabilir, değıl mi?"

Aptalca kıkırdamam ve mizah girişimim onun kafasını aşmış gibi görünüyor. Yine homurdanıyor. *Tamamen yasal*. Seçtiğim kelimeler için pişmanım.

Nefes almaya devam ediyorum, yere bakıyorum, nikotinin hoş gelmesinden başka hiçbir şeye konsantre olmuyorum.

"Tek başınasın o zaman?" Ses tonundaki alaycılığı duyabiliyorum. Bir aksanı var, biraz Cockney aksanı. Huysuz ve derin ve buranın yeraltı dünyasını yansıtıyor.

Ensemdeki ince tüylerin diken diken olduğunu ve bunun soğuktan olmadığını fark ediyorum. Karanlık bir sokakta olduğumu ve etrafta beni kapana kısılmış bir fare gibi hissettiren bir adamdan başka kimsenin olmadığını fark ediyorum.

Gülümsemeye zorluyorum, amaçsızca önümdeki yolu işaret ediyorum. "Arkadaşım yakında yanımda olacak," diye yalan söylüyorum. "Geri geliyor, tam bir aptal."

Gülüyor. "Az önce onun kaçtığını söyledin. Aklını başına topla."

"Lafın gelişi," diye tekrar yalan söyledim. "Geri dönecek... her an..."

"Elbette öyle olacak." Bana doğru bir adım atıyor ve ben bir adım geri çekiliyorum. "Kayıp küçük kız saçmalığını bırakabilirsin."

"Pardon?" Kalbim deli gibi çarpıyor olsa da gülümsememi koruyorum.

"İşler ne kadar?" Gözlerini üzerimde hissediyorum, her yerimde. Bana doğru bir adım daha atıyor. "O küçük şirin kıçına girmek için ne kadar istiyorsun? Utanma şimdi."

"Ama ben değılim..." Sigarayı bırakıyorum. "Ben bir..." Gözlerim kocaman ama hâlâ onunkileri göremiyorum. "Arkadaşım şimdi geliyor... şu anda yol..."

Kapıyı arkasından itiyor ve ot kokusu yüzüme çarpıyor. "Yukarı gel, ısın. Otum ya da daha sert bir şeyim var, ne istersen. Sen değıl mi? Bahse girerim görüldüğün kadar masum değılsindir." Sesindeki sırıtışı duyabiliyorum.

Başımı salladım. "Birazdan burada olacak ve ben gerçekten... Burada olmamalıyım..."

"Bahse girerim bu güzel küçük kız saçmalığıyla bir servet kazanıyorsundur."

"Ben oynamıyorum..." Ondan uzaklaşıyorum ama tekerlekli kutulardan birine geri dönüyorum. Karton kutular yere düşüyor ve beni zıplatıyor.

Daha yüksek sesle gülüyor. "Hadi bebeğim, bu kadar alaycı olma." Sesi temkinli, sarhoş. "Eminim amında sert bir yarak varken sesin çok güzel çıkıyordur."

Sırtımı çöp kutusuna dayadım ve o bana çok yakın. Nefesi yüzümde. Leş gibi kokuyor. *Kokuyor*. Küflü ve pis kokuyor, annemin eski erkek arkadaşlarından biri gibi... siyah dişli cam temizleyicisi... Disney izlerken elini bacaklarımın arasına sokan ve bir daha yanıma gelmeyen biri...

"Bunu istiyorsun... Bunu istiyorum..." Korkunç kahkahası tam kulağımın dibinde. Dudaklarını üzerimde hissediyorum. "Beni çok heyecanlandırdın bebeğim... bana duman için borçlusun... şimdi borçlusun... bu konuda ne yapacaksın?"

Etrafıma bakıyorum, bir çıkış görmeye çalışıyorum ama yok. Çok yakın, çok büyük ve kaçmaya çalışsam bile nereye gideceğim?

"Yapma..." Ben de diyorum ki. "Lütfen..."

"Eğer iyi bir kız olursan seni ısıtacağım, çok güzel hissettireceğim."

Göğsüm sıkışıyor, soğuk havayı içime çekmeye çalışırken boğazımda tıslıyor. Kalbim hızla çarpıyor, ama sanki burada değilmişim, sanki bu başka birinin başına geliyormuş gibi kopuk hissediyorum. Nefesini boynumda hissediyorum, hırkamin içinde kayan parmaklarının sıcaklığını. Savaşmam, tekmelemem, çığlık atmam ve yüzünü pençelemem gerektiğini hissediyorum ama o kadar uyumuşum ki. Çok korktum.

Başparmağı meme ucuma değiyor ve elektrik çarpmış gibi titriyor. "Bunu istediğini biliyordum," diye homurdanıyor.

Garip bir kopukluk hissi üzerime çöküyor, hiçbir şeyin olmadığı, her şeyin kolay olduğu, zihnimdeki sessiz yere saklanabileceğim ve bu ben değilmişim gibi davranabileceğim bir çukura çekilme hissi. Kulağıma değen dili beni kendime getiriyor. Islak ve sıcak hissettiriyor.

"Hayır," diyorum ve sesim bu sefer daha güçlü çıkıyor. Kıpırdanıyorum, bacaklarımı yukarı kaldırmaya çalışıyorum, ağzından uzaklaşmaya çalışıyorum.

"Sakin ol lan," diye tıslıyor ve kalbim kulaklarımda güm güm atıyor.

Sokağın başındaki arabaların gürültüsü beni teşvik ediyor ve ona saldırıp yüzüne sertçe vuruyorum. Küfredip tökezledi, yanağına dokunmam tekme atıp kaçmama yetecek kadar uzun sürdü.

"HEY!" diye sesleniyor. "GERİ GEL BURAYA!"

Arkamdaki su birikintilerinde ayak seslerini duyuyorum, uyuşmuş ayaklarım sokağı döverken ciğerlerimdeki hava yanıyor. Arkamda olduğunu hissedebiliyorum ama arkama bakmaya cesaret edemiyorum, sadece sokağın başındaki ışığa, yaklaşan bir arabanın sesine odaklanmaya devam ediyorum. Farları görüyorum, bulanık Yağmur ve arkamdaki tehlike beni doğruca yola sürüklüyor. El sallıyorum, zıplıyorum, lastiklerin gıcirtısını duyduğumda kollarımı başımın üzerine atıyorum. Farlara yakalanmış bir tavşan gibi gözlerimi kapatıyorum.

Bir araba kapısının çarptığını duyuyorum.

Bir el dirseğimi kavradığında bir mil sıçradım.

* * *

NICK

Kolunu tuttuğumda KIZ canlanıyor, iri mavi gözleri bana bakıyor, kirpikleri damlıyor. Ağzı açık, sadece birazcık. Nefesi buğulu.

O daha

genç.

Güzel bir

kız.

Ve korkuyor. Gerçekten korkuyor.

Ayak sesleri sağımda yere vuruyor ve onu görüyorum, o boktan çöpçüyü.

Kız irkiliyor, çekiştiriyor ama ben onu tutmaya devam ediyorum, kendimi onun narin küçük bedeniyle onu kovalayan sik kafalı arasına yerleştiriyorum.

Kafası güzel. Bir şeyle kafayı bulmuş. Hız muhtemelen.

"Defol git," dedim. "Geldiğin yere geri dön."

Omuz silkiyor. "Sadece küçük Laine ile takılıyorum, kardeşim. Burada bir sorun yok.

Hadi, küçük kız."

Bu pislikle bir yere gitmeden önce cehennem donacak.

Kaybedene gülümsedim. "Ben senin *kardeşin* değilim. Kendine bir iyilik yap ve burada bir sorun *çıkmadan siktir olup* git."

Bana yukarıdan aşağıya bakıyor ve yağmurun altında bile takım elbisemin kesimini fark ediyor. Gözleri Mercedes'e, hala kontakta olduğu belli olan anahtarlara kayıyor.

"Ben olsam denemezdım," diyorum. Ona doğru bir adım atıyorum, omuzlarım geride ve rahat. Onu alt edebilirim ve bunu biliyorum. O sadece başka bir ezik, başka bir serseri

ve ben hayatım boyunca bunlardan çok gördüm.

Ona ters ters baktım ve onu öne doğru çağırdım. Bok çuvalını hak ettiği yere koydum ama ben daha tek kelime edemedi geri çekildi, uyuşturucu ayakları birbirine takılıyordu.

"Bir şey demek istemedim. Onu tanımıyorum bile... onunla hiç karşılaşmadım..."

Geri çekilişini izlemeye zahmet etmiyorum. Gerek yok. Onun gibi sık kafalılar benim gibi adamları rahatsız etmez.

Kızı daha yakına çekiyorum ve kendine gelir gibi oluyor. Hırkası sıırılsıklam, omuzlarından sarkıyor ve titriyor.

"Laine?" Ben soruyorum. "Ben Nick. Nick Lynch. Artık güvendesin. Nereye gitmen gerekiyor?"

"Newhaven..." diyor ve sesi de en az kendisi kadar güzel. "Arkadaşım... bir adamı kaçırdı... anahtarlarım, param onda..."

"Peki arkadaşın şimdi nerede?"

Başını iki yana sallar. "Bilmiyorum..."

"Seni eve götüreceğim," diyorum ve sözlerim basit, açık. Beni Merc'in yolcu kapısına kadar takip edip tereddüt etmeden koltuğa oturduğunda şaşıyorum, ama bir şekilde sersemlemiş görünüyor. Belki de saf. Belki de onu bu karmaşanın içine sokan şey buydu. Ben de bundan şüpheleniyorum.

Genç, naif ve savunmasız.

Gecenin bu saatinde dışarıda tek başına olmamalıydı. Hiçbir şekilde *Burada*, Brighton'ın bu boktan yerinde. Ona daha mantıklı davranmayı öğretmiş olması gereken bazı bilinmeyen ebeveynlere duyduğum öfkeyi hissediyorum.

Kızını aramak için etrafta dolaşması gereken bir baba, onu arkadaki o lanet olası pislik gibi pisliklerden koruması gereken bir baba.

Çenemdeki seğirmeyi görmezden geliyorum. *Bu* duyguyu bir kenara itiyorum. Eve bırakılmaya ihtiyacı var. Sadece eve bırakmaya.

O benim sorunum değil ve olmak da istemiyor.

Arkasından kapıyı kapattım ve o da umursamadan kemerini bağladı. Çok saf. Kesinlikle saf.

Ama bu gece güvende. Benimle birlikte.

Onu eve götürene kadar güvende tutacağım.

Sürücü koltuğuna geçtiğimde bana bakıyor, hâlâ titriyor ama artık o kadar da korkmuş görünmüyor.

Ön camdaki buğu dağılana kadar bekliyorum. Silecekler camın diğer tarafından ritmik bir gümbürtü çıkarıyor.

"Eve giremiyorum," diyor sessizce. "Anahtarım olmadan olmaz..."

"Peki ya ailen?"

Yere bakıyor. "Annem uzakta." "Peki ya baban?"

"Benim yok."

"Annen seni yalnız mı bıraktı?"

Başını sallıyor. "Normalde öyle yapar." İçim sızlıyor. *Babam yok.*

Sesimi sabit tutuyorum. Sıcak ve sakin. "Sana otel için nakit verebilirim. Nereye gitmen gerekiyorsa seni oraya götürürüm. Belki bir akraba? Bir teyze ya da amca? Komşu?"

Başını sallıyor. "Benim... kimsem yok..." İçimdeki sızıyı hissediyorum, şimdi daha güçlü. *Ben de hissetmiyorum.* "Telefonunu arayabilirsin, belki cevap verir?"

Çok utanmış görünüyor, başını sallıyor. "Kapattım... pilden tasarruf etmek için... neredeyse hiç pili yoktu..."

"Arkadaşının numarasını biliyor musun?" Başını bir kez daha sallar.

"Peki ya Facebook? Sosyal medya?"

Sesi çok sessiz. "Kelly Anne şey... o yapmaz... o bir adamla birlikte, sarhoş..." İç çekiyor. "Bana ikinci bir düşünce bile vermeyecek... bu gece değil..."

İşin gerçeği de bu değil mi?

Arabayı vitese taktım. "O zaman sabaha kadar benimle kalsan iyi olur."

Ben uzaklaşırken tartışmaya bile kalkışmıyor.

* * *

L A I N E

Nereye gittiğimizi bilmiyorum. Neden korkmadığımı da bilmiyorum. Nefesim artık düzenli ve arabanın içindeki hava ıslaklığımı bastırarak kadar sıcak.

kıyafetler o kadar da kötü hissettirmiyor. Sinirlerim hala gergin, rahatlamamanın altında onları hissedebiliyorum. Kaçtığım için rahatladım.

Nick'e bakıyorum, yağmurda beni yakalayıp kurtaran adamı anlamaya çalışıyorum. O beni kurtardı.

Beni kurtaran bir adamdan nasıl korkabilirim ki?

Güçlü birine benziyor, Nick. Canavarları kovalayacak türden bir adama benziyor. Çenesi sert, burnu bir Roma oymasına benziyor ve saçları kurudukça kıvrılacak kadar uzun. Kalın kaşları, ciddi gözleri var. Ciddi görünüyor.

Çok uzun zamandır hissetmediğim kadar güvende hissediyorum. Belki de hâlâ tekilayla sarhoşumdur.

Ben kendimi çok küçük, o ise çok büyük hissediyor.

"Nereye gittiğimizi bilmek istemiyor musun?" diye soruyor. Sesi güzel. Derin. Güçlü, tıpkı geri kalanı gibi.

"Pek sayılmaz," diyorum.

"Uzak mı?" "Hayır."

Omuz silkiyorum. "Yolumu pek bilmiyorum. Bana söylesen bile nerede olduğumuzu bilemem, o yüzden fark etmez, değil mi?"

"Sanırım hayır, Laine, hayır."

Ona bakmadan duramıyorum.

"Arkadaşın pek de iyi bir arkadaş gibi görünmüyor."

"Sarhoşken berbat bir arkadaşır."

"Bu onu berbat bir arkadaş yapar, nokta." Bana doğru bir bakış attı.

"Böyle bir arkadaşla sahip olmaya değmez, Laine."

Ve o haklı. Haklı olduğunu biliyorum. Ama sahip olduğum tek kişi o. Bunu ona söylemek istemiyorum ama muhtemelen biliyordur. O gibi görünüyor

çok şey biliyor. O düzgün bir adam. Ciddi bir adam. Dünyayı tanıyan bir adam.

"Bugün benim doğum günüm," diyorum. "On sekizinci. Düdü. Dışarı çıkmak bile istemedim."

"On sekizinci mi?" Sesinde bir şaşkınlık var. Bu şaşkınlığı insanlardan her zaman duyuyorum.

"Evet, on sekizinci."

"Eminim bundan çok daha iyi doğum günü partileri yapmışsınızdır."

Ama ben yapmadım. Normalde bok gibidirler. Bunu ona da söylemek istemiyorum. Bir benzin istasyonuna girdi ve bir şey isteyip istemediğimi sordu. İstemiyorum.

Bana orada beklememi söyledi. Bekliyorum.

İçeride onu gözden kaybediyorum ve karnımda sinirlerim titriyor. Kendimi yine çocuk gibi hissediyorum, aptal bir çocuk. Belki de öyle davrandığım, bir yabancıнын arabasında kemerimi sıkıca bağladığım, her şeyin yolunda gideceğine güvendiğim içindir çünkü o yarım içilmiş berbat bir sigara karşılığında V kartımı çalmak üzere olan bir adamı gördüm.

Aptal çocuklar böyle yapar, değil mi? Aptal çocuklar aptalca şeyler yapar.

Kasiyere ödeme yaptığını ve ona gülümsediğini görüyorum. Güzel bir gülümsemesi var, beni aşık olmuş aptal bir kız gibi hissettiren türden bir gülümseme. Eminim ben de Nick gibi bir adama aşık olabilirdim, eğer şu anda böyle saçma bir durumda olmasaydım. Kasiyer de bana gülümsüyor. Sanırım bu ona çok oluyor. Ona benzeyen biri olsaydın sen de öyle yapardın.

O arabaya geri dönerken hırkamla oynuyormuş gibi yapıyorum. Arkaya birkaç çanta koyuyor ve tek kelime etmeden geri dönüyor. Sohbet etmeye çalışmıyorum. Aptal doğum günü karar verme süreçlerimi haklı çıkarmaya çalışmıyorum.

Brighton'dan çıkıyoruz. Yollar sokaklara, sokaklar şeritlere dönüşüyor ve bir yokuşun eteğindeki büyük ahşap kapılara geliyoruz. Araba yanlarına yanaştığında kapılar açılıyor ve geçmemize izin vermek için yana doğru kayıyorlar. Ne güzel. Araba yolu çakıllı ve bir park alanına açılıyor, şu güzel park alanlarından biri.

Ayağınızın altında çakılların çıtırdadığı yerler. Eminim ışıktaki süslü pembe şeydir.

Evi büyük. Gerçekten büyük.

Nicholas Lynch zengin olmalı. Yani zengin olduğu belli. Araba. Ama doğru düşünemiyordum. Bunu düşünecek kadar düzgün düşünmüyordum.

Kontağı kapattı ve arabadan indi. Benim için kapımı açtı.

"Evim güzel evim," diyor. "Sabah seni Newhaven'a götüreceğim, işleri hallederiz Laine, merak etme."

Başımı salladım ve dışarı çıktım. Çakıllar çıtır çıtırdı, tam da düşündüğüm gibi. Çantaları arkadan aldı ve ben de eve baktım. Bir ahırdan dönüştürülmüş. Büyük pencereler alt katı kaplıyor. Arabayı kilitliyor ve beni ön girişe götürüyor. Büyük ve ağır, ferforje bir tokmağı var. Bu Açarken gıcırıyor. Küçükken hep bunlardan bir tane isterdim - büyük bir gümbürtü sesi çıkaran büyük bir kapı tokmağı.

Böyle bir evi çok isterdim.

Düzgün bir aile için düzgün bir ev.

Acaba bir ailesi var mı?

Bana içeri girmemi işaret etti ve ben kendimi garip hissettim, ayak parmaklarım hala Yağmur. Ayakkabılarım sıırıslıklam oldu. Onları bırakıp yalınayak gidiyorum ve saçlarımın sırtımdan aşağıya ve onun lüks ahşap zeminine damlamasını umursamıyor gibi görünüyor. Mutfağa giden yolu gösteriyor. Kocaman, kirişli ve şu süslü ocaklardan birine ve granit bir adaya sahip.

"Ne içmek istersin, Laine?" "Sadece su, lütfen." Sesim zayıf geliyor.

Buzdolabından bir şişe alıp bardağa dolduruyor. Güzel mineralli bir şey. Bardağı uzatırken parmakları benimkilere değiyor ve sıcaklar. Büyük.

"Teşekkürler," dedim. "Beni kurtardığın için. O adam... o..." "Hayat kaybı. Pislik."

Nefes alıyorum. "Ben tam bir aptalım. Sanki Kelly Anne birkaç tekiladan sonra buralarda takılırdı." Gülüyorum ama kulağa acınası geliyor. "Ne kadar aptalım."

"Seni doğum gününde terk etti. O bir *ahmak*, Laine."

Ceketini çıkarıyor ve ne kadar özel dikilmiş olduğunu fark ediyorum. Üzerinde beyaz bir gömlek var. Üzerine tam oturuyor, pahalı saat reklamlarında gördüğünüz insanlar gibi. Onlardan biri olabilir.

Çantalardan birini karıştırıyor ve bir demet çiçek, bir de kremalı pasta çıkarıyor. Sessizce izliyorum. Aptal gibi. Bir çekmeceyi karıştırıyor ve görüşümü engellemek için sırtını bana dönüyor.

Arkasını döndüğünde, kremaya saplanmış küçük çizgili doğum günü mumlarından biri vardır. Yanıyor, küçük bir alev titreyerek uzaklaşıyor.

Neden ağlamak istediğimi bilmiyorum.

Gözleri çok karanlık. Sadece arabadaki gölgeler değildi. O yaklaşıyor ve ben muma bile bakmıyorum, ona bakıyorum. "Mutlu yıllar, Laine. Üzgünüm, yapabileceğimin en iyisi buydu. Ellerin de benzin istasyonunda çok fazla doğum günü seçeneği var."

Çiçekler karanfil. Kırmızı olanlardan. Pasta çikolatalı. En sevdiğim kalın koyu kreması olan bir ekler.

Şimdiye kadar yediğim en güzel doğum günü pastası. Bu düşünce gözlerime batıyor ve boğazım gıcıklanıyor. Saçma. *Ben* gülünç biriyim.

Sarhoş, adrenalini yüksek, yorgun, korkmuş ve mutlu. "Teşekkürler," diyorum, sanki bu yeterli olabilirmiş gibi.

Ama kesiyor. Kesiyor. Yeterliymiş gibi gülümsüyor.

"Bir dilek tut," diyor.

Ve biliyorum.

Aptalca bir dilek.

Çılgınca bir
dilek.

Kendimi bildim bileli her yıl dilediğim bir dilek.

Bir yıldız diliyorum. Babam için diliyorum, her neredeyse.

Babamın nerede olduğunu bilmiyorum. Onu görsem bile tanımam.

Ama şu anda, beni yağmurdan kurtaran adam, kara gözlü, şakaklarındaki kır saçları ve pahalı bir saat reklamından çıkmış gibi görünen gömleği olan adam. Şu anda, *bu adamın* babam olmasını diliyorum.

İKİNCİ BÖLÜM

NICK

MACULINEA ARION, mavi İngiliz kelebeklerinin en büyüğü ve en nadir olanıdır. Küçük, mavi gözlü Laine bana bir tanesini hatırlatıyor - kırılgan, narin ve yırtıcıları davet eden, kendi güzelliği hakkında hiçbir fikri olmayan.

Kelebek koleksiyonu yapıyorum.

Losyonu sepete koy tarzında değil, sadece onları hem büyüleyici hem de güzel bulduğum için.

Ne yazık ki artık onları hayranlıkla izleyebildiğim zaman genellikle ölmüş oluyorlar. Bir kelebek ağı ve İngiliz yaban hayatına dair bir *gözcü rehberiyle* çayırdaki geçirilen uzun yaz günleri çoktan geride kaldı.

Laine'in nefesi bir anda kesiliyor, doğum günü dileğini söylerken gözleri bir anlığına parlıyor.

Laine gibi bir kızın ne dilediğini sormak istiyorum ama sormuyorum.

"Çok güzel bir eviniz var," diyor ve yanaklarına yeniden renk geliyor.

"Teşekkür ederim."

Bana pastasını onunla paylaşmak isteyip istemediğimi sordu. Her şeyin onun için olduğunu söyledim.

Çenesinden aşağı krema akarken kıkırdıyor ve ben de gülümseyip onunla birlikte gülüyorum, her ne kadar sıkım seğirse de.

Olmamalı ama oluyor.

Bana dağınık yediğini söylüyor. Beceriksiz.

O gergin insanlardan biri olduğu için böyle olduğunu söylüyor. Endişeli.

Ona inanıyorum.

Onun titrek parmaklarını sikime dolamak ve boşalana kadar avucunun içinde sarsılmak istiyorum.

Olmamalı ama oluyor.

Onun için kabarık pembe bir bornoz çıkardım ve kızımın olduğunu söyledim. Onu banyoya götürüyorum ve o üstünü değiştirirken kapının dışında duruyorum. Karşılığında bana yıkamaya hazır ıslak kıyafetlerini veriyor ve bana verdiği küçük beyaz külotları görünce nabzım hızlanıyor. paket.

Sahanlığa çıktığında bornoz onu cüceleştiriyor, sıska bacakları pembe havluların altında çok narin. Saçları kuruyor, şimdi sadece uçlarından damlıyor ve gözleri benimkilere odaklanmış, keskin.

O burada iyi. Artık iyi hissediyor. Bana öyle söylüyor. Bana tekrar teşekkür ediyor.

Ona evi gezdiriyorum ve boş boş sohbet ediyorum, koridordaki kelebek resimlerini ve çocukken sahip olduğum eski ağı gösteriyorum. O soruyor Kaç yaşında olduğumu soruyor ve bunun için özür bile dilemiyor, ben bir cevap verene kadar bana bakıyor.

"Kırk iki."

Senin için çok yaşlı.

Gözlerinin ardındaki birçok soruyu görüyorum ve benimle ilgilenip ilgilenmediğini ya da sadece doğal olarak merak edip etmediğini merak ediyorum. Hiçbirini dile getirmiyor ama ben onu soruyorum.

Laine Seabourne. Babası yok. Kardeşi yok. Erkek arkadaşı *Denny* ile birlikte olan bir anne. Laine üniversitede çocuk bakımı okuyor. Laine çocukları seviyor.

Ona nedenini sorduğumda, daha önce kimsenin ona bunu sormadığını söyledi. Daha önce kimsenin ona sormadığı pek çok şey olduğundan şüpheleniyorum.

Oturma odamdaki bir koltuğa oturuyor ve bacaklarını altına çekiyor. Parmakları kucağında, belindeki sabahlık kemeriyle oynuyor.

"Kendi çocuğun olsun ister misin, Laine?" Soruyorum. "Bu yüzden mi?" Omuz silkiyor. "Sebebinin bu olduğunu sanmıyorum."

Bekliyorum. Nefesini dinliyorum.

Gülümsemesi kalbimi sakinleştiriyor. "Belki de sahip olamadığım şeyleri onlara verebildiğim içindir."

"Hiç sahip olmadığın şeyler mi? Oyuncakları mı kastediyorsun? Oyunlar mı?"

Başını iki yana sallar. "Zaman," diyor. "Birlikte oynayacağım biri. Sanırım ben de en az onlar kadar zevk alıyorum." Bana bakarken gözleri parlıyor ve ben onun zihninde nerede olduğunu merak ediyorum. Çay fincanları ya da oyuncak bebeklerle oynayıp oynamadığını, Barbie'nin yorganın altında Ken'i öperken gülüp gülmediğini.

Acaba o oyunu hiç oynadı mı?

"Birlikte oynayacağın kimse yok muydu Laine?"

"Bazen," diyor, "annemin erkek arkadaşı olmadığında ve işte olmadığında. O zaman benimle oynardı. Bazen."

"Kızım şu cebinize sığan küçük bebeklere bayılırdı. Hani şu gökkuşağı saçlı olanlardan, biliyor musun onları?"

Düşünüyor, sonra başını sallıyor ve aramızdaki yaş farkının ne kadar büyük olduğunu fark ediyorum. Onun zamanından çok önce.

"Kızınızın adı ne?" diye soruyor ve kalbim karıncalanıyor. "Jane."

Gülümsüyor. "Sabahlığı için Jane'e teşekkür et. Gerçekten çok rahat."

Başımı sallıyorum, Jane'in Laine'in giydiği sabahlığa benzer bir şeye hiç sahip olmadığını öğrenip öğrenmeyeceğini merak ediyorum.

Öğrenmeyecek. Tabii ki öğrenmeyecek. Yarın onu eve götüreceğim, iyi olduğundan emin olacağım ve sonra gideceğim, güzel Seni tanıdığım için. Ona el sallayacağım ve iyi bir hayatı olmasını umacağım, hizmet ettiğim için mutluyum.

Laine esneyip bana sırtıttığında kendime yalan söylediğimi anlıyorum. Burada, benim yanımda, sanki hep buradaymış gibi rahat. Sanki buraya aitmiş gibi.

"Yatma vakti," dedim. "Şu ahşap tepelerden Bedfordshire'a, genç bayan."

Ayağa kalkarken gülümsüyorum, ona elimi uzatmak çok doğal geliyor. Kocaman gözlerle elimi tutuyor.

"Jack Amca ben küçükken bana böyle derdi." "Jack Amca mı?"

"Annemin eski erkek arkadaşlarından biri. İyi adamlardan biri." Gözleri düştü. "Birkaç kişiden biri."

Boğazım düğümleniyor ama görmezden geliyorum. "Sana odanı göstereyim." *Senin* odan.

Elimi bırakmıyor, onu ayağa kaldırdığımda bile. Elim sıkı sıkı tutuyor, küçük parmakları benimkilerin içinde çok küçük. Onu üst kata çıkarıyorum ve doğruca sahanlığın sonuna, normal misafir odasına götürmek niyetindeyim.

çarşafaların beyaz olduğu, bir televizyonun, bir ebeveyn banyosunun, bir gardırobun ve düzenli olarak gelincik ve deniz manzarası resimlerinin olduğu bir oda. Sıkıcı oda. Onu oraya götürmeliyim.

Ama benim yok.

Jane'in odasına ulaşıyorum ve bacaklarım daha fazla yürümek istemiyor. Olduğum yere yapıştım, kapının koluna bastırırken ağzım kurudu.

Işığın düğmesine bastığımda Laine'in gözleri açılıyor ve gülümsediğinde lanetlendiğimi anlıyorum.

"Oh wow! Vay canına!" diyor ve her şeyi içine çekiyor. Tahtadan ve gümüş boyadan kendi yaptığım prenses kalesi. Köşedeki sallanan at, raftaki patchwork bebekler. Küçük tuvalet masasına, kalplerle oyulmuş beyaz ahşap yatağa hayranlıkla baktığını görüyorum.

Şeker, baharat ve güzel olan her şey yatağın üstündeki duvara işlenmiş.

"İşte küçük kızlar böyle olur," diyor. Başımı sallıyorum. "Kendini evinde hisset."

Bırakmadan önce elimi sıkıyor. "Teşekkürler Nick. Her şey için. Bu... çok güzel..."

Gitmesine izin vermeden önce ben de onunkini sıkıyorum. "İyi uykular."

Yatağa oturur ve zıplar. "Tahtakurularının ısırmasına izin verme." Ben kapıyı arkasından kapatırken kendi kendine gülümsüyor.

* * *

L A I N E

BU ODA BİR MASAL CENNETİ.

Kalbim acıyor. Gerçekten acıyor.

Jane'in sahip olduğu hayatı çok kıskanıyorum, ama esas olarak küçük bir gece için bile olsa bunun tadını çıkarabildiğim için minnettarım.

Tuvalet masasına oturuyorum ve güzel aynasını kullanıyorum. Bebeklerini raftan tek tek indiriyorum ve sevimli küçük prenses tarağıyla saçlarını tarıyorum. Prenses şatosunun tüm odalarına bakıyorum.

Keşke büyürken bu güzel oyuncaklardan bir tanesine bile sahip olsaydım.

Keşke yatağımın üzerinde *şeker, baharat ve güzel olan her şey* yazılı olsaydı.

Ama en çok Nick gibi bir babam olmasını isterdim. Jane çok şanslı olmalı.

Yatağın altındaki sevimli küçük Alice Harikalar Diyarında çay setiyle kaç kez oynadığını, sallanan atına her gün binip binmediğini ya da onu hafife alıp hiç dokunmadan öylece bırakıp gittiğini merak ediyorum. Acaba buradan gideli ne kadar oldu? Kaç yaşında olduğunu. Neye benzediğini.

Biraz araştırdım ama fotoğrafını bulamadım.

Kapının arkasına iliştirilmiş bir çizim var. Karalamadan başka bir şey değil aslında, gülen yüzü karalanmış bir adam.

DaDDy.

Bunu çizdiğinde genç olmalı. Giydiğim sabahlığa sığamayacak kadar genç.

Kalbim babası için minnetle çarpıyor. O beni kurtardı. Beni kurtardı ve bana bir doğum günü pastası verdi, beni sıcak, kuru ve güvende tuttu.

Umarım ne kadar minnettar olduğumu biliyordur.

Belki eve geldiğimde ona yemek ısmarlayabilirim, sadece küçük bir şey, teşekkür etmek için küçük bir şey. Belki onun için yemek pişirebilirim. *Bizim için.*

Güzel bir şey.

Nick'in evimde olduğu düşüncesi buzlu su banyosu gibi. Nick, çatlak mutfak fayanslarının ve tekmelemedikçe doğru düzgün kapanmayan buzdolabının arasına ait olamaz. Nick zengin, şık ve klas. Nick... Mükemmel.

Karnım zonkluyor.

Nick mükemmel.

Komodinin üzerindeki küçük beyaz lambayı yakıyorum ve sabahlığımı çıkarıyorum, bu küçük kızın odasında çırılçıplak kendimi tuhaf bir şekilde genç hissediyorum. Sabahlığı kapının arkasına, *DaDDy* resminin yanına asıyorum.

Jane'in yatağına tırmanıp tavana bakıyorum, onun burada yattığını düşünüyorum ve babasının koridorda onu tutmaya hazır olduğunu biliyorum.

Bu günü, yarını, ertesi günü ve büyüyene kadar her günü güvende tutun.

Keşke o ben olsaydım.

Nick'in beni yoldan kurtardığında kolumu sıkıca kavrayışını düşünüyorum. O korkunç adama beni rahat bırakmasını söylerkenki sesini duyuyorum. O kadar güçlü, o kadar kuvvetliydi ki...

Benimkini kavrayan elini düşünüyorum. Ellerini düşünüyorum.

Genelde kendime dokunmam. Sadece ara sıra, sık sık. Kelly Anne bana gülüyor, hiç vibratör kullanmadığım için aptal bir namuslu olduğumu söylüyor.

Nasıl olur da hiç vibratör kullanmazsın? Tanrım, Laine, ne kadar küçük bir çocuksun!

Ona hiç tampon kullanmadığımı, sadece havlu kullandığımı söylediğimde nasıl güldüğünü hatırlıyorum. Parmaklarımı hiç içime sokmadığımı söylediğimde nasıl dehşetle baktığını hatırlıyorum.

Nasıl yapamazsın?! Seks olmadan nasıl hayatta kalabiliyorsun, Laine?!

Ben gayet iyi hayatta kalıyorum. Genelde bunu çok fazla düşünmüyorum bile. Üniversiteyle, evi temiz tutmakla ve bir gelecek planlamakla çok meşgulüm.

Bir çeşit gelecek.

Yetişkin olmaya çalışmakla çok meşgulüm, çünkü annem yetişkin olmayı beceremiyor. Hep öyleydi.

Neden çocuk bakımı diye sorduğunda Nick'e söylemediğim şey buydu. Bu Çünkü gerçekten mutlu olduğum tek zaman, çocuklarla birlikte büyülü bir hayal dünyasında kaybolabildiğim ve bir süreliğine onlarla birlikte yaşayabildiğim zaman. Annesinin arkasını toplamak zorunda olan büyük bir kız olduğumu untabildiğim zaman, çünkü annesi hiçbir zaman kendine bakmayı pek becerememiştir.

Okuldan sonra akşamlarımı kendime yemek pişirmeye, ödevlerimi yapmaya ve evi toplamaya çalışarak geçirdiğimi untabildiğim zaman.

Her gece annemin odasının duvarından gelen sesleri ve bana hissettirdiklerini untabildiğim zaman.

İç çekiyorum ve sesim odadan duyuluyor.

Bu benim doğum günü dileğim olmalıydı. *Keşke sonsuza kadar burada yaşayabilseydim.*

Bunu düşünüyorum. Burada yaşamak. Jane olmayı. Ve bu düşünce beni gülümsetiyor.

Nick'in babam olduğunu, sabahları kahvaltımı hazırladığını ve saçlarımı karıştırdığını düşünüyorum.

Nick'in elimi tutup bana iyi bir kız olduğumu söylediğini düşünüyorum. Başımdan öptün.

Öp beni.
Nick'in ağzını düşünüyorum.
Büyük ellerini.
Bana dokunmasını düşünüyorum.
Yatak odamın duvarından duyduğum sesleri çıkardığını düşünüyorum.
Nasıl hissettireceğini düşünüyorum. Acıyıp acımayacağını.
Klitorisimi ovuyorum ve o koridorda uyurken kızının yatağında kendime dokunmak çok yaramaz hissettiriyor. Yaramaz ve yanlış hissettiriyor ve
Belki de adrenalin ve rahatlamanın birleşimidir, ama duramıyorum, sahanlıkta ayak sesleri duyduğumda ve onun uyumadığını fark ettiğimde bile. O kadar hızlı nefes alıp verdiğim, kalbimin hızla çarptığı ve ayak parmaklarımın kıvrıldığı o yere ulaştığımda bile.
Bittiğinde nefesim çok gürültülü.
Yan dönüp dizlerimi göğsüme çekiyorum ve Jane'in yatağının gıcırdadığını fark ediyorum.
Nick'in beni kesinlikle duymayacağına kendimi ikna ettim. Kesinlikle hayır, asla. En ufak bir şans bile yok. Bir tane bile.
Ta ki ayak seslerinin yatak odasının kapısından uzaklaştığını duyana kadar. Oh lanet olsun.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

NICK

Sabah duşumu alırken banyonun kapısını her zaman açık bıraktığımı söylüyorum kendime, yalnız yaşamının avantajlarından biri bu. Kendime her zaman ana banyodaki duşu tercih ettiğimi söylüyorum - sahanlıkta Jane'in kapısının tam karşısına açılan banyoyu. Kendime Laine'in uyuduğunu, muhtemelen çok yorgun olduğunu ve o ortaya çıkana kadar işimin çoktan bitmiş ve giyinmiş olacağımı söyledi.

Keşke dün gece onu duymamış olsaydım. Keşke oyalanmasaydım, kulağımı yatak odasının kapısına dayayıp meraklı parmaklarıyla Jane'in oyuncaklarını keşfettiğini duymasaydım. Ama o oyuncaklar Jane'in oyuncakları değildi. O güzel oyuncakların çoğunu küçük kızıma verme şansım olmadı.

Laine'in iyi uyuduğundan emin olmak istedim, kendime böyle söyledim. Hâlâ korkmadığından emin olmak istedim, bütün gece onu ara sokakta taciz etmeye çalışan pislik için endişelenerek uyanık kalmayacaktı.

Sikim kesinlikle sertleşmemiştir. Kapısının önünde ucuz bir sapık gibi otuz bir çekmemek için kendimi zor tuttuğum da söylenemezdi.

Kesinlikle kendine dokunduğunu duymak istemedim.

Sıcak su sihrini gösterene kadar omuzlarım gergin hissediyor. Kız burada olmamalıydı bile. Bu pervasızlık. Saçmalık.

Aptalca, düşünmeden karar verme hataları yapmam. Bu babamdan öğrendiğim bir şey.

Her kararın sonuçları vardır, derdi. Kendinizi bunlara maruz bırakmadan önce bunların ne olduğunu iyi bildiğinizden emin olun.

Beni öyle sonuçlara maruz bıraktı ki, yaralarını hala taşıyorum. arkamdan. Acımasız ama adil ve bu sayede beni daha iyi bir adam yaptı. Akıllı bir adam. Hesaplı bir adam. Kararlı, sorumlu, güçlü bir adam.

Tıpkı onun gibi.

Savunmasız genç kadınları alıp küçük kızının odasında yatırmayan bir adam. Eğer çoktan mezarında olmasaydı, babam aptallığım yüzünden kışımı yeniden bronzlaştırırdı. Onun anısına kendi kendime gülümsüyorum ve biraz vücut losyonu sürüyorum. Sanki kirli dürtülerimi temizlemek için bir şansları varmış gibi köpükleri cildime yedirerek sertçe fırçalıyorum.

Dürtülerimi kontrol altında tutmak için çok çalıştım. Arzularımı *kabul edilebilir* bir şekilde ifade etmek için çok çalıştım. Şimdi bunları düşünmenin zamanı değil, hele ki günaha girmiş biri mışıl mışıl uyurken.

sahanlığın karşısında. Saçlarımı şampuanlıyorum, parmaklarımı kafa derimde gezdiriyorum, kafamı tekrar oyuna sokmaya çalışıyorum.

Kahvaltı. Laine'in kahvaltıya ihtiyacı olacak. Kıyafetlerine ihtiyacı olacak. Ait olduğu yere, eve geri götürülmesi gerekecek.

Yine de, bu akşamın ilerleyen saatlerinde onun güzel, masum gülümsemesini düşündüğümde kanımı pompalamaya yetecek kadar ondan biraz zevk alabiliyorum.

Biraz zararsız eğlencenin kimseye zararı olmaz.

* * *

Laine

JANE'İN YATAĞI gerçekten çok rahat. Işık tül perdelerin arasından sızarken odası çok sıcak ve rahat görünüyor. Uzanıyorum, çarşafı geriye atıyorum, Nick'in dün gece kendimle oynadığımı duyduğunu bir gümbürtüyle hatırlayana kadar oldukça mutlu bir şekilde rahatlıyorum.

Kahretsin.

Onunla yüzleşme düşüncesiyle kalbim küt küt atıyor. Ne kadar nankör olabilirim ki? Kızının yatak odasında kendimle oynayarak onun nazik misafirperverliğinden faydalanmak? Kızının pembe çarşafı içinde? Yaltaklanmak yanına bile yaklaşamaz.

Dudağımı ısıırıyorum, bir şeyler düşünüyorum ve bunun için başka bir şey yok. Sadece bu işi bitirmem gerekiyor. Gülümseyip onunla yüzleşmeli ve bana çok kızmamasını ummalıyım. Nick gibi bir adamın bana kızgın olması düşüncesine katlanamam.

Beni hayal kırıklığına uğrattın.

Kapının arkasından Jane'in bornozununu alıyorum ve parmağımı resmindeki DaDDy yazısının üzerinde gezdiriyorum. O çok şanslı.

Kapıyı açmadan önce sıkı sıkı sarındığımdan emin oluyorum, tuvalet masasının aynasında kendimi kontrol ediyorum ve dağınık saçlarımı bir düzene sokuyorum. Sabah ışığında, bu odada o kadar genç görünüyorum ki, sanki yeniden küçük bir kız olmaya gerilemiş gibiyim.

Bu düşünce beynimde sıcak şekerlemeler gibi bir his uyandırıyor.

Kapı koluna basarken nefesimi tutuyorum. İşte başlıyoruz. Şimdi ya da asla.

Belki daha kalkmamıştır bile. Belki de çoktan kalktı ve gitti, kıyafetlerimi bir yığın halinde bıraktı ve *evimden defol, seni pis küçük kaltak* mesajından başka bir şey beni beklemiyor.

Umarım değildir.

Kapı açılır açılmaz suyun sesini duyuyorum. Ses benim evimdekinden çok daha güçlü, duşumuz en iyi ihtimalle bir damladan daha fazla değil. Sahanlığa çıkıyorum ve banyonun karşıda olduğunu görünce midem bulanıyor. Kapı birazcık açık. Duvardaki aynalı banyo dolabını görebiliyorum, tamamen buğulanmış. Siyah bir havlu bornoz bir yığın halinde

zemin. Onu orada, suyun altında çıırılçıplak düşününce nefesim kesiliyor.

Hayatımda ilk defa artık bakire olmak istemiyorum. Kendime güvenmek istiyorum, bir seks cadalozu gibi. Kelly Anne gibi istediğinin peşinden gidebilen kızlardan biri. Kelly Anne burada olsaydı, kabarık pembe sabahlığını atar ve oraya çıplak girerdi. Ona bir gülümseme ve *merhaba* gösterip peşinden içeri girerdi.

Kelly Anne gibi değilim, olsaydım bile Nick gibi bir adam benim gibi aptal ve küçük bir kızı istemezdi. Ne yaptığımı bile bilmezdim.

Muhtemelen iş kadını tipleriyle, ateşli gözlükleri, sıkı topuzları ve hınzır gülümsemeleri olan yaşlı kadınlarla çıkıyordur. Onunla kahve içerken politika konuşabilecek ve çarşafaların arasında onunla edepsizce konuşabilecek kadınlarla. Nick'in edepsizce konuştuğunu düşünmek bile tüylerimi diken diken ediyor.

Annemin yatak odasından duyduğum türden sesler çıkarıp çıkarmadığını tekrar merak ediyorum.

Kendimi toparlamaya çalışıyorum, o bitirene kadar gidip Jane'in odasında beklemenin daha iyi olacağına karar veriyorum ama yapamıyorum. Yine o tuhaf yerdeyim, her şey gerçeküstü geliyor ve ayaklarım kendi kendine hareket ediyor, parmak ucunda adımlar atarak sahanlıkta ilerlerken çok dikkatliyim. Biraz daha. Sadece biraz daha görmek istiyorum...

Yapmamalıyım. Gerçekten yapmamalıyım. Ama kendimi durduramıyorum. Kendimi durdurmak istemiyorum.

Yaklaşırken gözlerimi fayanslardan ayırmıyorum. Kaplıca otellerindeki gibi pahalı olanlardan. Bir keresinde Kelly Anne'in doğum günü için gitmiştim, sadece yüzmek için, ama her şeye bakmaktan kendimi alamadım. Çok güzeldi, çok görkemliydi. Nick'in evi de öyle. Şu modern lavabolardan biri var, fayansların üzerine oturan büyük seramik kaselerden biri, bizim evimizdeki eski lavabo gibi değil. Bir tanesinin üzerinde altın sarısı havlular var.

Şu süslü metal radyatörler. Banyonun rengiyle mükemmel uyum sağlıyorlar. Çok şık.

O havluların tenine değdiğini, işi bittiğinde kendini ovduğunu düşünüyorum ve gözlerim daha da içeri kayıyor, ayak parmaklarım kapıya yaklaşıyor. Yüzümdeki buharı hissedebiliyorum.

Güzel bir his.

Bunu yapmamalıyım. Bunu yaptığımı inanamıyorum bile.

Ayak parmaklarım fayanslara değdiğinde nefes alıyorum, kapının etrafını gözetleyecek kadar öne eğildiğimde gözlerim açılıyor.

Deliyim. Ben deliyim.

Ama kapıyı açık bıraktı... Bu onun hatasıydı... Belki de fark etmedim... Belki de tuvaleti ben istedim...

Onu görünce karnım zangır zangır titriyor. Sırtı bana dönük, iri parmaklarıyla saçlarına şampuan köpürtüyor. Omuzları geniş ve sırtı ince bir bele doğru inceliyor. Kaslı... yapılı... Sırtındaki belirginliği buharın içinden bile görebiliyorum.

Tanrım, lütfen beni görmesine izin verme.

Suyun saçlarını yıkaması için başını arkaya yatırıyor ve elleri vücudunda geziniyor. Keşke önünü de görebilseydim. Keşke her yerini görebilseydim.

Arkasına yaslanıyor ve elleri aşağıya iniyor. Mükemmel poposu geriliyor, kalçaları çok gergin ve kollarının hareket ettiğini görebiliyorum...

ve bu öyle hissettiriyor ki...

Kirli.

Kendine dokunuyor.

Şok dalgası içimde dalgalanıyor ve beynimi patlatıyor... oturma odasındaki televizyonu açtığımda olmaması gereken bir kanalda annemin erkek arkadaşının kirli DVD'lerinden birini oynatması gibi...

İçgüdüsel olarak gözlerimi kapattım, sonra yapmamam gerektiğini çok iyi bilerek yayılmış parmaklarımın arasından onu izledim. İçimin karıncalanmaması gerektiğini bilerek.

özel yerler, ekrandaki o büyük damarlı penisleri görünce kendime dokunmak istememeliyim.

Çok büyük görünüyorlardı. Hayal ettiğimden çok daha büyük.

O adamlar yatak odamın duvarından duyduğum seslerin aynısını çıkardılar. Ve Nick de sesler çıkarıyor.

Sessiz olanlar. Nefes ve homurtudan başka bir şey yok. Suyun sesinden onu zar zor duyabiliyorum ama bu şimdiye kadar duyduğum en şaşırtıcı şey.

Kalçalarım sıkıca kenetleniyor ve orada çırpınıyor. Jane'in yatağına koşup kendime dokunmak istiyorum ama yapamıyorum, izlemeyi bırakamıyorum. Sonsuza kadar sürecek gibi görünüyor, Nick'in kolu sarsılırken ve su onu yıkarken heykel gibi hareketsiz duruyorum, ama umurumda değil. Sonsuza kadar sürmesini istiyorum.

Bir elini fayanslara dayayıp başını eğiyor ve homurdanıyor. şimdi biraz daha yüksek sesle, kalçaları öne doğru itiyor. Nefesinin altında küfrediyor ve ben bunun o an olduğunu, boşalmak üzere olduğunu biliyorum. İnternette görmüştüm, erkekler boşalırken siklerinin nasıl görüldüğünü biliyorum. Acaba Nick'inki de böyle mi görünüyor? Nefesim çok hızlı ama çok sık.

Her şeyi izliyorum. Gerginliğini ve itişini, vücudunun görünüşünü, çıkardığı tüm sesleri izliyorum.

İşi bittiğinde rahatlıyor, hiçbir şey olmamış gibi kendini yıkıyor ve gerçeklik çöküyor, birinin en özel anlarını gözetlediğimi bilmenin dehşeti. Suyu beklediğimden daha çabuk kapatıyor ve ben sersemlemiş halimden hemen sıyrılıyorum. Bu sefer beceriksizce geri çekiliyorum, sahanlığı geçip Jane'in odasına koşuyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum.

Çok gürültülü kapanıyor ve kendimi korkunç hissediyorum. Utanç çok sıcak yakıyor.

Yorganın altına dalıyorum ve başımın üzerine çekiyorum. Gözlerimi sımsıkı kapatıyor ve hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum.

Kahretsin.

Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

Ne halt ettim ben?

Kapıya vurulduğunu duyduğumda irkiliyorum, Nick'in bana buradan çıkmamı emretmesini bekliyorum, cehennemde verme umudum olmayan bir açıklama talep etmesini bekliyorum.

Kol dönüyor.

Yavaşça.

Çok yavaş.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

NICK

Onu sadece bir anlığına görebildim. Banyodan çıkarken pembe bir parıltı, Jane'in yatak odasının kapısının sahanlıkta kapanma sesiyle varlığı doğrulandı. Ne kadar zamandır izlediğini bilmiyorum ama mavi gözlerinin buharlı camın ardından çıplaklığıma baktığını düşünmek taşaklarımın yeniden karıncalanmasına neden oldu.

Kendime bunun kabul edilemez olduğunu hatırlatıyorum. Ayrıca kendime bunun kısa ömürlü olacağını da hatırlatıyorum. Çok tehlikeli bir tavadaki kirli bir parıltı, ama

Küçük Laine çoktan gittiğinde fantezilerimde tekrar tekrar yaşayacağım bir an. Kapısına vuruyorum ve kolu çevirmeden önce ona birkaç saniye veriyorum.

Kapıyı açıp içeri girdiğimde gözleri fal taşı gibi açılmıştı. yatak örtüleri çenesine kadar, güzel yanakları pembeleşmiş. Suçlu görünüyor. Utanmış. Muhteşem.

Bu ona uyuyor ve ayartmayı hafifletmek için hiçbir şey yapmıyor.

"Kalk ve parla uykucu," diyorum, sanki az önce duşta bir tane patlatmamı izlediğini hiç anlamamışım gibi. Gözleri yol boyunca beni takip ederken odayı geçiyorum ve kolyeyi çekerken kirpikleri titriyor. perdeleri aralıyor. Parlak sabah güneşi sarı saçlarının üzerine mükemmel bir şekilde düşüyor.

Çok masum görünüyor, küçük bir kızın odasındaki küçük bir melek gibi.

"Umarım iyi uyumuştur?"

Rahatlamış bir şekilde gülümsüyor ve burada, bu odada çok güzel. Onun varlığı mekâna yeniden hayat veriyor.

Güzel başını sallıyor. "Uyudum. Gerçekten iyi uyudum. Teşekkür ederim. Her şey için çok teşekkür ederim."

"Giysilerin kuruyacak," diyorum ona, keşke bunu yapmak zorunda olmasaydım. "Hadi aşağı inelim, kahvaltı edelim. Aç mısın? Aç olmalısın, Laine."

Tekrar başını sallıyor, sonra yorganı geriye atıp minik ayaklarını yere uzatıyor. "Kahvaltı kulağa gerçekten çok iyi geliyor."

Jane'in pembe sabahlığına sarınmış çok sıcak ve rahat görünüyor. Ona sarılma dürtüsü güçlü, onu bana karşı sıkı hissetmek. Tekrar birine sarılmak.

Nefes alıyorum. "Bakalım ne bulabileceğiz."

Zıplayan adımlarla beni aşağıya kadar takip ediyor ve ben onu mutfağa götürürken ayakları ahşap zeminde neredeyse hiç ses çıkarmıyor. Kahvaltı barındaki taburelerden birine hafifçe vuruyorum ve o da kendini toparlayıp pembe bornozunu ağzımı sulandıran küçük bir mahcubiyetle düzeltiyor.

Kendimi tutup ona düzenli bir kahvaltı sunmam gerektiğini biliyorum. Müsli ya da yoğurt, benim yiyeceğim gibi, belki biraz marmelatlı tost, ama o sapkın küçük heyecan içimi gıcıklıyor ve dün gece benzin istasyonundan aldığım buzlu puf kutusunu çıkaracak kadar duyarlılıktan uzaklaşıyorum. Kutuyu sallayıp görmesi için havaya kaldırıyorum, paketin üzerinde sırttan bir çizgi film cini var.

"Mısır gevreği sever misin, Laine? Bunları sevebileceğini düşündüm."

Gözleri parlarken sikim nasıl da seğiriyor. "Buzlu puflara bayılırım! Nereden bildin?!" diyor.

Omuz silkiyorum. "Şanslı bir tahmin."

"Üzerinde şekerleme yıldızları olanlardan, değil mi? Küçükken anneme onlar için yalvarmıştım!"

Küçük. Çok küçük görünüyor. Tabureye tünemiş.

Onları bir kaseye koyuyorum ve en küçük kaşıklarımdan birini ona veriyorum. Küçük tatlı bir ağız için küçük bir kaşık.

Kaseyi önüne koyduğumda sanki ona ucuz bir kutu mısır gevreği değil de bir gösteri midillisi almışım gibi bana bakıyor. Sütü döküyorum, ne zaman diyeceğini soruyorum.

"Ne zaman!" diye kıkırdıyor ve kaşığıyla kaseyi karıştırarak marshmallow yıldızlarının etrafta süzülüşünü izliyor. Sütü pembeye çeviriyorlar.

İkimize de birer portakal suyu getiriyorum ve müslimi yemek için onun karşısına oturuyorum. Her şeyi izliyorum. Tam olarak doğru miktarda kaşıkla

yıldızlarıyla buzlu puflar. Onları çıtırdatırken gözlerini kapatışı. Gülümsemesindeki masum keyif.

Küçük Laine Seabourne'un sonsuza kadar buzlu puf yemesini mutlulukla izlerdim ve bunu yapamayacağımı bildiğim için içimde bir kırgınlık hissediyorum. Böylesine tatlı, zarif bir kızın evde ona göz kulak olacak kimsenin olmaması bana acı veriyor. Onu güvende tutacak kimsenin olmaması.

Ama bu beni ilgilendirmez, benim sorunum da değil.

"Bana Jane'den bahset," diyor ve beni hazırlıksız yakalıyor.

Nefesim boğazımda düğümleniyor. "Jane hakkında mı? Ne bilmek istiyorsun?"

Gülümsüyor. "Nerede o? Sanırım artık burada yaşamıyor?" "Hayır," diyorum. "Jane buradan gideli çok oldu."

"Hepsi büyüdü," diye sırtıyor ve bu konu değişikliği için mükemmel bir fırsat.

"Peki, resmi bir yetişkin olmak nasıl bir duygu?" diye sordum. "On sekiz büyük bir dönüm noktası."

Omuz silkiyor. "Kendimi farklı hissetmiyorum. Uzun zamandır bir yetişkin olmak zorundaydım. Olabildiğim kadar yetişkin." Gülümsemesi üzüntüsünü maskeleyiyor, tam olarak değil. "Yani, o benim annem. O sadece... ben küçükken çalışıyordu. Bana bakmak onun için çok zordu. Denedi."

Nedense bundan şüpheliyim.

"Yani kendi başının çaresine bakmak zorunda mıydın?"

Başını sallıyor, "Evet. Bunda yanlış bir şey yok, değil mi? Kendine bakabilmek güzel bir şey. Çok güzel kızarmış sandviç yaparım. Mikrodalga yemekler? Sorun değil." Kıkırdıyor ama sesi sahte geliyor. Cevap vermiyorum ve

iç geçiriyor. "Jane senin gibi bir babası olduğu için çok şanslı. Ben de senin gibi bir babaya sahip olmayı çok isterdim."

"Teşekkür ederim," diyorum ve kelimeler neredeyse boğazımda düğümleniyor.

"Ciddiyim," diyor. "Odası inanılmaz. Duvarındaki yazılar... masalsı kalesi... sahip olduğu tüm oyuncaklar..."

"Oyuncaklar bir şey ifade etmez," diyorum ona. "Önemli olan sevgidir."

Kaşığı havada duruyor ve gözlerini benimkilere dikeyyor.

"Bilemiyorum." Başını sallıyor, kendini kontrol ediyor. "Özür dilerim. Çok fazla

bilgi." Aptal bir yüz ifadesi takınıp başını yana eğdi. "*Konuşmayı kes artık, Laine.*" Kaşığını tekrar kaseye daldırıyor ve mısır gevreğini karıştırıyor.

"Hayır," dedim. "Konuşmayı bırakma. Tabii sen istemedikçe."

Pembe bir yıldız çıkarıyor. "Bunlar gerçekten nefis."

İpucunu aldım. "Hoşuna gitmesine sevindim."

"Hem de çok," diyor. "Gerçekten, gerçekten çok."

Kaseyi bitiriyor ve sütün son damlasına kadar kaşıklıyor. Sonra bekler. Yüzünde nazik bir gülümsemeyle müsliyi bitirmemi izliyor.

Bir süre sessizce oturuyoruz ve içimde bir his var, ona kimsenin onu gerçekten umursamadığı boş bir eve gitmek zorunda olmadığını söylemek için umutsuz bir dürtü. Ondan hoşlandığımı söylemek için. Yıllar önce Jane'e bakmak istediğim gibi ona bakmak istediğimi söylemek için.

Ona gerçeği söylemek için.

Ona hiçbir şey söylemiyorum, sadece boş kaselerimizi lavaboya koyuyorum ve çamaşır odasından kıyafetlerini topluyorum. Onları kollarımdan alıyor, bana teşekkür ediyor ve ben de söylemem gereken kelimeleri zorlayarak söylüyorum.

"Seni eve götürsek iyi olacak."

* * *

L A I N E

YOLCULUK ÇOK HIZLI GEÇİYOR. Pencerenin dışındaki dünya hızla akıp gidiyor ve kalbim bu kadar olduğu korkusuyla güm güm atıyor. Güle güle.

Bunun bir veda olmasını gerçekten istemiyorum.

Avuçlarım sıcak ve nemli, parmaklarım kıpır kıpır. Bunu sürdürebilmenin bir yolunu bulmaya çalışırken dönüp duruyorlar.

Sadece onu tekrar görmek istiyorum.

Duygularım midemde büyük, dağınık bir top haline geldi. Nick'e karşı hissettiğim bu duygular garip, rahatsız edici ve kafamı karıştırıyor. Jane'in odasında kendimi o kadar güvende hissediyordum ki, bahar panayırındaki pamuk şeker gibi bir baloncuğun içinde koza gibiydim. Orada, Nick'in evinde kendimi o kadar güvende hissediyordum ki Jane *olmak* istiyordum.

Ve hala Jane olmak istiyorum.

Ama onu izledim. Onu duşta izledim. Onu izledim ve hoşuma gitti. Bana dokunmasını düşündüm ve bu da hoşuma gitti.

Ondan hoşlandım.

Onu *böyle* seviyorum.

Kombinasyon iğrenç hissettiriyor. Tuhaf.

Çırpıntılı ve garip.

Bunu düzeltemiyorum ve gitmiyor, bu yüzden pencereden dışarı bakmaya devam ediyorum ve onu tekrar görmeme izin vermesi için dua ediyorum.

Onu bir daha göremeyeceğim düşüncesine dayanamıyorum.

Bana Kelly Anne'in evinin adresini soruyor ve ben de yalan söyleyip çok uzakta yaşadığını, oraya nasıl gideceğimi bile hatırlamadığımı söylemek istiyorum ama yapmıyorum. Ona Newhaven'daki evini gösteriyorum, o da sokağını işaret ediyor.

Onu ailesinin araba yoluna yönlendiriyorum ve nefesimi tutuyorum, vedalaşıp ortadan kaybolacak diye korkuyorum. Ama kaybolmadı.

Arabayı boşa aldı ve beni bekleyeceğini söyledi.

Rahatlayarak gülümsedim.

"Hemen döneceğim," diyorum. "Sadece bir dakika."

Başını sallıyor, gülümsüyor ve ben kapının kolunu elime alıp arabadan çıkarken gergin uzuvlarıma takılıyorum. Zilini çalarken hırkamı üzerime çekiyorum ve lavantalı kumaş kreminin kokusunu alabiliyorum. Kokusuna bayılıyorum.

Kapıyı Kelly Anne'in annesi açtı. Koluma girip beni içeri buyur ediyor ve üst kattaki Kelly Anne'e seslenerek geldiğimi haber veriyor.

"Yukarı çık," diyor. "Hâlâ çukurunda."

"Teşekkürler Bayan Dean," diyorum.

Bana baktı. "Bu Mary," diyor. "Sana daha kaç kere Mary olduğunu söylemem gerekiyor?" Gülümsemesi nazik ve alıştığım o küçük acıma duygusuyla dolu.

Ben de ona gülümsedikten sonra yukarı çıkıyorum. Kelly Anne'in yatak odasının kapısı sıkıca kapalı. Kapıyı çalmaya zahmet etmiyorum, sadece içeri giriyorum ve yatağına varana kadar kirli çamaşırların izini sürüyorum.

"Kelly Anne?"

İnliyor, yuvarlanıyor ve uykulu gözleri zar zor bana odaklanıyor. "Kelly Anne, benim."

"Laine? Ne yapıyorsun burada? Saat kaç?" El yordamıyla yatağının başucundaki telefonu arıyor, saate bakıyor ve tekrar inliyor. "Öğlen bile olmadı."

"Anahtarlarımı aldın!" Öfkeleniyorum ve dün geceki tüm korku geri geliyor. "Telefonumu da! Cüzdanım ve kimliğim! Bütün gece dışarıda kaldım!"

Kendine geliyor, yüzünde şaşkın bir ifadeyle dirseğinin üzerinde doğruluyor. "Ne?"

Başımı salladım. "Tanrım, Kels. Her şeyi almışsın! Hepsi çantadaydı!"

Kaşlarını kaldırıyor. "Hayır," diyor. "Değildi. Kesinlikle değildi!"

Çenemin yere çarptığını hissediyorum, o yerde çantasını ararken aval aval bakıyorum. İçindekileri çıkarıyor. Ruj, prezervatif ve bir sürü buruşturulmuş makbuz.

"Ama nerede..." Kekeliyorum. "Ne..."

"Masanın üstünde!" dedi. "Tuvaletteydin. Eşyalarını senin için masaya bıraktım! Bira altlığına bir not bile karaladım!"

"Ama yoktu..." Dün geceyi düşünüyorum. Koltuğuma döndüğümde onu başkaları tarafından işgal edilmiş bulmanın dehşetiyle, görünürde Kelly Anne yoktu. Bütün kulüpte Kelly Anne yoktu.

"O adamlara bıraktım..." diye devam ediyor. "Barda birlikte içki içtiklerimiz... tam oradaydılar, bizimkinin yanındaki masada..."

Dehşeti gizleyemiyorum. "Eşyalarımı bir sürü sarhoş adama bırakıp ortadan mı kayboldun? *Paramı, anahtarlarımı ve telefonumu* ve kendi doğum günümde beni yüzüstü mü bıraktı?"

Elleriyle yüzünü kapatır. "Kahretsin, Laine. Harap olmuştum. İyi görünüyorlardı..."

"Ama iyi değillerdi. Belli ki iyi değillerdi."

Bana bakıyor, gözleri pembe ve akşamdan kalma. "Yine de eve gittin, değil mi? Zararı yok."

"Hayır. Yapmadım!"

Yatakta doğruluyor ve ben çok kızgınım, tırnaklarım avuçlarıma batıyor, neler olabileceğini düşünüyorum, çünkü o rastgele bir adamla yatmakla çok meşguldü. "Peki ne oldu?" diyor. "Nereye gittin?!"

Baştan başlamaya çalışıyorum ama kelimeler gelmiyor. Gelmelerini istemiyorum. Ona Nick'ten, ara sokaktaki adamdan ya da kurtarılmaktan bahsetmek istemiyorum. Ona Jane'in odasını, buzlu pufları ve onun duşa girmesini izlemeyi anlatmak istemiyorum.

Gıdıklayıcı ve çiğ hissettiriyor. Ve özel.

"Yani eşyalarım sende değil mi?" Dedim. "Hiçbiri mi?"

İnliyor. "Özür dilerim. Gerçekten üzgünüm, Laine. Pislik bir hareket yaptım." En azından o biliyor.

Her zamanki gibi beni üzmesine izin vermemeye çalışıyorum. Kalbime almamaya çalışıyorum.

Gün ışığına çıktığım ve hala hiçbir şeyimi alamadığım şu anda elimdeki felaketin boyutunu kavramaya çalışmıyorum. Ama çok zor. Gerçekten zor.

"Ben gidiyorum," diyorum ve sesim tiz çıkıyor. "Gitmek mi?! Nereye gideceksin?"

"Ev..." Diyorum ki. "Bakalım içeri girebilecek miyim... pencereden..."

Yorganı geriye atıyor ve yerden kıyafet toplamaya başlıyor. "Ben de seninle geleceğim."

"Hayır!" Diyorum ve ses tonum onu olduğu yerde durduruyor. "Sorun değil... sen hâlâ akşamdan kalmasın, ben de..."

Sanki bunu bilmiyormuşum gibi, "Dışarıda kilitli kaldın," diyor. "En azından bunu yapabilirim."

Ve öyle. En azından bunu yapabilir. Ama artık bunun için çok geç ve Nick dışarıdayken onun yardımını istemiyorum.

Geri çekilip kapıya yöneliyorum, ona tekrar sorun olmadığını, üstesinden geleceğimi, uyumaya devam etmesi gerektiğini söylüyorum.

İkna edilmeye o kadar da ihtiyacı yok. Hiç şaşırmadım. "İyi olduğunu haber ver, olur mu?" diye sesleniyor arkamdan. "O kadar çok

Harrison hakkında anlatacak çok şey var. Onun adı buydu, biliyorsun! Harrison! Ve çok ateşliydi!"

Harrison.

Bekaretimi neredeyse arka sokakta bir pisliğe kaptırdığım için teşekkür etmem gereken adam bu.

Çıkarken Bayan Dean'e veda ediyorum ve Nick'e haberi vermeden önce ağlamamak için elimden geleni yapıyorum.

BEŞİNCİ BÖLÜM

NICK

"HER ŞEY HAZIR MI?" diye soruyorum ve Laine'in gözlerindeki yenilgiyi görüyorum.

Başını sallıyor ve titreyen parmaklarıyla koltuğuna yerleşiyor.

Sesi çok zayıf çıkıyor, fısıltıdan öteye geçmiyor.

"Eşyalarım Kelly Anne'de değil. Hiçbiri yok. Onları kulüpte bıraktı."

"Kulüpte mi?" Telefonumu çıkardım. "Mekânın adı neydi?"

Kayıp eşyaları arayacağım."

Narin parmakları uzanıyor ve bileğime konuyor, çok nazikçe. "Bir anlamı yok..." diyor. "Onları masanın üzerine bıraktı... bazı adamlarla birlikte... ben banyodayken..."

Yüz ifadem çok şey anlatıyor olmalı çünkü devam ederken gözleri büyüyor. "Sarhoştı. Öyle demek istemedi. Kelly Anne sadece..."

"Kelly Anne bencil bir aptal," diyorum. "Ve sen onun gibi arkadaşlardan çok daha iyisin Laine."

Bana inanmış gibi görünmüyor. Gözleri üzgün ve cam gibi, yanakları solgun. Arabayı vitese takıp geri geri caddeye çıkıyorum. "Seninkine gideceğiz," diyorum. "Ne yapabileceğimize bakarız."

"Üst katta açık bir pencere olabilir... Oradan tırmanabilirim..."

Onun bir kanalizasyon borusuna tırmanmasına izin vereceğimi hiç sanmıyorum ama bunu söylemiyorum. Henüz söylemedim.

Mülkü arzulanan çok şey bırakıyor. Yorgun ve sıkışık, aşırı büyümüş bahçeler ve sokakta hırpalanmış eski arabalar var. Onunki küçük beyaz bir orta teras. Bahçe temiz ama çorak. Ön kapının kırmızı boyası dökülmüş ve arabayı onun garaj yoluna çektiğim anda açık bir pencere aramasına gerek kalmayacağı anlaşılıyor. Ön kapı zaten açık, sadece karanlık koridoru görebilecek kadar.

Laine bir anda arabadan çıktı ama bahçeyi geçmeden ona ulaştım. Dirseğinden tutup yanıma çektim.

"Bekle," diyorum ve sesim istediğimden daha sert çıkıyor. "Önce ben gideceğim."

İleri doğru bir adım atıyorum ve kapıyı iterek açtığımda arkamdan Laine'in acı dolu soluğunu duyuyorum.

Burası izbe bir yer. Boş bira kutuları ve çöplerden oluşan bir çöplükten başka bir şey değil. Yerlere balık ve patates kızartması saçılmış, duvarda domates ketçabı lekesi var.

"Aman Tanrım," diye ağlıyor. "Bu da ne..."

Oturma odasına geçiyorum, koridordan daha kötü durumda. Sigaranın aydınlattığı sehpanın üzerinde anahtarlarını buluyorum ve kimliği de orada. Laine'in tatlı yüzü üniversite kartından dışarı bakıyor ve ihtiyaç duydukları her şey orada. Düz harflerle adresi.

Ne telefonundan ne de parasından bir iz var,

Laine etrafımdaki boş şişeleri ve teneke kutuları acıyla burnunu çekerek topluyor ama bu nankör bir görev. Pislikler belli ki çok iyi vakit geçirmişler, Laine'in evinin hedonistçe tahrip edilmesinden heyecan duyduklarına şüphe yok.

Burnunu hırkasının koluna siler. "Gidebilirsin Nick. Lütfen git. Bu iğrenç bir şey. Korkunç... Burada olmana gerek yok..."

Başka bir yonga kâğıdını temizliyor ve altından kirli, kullanılmış bir lastik çıkıyor. Altındaki kumaş kanepeye acayip beyaz bir leke bulaştırmış.

Telefonumu çıkarıp polisi arıyorum, Laine'e tam olarak ne yaptığımı söylüyorum ama o başını sallıyor.

"Polis ne yapabilir ki? Onlarda anahtar vardı! Hepsi benim hatam! Kelly Anne'i eşyalarım ile bırakmamalıydım..."

Kendini suçlaması beni aramayı iptal edecek kadar şok etti. "Bu senin suçun *değil* Laine. Bunu toplumun bazı süprüntüleri yaptı, sadece etraflarındaki her şeyi mahvetmek için var olan, ahlaki değerlerden yoksun bazı zavallılar. Bunu *onlar* yaptı. Çok düşünceli *arkadaşın da* yardım etti."

"Ama yine de, daha iyi bilmeliydim! Bilmeliydim!"

"Dokunma ona," diyorum yağlı bir kâğıdın içindeki lastiği almaya çalışırken. "Hiçbir şeye dokunma. Tek bir şeye bile, Laine."

"Ama yapmalıyım..." diyor. "Temizlemem lazım!"

Ama yapmıyor. Bu bok çukurunun etrafında hiçbir şey yapmak zorunda değil. "Ciddiyim," diyorum ona. "Hiçbir şeye dokunma."

Hareket etmeyi bıraktı, başını salladı.

"Burada bekle."

Evin geri kalanını incelerken beni takip etmiyor ve buna seviniyorum çünkü ev tamamen yıkılmış durumda.

En kötüsü mutfaktaydı ya da ben sahanlığa ulaşıp Laine'in açık yatak odasının kapısını görene kadar öyle görünüyordu.

Odası, tıpkı evin geri kalanı gibi boyasının bir kısmı dökülmüş sade bir manolya rengi. Yatağı eski ahşap bir şey, tek kişilik ve halısı yer yer yıpranmış. En azından görebildiğiniz kadarıyla.

Gardırobunu nasıl darmadağın ettiklerini görmek bana acı veriyor, yatak çarşaflarında kullanılmış bir lastik daha bulmak bana daha da acı veriyor. Onu aldılar.

ve tuvalet masasının aynasına küfürler karalamak için kullandı. Geri kalanı halıda ezilmiş. Çöp sepetinden tatlı beyaz bir elbise çıkarıyorum, parçalanmış, neredeyse ikiye ayrılmış. Geri kalan giysileri de daha iyi durumda değil ve çekmecedен fırlamış ve düşünmek bile istemediğim şekillerde kirlenmiş yırtık külotunu görünce nefesim boğazımda düğümleniyor.

Merdivenlerde ayak seslerini duyuyorum ama onu durdurmak için çok geç kalıyorum. Katliamı görünce feryat etti.

Kendini yatağa doğru fırlatırken onu tutuyorum ama yeterince hızlı değilim. Kirli lastiği görmüyor bile, ötesine odaklanmış durumda.

Ve sonra ben de gördüm. Parçalanmış bir ayı, parçalanmış uzuvlarından sarkan dolgular. Kafasını bulana kadar yatak örtüleriyle boğuşuyor ve sonra gerçekten ağlıyor, ileri geri sallanırken kırık parçalarını göğsüne tutuyor.

Ona bunu yapan şerefsizleri öldürebilirim.

Elimi omzuna koyduğumda irkildi ve sözleri kesildi. Boğuldu.

"Bu Ted," diye hıçkırıyor. "Bebekliğimden beri yanımda... Onu seviyorum..."

"Şşt," diyorum ve onu kollarıma çekmek dünyadaki en doğal şey.
"Onu iyileştireceğim, Laine."

Narin kolları belime dolanıyor ve yüzünü gömleğime gömüyor. "Bunu neden yaptılar? Bunu Ted'e neden yaptılar?"

"Çünkü onlar boktan hayatlarında yapacak daha iyi bir şeyleri olmayan pislikler."

Burnunu çekmesi çok üzücü. "Ben... Burada olmanıza çok sevindim... Teşekkür ederim..." Ve bunun olduğunu biliyorum. Ben bittim. Sözleri göğsümde boğuklaşıyor. "Anneme nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum... çok kızacak..."

"Bunun için endişelenmene gerek yok," diyorum. Yanaklarını tutuyorum ve başını bana doğru eğiyorum, sulu gözleri çok güzel. "Hadi gidelim artık."

"Nereye gideceksin?"

"Eve," diyorum basitçe. "Benim evime."

"Ama yapamam... Kalmak zorundayım... Bunu düzeltmek zorundayım..." Başparmağımla gözyaşlarını siliyorum.

"Hiçbir şeyi düzeltmek zorunda değilsin Laine," diyorum ona. "Artık değil."

* * *

L A I N E

Kalbim ağrıyor ve midem bulanıyor.

"Çok nazıksın..."

Ted'i kollarımdan aldı ve kayıp bacağını buldu. Benim zavallı, zavallı Ted'im. Hırpalanmış bedeni kalbimi parçalıyor. Nick'e soruyu sorarken sesim boğuk çıkıyordu.

"Onu kurtarabileceğini düşünüyor musun?"

"Elimden gelenin en iyisini yapacağım," diyor ve ben de ona inanıyorum. Yatak odamın etrafına bakıyor. "Kurtarmaya değer başka bir şey yok," diyor. "Üzgünüm Laine, yenisini almamız gerekecek."

"Ama ben..." Utancımı gizlemek için öksürüyorum. "Hiç param yok... yeterince yok... cüzdanım olsa bile..."

"Bunun için endişelenmene gerek yok."

Ama ben endişeliyim. Bu konuda endişeliyim. Zaten çok fazla şey yaptı ve ben de ona bunu söylüyorum. Ondan daha fazlasını alamayacağımı söylüyorum.

beni tanıyor, ama elini sallıyor, hiçbirini duymuyor.

"Eve döndüğümüzde bir çilingir çağıracağım," diyor. "Birkaç temizlikçi de. Kurtarılabilecek her şeyi kurtarırlar." Elini yontulmuş boyalarımda gezdiriyor. "Sanırım bir dekoratöre de ihtiyacımız olacak. Burayı gerçekten mahvetmişler, aşağılık küçük amcıklar."

Nefesim kesildi. Onun böyle küfrettiğini duymak beni çok sarsıyor. "Özür dilerim," diyor açık ağzımı görünce.

Ama hoşuma gidiyor. Kızginken çıkardığı sesi seviyorum. Sesi çok güçlü... çok şiddetli...

"Dışarıda böyle insanlar olduğuna inanamıyorum," diye tersliyor.

"Aşağılık pislikler."

"Bunların hepsini onlar yapmadı..." İtiraf ediyorum. Yontulmuş boyayı gösteriyorum. "O zaten oradaydı."

"Burayı düzene sokacağız," diyor. "Söz veriyorum."

Gülümsüyorum, bir kez daha teşekkür ediyorum ve hatta inandırıcı olmaya çalışıyorum.

Minnettar olmadığımın değil, çünkü minnettarım. Yola ve Nick'in yoluna çıktığım için ne kadar şanslı olduğumun farkında olmadığımın değil, çünkü bunun çok ama çok farkındayım.

Çünkü bu evden ve buradaki kırık dökük şeylerden ayrıldığımızda bir daha asla geri dönmek istemeyeceğimi biliyorum.

Garajdan bir kutu çıkardı. Tek bir kutunun hayatımın kalıntılarını barındırmaya fazlasıyla yetecek olması üzücü.

Üniversite çalışmalarımı gardırobumun üzerinde sağlam bir şekilde bulmak beni rahatlattı. Klasörlerimi ve ders kitaplarımı topluyorum ve Ted'i yıpranmış parçalarına dikkat ederek en üste yerleştiriyorum.

Kurtarabileceğim her şey bu kadar. İstedğim her şey. Önemli olan her şey.

Nick onu arabaya taşıyor. Cılız eşyalarımı arkaya yüklüyor ve ben yolcu koltuğuna geçip kemerimi bağlarken gülümsüyor. Ön kapıyı kapatıp kilitliyor, ben de arabanın içinde bekliyorum.

Her iki taraftaki komşular.

Ona ne söyledikleri hakkında hiçbir şey söylemiyor ve ben de zaten komşulardan pek hoşlanmadığım için sormuyorum.

Burada ne olduğunu bilmek istemiyorum. Zaten yeterince biliyorum. "Hâlâ polisi aramamız gerektiğini düşünüyorum," diyor geri geri giderken

Evden.

"Anlamı yok," diye cevap veriyorum. "Nasıl olsa umursamayacaklar."
"Tabii ki umursayacaklar, Laine. Onlar polis. İlgilenmek onların işi."
"Ve burası çıkmaz bir sokak. Etrafta her zaman saçma sapan şeyler olur.

Burada. Muhtemelen annem yokken kendi kendime verdiğim bir parti olduğunu düşünecekler. Kontrolden çıkan bir parti ve şimdi annem dönmeden önce izlerimi kapatmaya çalışıyorum."

"Böyle düşünmezler."

"Yapacaklar," diye ısrar ediyorum ve o da itiraz etmiyor. Sanırım o da biliyor.

Brighton'a doğru geri dönüyoruz ve Newhaven'dan uzaklaştıkça kendimi daha da rahatlamış hissediyorum. Şehrin ortasındaki çok katlı bir binaya park ediyor ve onu takip etmemi işaret ederken merakla ona bakıyorum.

Çıkışa doğru ilerlerken "Bir şeylere ihtiyacın var," diye açıklıyor. "Yeni kıyafetler. Tuvalet malzemeleri. Bir telefon."

"Ama ben..." Bileğini kavradım ve durdu. "Bütün bunları senden alamam. Yapamam işte."

İç çekiyor. "Laine, yeterince param var. Onu harcayacak birinin olması güzel."

Jane'i düşünüyorum. Nick gibi bir adamın hayatında olması gereken insanları düşünüyorum. Belki bir eş. Arkadaşları. Sadece... insanlar.

Bunu söylemek dilimin ucunda ama daha kelimeler ağzımdan çıkmadan elleri omuzlarımda oluyor.

"Lütfen, Laine. Bu benim için bir zevk. Tadını çıkarmama izin ver."

"Sadece birkaç parça..." Ben de diyorum ki. "Sadece beni oyalamak için... ve sana geri ödeyeceğim, söz veriyorum."

"Hayır," diyor. "Yapmayacaksın."

Elimi tutuyor ve parmakları sağlam. Hızlıca yürüyor ve ben onun her bir adımına karşılık iki adım atmak zorunda kalıyorum. Nick'in yanında koşturmak bana kendimi çok canlı hissettiriyor. Bu hissin üzerimden akıp gitmesine izin veriyorum.

Beni gördüğümüz ilk giysi dükkanına götürüyor, küçük, sevimli bir dükkana. Ön tarafta butikler var. Her şey pahalı görünüyor, gerçekten pahalı, ama o umursamıyor gibi görünüyor. Arka tarafta bir sürü güzel pastel renklerin olduğu bir bölüme yöneliyor ve ben de memnun oluyorum. Ben de oraya giderdim.

Fiyat etiketlerinden rahatsız oluyorum, ona her şeyin çok fazla olduğunu söylüyorum, ama o hiçbirini duymak istemiyor. Kıyafetleri benim onlara bakabileceğimden daha hızlı topluyor, güzel

Pembe tonları, parlak beyazlar, güzel morlar, turuncular ve soluk maviler. Raftaki en küçük bedeni seçti ve haklıydı.

"Ne istersen seç Laine," diyor. "Ne istersen." Ama o zaten benim sevdiğim her şeyi seçti. Bunu ona söylediğimde gülümsüyor.

"Harika fikirler," diyor ve soyunma odalarına doğru ilerliyor. Onu takip ediyorum, böylesine güçlü bir adamın arkasında dans eden küçük bir kuzuyum. Herkes bize bakıyor. *Ona.*

Satış asistanları fısıldaşıyor. Onlara koleksiyonu gösterirken gülümsüyorlar ve sonra beni arka taraftaki boş bir bölmeye yönlendiriyorlar.

Beni bekliyor ve ben sert ışık altında bu kadar güzel kıyafetleri denerken kendimi çok mahcup hissediyorum. Tenim solgun ve solgun, gözlerim yorgun ve saçlarım ince telli görünüyor. Ama kıyafetler. Muhteşem görünüyorlar.

Ona beyaz kot pantolon üzerine dar pembe bir tişört gösterdim ve beğendi. Bana öyle söyledi.

Tayt üzerine uçuşan elbiseler deniyorum, onları daha çok seviyor. Onun için küçük bir dönüş yapıyorum ve o da ellerini çırpıp bana gülümsüyor.

Bana kabarık beyaz bir hırka getiriyor ve hırka tenimde çok yumuşak bir his uyandırıyor.

Bana fiyatını gördüğümde nefesimi kesen bir kışlık spor mont getiriyor.

Bana bir atkı ve ponponlu şirin bir kış şapkası getiriyor. Botlar ve beni küçük bir prenses gibi hissettiren ışıltılı pembe bir çift babet de.

Ve sonra bana her şeyi aldırıyor ve ben yapamıyorum, gerçekten yapamıyorum. Gözlerim yaşıyor.

"Benim için zevkti, Laine. *Benim için,*" diyor ve bunun için söyleyecek sözüm yok. Başka bir *teşekkürden* başka bir şey yok ve her zaman çok ezik geliyor. O daha fazlasını koyduğunda ben hala sepetteki eşyalara bakıyorum.

Gecelikler, çoraplar ve külot paketleri. Sütyenlerin yanında geziniyor ve bedenimi söylememi beklediğini fark ediyorum. Ellerindeki en küçük sütyeni seçerken yanaklarımın yandığını hissediyorum.

"Benim... çok... üstüm yok," diyorum ve bunu hafife almaya çalışıyorum. "Bunu kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun."

Biraz güldüm. "Öyle değil mi?"

"Hayır," diyor. "Öyle değil. Sen olduğun gibi mükemmelsin, sakın aksini düşünmeye cüret etme."

Karnım zonkluyor.

Benim mükemmel olduğumu düşünüyor.

Bunun muhtemelen lafın gelişi olduğunu biliyorum, muhtemelen sadece iyi davranıyor, beni daha iyi hissettirmek için bir şeyler söylüyor, ama keşke söylemeseydi.

Keşke ciddi olsaydı.

Birkaç sütyen seçiyorum, düz beyaz ve biraz dantelli. Genelde bunu giyerim ve bir an için kararımдан pişmanlık duyuyorum, kötü bir izlenim bıraktığımdan, daha seksi, daha... yetişkin bir şey seçmem gerektiğinden endişeleniyorum.

"İstediğın başka bir şey var mı Laine? Herhangi bir şey?"

Başımı sallıyorum ve gülümsemeyi başarıyorum. "Sanırım hemen hemen hallettin. Çok fazla şey... çok fazla güzel şey..." Çok memnun görünüyor.

Ödemesini izlemeye dayanamıyorum. Bunun yerine pompalarımā bakıyorum, o kartını uzatırken toplam bakiyeden başka bir yere bakmıyorum.

Poşetleri taşıyor ve bana alışverişe devam edip etmeyeceğimizi soruyor. Endişeli olduğunu, şu an için yeterli kıyafetim olmayacağından endişelendiğini söylüyor.

Bana evdeki gardırobumdan daha fazlasını aldığından haberi bile yok.

Ona hayır diyorum, teşekkür ediyorum, benim için karşılığını ödeyemeyeceğim kadar çok şey yaptığını söylüyorum ve o da tuvalet malzemelerine karar veriyor, beni gezdiriyor. İhtiyacım olan her şeyi bir arabaya yerleştirene kadar güzellik mağazasına gitmeyeceğim.

Umarım telefonu unutmuştur ama unutmamıştır. Tabii ki unutmamıştır.

İlk defa bu kadar zorlanıyorum.

"Lütfen," diyorum. "Bu çok fazla!"

"Bir telefonun olmalı Laine," diye ısrar ediyor. "Aksi takdirde seninle nasıl iletişim kurabilirim? Güvende olduğunu nasıl bileceğim?"

Eğer güvendeysen.

Omuz silkiyorum. "Gerekirse Kelly Anne'inkini ödünç alırım."

"Yanlış cevap," dedi ve beni doğruca dükkânın içine götürdü.

Seçtiği telefon benden çalınandan gülünç derecede üstün. Bu beni yine aptalca ağlatıyor ve kendimi çok bunalmış hissediyorum, karnım çalkalanan bir şeyle dolu. Bunu düzeltemiyorum.

"Yapamazsın..." Diyorum ve elimi tutup ben ona bakana kadar sıkıyor.

"Telefonu beğendin mi, Laine?"

"Telefon harika..."

"O zaman senindir, ben
ısmarlıyorum." "Ama ben..."
Elimi bırakmıyor. "Laine, beni dinlemeni istiyorum, bunu yapabilir
misin?"

Başımı sallıyorum. Onu sonsuza kadar dinleyebilirim.
"Bazen hayatta insanların sizinle ilgilenmesine izin vermeniz gerekir.
Bazen insanların yardım etmek istediğini, yanınızda olmak istediğini kabul
etmeniz gerekir. Hayır
Kelly Anne gibi sadece kendilerini ve kendi bencil arayışlarını önemseyen
insanlar, sana iyi davranmak *isteyen insanlar*. Sana iyi davranılmasını hak
ediyorsun Laine. Sana iyi davranılmasının nasıl bir şey olduğunu gerçekten
bildiğini sanmıyorum."

"Annem, o..." Yine bahaneler üretmeye hazırım ama iç çekerek beni
susturuyor.

"Seninle ilgilenmek istiyorum Laine. Bana izin verecek misin?"
Karnımda yine o çırpınışlar. Ne diyeceğimi bilemiyorum. Ağzım açık
ona bakıyorum.

"Tüm bunlar çok fazlaysa, gerçekten yanınızda olmamı istemiyorsanız,
söylemeniz yeterli. Evinizde çalışmalar yapılırken sizi bir otele
yerleştireceğim. Kıyafetlerini, banyo malzemelerini ve telefonunu
alabilirsin, seni oraya bırakırım ve mesafemi koruduğumdan emin olurum.
Hiçbir zaman

Beni tekrar görmek zorunda değilsin, eğer istemiyorsan. Sadece bir
arkadaşa ihtiyacın olduğunda sana yardım eden nazik bir yabancı
olabilirim. Eğer istediğin buysa." Elim tekrar sıkıldı. "Sadece söylemen
yeterli."

Bakıyorum. Sessiz. Kalbimde korkunç bir panik, beni bir otele bırakıp
gideceği düşüncesiyle dehşet hissi.

"Laine?" diye soruyor ve ben de kelimeleri buluyorum.
"Hayır!" Diyorum ve yanaklarım yanıyor. "Lütfen. İstedğim bu değil.
Seninle kalmak istiyorum. Sen başıma gelen en güzel şeysin."

Ağzımı kapatıyorum, utançtan yanıyorum, ama umursuyor gibi
görünmüyor. Hem de hiç umursamıyor.

"Vay be," diyor ve alnındaki teri siliyormuş gibi yapıyor. "Bir an için
beni endişelendirdin."

Gözleri nazik ve parlak, onu yeni baştan görüyorum. O gerçekten
mükemmel. Tanıdığım en mükemmel adam.

"Kontrol etmem gerekiyordu," diyor. "Seni istemediğin bir şeye
yönlendirmedimden emin olmalıydım."

"Değilsin," dedim ona ve bunu açıkça söyledim. "Ben yapamam bunun gerçek olduğuna inanamıyorum. *Senin* gerçek olduğuna inanamıyorum. Böyle şeyler... gerçekten olmaz... benim için olmaz..."

"Oh, bu gerçek," diyor ve gözleri parlıyor. "Şimdi gidip şu telefonun parasını ödeyelim."

Bu sefer onunla tartışmadım.

ALTINCI BÖLÜM

NICK

Arabayla benim evime dönerken telefon Laine'in kucağında, parmakları kenarlarında geziniyor, sanki gerçek olduğuna kendini inandırmaya çalışıyor. Sürekli bana bakıyor. Kalbimi eriten kısacık bakışlar.

Kapıdan içeri girerken "Uzun zamandır yalnız mı yaşıyorsun?" diye soruyor.

Başımı salladım.

"Bir süre."

"Yalnızlık çekiyor musun?"

"Artık değil." Çakılların üzerine park ederken gözleriyle karşılaşıyorum. "Yalnızlık çekiyorum," diyor.

"Yalnızlaştım."

"Annen sık sık uzaklara mı gidiyor?" "Her zaman."

Ona ertelediğim soruyu sordum. Tüm hassasiyetlerime meydan okuyan bir soru.

"Kimsen var mı Laine? Bir erkek arkadaşın ya da özel biri..."

Başını sallıyor ve aptalca bir rahatlama hissediyorum.

"Öyle mi?"

"Hayır,"
diyorum.

Başını
salladı.

Arabadan çantalarını aldık ve eski eşyalarının olduğu kutuyu almak için

geri geldim.

Dikkatini tekrar Ted'e verdiğinde yeni telefon çabucak unutuluyor. Eşyalarını kırık bedenine geri sokmaya çalışıyor ve ben bir kez daha sorumluluğun garip ağırlığını hissediyorum.

Hoşuma gitti. Bu hissi çok seviyorum.

Çekmecemden bir iğne ve iplik çıkarıyorum, o da hiç sorgulamadan bana veriyor ve ben işe koyulurken kanepenin koluna tünüyor. Yırtık eski bir bacağı tekrar yerine takarken gözleri parmaklarımdan ayrılmıyor. Dikişlerim küçük ve dikkatli, dikişleri tam hizaladığımdan emin oluyorum.

"Vay canına, dikiş dikebiliyorsun," diyor ve yaptığım iş incelemeye değer bulunca hafif bir rahatlama hissediyorum. "Onu gerçekten onarabilirsin," diyor. "Yapacağınızı biliyordum. Biliyordum."

Onun inancı altın bal gibidir. Gülümsemesi yürekten.

Ted'in bacaklarını sabitliyorum ve kolları da onu kolayca takip ediyor. Bir nefes alıyorum.

Başını hizalamadan önce, ben onu dikkatle dikerken cam gibi gözleri bana bakıyor.

"Yeni gibi oldu," diyorum onu teslim ederken.

"Yenisinden daha iyi." Ona sıkıca sarılıyor. "Çok minnettar."

Kıkırdıyor. "Ben de öyle."

Pamuk kalıntılarını toplayıp iğneyi tekrar makaraya geçiriyorum ve gözleri üzerimde. İfadesi bir saygı ifadesi ve beni heyecanlandırıyor. Gülümsemesi hayranlık uyandırıyor.

Ben ayağa kalkmadan önce eğiliyor ve yumuşak dudakları yanağıma değiyor. "Teşekkür ederim."

Onu kendime çekmek ve sarılmak için içimdeki dürtüyle savaşıyorum. Onun küçük bedenini kendime karşı hissetme dürtüsüyle savaşıyorum.

"Rica ederim, Laine." Ayının başını okşadım. "Ted de öyle." Merdivenleri işaret ediyorum. "Sanırım onu yeni evine yerleştirecek iyi olacak. Uzun bir gün geçirdi."

"Ev," diye tekrarlıyor ve bir nefesten fazlası değil. "Sanırım burayı sevecek..."

Gülümsemesi çok parlak. Dünyadaki en güzel gülümseme. "...Sanırım ikimiz de öyleyiz."

* * *

"BİR SEÇİMİN VAR," diyor sahanlığa vardığımızda ve ses tonunda ağır bir şey var. Beni tedirgin eden bir şey. "Nerede uyuyacağın konusunda."

Onunla yatma düşüncesi kalbimi güm güm attırıyor. Onun odasında. Onun yatağında.

Ama kastettiği bu değil.

Yardım edemem ama biraz hayal kırıklığına uğradım.

"Jane'in odasının rahatlatmanıza yardımcı olacağını düşündüm," diyor. "Ama isterseniz başka bir oda daha var. Bir misafir odası."

Sahanlığın sonundaki kapıyı açar.

İçeri girdim ve içerisi çok güzeldi. Güzel ve havadar, kremler ve beyazlar. Güzel ve yetişkin.

Ve sıkıcı.

Jane'in güzel odasına veda etme düşüncesi karnımda korkunç bir kasılmaya neden oluyor.

"Ve bu bir seçim mi?" diye

soruyorum. Başını salladı.

"Jane'in odası," diyorum hemen. "Orada kalmak istiyorum lütfen." Gülümsüyor ve yüz hatlarından bir şeyin geçtiğini görüyorum.

Acaba yanlış bir karar mı verdim? Yetişkin odasını mı tercih etmeliydim?

Belki şimdi beni bakıma ihtiyacı olan küçük bir kız olarak görecekt ve bir yanım bunu istiyor. Bir parçam onun küçük kızı olmak istiyor.

Ama başka bir kısmı değil.

Başka bir parçam başka şeyler istiyor. Beni karıncalandıran şeyler. Orası karıncalanıyor.

Eşyalarımı Jane'in odasına taşıyoruz ve o da gardırobu açıyor.

Boş.

"Kendini evinde hisset," diyor. "Bu oda istediğin sürece senin."

Jane'i tekrar merak ediyorum. Eminim ziyaret ediyordur? Eve döndüğünde yatağında yabancı bir kız bulduğunda ne hissedecek?

Sormak istemiyorum ve sormuyorum, sadece gülümsüyorum ve yeni kıyafetlerimi açmaya, onları askılara düzgünce asmaya başlıyorum.

Ben bunu yaparken o kalıyor, yatağa oturuyor ve Ted'i yastığının üzerine yerleştiriyor.

"Benim yatak odam soldaki." diyor. "Hemen yandaki." "Duvarı geçince."

"Evet."

Ona gülümsedim. "Bunu bilmek güzel."

Tüm yeni iç çamaşırlarımı çekmeceye yerleştiriyorum ve üniversite kitaplarımı kitaplığa koyuyorum ve oda biraz daha benimmiş gibi hissetmeye başlıyor.

Bütün öğleden sonra, sonsuza dek burada kalmak istiyorum ama Nick'in başka planları var.

Ben masada oturup ona üniversite çalışmalarımı anlatırken o yemek pişiriyor. Yemek masasında yiyoruz ve bana iyi bir kız gibi tüm havuçlarımı yediriyor.

"Vitaminlere ihtiyacın var," dedi bana.

Bulaşık makinesini doldurmasına yardım ettim ve ona işini sordum.

O bir muhasebeci, şirketinde ortak. Sayıları her zaman sevdiğini söylüyor. Düzeni ve kontrolü seviyor. Mantığını seviyor. Bir şeyleri toplamayı seviyor.

Bana Pazartesi'den Cuma'ya kadar şehirdeki bir ofiste çalıştığını ama beni üniversiteye bırakıp tekrar alabileceğini söyledi.

Ona yürüyebileceğimi, evinin Brighton Koleji'nden çok uzakta olmadığını söyledim, pek sayılmaz ama ısrar etti.

Beni üniversite kapısına bırakıp veda öpücüğü verdiğini düşününce yine o karıncalanmalar oluyor.

"Sana paketlenmiş bir öğle yemeği hazırlayacağım," diyor.

"Sandviçlerinde ne sevdiğini bana söylemen gerekecek."

Daha önce kimse bana sandviç yapmamıştı.

Ona bunu söylediğimde üzgün görünüyor. Kelly Anne'in annesi gibi yine o acıma duygusu ve ben bundan hoşlanmıyorum. Nick gibi bir adamın bana acımasını istemiyorum. Benim bir kadın olduğumu görmesini istiyorum, düzgün bir kadın, öyle olmak istemesem bile. Ona DaDDy resimleri çizen ve öğle yemeğini hazırlayan küçük kız olmak istesem bile.

"Kendi başımın çaresine bakabilirim," diyorum. "Ben artık bir yetişkinim."

"Kendine dikkat etmene gerek yok. Artık değil, Laine." "Yine de," diyorum. "Bakabilirim."

"Eminim yapabilirsin."

Ama emin görünmüyor. Hiç emin görünmüyor.

Saatini kontrol ediyor ve kollarını başının üzerine uzatıyor. Gömleği karnının düz çıkıntısını görecek kadar yukarı kalkıyor ve onu duşta hatırlıyorum.

Onu mastürbasyon yaparken izlemenin ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlıyorum. "Yatma vakti" dedi. "Sabah erkenden başla."

Bana yukarı götürmem için bir bardak su getiriyor ve ben de hemen arkasından onu takip ediyorum. Tek düşünebildiğim gömleğinin altındaki o sert kas ve tenimde nasıl bir his uyandıracadı. Ona dokunmanın nasıl hissettireceği. Bu düşünce yanaklarımı ısıtıyor.

Yeni geceliklerimden birini alıyorum ve o da bana bir havlu veriyor. Kendimi onun kullandığı duşta yıkıyorum ve parmaklarımı bacaklarımın arasına sokup onun boşalmasını izlediğim yerde kendimi ovmak beni çok heyecanlandırıyor.

Benim de boşalmamı sağlıyor. Nefesimi kesen ve denge için bir elimi fayanslara bastırmama neden olan ürpertici bir şey.

Acaba dölleri orada mıydı? Tam parmaklarımın dokunduğu yerde.

Sonrasında hızlıca yıkanıyorum, saçlarımı havluya sarıyorum ve tenim hala nemli iken geceliğimi giyiyorum.

Kumaş beyaz ve yapışıyor. Banyo aynasında meme uçlarını görüyorum, koyu halkalar çok belirgin. Saçımı da görebilirsiniz. Bacaklarımın arasındaki kıllar.

Ve o anda Nick'i ne kadar sevdiğimi anladım.    nk  daha önce hiç kimsenin beni böyle görmesini istememiştim.

Onun dışında kimse.

Ama böyle görülmek istemek çok ayıp.

Banyodan çıkarken çok yavaş hareket ediyorum, ondan bir iz var mı diye dinliyorum. Nefesimi tutup gözlerimi kapatıyorum, kulaklarım hareket duymak için zorlanıyor ve bir kapı kolu duyduğumda çok heyecanlanıyorum.

Sahanlığa adımını attığında derin bir nefes alıyorum ama beni hemen görmüyor, sabahlığının kemerini bağlamakla meşgul.

 nce  ıplak ayaklarımı fark ediyor ve gözleri yukarı, yukarı ve yukarı hareket ediyor, çok yavaşça. O kadar yavaş ki ayak parmaklarımdan yanaklarıma doğru bir sıcaklık aktığını hissediyorum.

Bakışları bacaklarımın arasındaki karanlığa ulaştığında yutkunuyor ve ben kendimi çok utangaç, çok aptal bir  ocuk gibi hissediyorum.

Kelly Anne ne kadar beceriksiz olduğumu görse dudak b kerdi ama elimden geleni yapıyorum. Kapı  er evesine yaslanıyorum ve göğsümü öne doğru itiyorum,

Keşke ona gösterecek gerçek göğüslerim olsaydı.

Ona bakacak gücü kendimde zor buluyorum ama baktığımda da bir daha gözlerimi kaçıramıyorum.

Gözleri karanlık ve nefesi hızlı. Onda daha önce görmediğim, ağır ve düşünceli bir şey var. Karnımı gıdıklıyor.

Küçük bir an için beni istediğine inandım. Beni *böyle* istiyor ve kalbim yerinden fırlıyor, zıplıyor ve hızla uzaklaşıyor.

"Gecelik için teşekkürler," diyorum. "Gerçekten çok güzel."

Sesi hırıltılı çıkıyor. "Sana çok yakışmış Laine."

Hiçbir şeyi şu anda bana dokunmasını istediğim kadar çok istememiştim.

"Yatmalısın," diyor. "İyi bir uyku çek." Başımı sallıyorum ama hareket etmiyorum, o da yaklaşıyor.

Kokusunu alabiliyorum. Zengin ve misk kokulu. Düzgün bir adam.

Banyoya girerken yanımdan geçiyor ve meme uçlarım bornozuna takılıyor.

Bacaklarımın arasından aşağıya doğru kıvılcımlar gönderiyor ve kalçalarımı birbirine bastırıyorum, küçük bir nefes alırken ona bakıyorum.

O çok hareketsiz kalıyor, ben de öyle.

Kalp atışlarımı kulaklarımda duyabiliyorum ve nefesini alnımda hissedebiliyorum.

Yüzümü onunkine yaklaştırmak çok kolay ve bunu çok istiyorum. Beni öpmesini o kadar çok istiyorum ki.

"Yatağa gitmen gerek," diyor ve sesi gergin. "Hemen şimdi, Laine."

Gözlerine bakıyorum ve onu istiyorum. Her şeyi istiyorum. Onun benim ilkim olmasını istiyorum.

Onun tek olmasını istiyorum.

Gözleri kapüşonlu ve çenesi gergin, ama hareket etmiyor, tek bir kasını bile oynatmıyor.

"Lütfen Laine," diyor ve çaresizlik içinde. "Lütfen yatağa git... iyi bir kız gibi."

İyi bir kız gibi.

Bunu ben de istiyorum.

Nick için iyi bir kız olmak istiyorum.

Parmakları kolumu okşuyor ve bu beni titretiyor.
"Git," diyor ve sesi bu kez ciddi. "Gitmen gerek." Ama bir santim bile kıpırdayamıyorum.

YEDİNCİ BÖLÜM

NICK

Ona bağırarak istiyorum. Soğukkanlılığımı kaybedip onu kendimden uzaklaştırmak istiyorum. Ait olduğu yere, yatağa gitmesi, yorganın altında güvende olması ve içimdeki küçük adamdan uzak durması için emirler yağdırmak istiyorum. O adam ki geceliğini o güzel göğüslerinden yırtıp atmak ve onu bütünüyle yutmak istiyor.

Bana bakıyor, o geyik gözleri çok geniş ve masum. Ama o masum değil. Şu anda değil.

Küçük Laine'in ne düşündüğü, ne istediği çok açık.

"Ben..." diye başlıyor ve ben gözlerimi kapatıyorum. "Ben... kız değilim... On sekiz yaşımdayım, Nick..."

"Ve ben senin için çok yaşıyım. Çok yaşıyım."

"Ama... ama kim öyle diyor?" Sesi sessiz ve nazik. Sesi mükemmel.

"Ben de öyle diyorum," diyorum ve kendimi onun gözlerine bakmaya zorluyorum. "Bu doğru olmaz."

Başını sallıyor ama bana inanmıyor. Ben bile kendime inandığımdan emin değilim. Çünkü burada, sahanlıkta, bu güzel yaratık bu kadar yakınımda dururken, o tatlı küçük meme uçları dayanıksız kumaşın arasından çıkarken ve daracık küçük amcığı sadece alınmak için yalvarırken, itiraf etmeye cesaret edemeyeceğim kadar doğru geliyor.

Çok incinmiş görünüyor. Omuzlarının çöküşünde, duruşundaki güvenin yok oluşunda. Bu onu daha çok istememe neden oluyor.

Güzel gözleri cam gibi, solgun küçük parmakları kıpır kıpır ve ben onu, onun sıcaklığını hissedebiliyorum.

"Genç görüldüğümü biliyorum... ve öyle davrandığımı da biliyorum... Ted'le, aptal mısır gevreklerini sevmekle ve geceleri eve gidememekle... ama ben... ben değilim... ben bu değilim..."

"Seni olduğun gibi seviyorum Laine. Ted'le olmanı da seviyorum, aptal mısır gevreklerini sevmeni ve birine ihtiyaç duymanı da seviyorum. Savunmasız olmanın yanlış bir tarafı yok, yardıma ihtiyaç duymanın da yanlış bir tarafı yok."

"Ama var..." diye fısıldıyor. "Çünkü senden hoşlanıyorum... *bu şekilde*."

Kendime doğru kelimeleri söyletiyorum. *Aklı başında kelimeleri*. "Sen bir travmatik bir deneyim. Kafanın karışması çok kolay Laine. Belki de istemediğin bir şeyi istediğine inanmak."

Ben sözümü bitirmeden başını sallamaya başladı. "Ben hiç... Ben hiç... hiç istemedim... hiç." Nefes alıyor. "Hiç kimseden *böyle* hoşlanmadım. *Bu şekilde*."

İçimdeki küçük adam ona inanmak istiyor. İçimdeki küçük adam, onun narin küçük bedeninin ırzına geçmek ve onu benim yapmak için ihtiyaç duyduğu tüm gerekçelere sahip.

Ama benim yok.

"Beni tanı mıyorsun,"
diyorum. "Yeterince
tanıyorum..."

Hayır. Hayır değil.

Başımı sallıyorum ama beni dinlemiyor. Parmakları kollarımı kavramaya geliyor, sanki dokunuşu sözlerime meydan okuyacak güce sahipmiş gibi ve onun kokusunu alıyorum, yıkamak için kullandığı sabun, çılgın genç hormonların o ilahi aromasıyla karışıyor. Bornozumun altındaki istekli seğirmeyi inkar edemiyorum.

"Seni görüyorum, Nick. Bana ne kadar değer verdiğini görüyorum. Beni nasıl kurtardığını. Beni güvende hissettiriyorsun, istendiğimi hissettiriyorsun, hissettiriyorsun..." Sesi kısıldı.

"Sana ne
hissettirmek...?" Biraz
nefes alıyor.

"...Sana nasıl hissettiriyorum?"

Parmaklarını sıkıyor, hüzünlü bir gülümseme takınıyor ve kalbim onun oluyor. Yağmurda bana baktığından beri onun. Doğum günü mumunu

söndürdüğünden beri onun.

"Sevildim," diye fısıldıyor. "Bana sevildiğimi hissettiriyorsun. Ve ben bunu hiç... yaşamadım... ve ben... sana... göstermek istiyorum..."

Sana ne kadar minnettar olduğumu göstereceğim.

Bileklerini tutup başparmaklarımla eklemlerini ovarak kendimden uzaklaştırıyorum. "Seksi bu şekilde kullanmana gerek yok Laine. Aşk özgürce gelir, ödüle ihtiyacı yoktur. Kendini asla birine borçlu hissettiğin için ona verme."

Çok korkmuş görünüyor.

"Kastettiğim bu değildi... Ben olsam..." Dudakları titriyor ve bu sarhoş edici. Neredeyse kırılma noktasındayım, parmaklarım köprücük kemiğinin çıkıntısını okşarken kendimi kontrol etmenin sınırında geziniyorum. "Bu çok yanlış gidiyor..."

O bu sözleri söylerken geceliğin askısını solgun omzundan kaydırmak üzereydim.

"Ben bakireyim, Nick. Teşekkür etmek için asla seksi kullanmam.

Asla." Bakire.

Tabii ki öyle.

Serbest düşüşteyim. Onu almak isteyen o ilkel güce kapıldım. Masumiyetini bozmak ve onu benim yapmak. Bu düşünce taşaklarımı sıkıyor, sikim bornozumun altında seğiriyor, ağzım onun bakire amını tatma düşüncesiyle sulanıyor.

Sesi kırılıyor. İçini dökerken fısıltıdan öteye geçemiyor. *"İstedim... ilkim olmanı istedim..."*

Kız çok saf. Saf, tatlı ve masum. Erkek bedeninin acımasız dürtülerinden tamamen habersiz. Bu onu daha çok istememi sağlıyor.

Parmaklarımın geceliğinin askısından geri çekilişini izliyorum. Yanağını okşamak için yukarı doğru kayarak hareket ediyorlar.

"Özel biri, Laine," diyorum ona. "Gerçekten özel birini bekle."

Yanaklarından iki damla gözyaşı süzülüyor ama hüzünlü bir şekilde gülümsüyor. "Özür dilerim... Her şeyi mahvettim..."

Elim boynunun arkasına kayıyor ve onu kendime doğru çekiyorum, ta ki bornozumun içinden yumuşaklığını hissedinceye, yüzünü göğsüme bastırıncaya kadar.

Acaba benimle oynuyor mu? Acaba derinlerden gelen bir siren mi, şarkısındaki kırılganlıkla bana sesleniyor ve tüm şehvetli denizcilerin boğulduğu gibi ben de boğulacağım.

Ama ben öyle düşünmüyorum. Küçük Laine Seabourne'un nasıl oyun oynanacağını bildiğine inanmıyorum.

"Çok üzgünüm," diye ağlıyor ve sesini bana karşı hissedebiliyorum. "Beni istediğini sanmıştım..."

Bana bakmıyor.

Eğer bana baksaydı, sonumu getirecek sözleri söylememe gerek kalmazdı.

Elimin havluyu başından çekip saçlarını usulca okşamasını izliyorum. Ve kelimeler geliyor, "Seni istiyorum."

Sesimde istekten fazlası var. İhtiyaçla dolu. Tüketme ihtiyacı.

Almak

için.

Sahip

olmak

için.

Kollarımda sertleştiğini hissediyorum ve bu çok fazla. Bir kolumu ince beline doluyor ve onu kendime sabitliyorum, parmaklarım aşağıya, kışının sıkı küreciklerinin üzerinde geziniyor ve tam da hayal ettiğim gibi şımarık.

Onu otostop çektim ve gerçekten bakire olduğu şüphe götürmezdi, çünkü Sikimin sırtını karnında hissettiğinde nefesi kesiliyor. Kalçalarımı döndürüyorum ve o da benimle birlikte hareket ederken bornozum gevşiyor.

Sertleşmiş sikim ve onun yumuşak karnı arasındaki dayanıksız saten hissi çok güzel bir işkence.

"Bu *istemekle* ilgili değil," diye tıslıyorum. "Bu *doğru* olanla ilgili."

Nefes alıyor ve etleri kıpırdıyor, kızarmış yüzü bana doğru eğiliyor. Kollarını boynuma doluyor ve sıkıca bastırıyor, kalçaları hareket ediyor, sikimi karnıma sabitliyor, taşaklarım ağrıyor ve sikim tüm yükünü geceliğinin üzerine boşaltmak istiyor.

Ve sonra onu itiyorum. Sertçe.

"Burada olmaz."

Ses tonumda tutamadığım bir şey var ve o bunu duyuyor. Başını sallaması bana her şeyi anlatıyor, gözleri memnun etmeye çok hevesli.

"Duş almam lazım,"

diyorum. Tekrar başını

sallıyor.

"Ben yatacağım... Ben... eğer istersen..."

Oh, nasıl da istiyorum.

Sahanlığı geçip Jane'in odasının güvenliğine ulaşırken bacaklarım titriyor.

Boktan. Bok, bok ve tamamen bok.

Kelly Anne'i arayıp ona destansı baştan çıkarma başarısızlığımı anlatmaktan başka bir şey istemiyorum. Gülüp bana aptal olduğumu söyleyecek ve ben de gülmek zorunda kalacağım, her ne kadar düşüncesi bile beni yakıyor olsa da, V aptal bir embesil gibi inişinde durum.

Bana ne olduğunu bile bilmiyorum ve belki de bu onun haklı olduğu anlamına geliyor, belki de beni bu kadar heyecanlandıran ve garip davranmama neden olan bir tür travma boku.

Belki de bu yüzden bir an babam olmasını isterken bir an sonra sevgilim olmasını isteyecek kadar ucubeyim.

Tüm bu özür dileme olayında böylesine destansı bir başarısızlığa imza attıktan sonra, şimdi benim büyüdüğümü nasıl düşünebilir?

Ama bunun doğru olmadığını biliyorum. Çünkü onu hissettim. Sert, sert ve büyüktü. Beni sinirlendirecek kadar büyüktü. Gerçekmiş gibi hissettirecek kadar büyüktü.

Jane'in küçük lambasını açıp göbeğime bakıyorum, bir iz bırakmış, sikiinin bana bastırdığı yeri gösteren silik küçük bir lekeden başka bir şey yok. Bacaklarımın arasındaki karıncalanmalar çok sert bir şekilde geri geliyor.

Onu istiyorum.

Onu gerçekten istiyorum.

Daha önce hiç kimseye kendimi vermek istememiştim, Nick'e vermek istediğim gibi değil.

Jane'in yatağına oturuyorum ve hafifçe açık bıraktığım kapı aralığına bakıyorum.

Jane'in çarşaflarının arasına girip onları çeneme doğru çekerken banyoda suyun başladığını duyuyorum. Kalçalarımın açılması o kadar doğal ki, parmaklarımın aşağı kayması ve ben yeniden kıvranana kadar klitorisimi ovması o kadar kolay ki, artık umurumda bile değil, buranın onun küçük kızının odası olması ve benimle ilgilenmesi umurumda değil, bunun saygısızca ve aptalca olması ve yapmamam *gereken şey olması umurumda değil*.

Bunların hiçbirisi umurumda değil çünkü onu hissettim ve beni istediğini biliyorum. Beni *böyle* istediğini biliyorum. Nick gibi bir adam tarafından

istenmek harika bir duygu. Gerçek bir erkek tarafından.

Mükemmel bir adam.

Acaba yine orada otuz bir çekecek mi diye merak ediyorum ve bu düşünce onu izleyemeyeceğim için paniğe kapılmama neden oluyor.

Acaba beni istemediğine ve benim eve gitmesi gereken pis bir kızıdan başka bir şey olmadığıma kendini çoktan ikna etmiş midir?

Hayal gücümde, cesur Laine yataktan fırlıyor ve geceliğini çıkarır ve buharlı duşa girer, önünde diz çöker, ağzını açar. Tadının nasıl olduğunu merak ediyorum.

Acaba o da benim için aynı şeyi düşünüyor mu?

Merakımın hiçbirisi parmaklarımın klitorisimin etrafındaki dansını durdurmuyor, Bunların hiçbirisi ben uçuşumun kenarından geçerken, seğirirken, inerken ve nefes almak için çırpınırken vücudumda oluşan dalgalanmaları durdurmuyor.

Banyoda suyun kesildiğini fark ettiğimde kalbimin çarpmasını hiçbir şey durduramıyor.

Kapı aralığında belirdiğinde kendimi çok küçük hissediyorum, Jane'in yorganının altına saklandığımda, kendimle oynadığım için nefesim hala hızlıyken kendimi aptal küçük bir şey gibi hissediyorum. Umarım fark etmez.

Saçları nemli, tıpkı benim başımın altındaki yastıkta hissettiğim gibi ve çok hoş görünüyor.

Kemeri bu kez sıkı bağlanmamış, gevşek, zar zor sarılmış. Cübbesinde sert göğüs çıkıntısı görünüyor. Bir saç gölgesi. Ve kalbim yeniden güm güm atıyor.

Keşke geri kalanını da görebilseydim.

Bunu biliyor olmalı, çünkü bakmadan duramıyorum.

"Konuşmamız gerek," diyor. "Ama bu gece olmaz. Bu gece okul var."

Başımı sallıyorum ve neden salladığımı bile bilmiyorum.

"Bazı temel kurallar koymalıyız, Laine."

Başımı sallamaya devam ediyorum.

"Bunun nasıl olacağını çözmemiz gerekiyor."

Başımı sallamaya devam ediyorum ve biraz da gülümsüyorum, çünkü kulağa hoş geliyor. İyi olmalı, çünkü şimdiden çıldırıp gitmemi söylemiyor.

İyi bir şey olmalı, çünkü cübbesi daha da açılıyor ve umurunda bile değil.

Tekrar sertleştiğini görebilmem umurunda değil. Hâlâ beni istediğini görebiliyorum.

Odaya girdiğinde zorlukla nefes alabiliyorum.

Yatağımın yanına doğru yürüyüp o küçük ışığı söndürürken kalbimin sesini kulaklarımda duyabiliyorum.

Gözlerim karanlığa alışmaya çalışıyor ama sabahlığını yere attığını görmek için çok geç kalıyorum. Sadece kumaşın tene değerken çıkardığı hışırtıyı duyabiliyorum.

Ve sonra yorganı kenara çekerken soğuk hava.

Yanımda kayarken sıcaklık.

İç çamaşırı giydiğini fark ettiğimdiki üzüntü, onun sertliğinin çok uzakta hissettirmesi.

Sırtımı göğsüne yaslayarak beni kendine çekiyor ve ona doğru kıvrılmak çok doğru geliyor.

Dizleri kalkıyor ve benimkileri kavlıyor, kolu belime dolanıyor ve beni sıkıca tutuyor ve nefesi boynumda. Gıdıklanıyor ve göğüslerim de gıdıklanıyor ve bana dokunmasını o kadar çok istiyorum ki.

"Konuşuruz," diyor. "Yarın."

"Tamam," diyorum, kulağa çok aptalca ve acınası geliyor. "Temel kurallar, Laine. Her şey temel kurallarla ilgili." Başımı salladım. Tekrar.

Aptal bir çocuk gibi hissediyorum. Tekrar.

Bu yatakta çok büyük, yanımda çok büyük. Ve bu aptal küçük çocuk en azından güvende hissediyor.

Elini karnımdan nasıl çekmesini istediğimi. Yukarı ya da aşağı, hangisi olduğu umurumda değil.

Ama hareket etmiyor. Bir santim bile kıpırdamıyor. Kıvranıp kıpırdandığımda ve sikiinin hala kıcımda sertleştğini hissettiğimde bile.

Vücudum hiç de aptal bir çocuk gibi hissettirmiyor. Vücudumun kendine ait bir hayatı var.

Vücudum tam olarak ne yapmak istediğini biliyor. Ama Nick bunu bana vermiyor.

Saçlarımdan nefes alıyor ve bana sıkıca sarılıyor ve sonunda boynumu öpüyor ve bu bana karıncalanma üstüne karıncalanma veriyor.

Uyuyacak kadar sakinleşmem asırlar alıyor. Ben kıpırdandıkça onun nefes alış verışı düzgün ve huzurlu, vücudu o kadar hareketsiz ki sonunda ben de bunu hissediyorum.

O iyi geceler fısıldarken ben rüyaların kıyısındaayım. "İyi geceler, Laine." Sanki dünyadaki en doğal şeymiş gibi. Doğal geliyor.

Doğru.

Bu doğru hissettiriyor.

Ve ardından gelen kelimeler yanlış olamayacak kadar doğru geliyor. "*İyi geceler, baba.*"

Nefesimi tutuyorum, geri çekilmesinden korkuyorum, aptalca özörlere ve yarı uykulu olduğum ve ne dediğimi bilmediğim bahanelerine hazırım.

Ama yapmıyor.

Geri çekilmiyor.

Aletini tekrar kıcımda hissediyorum. Ama tek kelime etmiyor.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

L A I N E

Tek başıma uyandım ve kalbim küçük bir sıçrama yaptı. Beni terk ettiği, günün soğuk ışığında beni istemediği düşüncesiyle paniğe kapılıyorum.

Yataktan kalkıp sabahlığımı alıyorum, merdivenlerden inerken ayaklarım hızlıca yere basıyor ve işte orada, mutfakta yemek yapıyor.

Çoktan giyinmiş ve bu sabah takım elbisesinin içinde daha da mükemmel görünüyor. Saçları kaygan ve şekilli ve o kadar koyu ki şakaklarındaki griyi zar zor görebiliyorsunuz. Gömleği gıcır gıcır ve beyaz, yumurtaları kızartırken çok dikkatli.

"Günaydın uykucu," diyor ve gülümsüyor. Gülümsemesi karnımı titretiyor. "Ben de seni uyandırmak üzereydim. Yemek hazır."

Yumurtaları bir tabağa çeviriyor ve tost makinesinden biraz kızarmış ekmek alıyor. Pastırma da. Pastırma kokusu alıyorum.

Pazartesi sabahı dünyanın en güzel kokusu.

Gülümseyerek yerime oturuyorum, bir kez daha teşekkür ediyorum ve tabağımı ondan alırken parmaklarım onunkilere değiyor. Kollarıma kadar hissediyorum.

"Üniversite için her şey hazır mı?" diye soruyor. "Başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

Karşıma oturuyor, sanki dün gece ona babacığım dememişim gibi yumurtalarına gömülüyor. Sanki yatağında koca, sert sikini kıcıma dayayarak uyumamış gibi.

"Ben hazırım," diyorum.

"Güzel." Gözleri benimkilerin üzerinde çok karanlık. "Bence bu temel kurallara bir başlangıç yapmalıyız."

Kurallar.

Kurallarla başa

çıkabilirim.

Başımı salladım.

"Tamam."

"Seni üniversiteye bırakacağım ve günün sonunda alacağım. Herhangi bir sorun olursa beni ara. Geç kalacaksan beni ara. Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara."

Başımı salladım. "Elbette."

"Her akşam birlikte yemek yiyoruz. Üniversite ödevlerini burada yapıyorsun. Eğer yardıma ihtiyacın olursa, bana

sor." "Tamam."

Gözleri benimkilerden ayrılmıyor. "Herhangi bir yükümlülüğün var mı, Laine? Herhangi bir işin? Arkadaşların? Katılman gereken kulüpler?"

Başımı salladım. "Sadece bebek bakıcılığı. Rastgele. Çoğu hafta sonu." Duraklıyorum. "Ve Kelly Anne. Bazen onunla takılıyorum."

"Artık bebek bakıcılığına gerek yok, Laine. Harçlık alacaksın. Derslerine konsantre olman daha iyi olur."

Tartışmam, ona zaten çok şey yaptığını söylemem gerektiğini hissediyorum, ama bu sabah onda farklı bir şey var. Çok otoriter bir şey.

Onunla tartışmak istemiyorum, o yüzden tartışmıyorum. Ve tartışmamak hoşuma gidiyor.

Kurallara sahip olmanın verdiği hissi seviyorum.

Onun gibi önemseyen birine sahip olmak.

"Tamam," diyorum ve o da gülümsüyor.

"Aferin kızım." Başını eğiyor. "Yumurtaların nasıl?"

Onları zar zor fark ettim. "Mükemmel," diyorum ve bu doğru. Tam kıvamındalar. Tam kıvamında.

Tostumu içine batırıyorum ve kesinlikle tadı harika. Nick'in etrafında her şey harika.

Telefonumu masaya doğru kaydırıyor. "Numaramı rehberine kaydettim. Sınırsız tarifedesin."

"Teşekkür ederim."

"Ögle yemeğinde seni arayacağım. Sadece seni kontrol etmek için." Aptalca gülümsememe engel olamıyorum. "Teşekkür ederim."

"Başka kurallar da olacak," diyor bana. "Ama şimdilik yoklar."

Başımı salladım. "Tamam."

Tamam. Her şey gerçekten iyi
hissediyor. İyiden de iyi.

Tüm kelimelerin boğazımda düğümlendiğini hissediyorum. Dün
geceyle ilgili, onun yanımda olmasının ne kadar iyi hissettirdiğiyle
ilgili kelimeler. Onu ne kadar sevdiğimi, ona ne kadar minnettar
olduğumu, onun şimdiye kadarki en iyi şey olduğunu ve bunu
gerçekten söylediğimi.

Ama dışarı çıkmıyorlar.

Aptal gibi gülümsüyorum ve kahvaltımı yapıyorum.

İşim bittiğinde tabağımı alır ve bulaşık makinesine koyar.

onun.

"Hazırlan," diyor. "On beş dakika içinde yola çıkıyoruz. Geç kalamayız,
Laine. Ben asla geç kalmam." Kol düğmelerini takıyor ve kapıdaki askıdan
takım elbisesinin ceketini giyiyor, ben de aptal aptal bakıyorum, ta ki
kaşını kaldırına kadar. "Chop-chop," diyor ama gözleri parlıyor. "Sabrımı
denemek istemezsin, tatlı şey."

Onun sabrını biraz bile zorlamıyorum. Ama bu düşünceyle
bacaklarımın arasında garip bir kıpırtı oluyor.

* * *

NICK

Beslenme çantasını kucağında *eziyor* ve sanki daha önce hiç beslenme çantası
almamış gibi ona bakıyor. Belki de bakmamıştır.

Basit jestler karşısında bu kadar şaşırdığını görmek beni memnun
ediyor. Laine'de en çok sevdiğim şeylerden biri de bu, her şeyin bir
mucize, her şeyin bir hediye olması.

Laine Seabourne'u şımartmak bana büyük zevk veriyor.

Laine Seabourne'u terbiye etmek de bana aynı zevki verecektir.

Ama bunu düşünmeme izin vermiyorum. Henüz değil.

Temel kuralları belirlemeden olmaz.

Üniversitenin önüne geldim ve o çok tereddütlü görünüyordu.

"Her şey hazır mı?" Ben soruyorum, o da başını sallıyor. "Seni öğle yemeğinde
ararım."

Tekrar başını sallıyor ama hareket etmiyor. "Bıraktığın için teşekkür ederim."

"Memnuniyetle," diyorum ve küçük parmaklarıyla kapının mandalını kavradıktan sonra fikrini değiştirip bana doğru eğiliyor.

Dudakları bir anlığına yanağıma değiyor ama teması aletime kadar hissediyorum.

"Sonra görüşürüz, Nick."

Nick.

Bunun değişmesi
gerekecek. Zamanı gelince.

Gidişini izliyorum, üniversite çantasını omzuna atmış, küçük Yeni paltosuna sıkı sıkı sarılmış bir çerçeve. Girişe doğru ilerlerken hala öğle yemeğini tutuyor ve bu içimi bir memnuniyet duygusuyla dolduruyor Çok uzun zamandır kayıptım.

İlgilenecek birine sahip olmak çok iyi hissettiriyor. İlgilenecek birine.
Sevecek birine.

Tam geri çekilmek üzereydim ki bir kızın merdivenlerden çıkıp Laine'in dirseğini tuttuğunu gördüm. Kızın koyu renk bukleleri, makyajlı bir yüzü vardı ve içgüdüsel olarak bunun Kelly Anne olması gerektiğini biliyordum. Laine'in işe yaramaz, bencil arkadaşı.

Laine'in omuz silktiğini ve Kelly Anne'in bana doğru baktığını görüyorum. Arabayı görüp bir şeyler söylüyor ve Laine yürümeye devam etmeden önce tekrar omuz silkiyor.

Arabayla uzaklaşmadan önce gözden kaybolmalarını beklerim.

Sanırım Kelly Anne'in temel kurallara eklenmesinin zamanı geldi. Bunu daha sonrası için aklıma not ediyorum.

* * *

Laine

"YANI? Ne oluyor Laine? Mercedes'li adam kim?"

Kelly Anne peşimi bırakmıyor ve bu sinir bozucu. Kendimi garip ve huzursuz hissetmeme neden oluyor, sanki paylaşılamayacak kadar özel bir şeyi kurcalıyormuş gibi.

"O Nick," diyorum ona, sanki cevabımın bir işe yarama ihtimali varmış gibi. "Beni kurtaran adam."

"Nick," diyor. "Nick'in olayı ne?"

"O bana bakıyor." Onu geçmeye çalışıyorum ama o buna izin vermiyor.

"Sana nasıl bakıyor?"

"Onunla kalıyorum... evim düzene girene kadar... bilirsin işte Anahtarını verdiğin ev, ben yağmurda mahsur kalmışken boktan bir kulüpten bir sürü beleşçi tarafından tamamen işgal edilen ev."

Çok korkmuş görünüyor ve ben buna sevindim.

Başımı salladım. "Evet, Kels, o ev."

"Tanrım, Laine, özür dilerim. Annem dün Bayan Barnes'ı sizin sokağın aşağısında görmüş, evinizin mahvolduğunu söyledi. Ben tam bir götüm."

Olumlu yanıt vermem gerekse de vermiyorum. "Nick onda kalmama izin veriyor. Bana birkaç kıyafet ayarladı. Beni üniversiteye götürdü."

Hâlâ göğsümde tuttuğum beslenme çantasına bakıyor. "Sana sandviç yaptım..."

"Evet, bana sandviç yaptı."

Dirseğimi çekiştiriyor ama kutunun içini görmesine izin vermiyorum. "Sence de bu biraz..."

"Biraz ne?"

Tuhaf bir ifade takınıyor. "Bilmiyorum, biraz *ürkütücü mü*? Rastgele bir adam seni kurtarıyor, sana elbiseler alıyor ve beslenme çantası hazırlıyor. Bu biraz *ürkütücü*, değil mi?"

Omuz silkiyorum. "Ürkütücü biri değil. Gerçekten hoş biri."

"Bir seri katil olabilir. Ted Bundy gerçekten iyi bir adamdı, biliyorsun."

Gülüyorum. "Çok fazla CSI izliyorsun."

"Evet, ve sen gerçekten çok tatlısın. Çok tatlısın. Sanki *senden faydalanmak* tatlı."

Bilen tek kişi o olurdu. Keşke bunu belirtecek kadar kaltak olsaydım.

"Senin gibi dünya bilgisi olmayabilirim ama aptal değilim. O iyi bir adam.

Ondan hoşlanıyorum."

Sanırım biraz fazla inanarak ondan hoşlandığımı söyledim, çünkü gözleri büyüdü ve bana o bakışı attı. Sorgulama bakışı.

"Ondan *hoşlanıyor musun*?! *Gerçekten* hoşlanıyor musun? Onun *gibi* sikini mi istiyorsun?"

İç çekiyorum, insanların geçmesine izin vermek için kendimi duvara yaslıyorum.

"Evet, *seviyorum*

onu. Onu *böyle* seviyorum." Ve şimdi bunu söylediğimde her şeyi yeniden hissediyorum. O

gıdıklanmalar ve çırpınmalar. O yanma hissi. Vücudunun benimkine karşı olan anısı.

Kelly Anne'in ağzı açık ve çok şaşırmış görünüyor. Onu gördüğüm en şok olmuş haliydi.

"Ama o... o..." "O ne?"

Kelimeleri bulmakta zorlanıyor ki bu hiç onun yapacağı bir şey değil. "O... yaşlı gibi. Yaşlı bir adam gibi."

"O yaşlı bir adam değil." Gülüyorum ve sesim çok tiz çıkıyor.

"Kırk iki yaşında, bu yaşlı değil."

"Babam gelecek yaz kırk yaşında olacak Laine. Kırk. Ve o yaşlı bir adam." İç çekiyor. "Bu Nick denen adam senin baban olacak yaşta, Laine. Garip değil mi?" Yüzünü buruşturuyor. "İğrenç."

Bu düşünce kalbimi çarptırıyor, sanki bilecekmiş gibi. Kendime saklamak istediğim kirli düşüncelerimi bilecek.

"Bunu gerçekten böyle düşünmedim," diye yalan söylüyorum. "Sadece ondan hoşlanıyorum." "Peki o senden hoşlanıyor mu?" Gözleri tam benimkilerin üzerinde ve yalan söyleyemiyorum. I

Nereye bakacağımı bilmiyorum. "O... bir şey denedi mi?" Başımı sallıyorum. "Hayır... O değildi... O..."

"Ne oldu?"

Yanaklarımın yandığını hissediyorum ve başka bir öğrenci kalabalığı yanımızdan geçene kadar parmağımı dudaklarıma götürüyorum. "O bendim..." Fısıldıyorum. "Ben... Ben denedim bir şey..."

Sırıtiş yüzüne doğru yayılıyor. "Bir şey *mi* denedin?! Gerçekten mi?" Başımı salladım. "Evet ve aptalcaydı, tamam mı? Kendimi aptal durumuna düşürdüm."

Gülmemeye çalışıyor, bunu söyleyebilirim. "Eminim yapmamışsındır..." "Evet," dedim. "Kesinlikle yaptım."

"Peki o ne yaptı?" diye sorduğumda öyle parlak gülümsüyor ki.

"O... bana bu şekilde teşekkür etmek zorunda olmadığımı söyledi." "Ve değilsin Laine. Bunun için seksi kullanmak tamamen iğrenç."

Kelly Anne'in kevaşelik konusundaki kurallarını anlamaya çalışmıyorum bile. Onun dünyasında, birkaç tekiladan sonra seksi görünen herhangi biriyle yatmak sorun değil, ancak bu şekilde minnettarlık ifade etmek kesinlikle doğru değil. Rastgele bir penisin peşinden koşmak için bir arkadaşınızı ekmenizde bir sakınca yok ama

Baban olacak yaşta biri. "Şey, o almadı."

"Eminim o da istemiştir." Beni kolumdan dürttü. "O olmalı Senin gibi, Laine. Senin gibi sevimli küçük sarışın şey. Eminim her beş

dakikada bir bu düşünceyle mastürbasyon yapıyordur. Pis yaşlı adam."
 Kahkahası onu kesip geçiyor.

Ben. "Cidden," diyor, "gelip benimle kalmalısın, rastgele yaşlı bir adamla değil."

Bu düşünce beni dehşete düşürüyor. "Ben iyiyim," diyorum ona. "Nick'le olmayı seviyorum."

"Nick Baba, sana sandviç yapıyor ve elbiseler alıyor. Çok şirin."

Nick Baba. Bu düşünce beni yakıyor, kalbim çarpmaya devam ediyor ve ağzım kuruyor.

Hâlâ konuştuğunu zar zor fark ediyorum.

"Peki, nerede uyuyorsun? Onun odasında mı? Lütfen bana onun odasında olmadığını söyle..."

Başımı salladım. "Kızının odasında." Daha güvenli bir konuya odaklanıyorum, ona Jane'in güzel eşyalarından, duvarındaki yazıdan ve oranın ne kadar harika hissettirdiğinden bahsediyorum.

Kelly Anne hiç etkilenmiş görünmüyor. Gözleri faltaşı gibi açıldı ve bana deliymişim gibi baktı.

"Onun küçük kızının odasında mı kalıyorsun? Pembe perdeli ve çılgın şapkacı çay seti olan?"

Başımı salladım. "Burası artık onun küçük kızının odası değil. O artık büyüdü. Artık orada yaşamıyor."

Kelly başını yana eğmiş, düşünüyor. Bu beni huzursuz ediyor ve dersin yakında başlayacak olmasına seviniyorum.

"Yani... eğer onun küçük kızı değilse... o zaman artık bir yetişkin, değil mi?" Başımı salladım. "Evet, sanırım öyle. Muhtemelen taşınmıştır."

"Peki... eğer büyüdüyse... neden odası hala bir çocuk tapınağı gibi? Yani, ergenlik eşyaları nerede? Eminim ki *Backstreet Boys* posterleri ya da onun gibi şeyler. Belki biraz makyaj... biraz yetişkin çocuk saçmalığı..."

"Belki de bu şekilde seviyordu... olduğu gibi..." Cevabım yetersiz, çünkü bir cevabım yok. Çünkü bunu hiç düşünmedim bile.

Jane artık orada yaşamıyor olsa da, uzun zamandır orada yaşamıyor olsa da, Jane'in odasının hala beş ya da altı yaşındaymış gibi olduğu gerçeğini düşünmedim.

"Belki de annesiyle birlikte yaşıyordu..." Yüksek sesle düşündüm.

"Belki de orada yaşamıyordu... her zaman değil..."

"Yine de," diyor Kelly Anne. "Yine de yetişkinlere göre bir şeyleri var Laine. Yani, kim lisedeyken bir peri şatosu ister ki?"

Ben, sanırım, ama söylemeye cesaret edemiyorum.

"Ona soracağım," dedim. "Jane hakkında. Eminim başka bir odası falan vardır. Ya da belki orada yaşamıyordu..."

Kelly Anne ürkütücü bir yüz ifadesi takınır, parmaklarını hayalet gibi sallar. "Ya da belki de hiç var olmadı... oooooooh... belki de Sapık filmindeki adam gibidir ve mahzeninde ölü annesini bulursunuz..."

Bu düşünce beni gerçekten güldürüyor. "Sen bir aptalsın," diyorum ona. "Gerçekten de çok fazla CSI izliyorsun."

Sınıfa gitmek için yanından geçip gidiyorum, o da peşimden geliyor ve bana omuz silkiyor. "Bunu bana onun tuhaf bir sapık olduğunu ve seni hayali kızının dildosuyla kovalarken yalınayak evime koştüğünü fark ettiğinde söyle."

"İğrençsin," diyorum ona ama sırtıyım.

"Hayır," diyor. "İğrençsin. *Ben* ürkütücü bir baba fetişi olan küçük, pis bir sürtük değilim."

Sözlerine gülüyorum ama ne demek istediğinden pek emin değilim. Yani, Nick'i tanımıyor. Beni nasıl kurtardığını, bana nasıl değer verdiğini bilmiyor. Onunlayken kendimi ne kadar güvende hissettiğimi bilmiyor.

"Gerçekten iyi bir baba olurdu," diyorum.

Bana gözlerini devirdi. "V kartını alırken bunu ona söyle, Laine. Bu onu gerçekten azdıracaktır. Pis yaşlı sapık."

Cevap vermiyorum. Cevap veremiyorum. Zihnimde, onun kucağında oturuyorum, kollarım boynuna dolanmış...

"Laine?"

Gerçeğe dönüyorum ve yüzümdeki sıcaklık beni ele veriyor. "Senin için endişeleniyorum," diyor.

Ama hiç endişelenmiyorum.

DOKUZUNCU BÖLÜM

NICK

"Günaydın, Bay Lynch."

Aynı eski pazartesi sabahı selamlaşmalarından oluşan bir deniz. Her zamanki gülümsememi takınıyor, insanların hafta sonlarını, çocuklarını ve karaokede geçirdikleri Cumartesi gecelerini soruyorum. Her zamanki paket kahvemle ofisime doğru yol alıyorum ve diğer sıradan iş sabahları gibi e-postalarımı kontrol ediyorum. Ama bu sabah farklı. Bu sabah çok farklı hissediyorum.

Jane masamın köşesindeki eski fotoğraftan bana bakıyor, annesinin kollarında sırtarak kameraya bakıyorlar.

Bana bakıyor. Çerçeveye dokunuyorum, her zamanki ritüel, ama bu sefer kalbim aynı şekilde acımıyor.

Yalnızlık. Ya da daha doğrusu eksikliği.

Normal çalışma rutinimi bir kenara bırakıp sekreterimi aradığımda içimi güzel bir rahatlama duygusu kaplıyor.

Penny bu sabah harika görünüyor. Sanırım yeni bir bluz. Laine'in mülküne bir temizlik ekibi çağırmasını söylediğimde gülümsüyor ve hiç şaşırmadan notlar alıyor. Laine'in evini temizleyebilmeleri gerektiğini söyledim.

Tehlikeli atıklarla başa çıkmak, işi baştan sona tamamlamak. Dekoratörler, ona söyledim. İşleri bittiğinde dekoratörlere ihtiyacımız olacak.

Nötr renkler. Belki yeni perdeler de olur. Evet, uygun perdeler.

Yeni döşemeler de. Evin yeni döşemeye ihtiyacı olacak.

Ve bir çilingir, güvende olmak için.

Hâlâ kendime yalan söyledigimi biliyorum. Hâlâ Laine'in o eve geri döndüğünü görmek istediğim yanılsamasını sürdürüyorum. Düşüncesi bile beni rahatsız eden bir numara ama kızın iyi ellerde, güçlü ellerde, onu hayatın talihsiz durumlarından kurtarabilecek ellerde olduğunu bilmesi gerekiyor.

Bir de düşünmesi gereken annesi var. Tabii kadına biyolojik bağlam dışında bir anlamda anne diyebilirsiniz.

Başka bir şey var mı? Penny soruyor ve kalemi hevesle not defterinin üzerinde gezinirken gülümsemesi gözüme çarpıyor. Basit küçük kolyesini fark ediyorum

boynunda, ışıktaki parlıyor. Yeni bluzunun mükemmel pastel pembesini ve makyajının inceliğini fark ediyorum.

"Evet," dedim. "Bana biraz mücevher seçmeni istiyorum. Birine hediye olarak. Zevkli bir şey." Duraklıyorum. "Senin seveceğin bir şey, Penny. Gerçekten özel bir şey. Senin kararına

güveniyorum." Bu iltifat onun gözlerini aydınlattı.

"Elbette, Bay Lynch," diyor. "Aklınızda bir bütçe var mı?"

Başımı sallıyorum. "Kendin için seçeceğin bir şey Penny. Bütçe ikinci plandadır."

Başını sallıyor, yerinde biraz kıpırdanıyor. Burnunu sokmak için cesaretini topladığını anlayabiliyorum ve ona herhangi bir ipucu vermiyorum, sadece yüzümde profesyonel bir gülümsemeyle ona bakıyorum.

"O, şey..." diye başlıyor sonunda.

"O..?"

"Arkadaşın mı?" diye soruyor. "Bir akraba mı?"

"İkisi de," diyorum ona. "O özel biri."

Başını sallıyor. "Kaç yaşında?" diye soruyor, sonra kendini kontrol ediyor. "Yani hangi tarzı seçeceğimi biliyorum."

"On sekiz. Sadece."

Ben öyle söylerken bana bakıyor ve merak ettiğini biliyorum.

Başka soru sormuyor ama şunu kesin olarak söyleyebilirim ki müfredat dışı işim bu sabah fotokopi makinesinde konuşulacak.

Bu genelde beni rahatsız ederdi, ama bugün değil.

Bugün beni rahatsız edecek tek bir şey bile yok.

Ofis takvimimi aradım ve saat dörtten itibaren müsait olmadığımı işaretledim. öğleden sonra.

Tatlı küçük Laine'in üniversiteden eve sağ salim dönmesi gerekiyor.

Ne de olsa bu evrensel bir gerçektir. Onu bilecek kadar şanslı olan herkesin kutsandığı bir gerçek.

Yıllardır ilk kez kutsandığım bir gerçek.

Aile her şeyden önce gelir.

Bu arada işler her zamanki gibi devam ediyor.

Penny'den sabah 9'daki müşterimi getirmesini istedim.

* * *

LAINE

NICK BENİ ÖĞLE YEMEĞİNDE ARIYOR. Onu telefonda duymak çok garip hissettiriyor. Sesi sıcak ve derindi, ama bir sertliği vardı. *İş Nick.*

Onu orada, havalı bir muhasebe şirketinde ortak olarak hayal ediyorum. Sıkı el sıkışmalar ve zengin müşteriler. Acaba bir sekreteri var mı? Acaba söylediği her kelimeyi takip eden büyük bir ekibi var mıdır? Ne de olsa patron o. Ya da en azından onlardan biri.

Nick bir patrona benziyor. İyi bir patron olur.

Tıpkı iyi bir baba olacağı gibi.

Ve iyi bir aşık.

Ona güzel bir gün geçirdiğimi ve sandviçlerimin çok güzel olduğunu söylerken yine o çılgın çırpınışlar, karnımda kelebekler uçuşuyor. Jambon ve peynir. Posh jambonu, gerçekten kalın kesilmiş. Kendim için aldığım sulu şeylerden değil. Ona benim dersler iyi geçti. Çok çalıştığımı.

Sesi çok memnun geliyor ve bu beni gülümsetiyor. Telefonu kapattığımda o kadar çok sırtıyorum ki Kelly Anne'in bana aval aval baktığını fark etmiyorum bile.

"Yeni telefon," diyor, sanki belli değilmiş gibi. "Büyük bir hediye." "Sadece ödünç alıyorum," diyorum ve ben de öyle görüyorum.

Hiçbir şey söylemiyor, sadece bana o bakışı atıyor. O iğrenç bakışı. Ama umurumda değil.

Saat dört buçukta otoparkta Nick'le buluşuyorum, tam beni bıraktığı yerde. İnsanların onun Mercedes'ine baktığını görüyorum ve özel dikim takım elbise giyen, pahalı bir araba kullanan ve kalın dilimlenmiş jambon satın alan biri tarafından önemsenmek bana garip geliyor.

Daha önce hiç param olmadı. Annemin arabası bile yoktu. Önemli değildi.

Olsaydı bile beni bir yere götüreceğinden şüpheliyim.

Nick bana ofiste iyi bir gün geçirdiğini söyledi. Birçok toplantı, diyor, sadece ortalama bir pazartesi. Keşke onun için ortalama bir pazartesinin nasıl olduğunu bilseydim. Keşke onun hakkında her şeyi bilseydim, ama kafamdaki soruların hepsi aptalca geliyor ve gerçekten aptal gibi görünmek istemiyorum.

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyor ve yüzünde o nazik gülümseme beliriyor. Tekrar yüzünü. İlgileniyor. Gerçekten ilgilendiğini biliyorum ve bu güzel bir his.

Omuz silktim. "Sadece merak ediyordum... senin hakkında..."

Gülüyor ve bu çok hoş bir ses. "Neyi merak ediyorsun?"

"Bilmem, bir şeyler işte." Gülümsemesi beni gülümsetiyor. "Ben sadece... hiçbir şey bilmiyorum..."

"Benim hakkımda mı?" Trafik ışıklarında duruyor ve eli uzanıp benimkini sıkıyor. "Her şeyi öğreneceksin, Laine. Sadece zaman ver."

Her şeyi. Bu düşünceyi sevdim.

"Bana bir soru sor," diyor. "Ne istersen." Ben de sordum. Sadece sordum.

"Jane onun odasında uyumamı sorun etmez mi?" "Hayır," diyor. "Etmez."

Ona bakıyorum ama o önüne bakıyor. Işıklar yeşile dönüyor ve o sürüyor. üzerinde.

"Ona benden bahsedecek misin? Kaldığımı yani." "Hayır," diyor ve gülümsemesi tamamen kayboluyor.

Keşke hiç sormasaydım. Başka bir soru seçmeliydim.

Ofisi, evi ya da arabası hakkında. Pencereden dışarı bakıyorum ve rota şimdiden tanıdık gelmeye başladı. Yollar sakinleşiyor ve eve beş dakika kaldığını bildiğim o büyük ağaç beliriyor.

"Sana Jane'den bahsedeceğim," diyor. "Eğer istediğin buyrsa."

Kelly Anne'in aptalca paranoyak spekülasyonları beni geriyor ve Jane hakkında bir şeyler duymak istediğimden pek emin değilim.

Bir an gözlerini üzerimde hissettim. "Belki Jane hakkında konuşmak temel kuralları anlamana yardımcı olur."

"Olacak mı?"

Başını eğiyor. "Belki."

Kapıdan geçip bizi garaj yoluna götürene kadar hiçbir şey söylemiyorum. Ben arka koltuktan üniversite çantamı aldım, o da

evrak çantası, ve tekrar evdeyiz. *Eve.*

Çaydanlığı açıp bana bir bardak meyve suyu koyuyor ve acaba ona sıcak içecekleri pek sevmediğimi söyledim mi diye merak ediyorum.

Biliyor gibi görünüyor.

Masaya oturup çayını yapmasını izliyorum, öylece bekliyorum. Gözleri çok ciddi.

"Temel kurallar," diyor ve bacaklarımın arasında garip bir gıdıklanma hissediyorum.

Karşıma oturuyor ve ellerini bardağının etrafına koyuşunu izliyorum. Çok büyükler. Çok güçlüler.

"Nedir onlar?" Ben soruyorum. "Kurallar yani."

"Güvende olduğunu bilmek istiyorum Laine, her zaman. Sık sık kontrol etmeni istiyorum. İnsanların arabalarına binmeni istemiyorum, bilmediğin bir yere gitmeni istemiyorum. Bu şekilde kazalar olur," diyor. "İnsanlar dikkatsiz olduğunda."

"Dikkatsiz," diye tekrarladım. "Çok fazla arabaya binmem, Nick." Gülümsüyorum. "Teklif eden çok fazla insan yok."

"Senin gibi genç ve güzel bir kıza seni bırakmayı teklif edecek bir sürü insan vardır Laine. Belki de sen bunu göremiyorsundur."

"Bilmiyorum." Gülüyorum. "Hiç görmedim. Kelly Anne popüler olan."

"Kelly Anne umursamaz biri," diyor. "Pervasız, aptal ve bencil. Üstte. Onun için fazla iyisin Laine. Seni başka durumlara sürüklemesine izin vermemeni tercih ederim."

Başımı salladım. "Öyle bir planım yok." "Aferin kızıma," diyor.

Gözlerine bakıp gülümseme riskini göze alıyorum. "Bu kadar mı? Temel kurallar mı? Yabancı insanların arabalarına binmemem ve Kelly Anne ile kulüplerde takılmamam mı?"

"Hayır," dedi bana. "Bundan çok daha geniş."

Yine o gıdıklanma. Ses tonunda bir şey var. Çok güçlü bir şey.

"Seninle ilgilenmek istiyorum," diyor ve ben bu hissi durduramıyorum.

bacaklarımın arasında. Uyluklarımın birbirine kenetlenmesine neden oluyor. "Sana göz kulak olmak istiyorum. Sana daha önce kimsenin baktığını sanmıyorum Laine. Ben sana bakmak istiyorum. önce."

Birincisi.

Onun benim ilkim olmasını istiyorum. Her yönden.

"Kendi başımın çaresine bakabilirim..." Teklif ediyorum. "Gerek yok..." "İstiyorum," diyor. "Bu bana büyük bir zevk veriyor."

Ve bunun ne olduğunu bilmiyorum. Ne olduğumuzu bilmiyorum ve sormak istemiyorum ve sormak istiyorum.

Soruyorum ama dağınık çıkıyor.

"Yani, bir um. Yani bir... koruyucu... ya da onun gibi bir şey mi?"

Gözleri beni yakıyor ve başka tarafa bakamıyorum. "Söyle Laine. Ne demek istediğini söyle."

Yanaklarım yanıyor. "Bir baba gibi mi?"

"İstediğin bu mu?"

Evet.

İstediğimin bu olduğunu biliyorum.

Ama yine iğreniyorum. Onu *böyle* isteme düşüncesi içimi berbat etti. Onu bacaklarımın arasında beni tiksindiren şekilde istemek.

"Ne?" diye sorar. "Bana ne istediğini söyle." Meyve suyundan bir yudum alıyorum ve yutmakta zorlanıyorum.

"Bana anlatabilirsin, Laine. Bana her şeyi anlatabilirsin. Her şey hakkında konuşuruz. Bu da temel kurallardan biri."

Başımı sallayıp meyve suyundan bir yudum daha içiyorum.

"Bu garip bir durum," diyor. "İkimiz için de. Ben araba kullanıyordum, sadece araba kullanıyordum ve sen oradaydın, yağmurda kaybolmuş, birine ihtiyaç duyuyordun. Tıpkı benim birine ihtiyacım olduğu gibi." Biraz çay içiyor ama gözleri hâlâ bende.

"Bazen hayatın insanları en beklenmedik koşullarda bir araya getirdiğini düşünüyorum."

"Kader gibi mi?"

Gülümsüyor. "Bunu eşzamanlılık olarak düşünmeyi seviyorum."

"Ben kadere inanırım," diyorum ona. "Burçlara da inanırım. Benimkini her gün okurum."

"Belki de benimkini okumalısın," diyor ve içinde mizah var. "Kaderin bizim için ne sakladığını bilmek isterim, Laine. Bence iyi şeyler."

"Ben de," dedim ve ciddiydim.

"Peki," diye soruyor. "Ne istiyorsun?"

Omuz silkiyorum, etrafımda, onun güzel evindeki güzel odayı işaret ediyorum. "*Bu*," diyorum ona. "*Bu her şey*. Bu... bu bir peri masalı gibi."

"Güzel ve Çirkin?" Gülüyor.

"Hayır!" Ben de onunla birlikte gülüyorum. "Cinderella! Ben pasaklı hizmetçi kızım ve sen de beni kurtarmaya gelen Beyaz Atlı Prens'sin."

Gözleri parlıyor. "O kadar da çekici değilim," diyor. "Beni tanıdığın zaman değil."

Ama ben ona inanmıyorum. Ona söyledim ve o yine güldü.

"Belki bu bir peri masalı olabilir Laine," diyor. "Eğer yeterince çok istersek. Bence hayat sihirle dolu, sadece ona güvenmek gerekiyor."

"Büyüye inanıyorum," diyorum. "Şimdiye kadar pek görmedim ama dışarıda bir yerlerde olduğunu biliyorum."

"Belki de tam buradadır."

Kalbim umut etmeye bile cesaret edemiyor. Yalpaladığını hissediyorum ve bunu ne kadar istediğim beni korkutuyor. Ne kadar sert düştüğümü, ona doğru düştüğümü, onun hayatına doğru düştüğümü görmek beni korkutuyor.

"Umarım öyledir." Sesim bir fısıltı.

Elini uzatıyor, ben de masanın üzerinden tutuyorum ve parmakları benimkileri sıkıca kavırıyor.

"Sana bakmama izin ver Laine. Bunu yapacak mısın?" Başımı salladım. "Çok isterim. Hem de çok."

"Ve sen de kurallara uyacak mısın? Seni güvende tutmama izin verecek misin?" "Temel kurallara bağlı kalacağım," diyorum.

"Aferin kızıma." Gülümsemesi tüylerimi diken diken ediyor ve kalbim hızla çarpıyor.

Nefes alıyorum, onun elindeki elime bakıyorum. "Ve istediğin bu mu? Benimle ilgilenmek mi istiyorsun? Sanki ben..."

"Benim küçük kızım mıydın gibi mi?"

Yanaklarım pancar gibi olmalı. Başımı sallarken gözlerimi kapatıyorum.

"Peki başka ne istiyorsun Laine? Dün gece sahanlıkta ne istedin? Dün gece yatakta kıvrılırken ne istedin? kıvrandı?"

Gözlerimi açamıyorum.

Açamıyorum işte. "Sen," diye fısıldıyorum. "Seni istedim."

"Hâlâ bunu mu istiyorsun? Minnettarlıktan ya da yapman gerektiğini düşündüğün için değil. Bunların hiçbirine gerek yok Laine, sana söz veriyorum."

Başımı salladım. "Hayır... o yüzden değil..." Kalbim boğazıma düğümlendi. "Sadece... çünkü istiyorum... çünkü senden hoşlanıyorum..."

Cevap vermesini beklerken nefesimi tutuyorum, ama cevabı beni gözlerimi açacak kadar şok ediyor.

"Sana Jane'den bahsetmeliyim," diyor. "Jane hakkında mı?"

"Benim kurallarım... gergin olabilir. Nedenini anlamayı istiyorum."

Başımı sallıyorum, gözlerim geniş ve odaklanmış. Elimi bırakmadığı için memnunum.

"Jane benim küçük kızımdı," diyor.

Öyleydi.

"Annesiyle tanıştığımda gençtim. Louisa kaybolmuştu, tıpkı senin gibi. Onu bir sonbahar fırtınası sırasında bir tentenin altına sığınırken buldum, boktan erkek arkadaşıyla tartıştığı için üzgündü. Jane daha bebektir, bebek arabasında uyuyordu, Tanrı'ya şükür annesinin içinde bulunduğu durumdan haberi yoktu."

"Yani o değildi..."

"Benim mi?" diyor. "Biyolojik olarak değil, hayır. Ama önemli olan her yönden benim kızımdı. Baba dediği adam bendim. Onu okuyan adam bendim

masallar anlattım ve geceleri onu yatağına yatırdım." Gözlerim onu devam etmeye zorluyor.

"Ben de gençtim, nispeten. Hâlâ şirket basamaklarını tırmanıyor, babamın ölümüyle başa çıkmaya çalışıyordum. Burası ailemizin eviydi, doğal olarak bana miras kaldı ve Louisa gelmeden önce burası yalnızdı, tıpkı sen gelmeden önce olduğu gibi."

"Onu da mı eve getirdin?"

Gülümsüyor. "Yaptım, evet. Onu ve küçük Jane'i eve getirdim ve o kurulanırken Louise'e kakao yaptım. Ezik erkek arkadaşı ve mutsuz hayatı hakkındaki hikayelerini ve küçük Jane için nasıl korktuğunu dinledim."

"Onu kurtardın. İkisini de kurtardın."

"Evet. Evet, yaptım. Ama o da beni kurtardı. Beni iş ve yalnızlıktan başka bir şey olmayan bir hayattan kurtardı."

Nefes alıyorum. "Burada büyümedi, değil mi? Yani Jane."

"O büyümedi, Laine." Nefes alıyor. "Beş yaşındayken öldü. Bir araba kazasında. O ve annesi, onu aldığım o bok çuvalının yanında." Gözlerinin karardığını görüyorum. "Gitmeden önce bana bir not bıraktı. Konuşmak istediğini, yardıma ihtiyacı olduğunu söyledi. Onu istemedi ama o gün çılgınca bir nedenden ötürü küçük kızımızı alıp onun arabasına bindi. Belki de adamın içki içtiğini fark etmemişti."

Kanın yüzümü terk ettiğini hissediyorum. "Çok özür dilerim."

"Burada olmalıydım," diyor. "Geç saate kadar çalışıyordum. Aptal müşteri toplantısı."

"Ama bilemezsiniz..."

"Onları güvende tutamadım," diyor bana ve ben onun acısını hissediyorum. Bunu gözlerinde, omuzlarının kamburunda, sesindeki gerginlikte görüyorum. Her Őeyinde.

Elini olabildiğince sert bir Şekilde sıkıyorum. "Temel kurallara uyacağım," diyorum ona. "Güvende kalacağım, söz veriyorum." Kendimi çok zgn hissediyorum. Bunun için çok zgnm.

Küçük kızın güzel pembe odası. Nick için de çok üzücü. Her Şey o kadar üzücü ki nefes almakta zorlanıyorum.

"Sadece güvende olmanı istiyorum Laine. Kurallara uymana gerçekten ihtiyacım var." Başımı salladım. "Uyacağım. Yemin ederim."

Öyle hüzünlü gülümsüyor ki. "Seni seveceğim Laine, eğer izin verirsen. Tanrı bilir, herkesin kendisini sevecek birine ihtiyacı vardır."

Kalbim acıyor.

Kalbim bu duyguyu biliyor.

Gözlerimin dolduğunu ve gözyaşlarımın aktığını hissediyorum, kalbimdeki hüznün her yere yayılmasına izin veriyorum. "Ben de seni seveceğim Nick. Küçük kızın için çok zgnm."

Başparmağını parmak eklemlerimin üzerinde gezdiriyor ve o an onun da gözlerinin sulandığını gördüğüme emin oluyorum.

Sonra hareket ediyor, nefes alıyor ve ayağ a kalkıyor ve Nick'i tekrar kontrol ediyor.

"Akşam yemeğ için tavuk," dedi bana. "Umarım tavuk seviyorsundur." Ona tavuğun kulağ a çok hoş geldiğini söyledim.

ONUNCU BÖLÜM

NICK

LAINE ben yemeği hazırlarken her şey yolundaymış gibi gülümsemeye çalışıyor ama Jane'i düşünüyor.

İnsanların böyle bir kaybı öğrendiklerinde yaşadıkları, aşına olduğum bir olgudur. Uzun zamandan beri bu durumdan bahsetmekten kaçınıyorum. küçük kızın adı. İnsanları garip hissettiriyor. Acıma, sempati... İkisi arasında ince bir çizgi var.

İkisini de istemiyorum.

"Sorun değil. Onun hakkında konuşabilirsin," diyorum havuçları soyarken.

Boş meyve suyu sınıfını masanın üstünde döndürüyor. "Ben sadece... Acıyı hayal bile edemiyorum..."

"Umarım buna hiç gerek kalmaz." Soyucu çok düzenli çalışıyor. Gözlerimi büyüyen havuç çubukları yığınınan kaldırıyorum. "Uzun zaman önceydi."

"Yine de," diyor. "Bu çok korkunç... öyle olmalı..."

"Kötüydü," diyorum. "Kötüydü."

Umarım bu kadarı yeterli olur. Uzun sefalet gecelerini, sayısız terapi saatlerini ya da Jane ve Louisa'nın vefatının hayatımda bıraktığı boşluğu deşmek istemiyorum.

"Çok üzgünüm," diyor bana ve ben ona inanıyorum. O mavi gözler cam gibi ve melankolik, hüzün güzel yüzünün her yerinde yazılı. "Beni bu yüzden mi kurtardın? Louisa yüzünden mi?"

"Hayır," dedim. "Seni senin için kurtardım."

Başını salladı. "Bunu yaptığına çok sevindim."

"Ben de öyle."

Gülümsüyor ve bu hem üzücü hem de nefes kesici. "Neye benziyordu?" diye soruyor. "Jane, yani."

Bir an tereddüt ediyorum, bir havucu bitirecek ve takım elbisemin ceketinden cüzdanımı çıkaracak kadar uzun bir süre. Çevirip açıyorum ve küçük resmi çıkarıyorum. Jane'in tatlı küçük sırtışı, sarı at kuyrukları. Çok mutlu. O fotoğrafta çok mutlu görünüyor.

Laine zarif parmaklarıyla onu benden aldı.

"Çok güzeldi. Çok güzel küçük bir kızdı."

"Evet, öyleydi," diyorum. "Küçük sarışın bir melek." Laine'in Jane'e bakışına bakarak duraksıyorum. "Senin gibi." Fotoğrafı bana uzatıyor ve ben de cüzdanıma geri koyuyorum. "Louisa da sarışındı."

"Ona çok mu benziyorum?"

Ses tonunda bir şeyler var - bir parça nefes nefese kalmışlık ve çok iyi aktardığı o gariplik. Tatlı öz-bilinci bağımlılık yapıyor.

Onun da benim kadar kafasının karışık olduğunu, aynı ikilemin etrafında dönüp durduğunu ve akıntıya kapılıp gitmeye çalıştığını biliyorum.

Sevgili ya da

küçük kız.

Louisa ya da

Jane.

Beyninin çalıştığını hissediyorum. Bunu onun gözlerinde görüyorum, tıpkı benimkilerin arkasında hissettiğim gibi. "Bazen bana onu hatırlatıyorsun. Sadece burada kısacık bir anı ve Orada." Soymaya devam ediyorum. "Ama sende Louisa'da olmayan bir masumiyet var." "Kelly Anne benim namuslu olduğumu söylüyor, koca bir bebek olduğumu söylüyor. *Masumiyet*

"Aptal aptal," diyor.

"Bu çok güzel bir şey," diyorum ona. "Çok sevimli."

Gülümsüyor. "Öyle mi?"

"Çok." İşte o zaman her şeyi anlatma zamanının geldiğini anladım.

"Louisa onunla ilgilenmeme izin vermedi, ihtiyaç duyduğu şekilde değil. Benim istediğim şekilde değil. yapmalıydım."

Laine bana bakıyor. "Yapmaz mıydı?"

Başımı salladım. "Temel kuralları daha önce koymalıydım. Bu onu

güvende tutabilirdi." Hüzünlü bir kahkaha atıyorum. "Yapmalıydım, *yapabilirdim*. Ama yapmadım."

"Sana izin vermedi mi?"

"Louisa en başından beri pervasızdı. Asiydi. Daha önceki hayatının yüksek seviyelerine bağımlıydı, düşük seviyelerini hor görse bile. Öyle olmadığını söylerdi ama ruhunda şeytani bir his vardı."

"Asi," diye tekrarlıyor, sonra küçük bir kahkaha atıyor. "O zaman birbirimize hiç de benzemiyoruz. Yeşil ışık yanmadan yolun karşısına bile zor geçerim. İşin içinde Kelly Anne olmadığı sürece."

"Kelly Anne'in birinin ona sert bir el göstermesine ihtiyacı var Laine. Kıza başkalarına karşı daha düşünceli olmasını öğret. Bir gün başını belaya sokacak." Duraksıyorum. "Ama artık seni de kendisiyle birlikte belaya sürüklemeyecek. Buna izin vermeyeceğim."

Bir tepki, herhangi bir ters tepki işareti bekliyorum, ama hiçbir gelmiyor. "Teşekkürler," diyor. "Önemsediğin için. Bu çok hoş."

Gülümsüyorum. "Bakalım temel kurallardan birini çiğnediğinde hâlâ böyle düşünecek misin?"

İfadesi değişmiyor ve eminim bu ima kafasından uçup gitmiştir. "Onları kırmayacağım." Sırıttır. "İyi olacağım."

"İşte benim kızım." Havuçları soymayı bitirdim. "Zamanla beni biraz aşırı korumacı bulabilirsin Laine, ama bu senin iyiliğin için olacak."

"Biliyorum," diyor. "Sana güveniyorum." En azından birimiz güveniyor.

Yaban havuçlarıyla başlıyorum.

* * *

Laine

NICK PİŞİREBİLİR. Ama bu anlaşılıyor.

Nick her şeyi yapabilir.

Tavuğumu ve sebzelerimi yiyorum ve hepsi mükemmel, tam istediğim gibi. Bir daha asla mikrodalga yemeklere ve makarnaya dönmek istemiyorum.

Hiçbirine geri dönmek istemiyorum.

Zavallı küçük Jane'i düşündükçe kalbim yumuşuyor. Korkunç bir hastalık, sanki anlaşılamayacak kadar büyük bir acı. Ve sanırım öyle.

Bir çocuğu kaybetmenin dünyadaki en büyük acı olduğunu söylüyorlar ve kalbim Nick'e uzanıp onu sıkıca tutmak ve asla gitmesine izin vermemek istiyor.

Louisa'nın neden Nick'in onu güvende tutmasını istemediğini anlamıyorum.
Tek istediğim

bu.

Bu bir

yalan.

Bundan çok daha fazlasını istiyorum.

Her şeyi istiyorum. Tıpkı onun sahip olduğu gibi. Sadece daha fazlasını. Hepsini istiyorum, sevgisinin, ilgisinin ve kurallarının her zerresini.

Ona tüm kalbimi geri vereceğim.

Tabağımdaki her yemeği yiyorum ve yemek için ona teşekkür ediyorum. Bana yemek pişirecek birinin olmasının güzel olduğunu söyledi.

Bir gün onun için yemek yapacağımı söyledim. Ona peynirli makarna yapabileceğimi söyledim. O da bana bunun güzel olacağını söyledi.

Nedense yakın zamanda Nick için yemek yapacağımı sanmıyorum ama bu Tamam.

Onun etrafındaki küçük mutlu baloncuğumun içinde süzölmek çok kolay. Bu yüzden Bakılması kolay. Genç, aptal ve küçük hissetmek çok kolay.

Sevildiğini hissetmek çok kolay.

"İyi misin?" diye sorar. "Başka bir yerde gibisin."

"Sadece düşünüyordum."

"Onlar için para mı?"

Ona şakaklarındaki tuzu ve biberi, çene hattındaki gücü sevdiğimi söylemek istiyorum. Ona nazik gülümsemesini ve dün gece yatakta hissettiklerini sevdiğimi söylemek istiyorum.

Bilmiyorum.

"Kendimi uçuyor gibi hissediyorum. Sanki bu bir rüya."

"Ben de," diyor. "Hayatın içinde hala sihir olduğunu görmek büyük bir zevk. Uzun zaman oldu."

"Kader gibi geliyor, değil mi?"

Gülüyor. "Evet, Laine. Öyle. Belki de şu burçları okuman gerekecek."

O beni durduramadan tabakları topluyorum ve o izlerken bulaşık makinesine yerleştiriyorum. Çatal bıçakları tepsiye yerleştirirken arkamdan yaklaşıyor ve bana bulaşık makinesinin ayarlarını anlatırken kolları belime dolanıyor.

Tam döngü, yarım döngü, hızlı durulama.

Ona bende olduğunu söyledim ve çalıştırmak için bastım. O uzaklaşırken bir kayıp acısı hissediyorum.

Evrak çantasını kapıyor ve dizüstü bilgisayarını masanın üzerine koyuyor. "Ev ödevin var mı? Eğer birlikte çalışmak istersen bitirmem gereken bazı raporlar var.

Ben."

Öne çıkan bir şeyim yok ama olduğunu söylüyorum. Ders kitaplarımı toplayıp karşısına geçiyorum, sonra derste aldığım notları okuyorum ve kendimi çalışkan küçük bir öğrenci gibi gösteriyorum. O kadar da uzak değil. Kelly Anne beni çağırıyor.

Klavyedeki parmaklarını dinliyorum, o konsantre olurken sadece ona doğru kısa bakışlar atmaya özen gösteriyorum. Alnı sert. Ciddi. Bu iş olmalı Nick. Profesyonel Nick.

Notlarımın yanına bir şeyler karalıyorum ve onun bana baktığını fark etmem bir anımı alıyor.

"Çok güzel bir el yazınız var," diyor. "Çok düzgün."

Yanaklarım hoş bir sıcaklık hissiyle yanıyor.

"Teşekkürler."

İç cebine uzanır ve bir kalem çıkarır. "Bunu dene. Bence iyi yazıyor."

Her zamanki gibi haklı. Kalem kâğıdın üzerinde bir rüya gibi kayıyor, ışıktaki gümüş bir mermi gibi parlıyor. Harflerimi evirip çeviriyorum, tam istediğim gibi yapıyorum, beni şaşırttığında tekrar yorum yapacağımı umuyorum.

"Senin için çok yaşıyım," diyor sessizce.

Kalbim çarpıyor. Boğazım kuru ve çatlak. "Ya da *ben* için çok gencim. Gerçekten bunu demek istiyorsun, değil mi?"

"Hayır," diyor. "Öyle değil. Seni düşünüyorum, kendimi değil." İç geçiriyor ve bu sestten nefret ediyorum. "İşlerin nasıl olacağı hakkında konuşmamız gerektiğini söyledim ve düşünüyordum Laine, hem de çok düşünüyordum. Burada düşünüyordum, şu anda sana bakıyordum, güzel ve tatlı kıza bakıyordum.

el yazısı ve güzel gülümsemesi ve onu benim yapıp yapamayacağımı merak ediyorum. Bu kadar bencil olup olamayacağımı merak ediyorum."

Kendimi ona bakmaya zorlayamıyorum, bu yüzden kalemi elimde evirip çeviriyorum. "Sen başıma gelen en iyi şeysin. Sen başıma gelen tek Benim istediğim bir tane. Bu nasıl bencillik olabilir?"

"Gençsin," diyor ve sesi çok sakın. "Çok güzelsin Laine. Nazik, çekici ve zarıfsın. Kendi yaşında biriyle tanışacaksın, heyecan verici biriyle, ayaklarını yerden kesecek biriyle." Duraklaması sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyor. "Ben hâlâ burada olacağım. İhtiyacın olduğu sürece ve hatta olmadığında bile seninle ilgilenmeye devam edeceğim."

Konuşmak için cesaretimi toplamak zorundayım, kuru boğazımdan çatırdayan kelimelerimi zorla çıkarıyorum. "Beni heyecanlandırıyorsun. Ayaklarımı yerden *kesiyorsun*. Bazen nefes bile alamıyorum... çünkü istiyorum... istiyorum..."

"Laine..." diye başlıyor ama ben başımı sallıyorum.

"Seni duşta izledim ve hoşuma gitti. Ve dün gece, sahanlıkta... sen..."

"Kontrolü kaybettiğimde..."

"Harika hissettirdi." Nefes alıyorum. "Lütfen, Nick. Lütfen bunu durdurma. Dün gece... Bunu istiyorum... Bundan daha fazlasını istiyorum..."

Bana bakıyor. "Daha önce hiç bir erkekle birlikte olmadın Laine, hazır olduğunu nereden biliyorsun?"

Ben gülüyorum ama o gülmüyor. "Kesinlikle hazırım. Tanıdığım en yaşlı bakireyim. Sıradan bir kız kurusu."

"Hiç kimseyle yakınlaşmadın mı?"

Başımı sallıyorum. "Hiçbir zaman yakınlaşmaya değecek biri olmadı. Sadece aptallar. Normalde sarhoş aptallar. Kelly Anne etkisi."

"Bu kadar tatlı küçük bir şey için omuzlarının üzerinde iyi bir kafa var, Laine."

"Kelly gibi havalı ve sokak zekasına sahip olmayabilirim ama ne istediğimi biliyorum Nick. Neyin doğru, neyin yanlış olduğunu biliyorum. Neyin aptalca, neyin güvenli olduğunu ve çok fazla şeye bulaşmadan hayatımı nasıl sürdüreceğimi biliyorum.

sorun." Yağmurda beni tuttuğunu hatırladığımda kelimelerim duraksıyor. "Şey... genellikle... o gece..."

"Tehlikeliydi," diyor. "Tehlikeliydi."

"Daha dikkatli olmalıydım." Sesimi sert tutmaya çalışıyorum, hissettiğimden çok daha kontrollü görünmeye çalışıyorum. "Genelde daha dikkatliyimdir. I

Sanırım annem uzaktayken, Kelly Anne tek... Eğlenmek istedim..." "On sekizinci yaş gününüzdü. Eğer pervasızlık için bir gece varsa on sekizinci doğum günün listede oldukça üst sıralarda yer alacak." İç çekiyor. "Bu senin hatan değildi Laine."

"Öyle bile olsa," diyorum. "Şanslıydım."

"Hayır," diyor ve masanın öbür ucuna uzanıyor. Güzel kalemını bırakıp elini tutuyorum ve o kelekler uçuşmaya başlıyor. "Şanslıydım."

"Kader," diye fısıldadım. "Söylediğimiz gibi."

"Peki sence kader bizim için ne hazırlıyor Laine?" Gözleri çok vahşi. Benimkilere bakarken pekmez gibi karanlık.

"Her şeyi." Sesim hafif, hava gibi. "Sanırım kader bizim her şey olmamızı istiyor."

"Her şey mi?"

"Her şey."

Gergin. Çok gergin. Gözleri çok ciddi ve çenesi çok sert. Düşündüğünü hissedebiliyorum, uçurumun kenarında sallandığını hissedebiliyorum ve onu kenara çekmek, kendime çekmek istiyorum.

Lütfen. Lütfen, lütfen, lütfen.

Hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim.

Elimi sıkıyor. "Ağırdan alacağız," diyor. "Fikrini istediğin zaman değiştirebilirsin ama emin ol. İkimiz de çıkamayacak kadar derine batmadan önce bunu istediğinden emin ol."

"Yani yapabiliriz... sen benim..."

"Her şey," diyor. "Eğer istediğin buysa."

Gülümsemeden duramıyorum. "Bunu istiyorum. Her şeyi istiyorum. Fikrimi değiştirmeyeceğim. Asla."

Sınırı aştığımdan endişeleniyorum ama o da bana gülümsüyor ve kalbim yerinden fırlıyor.

"Bunun temel kurallar üzerinde herhangi bir etkisi olamaz Laine. Nasıl birlikte olduğumuz hiç fark etmez, yine de benim gözetimimde olacaksın."

"Bir fark yaratmayacak, söz veriyorum. Fark etmesini istemiyorum, temel kuralları seviyorum."

Gözleri parlıyor ve yine çok güçlü görünüyor. Soğukkanlılığının altında ilkel bir şey var ve ben yine sahanlıktayım, yataktayım ve onun sertliği yine kıcımda...

Elini benimkinden çekiyor ve dizüstü bilgisayarını kapatıyor.

"Bu durumda, sanırım yatma vakti geldi," diyor. "Yavaş yavaş başlayalım."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Laine

Nick'i üst kata kadar takip ederken ayaklarım zıplıyor. Bana bir bakış atıyor ve gözleri sert, seksi bir karanlıkla beni beceriksiz bir çocuk gibi hissettiriyor.

Ben bir kadını, kendime öyle söylüyorum. Ne de olsa 18 yaşımdayım. Buna tamamen hazırım. *Onun* için tamamen hazırım.

Keşke karnımda uçuşan kelebekler bana inansaydı.

Bana sahanlıkta ilerlememi işaret etti ve ben de Jane'in odasına yöneldim. Belki de istemeyeceği aklıma gelmeden önce... orada değil... ama tek kelime etmiyor, sadece beni takip ediyor ve kapıyı arkamızdan kapatıyor.

Ve sonra ayağa

kalkar.

Bakıyorum.

İzliyordum.

"Ne?" Kıkırdıyorum.

"Sana bakıyorum," diyor ve kahkahalarını kuruyor. "Sana bakmayı seviyorum, Laine."

Beni bir aşağı bir yukarı inceliyor, her bir çelimsiz yanıma alıyor ve ben küçük göğüslerim, kalçamdaki tuhaf şekilli doğum lekesi ya da kemikli dizlerim hakkında endişelenmemeye çalışıyorum. Yeterince iyi olup olamayacağım konusunda endişelenmemeye çalışıyorum. "Sen çok güzelsin. Tahmin bile edemezsin."

"Kelly Anne seksi olmadığımı söylüyor. Sevimli olduğumu, oyuncak bebek gibi olduğumu ama seksi olmadığımı söylüyor. Gerçi ben pek seksi değilim..." İtiraf ediyorum, saçmalıyorum. Sinirler.

"O salak Kelly Anne'in söylediklerini duymaktan bıktım," diyor ve gözlerim açılıyor. "Seksisin ve sevimlisin. Eğer birkaç gün sonra onu elde etmek isteyecek biriyle birlikte olmasaydı olmak isteyeceği her şeysin. tekilalar."

Kendimin çok farkındayım. Nick'in bana aldığı skinny jean'in, bebek pambesi tişörtümün ve kabarık hırkamın farkındayım. Nick'in iltifatlarına ve içime verdiği sıcaklığa rağmen buna uygun giyinmediğimin o kadar farkındayım ki. "Üzerimi değiştireyim mi? Daha şık bir şeyler..." Ben başlıyorum ama o başını sallıyor.

"Hayır. Sen olduğun gibi mükemmelsin."

Mükemmel.

Mükemmel hissetmek istiyorum.

Onun için mükemmel *olmak* istiyorum.

"Gerçekten ne yaptığımı bilmiyorum..." Nefes alıyorum. "Umarım saçmalamıyorumdur... Umarım saçmalamıyorsundur..."

"Şşşt," diyor ve bana doğru ilerlerken kalbim yerinden fırlıyor.

O kadar uzun ki, mesafeyi kapatırken üzerimde yükseliyor. Kokusunu alabiliyorum. Odunsu ve derin. Kokusunu seviyorum.

Yüzünü benimkine yaklaştırıyor ve nefesim sığ küçük yudumlarla geliyor. "Rahatla," diye fısıldıyor ve başı nefesinin gıdıklayacağı kadar eğiliyor.

Kulağıma. Elleri omuzlarıma kayıyor ve sıkıyor ve bu çok doğru hissettiriyor.

Gömleğinin içinden göğsünün sertliğini hissediyorum. Onun sıcaklığını parmaklarım hırkamın içine girip onu omuzlarımdan itiyor. Ayaklarımın etrafında buruştuğunu hissediyorum.

"Benim güzel kızım..." diye fısıldıyor ve ses tonundaki kabuk bacaklarımın titremesine neden oluyor.

Nefesi ılık bir ritme dönüşüyor, dudakları tenime değiyor ve bu beni harika bir şekilde ürpertiyor. Kollarımı boynuna doluyorum, çene çizgim boyunca hafifçe öperken ince tüyler diken diken oluyor.

Geri çekiliyor, sonra duraklıyor, gözleri benimkilerde, kıpırdanıyorum, dudaklarımı ıslatıyorum, ayak ayak üstüne atıyorum.

Gözleri sabit, tam hedefte. Benim nefesim çok sığ, onunki ise çok sabit. Yavaşça hareket ediyor. Başını yavaşça eğiyor. Ve sonra ağzı tam benimkinin üzerine düşüyor.

Dünya hareket etmeyi bırakır. O an için. Durur.

Uzun, mükemmel bir an.

Ve kelebekler çıldırır.

Öpücüğü sert. Onun gibi güçlü. Dudakları sıcak ve yumuşak.

Dili ağzımın içine giriyor ve bir inilti çıkarıyor ve ben buna bayılıyorum. Sesini seviyorum. Dilinin verdiği hissi de seviyorum. Sıcak ve doğru miktarda ıslak. Benimkinin etrafında hareket edişini, o kadar derine itişini seviyorum. Onu öpüyorum, yapmam gerektiğini düşündüğüm gibi, dilim onunkiyle kıvrılıyor, her şeyi içime çekerken gözlerim sımsıkı kapalı. Küçük sesler çıkarıyorum ve parmaklarım saçlarına dolanıyor ve bu da yumuşak.

Beni sıkıca tutup geriye doğru yürürken öpmeyi bırakmıyor. Ayak bileğim Jane'in oyuncaklarından birine takılıyor ve tökezliyorum ama o beni tutuyor. Beni sabit tutuyor, Jane'in yatağını bacaklarımda hissedene kadar beni her seferinde bir adım geri götürüyor ve sonra öpücüğü kesiyor. Dudaklarını benimkilere yumuşakça bastırarak uzaklaşıyor.

Gözlerimi açıyorum ve o gülümsüyor. Ona gülümsediğimde dudaklarım şişiyor ve karıncalanıyor, yanaklarım yanıyor.

Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor ve beni sıkıca çektiğinde nefesim kesiliyor. Başımı yukarı kaldırıyor ve ben bakıyorum, ne kadar güçlü görüldüğüne, ne kadar farklı görüldüğüne bakıyorum.

"Sen çok iyi bir kızsın Laine," diyor bana ve kalbim onun için çarpıyor. "Sana göz kulak olacağım. İstedğin bu, değil mi?"

Başımı sallıyorum ve saçlarımdan yumruğuna dolanışı nefesimi kesiyor. "Benim iyi kızım olmak istiyorsun, değil mi?"

Söyleyiş tarzında bir şey var. Beni uçuyormuş gibi hissettiren bir şey.

"Evet." Tekrar başımı sallıyorum ve o da saçlarımı daha sıkı çekiyor.

"Sağlam bir el, Laine. İhtiyacın olan şey bu, değil mi? Sana göz kulak olacak biri. Sana göz kulak olacak biri. Seni sevecek ve besleyecek biri."

"Evet... evet istiyorum," diyorum ona ve bu gıdıklanmayı daha da artırıyor. "Korkma," diyor ve işte o ses tonu. O şefkatli ses tonu.

"Korkmanıza gerek yok. Gergin olmaya gerek yok."

Saçlarımı bırakıyor ve parmakları bir kez daha omuzlarıma kayıyor ve sıkıyor. Gerginliğimin üzerimden kayıp gittiğini hissediyorum. Dokunuşu bana çok istendiğimi, çok sevildiğimi hissettiriyor.

Elleri aşağı inerken nefes alıyorum. Yavaşça. Parmakları tişörtümün içine girip onu aşağı çekiyor ve karnım zangır zangır titriyor.

Sade sütyenimin içinde kendimi çok mahcup hissediyorum, beyaz ve donuk, sadece küçük bir dantel süslemesi var. Keşke daha müstehcen bir şey seçseydim, daha... *herhangi bir* şey, ama gözlerindeki bakış bana umursamadığını söylüyor. Zerre kadar umursamıyor.

Gözlerindeki bakış bana hoşuna gittiğini söylüyor.

Başparmakları kumaşın üzerinden meme uçlarımı okşuyor ve ben nefesimi tutamıyorum; o kadar iyi hissettiriyor ki kalçalarımı sıkmak zorunda kalıyorum. Fark ediyor ve gülümsemesi aynı anda hem çok parlak hem de çok karanlık.

"İşte bu," diye fısıldıyor ve başparmakları ileri geri hareket ediyor, küçük küçük hareketlerle klitorisime kadar küçük parıltılar gönderiyor. Benim

Meme uçları sertleşiyor, başparmakları yakalıyor ve durduğunda tekrar nefesim kesiliyor. Gerçekten durmasını istemiyorum.

Üstümü başımın üzerinden kaldırıyor. Saçlarım kumaş gibi sallanıyor ve ben kendimi çok açıkta hissediyorum, küçük meme uçlarım sütyenimden dışarı fırlamış halde onun önünde duruyorum.

Elleri çıplak karnımda çok sıcak, parmakları kaburgalarımı tararken tenim karıncalanıyor. Kendimi geriye yaslanmış, omuzlarımı yuvarlayarak gerçekte olduğundan daha fazla göstermeye çalışırken buluyorum, ama elleri küçük göğüslerimi kavırıyor ve hiçbir şey ne kadar küçük olduklarını gizleyemiyor. Tekrar parmaklıyor. Tekrar ileri geri. Kalçalarımı tekrar sıkıyorum, nefeslerimle birlikte sessiz küçük soluklar geliyor.

"Çok güzel," diye fısıldıyor ve elleri yılan gibi sırtıma uzanıyor. Kopçayı açarken sinirlerim geriliyor ve sütyenim serbest kalıyor. Sütyenimi yere bırakıyor ve o bakarken ben de kendime bakıyorum. Meme uçlarım sert, küçük tepeler halinde. Solgun tenime karşı çok pembe görünüyorlar.

"Çok güzel göğüslerin var Laine. Çok güzel."

Sesinin bu kadar olgun çıkmasına bayılıyorum.

Kontrollü. Sesi çok kontrollü geliyor.

"Teşekkürler," diyorum ve küçük memelerimi parmaklarının arasında yuvarlarken dudağımı ısıırıyorum, zar zor var olan eti sıkıyor, içimde çılgın kıvılcımlar çıkaran meme uçlarını çekiştiriyor.

İnliyor ve o kadar azgın ki amımda hissedebiliyorum. "Ne kadar güzel küçük memeler, Laine. Tatlı küçük meme uçları, çok pembe. Mükemmeller. Mükemmel olacaklarını biliyordum."

Minnettarlık duyduğumu umduğum küçük bir gıcırta çıkarıyorum.

"Bak," diyor ve ben de bakıyorum. Meme uçlarımla oynarken ona bakıyorum ve elleri çok büyük, parmakları çok güçlü görünüyor,

çimdikliyor, koparıyor ve

Bana bir fiske vurdu. "İlahi," diyor. "Tek kelimeyle harikasın, küçük Laine."

Onları tekrar çekiştiriyor ve klitorisim o kadar çılgınca kıvılcımlar çıkarıyor ki boşalabileceğimi düşünüyorum. Tam burada, şu anda, hâlâ kot pantolonumun içindeyim ve ellerimden başka hiçbir şey göğüslerimde değil. Klitorisim o kadar sert çırpınıyor ki, kalçalarımı tekrar tekrar sıkıyorum, kendimi kotun dikişine bastırmak için kalçalarımı sallıyorum.

"Aferin kızıma," diyor. "Bana bunun iyi hissettirdiğini söyle." Başımı sallıyorum.

"Gerçekten iyi hissettiriyor."

Dizini uyluklarıma bastırıyor ve onları ayırmamı sağladığında nefesim kesiliyor. Beni üzerine çekiyor, kalçası benimkinin arasında sıcak ve sert ve eli kıcımlı kavlıyor, diğer eli kaburgalarıma bastırırken kendimi öğütmem için beni teşvik ediyor, sırtımı eğmem için beni ikna ediyor.

Kararsız. Kendimi dengesiz hissediyorum. Ama umursamayacak kadar iyi hissettiriyor.

Küçük memelerim onun için gururla dikilirken kendimi Nick'in kalçasına sürüyorum.

Nefesi yüzümde, meme ucuma bastırıp daireler çizerken sıcak ve sabit ve o kadar iyi hissettiriyor ki artık gergin değilim. Kıvırdıkça ve çimdikledikçe inliyorum ve daha fazlasını istiyorum, daha sert istiyorum ve ne istediğimi bile bilmiyorum, sadece daha fazlasını istiyorum.

Beni kendine daha sıkı bağladı ve ben onu hissettim. Sertliğini karnımda hissediyorum. Kendimi daha hızlı ovuyorum, kendimi sıkıca bastırıyorum, bu hissi sevmesini umuyorum, benim gibi azgın hissetmesini umuyorum. Ve öyle olmalı, çünkü nefes alıp vermesi hızlanıyor ve parmakları sertleşiyor, ben nefesimi emene kadar memelerimi sıkıyor.

"Evet..." Kaldıraç olarak omuzlarını kavradım. "Lütfen..."

"İşte benim iyi kızım," diye homurdanıyor. "Benim küçük tatlı azgın kızım."

Duramıyorum. Kendimi ona çok hızlı sürüyorum. Pantolonumun kotu geriliyor ve aletin çıkıntısı karnımda çok büyük bir his uyandırıyor.

"Ben..." Başlıyorum ama bitiremiyorum. Söyleyebileceğimi sanmıyorum. "Sanırım ben..."

"Gel," diyor. "İyi bir kız gibi benim için gel, Laine. Benim için gel!" Ve geldim.

Klitorisim nefes nefese kalmama neden olan o çırpınan şeyi yapıyor ve sıkıyorum, küçük sesler çıkarıyorum ve çok sert ovuyorum.

Nick'in bacağına ateşliymişim gibi beceriyorum ve o da bunu istiyor. Aletin gerildiğini hissediyorum, çok sert bastırıyor.

Meme uçlarını birbiri ardına çimdikliyor ve daha fazlası için

ciyaklıyorum ve sonra içimden bir titreme geçiyor.

Titriyorum, gıcırđıyorum, srtnyorum ve haykırđıyorum ve hiç böyle orgazm olmamıştım. Hiç bu kadar sert olmamıştım.

İnliyor ve eli sırtıma yapışıyor, nefesi yüzümü ısıtıyor, ben ona doğru yđđılıp nefesimi toplamayaalışıyorum. Dağınık düşüncelerimi toparlamayaalışıyorum.

"Aferin kıızıma," diyor ve ben buna bayılıyorum. Bana böyle seslenmesine bayılıyorum. Kalbim o kadar hızlı atıyor ki kıkırdamaya başlıyorum.

"Harikaydı," diyorum ona. "Teşekkür ederim. Vay canına, sadece... vay canına." Gözleriyle buluştuğumda gülümsüyorum ve onunkiler hâlâ yanıyor, hâlâ şiddetli.

"Bu daha başlangıçtı, tatlı Laine," diyor ve parmakları kotumun düğmesine uzanıyor.

ON İKİNCİ BÖLÜM

NICK

Kot pantolonunun düğmelerini açtığımda güzel kızımın gözleri fal taşı gibi açıldı. Fermuarı indirip kotu bacaklarından aşağı kaydırduğımda yanakları kızardı ve nefesi kesildi.

Külotu mükemmel. Sade beyaz pamuklu, abartısız ve masum.
O mükemmel.

Kot pantolondan o kadar zarif bir şekilde çıkıyor ki, çorapları hala üzerinde, kabarık, pembe ve aletimi seğirtecek kadar sevimli.

Dizlerimin üzerine çöktüm, yüzüm onun tatlı amcığına çok yakındı. külotum nemli ve nefesim tam da onun hassas olduğunu bildiğim yere düşüyor. Zarif parmakları kafa derimi okşuyor, saçlarımı karıştırıyor ve mırıldanıyor. "Göster bana," diye fısıldıyorum ve ellerim onun solgun kalçalarını sıkıca kavriyor,

Bacaklarını ayırana kadar onu ikna etmeye çalışıyorum.

Kalçalarının iç tarafındaki derisi nemli. En tatlı küçük doğum lekesine gülümsüyorum. Kukusunun çok altında değil. Neredeyse bir kalp gibi.

Pamuğun arasından, kafasındaki mükemmel sarıdan daha koyu olan saç vaadini görebiliyorum ve onları yırtmamak için her türlü kısıtlamayı yapıyorum.

külotunu indirip onun küçük tatlı amcığını yalayıp yutacaktım.

Ama yavaşça.

Yumuşakça. Nazikçe.

Burnumu nemli pamuğa bastırıp derin bir nefes alıyorum ve harika kokuyor. Zevkle iç çekişim ona bunu söylüyor ve parmakları kafa derimde sıkılaşıyor.

"*Nick...*" diye fısıldıyor sesi kesilmeden önce.

Bunun sona ermesi
gerekecek. Ama şimdi
değil.

Şu an değil.

Dudaklarımı kumaşın üzerinden ona bastırduğımda geriliyor. Burnumu, benim için çok azgın olduğunu bildiğim sert küçük klitorisinin üzerinde aşağı yukarı ovuştururken inliyor. Islaklığını tadıyorum, dilim nemli pamuğun arasından onu itiyor ve onu sıkıca tutuyorum, ellerim sıkı küçük kışında, külotunu kucaklarken sıkıyor ve okşuyorum.

"Ah..." diye fısıldıyor. "Bu... *ah*..."

Onu emiyorum. Külotunu dişlerimle kavrayıp çekiyorum, sonra biraz daha emiyorum.

Ellerimde kıvranıyor, yine nefessiz, küçük sesler çıkarıyor. Çok sevdiğim mırıltılar. Kalçalarını biraz daha aralıyorum ve o da açgözlü küçük bir kız gibi amını ağzıma bastırıyor.

Evet. O açgözlü küçük bir kız.

Benim açgözlü küçük kızım.

Sikim buna bayılıyor.

Lastiği kancalıyorum ve külotunu yavaşça aşağı indiriyorum. Ayak bileklerinin üzerinden geçirirken bacaklarını kapatıyor ve yine gergin bir şekilde en hassas hazinesini koruyor.

Gözlerimle buluşana kadar ona bakıyorum ve sonra başımı sallıyorum. "Hayır," diyorum. "Kendini benden asla saklama. Seni görmek istiyorum."

Bana hafifçe başını sallıyor ama kalçaları kapalı kalıyor.

"Her şeyi Laine," diyorum ona ve sesim sert çıkıyor. "Bana o güzel amcığını göster."

Derin bir nefes alıyor ve ayaklarını sürüyerek genişliyor, tatlı genç yarığı pembe ve mükemmel bir şekilde parlıyor.

"Büyüleyici," diyorum ona. "Kesinlikle göz kamaştırıcısın, Laine. Çok tatlısın." Eğilip dilimi çıplak tenine değdiriyorum; yumuşak, ıslak ve lezzetli. Dilimi biraz oynatıyorum ve o da ürpertici bir nefes alıyor. "Tadın ilahi, Laine. Kesinlikle ilahi."

"Öyle mi?" diyor ve ben de onun masumiyetine gülümsüyorum.

Parmaklarımı kalçalarının iç kısmında gezdiriyorum. Çok yumuşak bir şekilde narin yaprakları ve onları çiğ ve açıkta kalana kadar genişçe açın. Klitorisi muhteşem bir tomurcuk, şişmiş ve olgunlaşmış, heyecanı içinde kürek çekiyor ve emilmek için yalvarıyor.

Üzerine ılık bir nefes üflüyorum ve kıvranıyor. Saçımı çekiştiriyor.

"Nick... lütfen..."

Başını arkaya eğdi ve gözlerinin kapalı olduğunu biliyorum. Dilimin ucunu yarığı boyunca gezdirirken ve ağzımı kabarık küçük tümseğine sıkıca yapıştırırken onları kapatacağını biliyorum. Emerken ona bakıyorum ve o kadar zevkle nefes alıyor ki, pantolonumun içinden sikimi avuçlamadan edemiyorum.

Koyu sarı saçları burnumu gıdıklıyor. Kokusu en cennet nektarı, dilim onun masumiyetini bulmak için araştırırken şakaklarıma çarpıyor. Çok ileri gitmeye cesaret edemiyorum. O tatlı bakire amcığı bozmaya cesaret edemiyorum.

Elimi karnına bastırıp yatağa uzanmasını söyledim. Jane'in yatağına.

"Sırt üstü yat," diyorum. "Bacaklar göğsüne doğru, güzel ve geniş."

Dirseklerini dizlerinin altına geçirip sıkıca tutarak iyi bir kız gibi pozisyon alırken gözleri benimkilerde. Kabarık pembe çorapları uğruna ölünecek kadar tatlı. Altındaki yatağın üzerine diz çöküyorum ve amcığı çok istekli bir şekilde sunuluyor. Sikimi serbest bırakmayı ve derinlere itmeyi, o sıkı bakire deliği kırmayı ve onu yeterince sert almayı ne kadar çok isterdim

kime ait olduğunu hiç şüphesiz biliyor.

Ama gözleri yine de bunu bildiğini söylüyor. Kapüşonlular, kirpikleri dalgalanıyor. Dudaklarında utangaç bir gülümseme var, kalbimin çarpmasına neden olan bir hayranlık bakışı.

"Yapacak mısın..." diye başladı.

Başımı sallıyorum. "Yavaşça, Laine."

Başını sallıyor ve nefes alıyor. "Bunu seviyorum... ağzını oraya koyduğunda..."

"Ben de, Laine." Başparmağımı güzel pembe amcığının üzerinde gezdiriyorum, klitorisinin etrafında daire çiziyorum ve o da benim için inliyor. Tüylü saçlarını okşuyorum, bana bakarken gülümsüyorum. "Seni tıraş edeceğim," diyorum ona. "Seni güzel ve pürüzsüz yapacağım. Tam yalamak için."

Başını sallıyor, bana gülümsüyor, yanakları parlıyor. "Bir bebek gibi." *Küçük bir kız gibi.*

Düşünce tam orada, pis zihnimde. Tatlı küçük Laine, tatlı traşlı bakire amcığıyla.

Dudaklarını araladım ve kendimi dört ayak üzerine indirdim, yüzüm onun muhteşem, el değmemiş küçük amına çok yakındı. Çok dikkatli bir şekilde onu açıyorum, sadece yeterince

İçini görmek için. Sağlam, kızlık zarının narin pembeliği çok güzel bir vaat. Ağzım sulanıyor ve sikim serbest kalmak için zorlanıyor.

Yüzümü indiriyorum ve tadına bakıyorum. Dilimi birazcık içeri itiyorum, sadece yeterince.

"Ben hazırım," diye fısıldıyor. "Eğer istersen..."

"Oh, istiyorum," diyorum. "Ama yapacak çok şey var Laine. Sana gösterecek o kadar çok zevk var ki."

Klitorisini parmaklarımın arasında tutuyorum ve ağzıma alırken çığlık atıyor. O kadar dikkatli emiyorum ki, kıvranırken basıncı arttırıyorum. Kokusu kasıldıkça küçük tomurcuk ağzımda şişiyor.

Dizlerini indiriyor ve kabarık topukları yatağı kazıyor, onu bana sürtünmek için yukarı kaldırıyor. Kollarımı kıcının altına sokup onu sıkıca tutuyorum ve elleri saçlarımda, bana daha sert olmam için yalvarırken çekiştiriyor. İyi küçük bir kız gibi inliyor, çok nazıkçe soruyor ve ben de emiyorum. Sertçe. Nefes nefese kalana kadar emiyorum, parmakları kafa derimi kazıyana ve ayakları yorgana çarpana kadar emiyorum.

Yüksek sesle ağlayana kadar emiyorum ve benim tatlı küçük Laine'im küfrediyor. "Siktir... siktir, siktir, siktir..."

Zirveye ulaşana kadar, nefesini tutana ve vücudu gergin, çözülürken gergin olana kadar emiyorum. Sonra gevşiyor, tüm gerginliğini uzun bir iç çekişle dışarı atıyor.

Amına dokunduğumda zıplıyor.

Sadece hafif bir dokunuş. Bir uyarı atışı. Onu irkiltmeye yetecek kadar. "Lazımlık ağzı," diye homurdandım. "Pis küçük kız."

Ciddi olup olmadığımdan emin olamadan bana bakarken gözleri kocaman açılmış. Dudaklarında endişenin oynadığını görüyorum.

"Sen küçük pis bir kız mısın, Laine?"

Dudağını ısıyor. Başını sallıyor, çok emin değil. Çok masum.

"Bence sen pis bir küçük kızsın." Kirli bir gülümsemeye gülümsüyorum ve canavarı kontrol edemiyorum. Onu tüketmek, kirletmek, yozlaştırmak, kırmak ve benim yapmak isteyen karanlık dürtülerle savaşıyorum.

Hepsi benim.

"Sevdim..." diye başlıyor.

"Ne? Ne seversin?"

Duraklıyor, gözleri çok güzel parlıyor, amcığı hâlâ kasılıyor ve parlıyor. "Seviyorum... her şeyi... İstiyorum... İyi olmak istiyorum..."

"Benim uslu küçük kirli kızım olacaksın, değil mi?"

Başını sallıyor. "Ne olmamı istersen o olacağım..."

Hay sikeyim.

Sikim sarsılıyor, taşaklarım patlayacak kadar sıkılaşıyor.

Yüzümü buruşturduğumu fark etmiş olmalı, çünkü gözleri aşağıya, kırıışmış gömleğimin üzerinden bacaklarımın arasındaki çıkıntıya doğru iniyor.

Dudaklarını yalıyor ve gözleri nefesimi kesen kirli bir şeytanlıkla parlıyor.

Kirli masumiyet. En sarhoş edici türden.

"Görebilir miyim?" diye soruyor, en tatlı sesiyle. "Seni görebilir miyim?" Dirseklerinin üzerinde yükseliyor ve gülümsüyor. "Lütfen..."

Diz çöküyorum, parmaklarım gömleğimin düğmelerini çözmeye çalışıyor, ama o küçük bir fare gibi hızlı hareket ediyor, parmakları benimkileri yolumdan çekiyor.

Gömleğimin düğmelerini açarken titriyorlar.

Onu omuzlarımdan indirirken yanakları pembeleşti.

Küçük parmakları göğsümde geziniyor, çıkıntılara bastırıyor. "Çok... sıkısın..." diyor.

"Formda kalmayı seviyorum," diyorum ona.

Başını sallıyor ve göğüs ucumu okşarken gözleri bir an için benimkilerle buluşuyor.

"Bana dokunabilirsin," diyorum. "Nasıl istersen öyle dokun bana."

Elleri güven kazanıyor, okşuyor, dürtüyor ve çimdikliyor.

"Harikasın..." diye fısıldıyor. "Sen her şeysin..."

Onu ağızımla susturuyorum, dilim içeri girmeden önce dudaklarım dudaklarına bastırıyor. Onu geriye doğru yatırıp takip ediyorum ve parmakları içgüdüsel olarak kemerime dolanıyor.

Onun için kemerini çözüyorum ve sikimi çıkarıyorum, tatlı küçük parmaklarını sikimin etrafına sararken onu sertçe öpüyorum. Ellerini yavaşça aşağı yukarı hareket ettiriyorum.

"İşte böyle," diye inliyorum ağzına. "Aynen böyle."

"Görmek istiyorum," diye fısıldıyor. "Lütfen..."

Kendimi ondan kaldırırken bir elimi kaburgalarına bastırıyorum.

Parmakları sikimi çalıştırırken güzel amını görebilmek için kalçalarını ayarlıyorum. Gözlerini kocaman açmış merakla sikime bakıyor.

"Büyükmüş..." diyor. "Çok güzel bir his."

"Böyle çok daha güzel hissettiriyor," diyorum ve başını yarığına bastırıyorum. Nefesini içine çekiyor ama ben gülümsüyorum, klitorisine doğru kaydırıyorum. Sikimi ovuyorum

ıslak küçük tomurcuğuna karşı ve avuç içleri uyluklarıma bastırıyor.

Ona uzanıyorum, elim başının arkasına kayarak saçlarını tutuyor ve ağırlığını sıkıca destekliyor.

"Bak," diye homurdandım. "Bak senin küçük tatlı amcığın için ne kadar sertim." "Yap şunu," diye fısıldıyor.

O tekrar nefes nefese kalana kadar şişmiş sikimi o hassas küçük yumrunun üzerinde ileri geri hareket ettiriyorum.

"Gelmem gerek," diyorum ona.

"Lütfen... evet..."

"Benimle gel..." Onu sırt üstü yatırıyorum ve kendimi tekrar pozisyonuma alıyorum. Karnım onunkine baskı yapıyor ve küçük güzel meme uçları göğsümde çok tatlı bir his uyandırıyor.

"Yapamam..." diye fısıldıyor. "Çok... çırpınıyorum..."

"Yapabilirsin," diyorum ona. "Sana söz veriyorum, yapabilirsin." Duraklıyorum. "Ve yapacaksın.

Tekrar, Laine. Benim için tekrar gel."

Ovalıyorum, ileri geri, sikim karnımla amının arasına sıkışmış, sertçe gıcırdatıyorum, o küçük dar amcığı mızraklamamaya ve onu döllerimle doldurmamaya çok dikkat ediyorum.

Bacaklarını belime doluyor ve ben hareket ettikçe o da hareket ediyor. Elleri boynuma dolanıyor ve sıkıca tutuyor, gözleri kapalı ve ağzı açık bir şekilde nefes alıp veriyor, inliyor ve sızlanıyor.

"O küçük tatlı amcığının her yerine boşalacağım, Laine."

"Evet..." diye fısıldıyor. "Tanrım, lütfen... lütfen, Nick..."

"Bana öyle deme," diye homurdanıyorum ve sınırdayım, tam sınırdayım.

"Sana ne diyeyim?" diye soruyor ve sesinde bunu duyuyorum, onun da bunu düşündüğünü duyuyorum.

Küçük bir titreme, şehvetin tatlı küçük bir ipucu.

Nefesim düzensiz, taşaklarım sıkılaşıırken sikim nabız gibi atıyor, patlamaya hazır. Ve söylüyorum. Sadece söyledim.

"Bana baba de," diye homurdandım. "Bana baba diyebilirsin." Geriliyor, titriyor, bana karşı kıvranıyor.

Hoşuna gitti.

Yapacağını biliyordum.

İnleyen, kıvranan, lezzetli küçük bir melek.

İtiyorum, onu sertçe sıkıştırıyorum, döllerimi onun hassas küçük amcığının her tarafına boşaltıyorum ve o da benimle birlikte, kulağıma küçük ciyaklar atarak inliyor.

Üzerine yığılıyorum, sikim döllerimle kayganlaşıp aramıza bulaşıyor ve onun kalp atışlarının benimkine karşı çok hızlı olduğunu hissediyorum.

Parmakları saçlarımla oynuyor, ağzı kulağımda. Nefes alışını duyuyorum. Nefesi çok hızlıydı.

Beni öpüyor, dudakları şakağıma hafifçe bastırıyor.

"Teşekkür ederim... Babacığım."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

NICK

Kollarımda o kadar küçük ki. Küçük narın bacakları beni sımsıkı tutuyor. Saçları elma kokuyor, yatak örtüsünün altına sokulurken çenemin altına sokuluyor.

Nefes alış verişi çok düzgün. Daha önce onda görmediğim tatlı bir sakinlik. Sanırım üç orgazm bir kıza bunu yapıyor.

Bunun güzelliği... onun yanımdayken hissettiğim bu şefkat, midemdeki huzursuz hissi bir nebze olsun yatıştırıyor.

Bir çizgiyi aştım. Büyük bir çizgiyi. Kendimi bir erkek için ahlaksız bir bahane gibi hissettiren bir çizgi.

Yine de küçük Laine çok huzurlu bir şekilde dinleniyor, vücudunu uzun zamandır özlediğim bir bağıllıkla benimkine bastırıyor.

Hareket ediyor ve saçları çenemi gıdıklıyor. Karanlıkta gözlerini üzerimde hissediyorum.

"Uyuyor olmalıydın," diyorum ona.

İç çekiyor ve küçük parmakları kolumu okşuyor. "İyi miydin?" Ona sıkıca sarılıyorum. "İyi olmaktan çok daha fazlasıydın, mükemmeldin."

Dudaklarını köprücük kemiğime bastırıyor. "Sen de mükemmeldin. Sen her şeydin."

Her şeyi.

Birinin her şeyi olmak için çok uzun süre bekledim.

Bacaklarımı uzatıyorum, ayak parmakları bacaklarıma sürtünüyor ve tatlı bir iç çekiyor ve bir yanım bunun altına bir çizgi çekmek istiyor

Sevgiliyle baba arasındaki karanlık yarı aydınlık. Bir parçam onu alıp büyük çift kişilik yatağı ve nötr dekoruyla gerçek yatak odama götürmek ve Jane'in odasının kapısını sonsuza dek kapatmak istiyor.

Ama yapamıyorum. Onu pembeler içindeki büyüleyici, masum küçük ruh olarak sevmeye ihtiyacı çok güçlü.

"Baba..." diye fısıldıyor. "Hep bir babam olsun istemişimdir."

İçimde bir şehvet dalgası dalgalanıyor, kendimden iğrenmemi karşılamaya yetecek kadar fazla.

"Her iyi babanın yapması gerektiği gibi sana göz kulak olacağım," diyorum ona. "Burada güvendesin. Benimle her zaman güvende olacaksın."

"Biliyorum," diyor. "Hoşuma gidiyor... Sana böyle hitap etmek hoşuma gidiyor..."

İşim bitti, aletim onun tekrar söylemesini duyma arzusuyla seğiriyor.

"*Babacığım*." Sesi bir nefesten başka bir şey değil. "Sana gerçekten böyle hitap edebilir miyim?" "İstiyor musun?"

Başını sallıyor ve gülümsemesini tenimde hissediyorum. "Evet." Karanlıkta yüzüme bakabilecek kadar uzaklaşıyor. "Bu olmadığı sürece... hiçbir şeyi değiştiremem... çünkü istiyorum... istiyorum..."

"Şşşt," diyorum ve parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. "*Hiçbir şey* hiçbir şeyi değiştiremeyiz. Biz sadece..." Kelimeleri bulmakta zorlanıyorum. "Farklıyız, Laine. Biz farklıyız. İhtiyaç duydukları şeyi birbirlerinde bulan iki insan. En... alışılmadık koşullarda."

"Kader," diyor ve kulağa çok basit geliyor. "Bu kader. Öyle olduğunu biliyorum." "Kader," diye tekrarlıyorum.

Ona inanmak istiyorum. Rakamlarda, defterleri dengelemekte ya da bir işi yönetmekte kader bulmuyorum. Hayatımın her alanında soğuk ve katı bir mantıktan başka bir şey bulamıyorum. Onun dışında. Onun güzel masumiyetinde. Kocaman gözlerinde ve tatlı gülümsemesinde.

Kaderi burada, kollarımda buluyorum. "Baba," diye fısıldıyor usulca. "Evet, tatlım?"

"Biz ne zaman... bilirsin..."

Dudaklarını arıyorum ve onu nazikçe öpüyorum. Nefesini tadıyorum. Elmaları ve masumiyeti içime çekiyorum.

"Yakında," dedim. "Şimdi uslu bir kız gibi uyu."

Memnun bir iç çekişle bana doğru kıvrılıyor.

"Evet, baba."

* * *

Laine

Boş bir yatağa uyanıyorum ama yatak onun kokuyor, odunsu, karanlık ve misk kokulu. Yorganı burnuma kadar çekip onu içime çekiyorum ve ayak parmaklarıma kadar bir heyecan hissediyorum.

Babacığım. Nick Baba. Ve o beni seviyor.

Üzerimdeki ellerini ve ağzını hâlâ hissedebiliyorum, o kadar iyi hissettiriyordu ki. Onun hissettirdikleri. O *her şeyi* iyi hissettirir. "Uyan, uykucu! Kahvaltı hazır!"

Sesi aşağıdan çok yüksek geliyor. Beni gülümsetiyor ve Yataktan fırlayıp sabahlığımı giyerek yeterince hızlı hareket ettim. Aptal çoraplarımın hâlâ üzerimde olduğunu fark ettiğimde kendi kendime gülüyorum. Kızarmış ayaklar.

Masada ona katıldığımda iş için giyinmişti ve yine o ciddi gülümsemesini takınıyor, saçları kayganlaşmış, çok şık ve iyi görünüyordu.

"Pastırma ve yumurta. Nefis." Bıçağımı ve çatalımı alıyorum ve gözleri yanaklarımı yakıyor.

"Sevimli görünüyorsun," diyor. "Dağınık küçük bir elf gibi."

Parmaklarımla saçlarımı tarıyorum. "Rolex reklamı gibi görünüyorsun." Gülüyor. "Öyleyim, değil mi?"

Başımı salladım. "Hoşuma gitti." Ona bakmaktan kendimi alamıyorum ve klitorisim karıncalanıyor, daha fazlasını istiyorum, ilk kez onun sikini içimde istiyorum, yatakta kalmak ve tüm gün boyunca bunu tekrar yapmak istiyorum.

Bunu anlamış olmalı, çünkü gülümsemesi kararıyor, gözleri sertleşiyor. "Kahvaltının hepsini ye, küçük Laine," der, "asla israf etme bu ev."

"Tamam." Pastırmamı keserken gülümsüyorum ve meyve suyumdan bir yudum alırken hâlâ bana bakıyor.

"Tamam, ne?"

Kalbim çırpınıyor. Ve bilmiyorum. Doğru mu anladım bilmiyorum ama yine de söylüyorum.

"Tamam, baba."

Doğru anlamışım. Gülümsemesi bana bunu söylüyor. "İşte benim iyi kızım," diyor.

Onun iyi kızı olmak dünyadaki en iyi şeymiş gibi geliyor.

Tıpkı babamın istediği gibi kahvaltımı bitiriyorum.

* * *

Üniversite kapısının dışında beni başımdan öpüyor ve bir yanım hayal kırıklığına uğruyor, dilini ağzımda ve ellerini saçlarımda hissetmek istiyor.

"Öğle yemeğinde seni ararım," dedi bana. "Ve seni her zamanki saatte alacağım. Sakın geç kalma."

Başımı salladım. "Yapmayacağım. Teşekkürler baba. Sonra görüşürüz."

Hâlâ çok tuhaf hissettiriyor, hâlâ her söylediğimde karnımda bir karıncalanma oluyor.

Kelly Anne beni koridorda yakaladığında sırtıyıyorum, o arkama geçerken kendi küçük dünyamda kayboluyorum.

"Hey!" diyor. "Dünyadan Laine'e! Lanet otopark boyunca arkandan bağırıp durdum."

Omuz silktim. "Seni duymadım, özür dilerim."

İnliyor. "Kafan ürkütücü yaşlı adamın peşinden uçup gitmekle çok meşgul. Seni öptüğünü gördüm." Kollarımdaki beslenme çantasına bakıp yüzünü buruşturuyor. "Bugün ne aldın? Kepekli insan dalağı mı?"

"Aptal olma."

Komikmiş gibi gülüyor. "Biraz *Hannibal* gibi, *sence de öyle değil mi? Benim tatlı Clarice'im... kuzular hala çılglık atıyor mu...*" Yine homurdanıyor, beni rahatsız eden aşırı bir ses. "Gösterişli bir araba kullanması ve sana bir şeyler alması onun A sınıfı bir ucube olmadığı anlamına gelmez."

Bu onun ifadesi, daha önce onda görmediğim bir ifade. Sanırım biraz da ayaklarının kaymasından kaynaklanıyor. Ayaklarını sürüyüşü, aptal şakalarının altındaki kaşlarını çatışı.

Kıskanıyor.

Ve buna inanamıyorum, Kelly Anne'in

Ben.

"O iyi biri," diyorum ona. "Gerçekten hoş biri." "Hoş ve ürkütücü..."

"İyi ve *hoş*. Nazik ve güçlü ve düşünceli ve sevgi dolu."

"Sevmek mi?" Kaşlarını kaldırıyor. "Aman Tanrım, sana... *dokundu mu?* Büyük iğrençlik."

Ben kötü bir insanım, öyle olmalıyım, çünkü ona her şeyi anlatmak istiyorum, beni ne kadar harika hissettirdiğini, ne kadar iyi olduğunu ve beni ne kadar sevdiğini anlatmak istiyorum. Ona bunun kader olduğunu, onu sevdiğimi, onun da beni sevdiğini, benimle ilgileneceğini, bana sıkı sıkı sarılacağını, her gün öğle yemeğimi hazırlayacağını, bekaretimi alacağını ve bunun Kyle Vickers'la okulun arkasındaki çöp bidonlarının arkasında yaptığı gibi berbat bir beceriksizlik değil, istediğim her şey olacağını söylemek istiyorum.

"Laine..." diye soruyor. "O..? Sen..? Tanrım, sakın bana sonunda V-kartını bıraktığını söyleme."

Dirseğinden tutup onu koridorun kenarına çekiyorum. "Hayır. Henüz değil. Ama yapacağım."

Gözlerini deviriyor. "Gerçekten mi? Sen ve Hannibal? Dışarıda o kadar seksi adam var ve sen ürkütücü yaşlı adamı seçiyorsun. Babalık sorunları çok mu?"

Yanaklarım yanıyor. Tüm vücudum yanıyor.

"Bu o, değil mi?" Gülüyor. "Baba sorunları." Parmağını emiyormuş gibi yapıyor ve bende iğrenç bir kelebek uçuşması oluyor. "*Ooh, baba, bu çok güzel bir his, baba. İyi bir kız olacağım, baba.*"

"Kes şunu," diyorum. "Çok güzeldi. Her şey harikaydı."

Kendini duvara yaslıyor, büyük ve havalı bir kız gibi davranıyor. "Her şey mi? Dökül bakalım bakire, nedir *bütün mesele?*"

Her şeyi mahvediyor. Tek arkadaşım, tek sırdaşım, her zaman boktan biri olsa bile ve bunu mahvediyor.

"Unut gitsin," diye mırıldanıyorum ve yanından geçip gidiyorum.

Kolumu tuttu. "Hey, Laine. Sakin ol, sadece şaka yapıyorum." "Hiç komik değil."

Kaşlarımı çattığımda çok şaşırmış görünüyordu ve artık zamanı gelmişti. Pisliğin teki olduğunu ona göstermenin zamanı gelmişti.

"Bu lanet bir şaka, tamam mı?" Sanki mantıksız olan benmişim gibi iç geçiriyor. "Ben ciddiym, bilmek istiyorum. Senin için büyük bir şeyse, benim için de büyük bir şeydir.

Ben."

Keşke bu doğru olsaydı. Bu *hiçbir zaman* doğru olmadı. Omuz silkiyorum, neden olmasın. Elimdeki en iyi şey o.

"Güzeldi," diyorum. "Gerçekten düşünceli ve saygılıydı ve işi ağırdan aldı..."

"Ve..." Elleri beni kışkırtıyor. "Sulu dedikodu, lütfen..." Sesimi alçalttım. "Beni öptü..."

"Evet, ve..."

"Ve inanılmazdı." Gülümsemeden duramıyorum. "İnanılmazdı. Beni öptü, bana dokundu ve..." Yakınlarda kimse var mı diye baktım. "Ve ağzını üzerime koydu ve boşalana kadar klitorisimi emdi ve sonra aletini oraya koydu ve çok büyüktü... gerçekten büyük..."

Gülüyor. "Nereden biliyorsun?"

Ben de hemen gülerim. "Ben tam bir bebek değilim, biliyorsun. Daha önce *pornografi*, tıpkı senin yaptığın gibi."

"Buna pornografi demeniz bile her şeyi anlatıyor."

"Ama öyle," diye devam ediyorum. "O büyük. Ve harika hissettirdi."

"Ama seni sikmedi, o kocaman sikiyle?" Bir kaşını kaldırıyor.

Sırıttıyorum. "Henüz değil, ama olacak."

İnliyor. "Peki onunla ne yaptı?"

Anılar geri geliyor ve karıncalanmalar, onun o sürtünme hissi ve çıkardığı sesler de öyle. Yatağın gıcırdama sesi.

"Beni ovdu... klitorisime doğru... ve ben boşaldım... ve o boşaldı..."

"Seni kuru kuru mu becerdi?!"

Omuz silkdim. "O kadar da kuru değildi..."

"İğrenç," diyor ama yalan söylüyor. Yine kaşlarını çatıyor. İçimi çekiyorum, beslenme çantamı göğsüme bastırıyorum. "Onu seviyorum."

"Pardon? Ne yaptın lan sen?!"

Gülümsüyorum. Basitçe. "Onu seviyorum."

Bana aptalmışım gibi bakıyor. Annem de bana öyle bakıyor ve bundan nefret ediyorum. Her zaman nefret etmişimdir. "Ciddiyim," diyorum ona.

"Onu seviyorum ve o beni seviyor."

"Onu *tanımıyorsun* bile," diye tersliyor.

"Yeterince tanıyorum," diye karşılık veriyorum. "Bu kader." "Yine mi o lanet burçlar..."

"Bana bunun kader olduğunu söylemesi için burçlara ihtiyacım yok," diye ısrar ediyorum. "Ben zaten biliyorum.

O da bunu biliyor."

"O zaman ikiniz de kafayı yemişsiniz." Bir parmağını havada d6ndürüyor.

"Aradığım kiři o olacak," diyorum ve artık umurumda deęil. Ne onun ne dūřundūęu ne de sūyledięi. Ne onun bana nasıl baktıęı, ne annemin bana nasıl baktıęı, ne de dūnyadaki herhangi birinin bana nasıl baktıęı.

Hiçbiri önemli değil, artık Nick var. *Babam var.*

Artık beni seven biri var.

"Peki," diyor Kelly Anne sonunda ve bir iç çekiyor. "Hannibal denen yaşlı adamla çıldırmakta ısrar ediyorsan, öyle yap. Sadece tüm dedikoduları bana bırak, anlaştık mı?"

Sanırım görünmez bir savaşı kazandım ve neyle savaştığımdan bile emin değilim.

"Elbette," diyorum. "Ama onun adı Nick."

"*Nick Baba*," diye gülüyor ve yanan yanaklarımın beni ele vereceğinden eminim ama sırtıma bir tokat atıyor ve bunu fark etmiyor bile.

"Pekâlâ," diyor. "şimdi oral seks hakkında konuşalım, bazı harika tekniklerim var..."

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Laine

Yolcu koltuğuna geçtiğimde NICK gülümsüyor ve Kelly Anne'in aptalca oral seks teknikleri aklımdan geçerken kıkırdamamı engelleyemiyorum.

"Ne?" diye sorar. "Seni bu kadar gıdıklayan ne?"

Başımı sallıyorum ve durmaya çalışıyorum, ama bana doğru eğiliyor, gözleri çok sorgulayıcı ve bu çok fazla. Çok fazla.

"Kelly Anne," diyorum ve ben daha başlamadan iç geçiriyor. "Hayır!" Ona diyorum ki, "Bu komik. O, şey... bana öğretmeye çalışıyordu... tuvalette..."

Bir kaşını kaldırıyor. "Sana tam olarak neyi öğretmeye çalışıyorum, Laine?"

Kendimi bu aptal hikayeyi paylaşmaya adadığımı fark ettiğimde kıkırdamalarım kesiliyor. Ve bununla birlikte bizim hakkımızda, yaptıklarımız hakkında gevezelik ettiğim gerçeği de ortaya çıkıyor. Sanki bir şekilde yanlış yapmışım, sanki *bu* konuda konuşmamalıymışım gibi geliyor ve sanırım yüz ifadem de bunu söylüyor, çünkü gözleri benimkilerden ayrılmıyor.

"Ne, Laine?"

Omuz silktim. "Ben... Kelly Anne'e bazı şeyler söyledim." Başını salladı. "Bizimle ilgili bazı şeyler mi?"

Kucağımdaki boş beslenme çantasına dokunuyorum. "Ona başka bir şey söylemeyeceğim... eğer özelse..."

"Özel kalmamızı ister misin?"

Tekrar omuz silktim. "Eğer istediğin buysa..."

Eli kolumun üzerinde duruyor. "Bu benim soruma cevap değil. *Sen* özel olmamızı ister misin?"

Ben istemiyorum. Özel olmamızı istemiyorum. Bunu çatılardan haykırmak, Nick gibi bir adamın beni sevdiğini, benim onun, onun da benim olduğunu tüm dünyaya göstermek istiyorum. Ama bunu söyleyemiyorum. Kelimeler gelmiyor, ben de başımı sallıyorum, umarım gözlerim ona her şeyi anlatır.

"Hayır," diyorum. "Yanlış bir şey yapıyormuşuz gibi özel olmamızı istemiyorum. Bunun... gerçek olmasını istiyorum..."

Gülümsüyor. "Bu gerçek. *Biz gerçeğiz.*" Parmakları dirseğimi sıkıyor. "Kelly Anne'e bizden bahsetmenle ilgili bir sorunum yok Laine, ama *ilişkimizin* bazı yönlerinin... insanları rahatsız edebileceğini bilmelisin."

"Ona... o parçalardan bahsetmedim..." İtiraf ediyorum ve yanaklarım yanıyor.

"Muhtemelen en iyisi bu." Tekrar sıkıyor. "Utanmıyorum tatlım, ama biz alışılmışın dışındayız. İlişkimiz alışılmışın dışında. Bir şekilde ortaya çıkarsa, bunun ne anlama geldiğine hazırlıklı ol."

"Olmaz..." Ona söyledim. "Sadece Kelly Anne ile konuşturdum ve o da..." "Ne yapardı?"

Bunu söylemek istemiyorum ama istiyorum. "Gülerdi ya da çok sinirlenirdi. Anlamazdı."

Gülüyor ve bu beni şaşırtıyor. "Bizimki gibi bir duruma verilecek en doğru yanıt muhtemelen *süper sinirlenmek* olabilir. Baba oyunu... *niş*, Laine, yani

Çoğu insanın anlayamayacağı bir niş."

Ben de onunla birlikte gülüyorum ama başımı sallıyorum. "Hayır! Süper iğrenç değil, hiç değil! Hoşuma gidiyor... sadece..."

"Biraz iğrenç mi?"

"Hayır!" Koltuğumda kıpırdanıyorum. "Özel demek istedim, iğrenç değil."

Baba oyunu. Kelimeler beynimde dönüyor ve anlam kazanıyor. İşte bu. Baba oyunu. Bunu yıllar önce Jerry Springer'da görmüştüm, atkuyruklu yetişkin bir kadın, Jerry'ye onun nasıl *küçük kızı* olduğunu falan anlatırken boyama yapıyordu.

Kendimi garip ve ateşli hissetmeme neden oldu ve sonra annem gülüp bunun ne kadar iğrenç olduğunu söylediğinde çok suçlu hissettim. Bunu söylediği kişi pencere temizleyicisiydi. O da tek kelime etmedi, sadece bana doğru baktı.

"Hadi eve gidelim," diyor Nick ve düşüncelerim yine onunla birlikte. Arabayı vitesle takarken bana öyle dikkatle bakıyor ki, sanki bu anı hatırlayınca yine içimin kıpır kıpır olduğunu biliyor.

Başımı salladım. "Ev kulağa gerçekten hoş geliyor." "Evet," diyor. "Öyle."

Ve o anda yine o Nick oldu. Boşalana kadar sikini bana sürtünen baba Nick.

* * *

NICK

Bunu düşünüyor, *baba oyununu*. Yüzünün her yerinde görebiliyorum. Eve doğru hızla yol alırken bana bakan gözlerinde, küçük nefeslerinde hissedebiliyorum.

Bunu düşünüyor ve hoşuna gidiyor.

Onun küçük azgın klitorisini hayal ediyorum. Nemli beyaz külotunu hayal ediyorum. Kucağındaki beslenme çantasının altında kalçalarını nasıl sıktığını hayal edin. "Seni tıraş edeceğim," diyorum ona.

"Tamam," diyor tereddüt etmeden, sanki ona akşam yemeğinde tavuk yiyeceğimizi söylemişim gibi.

Ama ben bundan daha fazlasını istiyorum. Sikim bir tepki için can atıyor, sikim *onu arzuluyor*. Benim azgın küçük kızım olduğunu bildiğinde gözlerindeki suçlu şeytani arzuluyor.

"O güzel küçük amcığını tıraş edeceğim Laine, sonra da iyi bir kız gibi babana boşalana kadar o pürüzsüz küçük tümseği emeceğim."

Ağzı açık kalıyor, yanakları kızarıyor ve bu beni çok sertleştiriyor.

"İstedğin bu, değil mi? Babama istediğinin bu olduğunu söyle."

Sesi çok narin. "Evet... evet, lütfen..."

"Bundan daha fazlasına ihtiyacım var, Laine... Evet lütfen, *baba*. Beni tıraş etmeni ve yalamanı istiyorum, *baba*. İyi bir kız olacağım, *baba*."

Koltuğunda kayıyor ve boğazını temizliyor, tatlı heyecanı bana fazla geliyor. Beslenme çantasını alıp arka koltuğa attım ve

Parmaklarım bacaklarının arasından kayıyor, kotunun üzerinden ona sürtünüyor.

"*Evet lütfen baba,*" diye fısıldıyor usulca ve bacakları ayrılıyor, kalçaları daha fazlası için yukarı kalkıyor.

"Hoşuna gitti mi Laine? Benim küçük kızım olmak hoşuna gidiyor mu?"

Başını sallıyor, dudağı dişlerinin arasında sıkışmış. Elimi çekip dikkatimi tekrar yola vermek için kendimi tutmam gerekiyor.

"Onu gördüm... televizyonda..." Sesi kısık, günah çıkartıyor. "Gördüm... bu kadın... at kuyruklu... ve bu adam... onun babası..."

"Seni ıslattı mı?"

Tekrar başını sallıyor. "Yatağı gittim ve kendime dokundum, ve hissettim... iğrenç... ama güzel..."

"*Kirli,*" dedim ona. "*Kelime kirli.*"

"Kirli..." diye tekrarlıyor. "Kirli hissettirdi... ama güzeldi... Duramadım."

"Durmak zorunda değılsin. Bu oyunu sonsuza dek oynayabiliriz Laine. Sonsuza kadar benim küçük kirli kızım olabilirsin."

"Sonsuza kadar..." Narin parmaklar uzanıyor ve vites kolundaki elimi okşuyor.

"Baban seni kendi yapacak, Laine. Baban seni becerecek, seni sevecek ve kötü davrandığında seni cezalandıracak. Baban seninle ilgilenecek, tatlım. İyi olduğı zaman çok iyi hissettireceğım, kötü olduğı zaman da çok acıtacağım. İhtiyacın olan şey bu, Laine. Sevgi ve disiplin. Bütün küçük kızların babalarından beklediğı şey budur."

"Evet, baba..." Nefes alışları soluk soluğı. "Lütfen... istediğım bu... her zaman istediğım bu... *Bunu istiyorum...* Bunu çok istiyorum..."

Aletim geriliyor ve kalp atışlarım şakaklarımda gm güm atıyor. Her şey seğıriyor, çarpıyor, patlamanın eğığinde, hepsi yağımurda yakaladığı bu ilahi küçük yaratık yüzünden.

Durmalıyım.

Durmalıyız. Oynadığımız bu sapkın oyunu durdurmalıyız. Ama durmak istediğım son şey.

* * *

Laine

Mutfaka gitmek gibi olađan Őeylerin hićbirini yapmıyor. Üst kata ćıkıp ceketini ćıkarıp asmıyor ya da beslenme ćantamı alıp bulaŇık makinesine koymuyor. Kendine kahve yapmıyor, bana meyve suyu getirmiyor ya da gñnñmñn nasıl gećtiđini sormuyor.

Bugñn Nick Baba ön kapıyı kapattıđında, saćlarımı eline alıp ben nefes nefese kalana kadar sıkıca ćekiyor ve sonra beni öpüyor, dili ćok sert ve ćok hızlı, beni koridordaki duvara yapıştırırken kalćası benimkinin arasında.

Acaba bu o mu? Beni gerćekten kabul edecek mi?

Beni burada, kot pantolonum ayak bileklerimdeyken ve dili ağzımdayken alırsa. Bunu istiyorum. Bana vermek istediği her Şekilde istiyorum.

Parmakları cami üstümü ćekiřtiriyor ve sütyenimin ićinden göđüslerimi sıkıyor ve göbeđime karřı ćok sert, ćok sert ve ćok büyük.

Birden Kelly Anne'in saćma teknikleri o kadar da saćma gelmemeye bařladı. Onları denemek istiyorum. Her birini.

Babam ićin ađzımı sonuna kadar açıyorum, dilini ćok derine sokmasına izin veriyorum, parmakları meme uçlarımı ćekip sıkarken bacađına dođru kıvranıyorum. Bu hořuma gidiyor. Böyle sert olması ćok hořuma gidiyor.

Kötü bir kız olup beni cezalandırmasının nasıl bir his olacağını merak ediyorum ve bu da hoşuma gidiyor.

O uzaklaşırken inliyorum ve nefesi yüzümde sıcak. Sıcak ve hızlı.

"Yukarı ćık," diye emrediyor. "Mutfakta kıyafetlerini ćıkar ve beni masaya oturtun."

Bařımı sallıyorum ve yanından ayrılırken karnım gurulduyor. Kelebekler ućuřurken yukarıya kadar beni izliyor. Yolda hırkamı ve tiřörtümü ćıkarırken kalbim küt küt atıyor. Onları katlayıp sandalyenin üzerine koyuyorum, sonra titreyen parmaklarımla sütyenimin klipsini açıyorum. Kot pantolonumu indirip ićinden ćıkıyorum, külotumu da ćıkarıp sadece ćoraplarım kalana kadar yıđının üzerine koyuyorum.

Onları ćekiřtirirken karřıma ćıktı ve bana baktı.

Onları ćıkarıp külotumla birlikte sandalyeye koyarken yutkunuyorum.

Bir havlu ve bir kase taşıyor. Ve bir ustura.

Ustura taşıyor.

O yaklařıkća kendimi ćok açıkta hissediyorum. Takım elbisesi ćok ince ve saćları ćok kaygan, benimkiler ise dađınık. O izlerken saćlarımı yüzümden fırćalıyorum. Masaya vururken gözleri parlıyor ve ben de masanın üzerine ćıkıyorum, tahta kıćıma ćok sert geliyor.

"Arkana yaslan, bacaklarını kaldır," diyor ve ben de dediğini yapıyorum, dizlerimi tutuyorum ve dün gece yaptığım gibi göğsüme doğru sıkıca tutuyorum.

Beni geriye doğru yuvarlıyor ve kığımın altına bir havlu sokuyor ve bu çok iğrenç hissettiriyor... *kirli*... sanki alt değiştirme minderindeki bir bebekmişim ve kirli kığımın silmek üzereymişim gibi...

Acaba benimkini *görebiliyor* mu...

görebiliyor mu... Acaba istiyor mu...

Parmaklarını kalçalarımın altına gezdiriyor, amıma kadar ve daha da ileriye. Ve o zaman biliyorum ki *görebiliyor*. Her şeyi *görebiliyor*.

Kığımın yanaklarını ayırıyor ve gözlerimi kapatmama neden oluyor, bana orada baktığını bilmek... en özel yerlerimi *görebildiğini* bilmek...

"Sakin ol," diyor. "Babamdan sır saklamak yok, unuttun mu? Her şeyi görmek, her şeyi bilmek istiyorum. Her güzel, kirli, küçük parçanı."

Başım dönüyor. Gergin. Boğazım kurudu ve ayaklarım seğiriyor. başparmağını göt deliğimde gezdiriyor. Gerçek göt deliğimde. Ve gıdıklıyor, ama güzel bir gıdıklama.

Bu kadar iyi hissettirmeli mi bilmiyorum ama hissettiriyor... Gerçekten iyi hissettiriyor.

"Pis küçük kızlar babalarının sikini götlerinde isterler, Laine."

Bunu çok açık bir şekilde söylüyor, sesi çok derin ve güçlü. Onu düşünmek ayak parmaklarımı karıncalandırıyor... orada...

"İyi küçük kızlar şanslı çünkü güzel ve nazik oluyorlar." Soru dilimden yuvarlandı. "Peki ya kötü küçük kızlar?"

Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum. "Uslu durursan öğrenmek zorunda kalmazsın."

Başparmağı, ileri geri, kışıma bastırıyor ve bu hoşuma gidiyor. Kirli bir kız olmayı seviyorum.

Gözlerimi açıyorum ve onunkiler bacaklarımın arasında, tam dokunduğu yerde sabitleniyor. Böyle çok farklı görünüyor, çok karanlık, seksi ve vahşi, beslenme çantamı yapan ve geceleri saçlarımı okşayan Nick Baba'dan çok farklı.

"Burada bekle," diyor, sanki bu gerekiymiş gibi.

Kaseyi alıp gözden kayboluyor ve ben beklerken dizlerimi göğsümde zıplatıyorum. Suyun aktığını ve ayak seslerini duyuyorum, boynumu büküp onu görmeye çalışıyorum. Geri döndüğünde kâsedan buhar yükseliyor.

ve ayak parmaklarımda yine o karıncalanmalar, karnımda çırpınan o kanatlar var.

Ellerine sabun sürerken kalçalarımın arasına bakıyorum. Amıma dokunduklarında çok sıcak hissediyorum, köpükleri her tarafıma sürerken çok nazik. Usturayı alırken gözlerimle buluşuyor.

"Rahatla, tatlım. Dikkatli olacağım." Başımı salladım.

"Biliyorum, baba."

Bıçağın tenimde yarattığı his çok garip. Uzun vuruşlar, sonra kısa vuruşlar, parmakları usturayı dudaklarımın arasında gezdirmek için beni açıyor. Ona o kadar güveniyorum ki rahatlamak çok kolay. Korkuyla değil, hayranlıkla bakıyorum. Onu izliyorum, nasıl bu kadar dikkatli ve hassas olduğunu izliyorum, beni kelleştirirken ve beni bu kadar hassaslaştırırken yüzündeki gülümsemeyi izliyorum.

Ustura kıç yanaklarımın arasına girdiğinde irkiliyorum ve sonra bu kadar aptal olduğum için kıkırdıyorum.

"Güzel ve pürüzsüz," diyor ve bıçağı her yerde gezdiriyor.

Her yerde.

Beni ılık bir bezle siliyor ve içimi ürpertici bir cennet hissi kaplıyor. Sanki tenime daha önce hiç dokunulmamış gibi. Kendim hissetmek istiyorum ama hareket etmiyorum, benden istediği gibi dizlerimi sıkıca tutuyorum.

"Çok güzel," diyor. "Kesinlikle çok güzelsin, küçük Laine."

Başını eğip üzerime sıcak nefesini üflüyor ve bu beni ürpertip kıvrandırıyor.

"Karıncalanma..." Fısıldıyorum. "Her şey karıncalanıyor..."

Dudaklarını amıma bastırırken bir inilti çıkarıyor ve bu o kadar çiğ ki başımı döndürüyor. Dili içimde dönüp duruyor, parmakları beni açıyor, ta ki hızlı küçük vuruşlarla klitorisime dokunana kadar ve ben dizlerimi öyle sıkı kavıyorum ki parmaklarım acıyor.

"Evet, baba... lütfen..."

Ağzı bana kenetlendiğinde sıcaktı ve sertçe emiyordu. Klitorisimi dişlerinin arasına sıkıştırırken aptalca tıslama sesleri çıkarıyorum ve kaslarım sıkıca kenetlendi, kalçalarım daha fazlası için çaresizce çırpınıyor.

Bugün gelmek çok kolay. Bedenim bunu yapıyor, nefesim hızlı ve kısa, yukarı çıkarken bacaklarım titriyor ve uçuşumun kenarından geçiyorum. O bunu çok kolaylaştırıyor.

Dili göt deliğime değdiğinde sıçıyorum, hata yaptığını anlayıp ciyaklamadan önce kıvraniyorum, ama kalçalarımı tutuyor ve

Beni sıkıca tutuyor ve dili tam arkamda, beni tadıyor, en *kirli* yerimde, çok iğrenç hissettirdiği yerde... *kirli*...

"Baba..." Sanki ona söylemem gerekiyormuş gibi fısıldıyorum, ama o sadece homurdanıyor ve dilinin ucunu tam oraya, tam içine itiyor.

Sesi boğuk ve hırçın. "Rahatla," diyor. "Babanın seni tatmasına izin ver."

Ciddi olamaz... ama ciddi... ciddi. Parmakları kıçımı aralıyor ve dili içeri doğru itiyor ve dürtüyor ve elektrikli bir yılan balığı gibi hissettiriyor, tüm kıvılcım ve tik ve jolty.

Ve doyamıyorum.

Nasıl hissettirdiğine doyamıyorum.

O da biliyor. Kısık bir kahkaha duyuyorum. "Baban seni nasıl iyi hissettireceğini biliyor, tatlım."

Daha derine itiyor ve ben kendimi inlemekten alıkoyamıyorum.

O uzaklaşırken nefesim kesiliyor. Ben ona bakarken dudaklarını yalıyor ve tadımın nasıl olduğunu merak ediyorum.

Ama bilmek istediğimi sanmıyorum.

Dizlerimi kırıyorum ve bacaklarımı masanın kenarından sarkıtıyorum.

Nick Baba kemerini çözerken dirseklerimin üzerinde duruyorum.

"Babanı iyi hissettirmek ister misin?"

Çok parlak gülümsüyorum, çünkü bu gerçek ve doğru. Babamı iyi hissettirmekten daha çok istediğim bir şey yok.

Beni masadan kaldırıyor ve eli başıma iniyor, beni dizlerimin üstüne çöktürüyor ve ne olacağını biliyorum. Umarım Kelly Anne'in bana söylediklerini hatırlarım.

Serbest bıraktığında siki çok büyük. Büyümüş gibi kokuyor ve siki koyu renkli, kalın ve damarlı. Elinde oynatıyor ve ucu biraz ıslak. Ucundaki yarık yüzüme çok yakın ve dilimin ucunu oraya sığdırıp sığdıramayacağımı ve bunu isteyip istemeyeceğimi merak ediyorum.

Evet, isterdim.

İçgüdüsel olarak ağzım açılıyor, parmakları saçlarımı okşarken gözlerim onunkilerle buluşmak için yukarı kalkıyor.

"Bana ağzını ver, küçük Laine," diyor ve kalçaları öne doğru itiliyor, sikinin büyük, karanlık başı tam dudaklarımı hedefliyor. "Babana bak Şimdi. Babana bakmaya devam et."

Ağzımda beklediğimden daha büyük, yanaklarım şişip gerilene kadar dişlerimi itiyor ve öğürmek istiyorum ama bununla savaşıyorum, kendini ileri geri sallarken burnumdan nefes almaya devam etmeye çalışıyorum.

"İşte bu, tatlım. İşte iyi bir kız."

Boğazımın arkasına doğru itiyor ve o tekrar çekene kadar sıçırıyorum.

"Em babacığım. O güzel ağzınla babanı yala."

Onu emiyorum. Ağzımın ne kadar ıslak ve bulamaç gibi olduğunu umursamadan onu sertçe emiyorum. Gözlerimin yaşarmasına ve yanaklarımın gerginlikten çukurlaşmasına aldırmadan.

Kelly Anne'in bana verdiği her bir tavsiyeyi unutuyorum, çünkü saçlarımı tutup beni sıkıca kavrarken tek yapabildiğim emmeye devam etmek. Yavaşça ama derinden, nazikçe, ileri geri itiyor.

"İşte bu... iyi kız..." Gözlerini kapatıyor ve bir homurtu çıkarıyor. "Daha derine, baba daha derine."

O ittikçe öğürüyorum ama geri çekilmiyorum. Asla geri çekilmek istemiyorum.

Aletini yanağıma bastırıyor ve sonra beni izliyor. Büyük kalın siki ağzımı gererken beni izliyor ve ben doğru yaptığım için dua ediyorum, yeterince iyi olduğum için dua ediyorum.

"Mükemmel," diye homurdanıyor. "Kahretsin Laine, sen bir hazinesin."

Onun zevki dünyadaki en büyük sestir. Parmaklarının saçlarımdaki sertliği en harika duygu. Homurdanmasını ve inlemesini, beni itmesini ve öğürtmesini seviyorum.

Kontrolünü kaybettiğinde ve kalçaları sarsılıp itildiğinde ve aleti ağzımda seğirip nabız gibi attığında buna bayılıyorum.

Ağzımı sikerken çıkardığı pis sesleri seviyorum. Çünkü yaptığı şey bu. Ağzımı beceriyor.

Parmaklarım klitorisimle oynamayı bırakamıyor ve çıplak amım çok garip ve hassas hissediyor. Ben de sesler çıkarıyorum, taşakları çeneme çarptıkça gıcırtya benzeyen garip küçük nefesler.

Düşündüğümden de büyükler.

"Baban boşalacak," diye mırıldanıyor. "Babanın dölünü istiyorsun, değil mi?"

Zar zor başımı sallayabiliyorum ama yine de deniyorum.

"Geliyor... hepsini baban için al, hepsini al, tatlım..."

Önce dilimin arkasına çarpıyor, kalın ve tuzlu ve beni boğuyor. Dudaklarıma doğru fişkırdığını hissediyorum ve tadı çok garip, daha önce tattığım hiçbir şeye benzemiyor.

"Baban için aç..." diye inliyor ve daha fazlası geliyor. Aleti sarsılıp dölleri ağzıma dolunca iyice açıyorum ve dilimin altında sıcacık oluyor.

Boğazımın arkasına damlarken gözlerimden yaşlar akıyor.

Homurdanıyor, küfrediyor ve siki tekrar tekrar fişkirirken çalışıyor, sonra geriliyor ve iç çekiyor. Alnımdaki saçları düzeltiyor ve bana gülümsüyor.

"Göster bana, göster babacığım."

Ağzımı sonuna kadar açıyorum, o da içeri bakıyor, sonra parmaklarını içeri sokuyor, onunla dolu olduğum yerde dilimin etrafında döndürüyor.

"Aferin kızıma..." diyor ve bu kalbimi çok gururlandırıyor. "Baban için yut."

İyi bir küçük kız gibi hepsini yutuyorum ve ona boş ağzımı gösteriyorum ve gerçekten o kadar da kötü değil. Kelly Anne'in söylediği gibi hiç de kötü değil.

Nick Baba'nın dölünü seviyorum, en az geri kalanını sevdiğim kadar.

Beni ayağa kaldırıp kollarıyla sarıyor ve bana sıkıca sarıldığında kendimi sersemlemiş, uçar gibi ve hafif hissediyorum.

Bulunduğu yerden, ağzımdan öpüyor ve eminim ki onun tadını alıyorum ama umurunda değil. Onun dili benimkini yalıyor, benimki de onunkini yalıyor ve ben kıkırdıyorum, mutluyum.

O uzaklaşırken ben hala kıkırdıyorum.

"Akşam yemeğinden önce ödevini yapabilirsin," der ve Nick Baba'nın pisliği gider.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

NICK

Makarnamızı pişirirken onu izliyorum, o bir ödev üzerinde düşünüyormuş gibi yaparken domatesleri doğruyorum. Üniversite ödevini düşünmüyor, yakınından bile geçmiyor. Benim meşgul olduğumu her düşündüğünde gözleri bana doğru kayıyor ve yanakları hala oldukça pembe, her erkeğin am yedikten sonra görmekten hoşlandığı o güzel orgazm sonrası parıltıyla kızarmış.

Zar zor giyinmiş ve acaba kaşkorse, külot ve çorap kombinasyonu kasıtlı mı? İstese bile daha *masum bir küçük kız gibi* görünemezdi. Sahip olduğumuz şey bu kadar iyi hissettirmemeli. O gelmeden önce hayatımın hiçbir anlamı yokmuş gibi hissetmemeliydim, ama öyle.

"Ne oldu?" diye soruyor ve gülümsüyor.

"Pardon?"

Gülüyor ve bu sarhoş edici. "O kadar sert bakıyorsun ki yanıyor. Bir şey mi yaptım?"

"Çok şey yaptınız genç bayan," diyorum ona en sert sesimle.

"Yaptım mı?"

"Ah evet." Doğramaya devam ediyorum, ardından gülümsemeden önce domatesleri tencereye koyuyorum. "Hepsi güzel."

İç çeker ve kalp krizi geçiriyormuş gibi yapar. "Her şeyin yolunda gitmesine sevindim," diyor. "Sen de çok şey yaptın *Nick Baba*."

"Yaptım, değil mi?"

Başını sallıyor ve kahkaha yok, sadece sessiz bir fısıltı var. "Sen beni bulmadan önce ben hiç kimseydim."

Bu beni derinden etkiledi. İki farklı insan, iki farklı dünya. İkisi de boş.

Ona verdiğim kalemi not defterine vuruyor. "Daha önce hiç ailem olmamıştı ama artık var. Biz bir aileyiz, değil mi, küçük bir aile, sen ve ben?"

"Evet, Laine. Evet, öyleyiz."

Gülümsemesi dünyayı aydınlatacak kadar parlak. Ona bakmaktan asla bıkmayacağımı, onunla ilgilenmekten ya da ona sıkıca sarılmaktan asla yorulmayacağımı biliyorum. Ya da onu sevmekten.

"Teşekkürler," diyor. "Bana her şeyi verdin." "Ben de *seni* alacağım." Ona söyledim. "Yakında."

"Yakında mı?"

Başımı salladım.

"Yakında, Laine."

"Ama bugün değil?"

"Bugün değil."

Omuz silkiyor. "Tamam, baba. Ne zaman hazır olursan."

Ben makarnayı süzerken onun küçük, nazlı sırtışı beni gülümsetiyor.

* * *

Ona köpüklerle dolu bir banyo hazırladım ve ayak parmağını suya daldırırken çok zarıftı. "Çok mu sıcak?"

Başını sallar. "Doğru."

İhtiyacı olmamasına rağmen denge için kolumu tutuyor, ben de o alçalırken onu tutuyorum, küçük ve sıkı vücudu köpüklerin altında kaybolurken sikimin gerilmesine neden oluyor.

O izlerken gömleğimin kelepçelerini çözüyorum, sürahiyi bacaklarının arasındaki suya daldırmadan önce kollarımı sıvıyorum. İçgüdüsel olarak doğruluyor, saçlarını ıslatmam için başını geriye eğiyor.

"Annem bunu yapardı," diyor bana. "Sadece bazen, ben küçükken. Duşumuz yoktu." Ben sürahiyi devirirken gözlerini kapatıyor. "Bu gerçekten güzel bir his."

"Yeni rutinimiz, tatlım," diyorum. "Banyo ve yatma zamanı." Bu düşünce beni heyecanlandırıyor.

Şampuanı saçlarına sıkıyorum, daha koyu olan saçları artık ıslak ve köpürtürken parmaklarıma karşı çok yumuşak bir his veriyor.

"Bu güzelden daha iyi hissettiriyor," diyor bana. "Harika hissettiriyor."

Kafa derisine masaj yapıyorum ve boynunu gıdıklıyorum, o iç çekerken altın saçlarını parmaklarımin etrafında döndürüyorum.

Durulamak için kendini suyun altına bırakıyor ve dizleri yukarı kalkıyor. Elim bacaklarının arasına sokma dürtüsüne karşı koyuyorum ve pantolonumun içinde zonklayan sertleşmeden hiç haberi yok. O iç çekerken ben saç kremini yumuşatıyorum.

"Bunu... Jane için mi yaptın?"

"Evet, yaptım."

"Bu çok hoş," diyor.

"Bisiklete binmek gibi," diyorum ona, şakaklarındaki ince telleri yumuşattığımdan emin olarak. "Bir kez saç yıkamayı öğrendin mi, asla unutmazsın."

"Bu işte iyisin. Her şeyde iyisin." "Her şeyde değil."

Gözlerimle buluşmak için başını çeviriyor. "Evet, öyle. Sen inanılmazsın."

İstediği kadar söylesin, çok sevdiğim iki insan hâlâ toprak altında çünkü onlara yeterince iyi bakamadım. O yapmalı üzüntüyü fark ettim, çünkü daha da kıvrılıyor ve tatlı küçük meme uçları baloncukların arasından beni selamlıyor.

"Gerçekten söylüyorum. Sen harikasın baba. Çok nazık, düşünceli ve güçlüsün."

"Yeterince güçlü değilsin Laine. Geçmişte değil. Uygulamam gereken disiplini uygulamak için yeterli değil."

Gözleri kocaman, kirpikleri ıslak. "Ama artık öylesin." "Evet," diyorum ona. "Artık öyleyim."

Ben saçlarıyla uğraşmaya devam ederken o geriye doğru kıvrılıyor. "Beni nasıl... disipline edeceksin..."

Hiç tereddüt etmedim. "Seni tokatlayacağım, Laine. Sertçe. Ta ki öğrenmen gereken dersi öğrenene kadar."

Su onu ele veriyor, bacaklarını birbirine sıkarken yanlara doğru eğiliyor. "Bana şaplak mı atacaksın?"

"Sert." Gözleri bana bakana kadar saçlarını geriye doğru çekiyorum.

"Babam bana kemer takardı. Çalışma odamda, beni cezalandırdığı masanın aynısı hâlâ duruyor."

Yutkunuyor. "Acımış olmalı."

"Hem de çok." Saçlarını bıraktım. "Ama bana iyi öğretti. Bana nasıl akıllı, kendini işine adanmış ve azimli olunacağını öğretti."

"Bana... kemer takacak mısın?"

"Eğer hak ediyorsan." Saçlarını atkuyruğu şeklinde büküp başının üstüne yığıyorum ve sabunu alıyorum. "Uslu bir kız olursan buna gerek kalmaz. Kollar yukarı."

Kollarını kaldırıyor ve ben de onu sabunluyorum; narın parmaklarından dirseklerine, oradan da kıkırdarken koltuk altlarına kadar. "Bu gıdıklıyor."

Parmaklarım önünü okşarken kıkırdamayı kesiyor. Onun tatlı Küçük memelerini avuçlarımın arasında yuvarlıyorum, meme uçları sertleşiyor, tam da küçük bir çimdik için. Bana doğru eğiliyor ve onları tekrar çimdikliyorum, ciyaklamasına neden olacak kadar keskin.

"Pis kız," diyorum ona ve dizlerine vuruyorum. "Bırak baban seni yıkasın."

Kollarının üzerinde yükseliyor, sırtı kavisli ve dizleri tereddüt etmeden açılıyor. Amcığı suyun üzerinde kendini gösteriyor, baloncuklarla kaplı ve sıcaktan pembe pembe. Taze sabunu köpürtüyorum ve elimi kalçalarının arasına sokup ileri geri ovuyorum, parmaklarım ve kabarık dudaklarının arasından kaydırıyorum. Ben onu sabunlarken o sallanıyor ve mırıldanıyor, gözleri sımsıkı kapalı.

"Güzel ve temiz," diyorum ona ama sallanmaya devam ediyor. "Lütfen baba... Bu çok güzel bir his..."

"Benim küçük pis kızım babasının onu boşaltmasını istiyor mu?" Başını sallıyor. "Lütfen, baba..."

Elimi çekiyorum ve inliyor. "Dört ayak üzerinde, iyi bir kız ol ve seni boşaltacağım."

Kıvrılıp yuvarlanırken su şıpırdıyor. Kendini o kadar güzel kaldırıyor ki, ben de pozisyonumu değiştirip banyonun diğer ucuna, kışının beni beklediği yere geçiyorum. Raftan nemlendiriciyi alıyorum, ve parmaklarıma biraz fişkırtıyorum. Dizlerini gidebildiği kadar açıyor ve kışının yanakları benim için ayrılıyor. Am dudakları altından damlıyor, çok güzel kabarmış. Nemlendiriciyi kışının sıkı kürelerine sürüyorum ve büzülmüş küçük göt deliğini bulmak için onları ayırdığımda ürkmüyor. Bana göz kırpmıyor ve gergin olduğunu biliyorum.

"Rahatla," diyorum ona. "Bırak baban seni yıkasın."

Başını sallıyor, parmaklarımı dar küçük halkasında gezdirirken bir nefes veriyor. "Rahatla," diye tekrarlıyorum ve deniyor, ben kremi sürdükçe kasları gevşiyor.

Çatlağı boyunca. Tam hedefe bir topak fişkırttığımda öne doğru kayıyor. "Uslu dur," diye uyarıyorum ve o da geri çekiliyor.

"Ne yapacaksın?" diye soruyor ve sesi çatallaşıyor. Muhteşem sinirler.

"Babanı içeri al, tatlım." Parmağımı o muhteşem bakir kıkına bastırıyorum ve sıkıca kenetleniyor. Çok sıkı.

"Ama ben... bu kirli... ya bu..."

Sesimi alçalttım. "Laine, uslu bir kız ol, babanı içeri al."

Sonsuza dek tadını çıkaracağım bir an. Güzel kızım nefesi boğazında düğümlenirken dizlerinin üzerinde sallanıyor. Tereddütlü. İlahi.

Azgın.

Amcığı kasılıyor. Göt deliği göz

kırıyor. Ve sonra rahatlıyor.

"İyi bir kız olacağım baba," diyor.

* * *

Laine

Parmaklarını oraya sokacak ve ben bunu istiyorum. Çok pis hissettiriyor ama istiyorum.

Nick Baba parmaklarını göt deliğime sokmak istiyor, tıpkı dilini soktuğu gibi. Ama parmakları büyük.

Onun siki kadar büyük değil.

Nefes alıp kendimi rahatlatıyorum ve o inliyor.

Baba Nick yine azgın ve eğer ağırlığım kollarımda olmasaydı parmaklarımı oraya koyup kendime dokunacaktım. Klitorisim gıdıklanıyor, küçük kıvılcımlar nefesimin kesilmesine neden oluyor.

Parmağının deliğime bastırıldığını hissediyorum ve çok sıcak geliyor. İtiyor ve biraz içeri kaydığını hissettiğimde komik bir homurtu çıkarıyorum.

"Aferin kızıma," diyor ve bu beni çok sıcak hissettiriyor.

Tekrar itiyor ve çok garip hissediyor, sabun gibi vıcık vıcık.

Parmağını oynatıyor, sonra daha da kaydırıyor ve ben onu hissediyorum, daha derine gidiyor. Tuvalete gitmem gerekiyormuş gibi hissediyorum.

Ona öyle söylüyorum ve o inlemelerden birini daha çıkarıyor ve amıma dokunmasına o kadar çok ihtiyacım var ki kendimi hareket etmekten alıkoyamıyorum.

"Oh evet," diye fısıldar. "İşte böyle. Babacık için geri it."

Kalçalarımı geriye doğru hafifçe itiyorum ve daha derine inerken bir demir çubuk gibi sıcak hissediyorum. İnliyorum ve gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve gerçekten tuvalete ihtiyacım var.

"Baba... mmm... ben... ihtiyacım var..."

"Hayır," diyor. "Yok."

Tekrar ıkınırken nefesim kesiliyor ve biraz acıyor. İtmeye devam ediyor ve ben dişlerimi sıkıyorum, sonra tamamen giriyor, biliyorum. Artık acımıyor. İçimde kıpırdanıyor, ben de gıcırđıyorum. Bastırıyor ve Biraz daha kıpırdıyor ve ben onu amımda hissediyorum. Çırpınarak ağrıyor.

Ve bunu

sevdim.

Gerçekten

hoşuma gitti.

"Çok güzel," diye fısıldıyor ve ben çok utanıyorum. "Bu nasıl bir his?" Ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Nasıl hissediyorsun, Laine? Babana anlat."

Biraz daha kıpırdıyor ve parmağına kaka yapmaktan o kadar korkuyorum ki kendimi iyice sıkıyorum ve bu da amımdaki ağrıyı çok daha kötü hale getiriyor.

İnliyorum ve sesim hiç de kendim gibi

çıkıyor. "Babana söyle, Laine."

"Ben... Ben bunu sevdim..."

"Babana parmağının kıcıında olmasının nasıl bir his olduğunu anlat, tatlım."

Squirmy. Çok sıcak ve kıvılcımlı... ve inanılmaz...

"Hissettiriyor..." O içeri ve dışarı kaydırırken nefesimi emiyorum.

"Ah... Ah, baba... Bu çok güzel bir his..."

Girip çıkıyor, girip çıkıyor ve hiç acımıyor, biraz bile acımıyor, ilk baştaki gibi rahatsız bile etmiyor...

"Doğru tatlım, al onu. Baban için al."

O hareket ettikçe ben de hareket ediyorum, babamın kalın parmağını içimde kıvırırken sarsıldıkça su altıma sıçrıyor ve sonra başparmağı amıma, klitorisime doğru bastırıyor ve dayanamıyorum, homurdanmadan duramıyorum.

"Baban seni boşaltacak. Sen çok iyi bir kızsın Laine, çok iyi bir küçük kız."

Kendimi yanıyor hissediyorum, kıcım ve amım da sıkılıyor ve nefesim

kesiliyor. "Baba... Baba, *lütfe*n... *durma*... *durma*, baba..."

Kendimi tanıyamıyorum ve o beni ovarken ve parmağını içeri ve dışarı iterken duramıyorum, yalvarıyorum.

Ve sonra daha fazlası... Başka bir parmak hissediyorum ve inliyorum ama hareket etmeyi bırakmıyorum... ve acıyor, onu da içeri iterken bir yanma.

"Baban kışını sikecek Laine," diye homurdanıyor. Acaba hemen şimdi mi demek istiyor diye merak ediyorum ama umurumda değil. Oraya her şeyi sokabilirdi ve umurumda olmazdı. "Yakında tatlım, yakında baban sana sikini verecek."

"*Lütfe...*" Tıslıyorum. "Tanrım, baba, lütfe durma! Lütfe durma!"

Beni boşaltırken öne doğru atılıyorum, yan tarafa su sıçratıyorum ve saçlarım saç kremiyle sümüksü, babam beni parmaklarıyla sikerken yanağıma bastırıyor ve kığım yanıyor ve sıkılıyor. Titreyen bir karmaşa içindeyim, klitorisimin etrafında dönmeye devam ederken ağzım açık ve onu içimde istiyorum. Onu amımda istiyorum.

Babamın sikini içimde istiyorum.

"*Evet...*" Fısıldıyorum. "*Oh, baba, evet...*"

Sarsılıyorum, kıvranıyorum ve tıslıyorum. Parmakları kışımı sikmeye devam ediyor. Klitorisim gıdıklanıyor ve nabız atıyor ve ben haykırıyorum, bacaklarım titriyor.

Ve sonra işim

bitiyor.

Nefes alıyorum.

Bir gıcırtyla parmaklarını çekiyor ve kığım ardına kadar açılıyor. Nerelerde olduğunu hissedebiliyorum.

Kışma bir tokat atıyor. "Saç kremi yıkama zamanı geldi," diyor.

Yuvarlanıyorum ve iyi bir kız gibi başımı arkaya yatırıyorum.

ON ALTINCI BÖLÜM

Laine

Beni kuruluyor ve külotumu ve geceliğimi giymeme yardım ediyor. Çoraplarımı da. Bana bir bardak ılık süt getiriyor ve beni oturma odasına götürüyor, bir koltuğa uzanırken dizine vuruyor ve ben de ona katılıyorum, kolları beni sarıp sarmalayıp sıkıca tutarken kığım kucağına bastırıyor.

Dudakları omzuma değiyor. "Çok temiz kokuyorsun, Laine. Tatlı, kiraz gibi."

Nemli saçlarımdan nefes alıyor ve ben hala bunun gerçek olduğuna inanamıyorum. Birinin beni gerçekten böyle sevdiğine inanamıyorum.

Yan masadan bir fırça alıyor ve saçlarımda gezdirirken kılları kafa derime çok hoş geliyor. Kürek kemiklerime nazik ama sert, uzun ve yumuşak vuruşlar yapıyor, kısa ve keskin çekiştirmelerle düğümleri çözüyor. Bunu daha önce de yapmıştı.

Saçımı üçe ayırdığında şaşıyorum, parmakları o kadar hızlı örüyor ki. Bileğinden bir saç bandının tıngırtısını duyuyorum ve ucunu bağlıyor.

"Sabahları dalgalı bukleler," diyor bana. "Bir melek gibi."

"Teşekkürler, Nick Baba."

Baba Nick.

Nick.

Onun adını bu şekilde kullanmak, benim... bilmiyorum... onun küçük kızısı değil de sevgilisi olduğuma dair tek zavallı güvencem. Buna tutunmak istiyorum ve

Sanırım bu korku. Beni sadece bir bebek olarak görmesinden korkuyorum. Ben de öyle hissediyorum, onun bebeği gibi.

Ve buna
bayıldım.

Buna gerçekten
bayıldım.

Ama ben de onun sevgilisi
olmak istiyorum. Onun *gerçek*
sevgilisi.

"Gerginsin," diye yorumluyor. "Ne oldu, tatlım?" "Hiçbir
şey," diyorum.

İç çekiyor. "Sır yok, Laine."

Omuz silkiyorum. "Sanırım sadece
korkuyorum." "Neyden
korkuyorsun?"

"Senin küçük kızın olmayı o kadar çok seviyorum ki bu benim her
şeyim oluyor." Kendi dürüstlüğü beni şaşırtıyor.

"Bu çok mu kötü olurdu?"

Yine omuz silkiyorum. Birlikte çalıştığı kadınları hayal ediyorum.
Önemli, akıllı kadınlar. Başarılı kadınlar. *Yetişkin* kadınlar.

"Bu senin için," diye fısıldıyor. "Sen ve ben." Çenesi omzuma
dayanıyor, nefesi yanağımı ısıtıyor. "Artık seni bulduğuma göre, Laine,
gitmene asla izin vermeyeceğim."

"Ve istediğin bu mu? Küçük bir kız... bakmak için..." "*Seni*
istiyorum," diyor.

Onunla yüzleşene kadar dönüyorum ve gözleri çok sıcak ve nazik.
"Sonsuza kadar böyle kalabilirmişim gibi hissediyorum. Hiç
büyümeyecekmişim gibi. Ama bu nasıl olur da
Çalışmak mı?"

Bir parmağını yanağımda gezdiriyor. "Çok fazla düşünüyorsun, tatlım.
Gereksiz yere endişeleniyorsun."

Yine kelebekler, bir sürü kelebek. "Sanırım daha önce hiçbir şeyi
kaybetme konusunda endişelenmem gerekmedi. Saklamaya değer hiçbir
şeyim olmadı."

"Bunu kaybetmeyeceksin, Laine. Seni bulmak hayatın yeniden bir
anlam kazanmasını sağladı."

Gülümsüyorum. "Öyle mi? Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" Gözleri bana gülümsüyor. "Şimdi endişelenmeyi bırak
ve sütünü iç. Yatma vakti geldi."

Yüzümü çok güzel hissettiren boynuna gömüyorum ve o beni sıkıca

tutup saçlarımı öperken ben onu içime çekiyorum ve keleklerim kanat
çırpışlarını sakınleştiriıyor.

"Teşekkürler, baba."

* * *

Korkunç bir kâbustan uyandım. Nick'in beni yeni *annemle* tanıştırdığı korkunç bir kabustan. Çok güzel, şık, akıllı ve yetişkin biri.

Topuklu ayakkabı giymiş, kırmızı ruj sürmüş, elinde bir evrak çantası taşıyor ve bana elini uzatırken gülümsemesi inci gibi beyaz.

Gözlerimi açtığımda hâlâ mışıl mışıl uyuyor, nefes alıp verişini sakın ve sabit, göğsü sırtıma dayalı. Onu uyandırmak istemediğim için uyandırmadım. Sadece

Kollarına sokulup kendime aptallık ettiğimi, *küçük* olmanın düzgün bir sevgili olmadığım anlamına gelmediğini söyleyebilirim. Konuşabiliriz, bir şeyler hakkında. Yetişkin şeyleri.

Kelly Anne gibi olmayı öğrenebilir, biraz ruj ve seksi iç çamaşırı giyip ona bir kadın olduğumu gösterebilirim.

Eğer isteseydim.

Ve mesele de bu. İsteddiğimden emin değilim.

Onun küçük kızı olmanın verdiği hissi seviyorum. Ne kadar yaramaz hissettirdiğini ve ne kadar güvende hissettiğimi seviyorum.

Onun homurdanmasına, gözlerinin kararmasına ve sikişinin kocaman ve sert olmasına bayılıyorum.

Nick babayı seviyorum.

Ve gerçekten korktuğum şey de bu. Birini bu kadar çabuk sevmekten. Çünkü onu daha tanıımıyorken bile bu kadar sevebiliyorsam, her şeyim olmasına alıştığımda onu ne kadar sevebilirim ki?

Uykusunda kayıyor ve kolları belime dolanıyor.

O zaten benim her şeyim. Diğer her şey çok uzakta gibi geliyor. Eski evim, eski bebek bakıcılığı rutinim, Kelly Anne ve onun gevezelikleri. Annem.

Ona yeni numaramı bile vermedim ve o da bana ulaşmaya çalışmadı. Ne sosyal medyadan, ne de Kelly Anne aracılığıyla umutsuz bir mesaj. Hiçbir şey yok.

Ben sadece Nick için varım.

Ve orada kalmak istiyorum. Sonsuza kadar. Tam burada.

Pembe duvarları, rahat yatağı ve güzel eşyalarıyla küçük kızının yatak odasında.

Şeker, baharat ve güzel olan her şey.

İşte ben bundan yapılacağım.

Ve Nick Baba beni bunun için sevecek.
Sonsuza kadar. Tıpkı kendi küçük kızını
sevdiği gibi.

* * *

NICK

Laine'in ve benim rutinimiz kusursuz. Sabahları duş almak ve ona kahvaltı hazırlamak için kollarından kurtulmak. Onu üniversiteye bırakıp saçlarını öpmek ve iyi günler dilemek. Öğle yemeğindeki tatlı sesi, saat gibi tıkır tıkır işleyen telefon konuşmamız. Onu almaya gittiğimde gününü neşeyle anlatması. Yemek masasında ödevlerini tamamlarkenki sessiz güzelliği.

Akşam yemeğimiz. Nazik sohbetlerimiz.

Doğal olarak üstlendiği ev işleri. Yemekten sonra bulaşık makinesini dolduruyor. Bir sonraki için masayı hazırlıyor. Kıyafetlerini çamaşır sepetine atıyor. Kol düğmelerimi gülümseyerek takıyor.

Laine dileyebileceğim her şey. Rüyalarımdan fırlamış gibi.

Ve o benim.

Hepsi benim.

Benim masum, mükemmel küçük kızım.

Ama onun cinsel saflığının ardında bir pislik var. Melek gözlerinin ardında yaramaz küçük bir kız.

Dilim için, öpücüklerim için, kışındaki kirli parmaklarım için kıvranıyor, kıpırdanıyor ve inliyor. Açlıktan ölmek üzereymiş gibi yalvarıyor ve bu benim pis ruhuma merhem oluyor, altımda yayıldığı zaman onun küçük, dar, bakire amcığını mızraklamamak için kendimi zor tutuyorum. *Babamın* ona verdiği her şeyi alıyor ve hala geceleri kıcı sikime sürtünüyor, daha fazlasını istiyor. Hep daha fazlasını istiyor.

Ve bu gece onu alacağı gece.

Cuma gecesi her zamanki planımdı. Üniversitede geçen uzun bir haftanın ardından sevgilim için beklenmedik bir sürpriz.

Onu üniversite kapısından aldığımda hiçbir şeyden haberi yoktu, yolcu koltuğuna yığılırken bana günüyle ilgili her şeyi anlattı. Kelly Anne şöyle, Kelly Anne böyle. Hep o inek Kelly Anne.

Bu gece hiçbir şey söylemiyorum, sadece o her zamankinden daha sessiz olduğumu fark edene kadar usulca gülümsüyorum.

"Ne oldu baba?" Gözleri hayranlık uyandıracak kadar endişeli.

"Seni dışarı çıkaracağım," dedim ona. "Nereye gitmek istersen. Ben ısmarlıyorum." Sırtışı büyüdü. "Akşam yemeği için mi?"

Başımı salladım. "Nereye gitmek istersen."

Seçeneklerini düşündüğünü hissedebiliyorum ve onu artık ne yapmak istediğimi, nerede yemek istediğimi merak ettiğini bilecek kadar iyi tanıyorum.

"Nereye gitmek istersen Laine," diyorum ona. "*Benim* gitmek istediğim yere başka bir gece gideriz."

"Tamam," diyor ve gözlerini üzerimde hissediyorum. Dudaklarındaki gülümsemeyi, şeytani imayı biliyorum. "Milkshake ve hamburger. Patates kızartması da olsun."

Biliyordum. Ona bunu söylerken gülüyorum.

"Arabaya servis!" diye genişler. "Lütfen Nick Baba, arabalı bir yere gidebilir miyiz?"

"Ve güzel, temiz arabamızda yağlı patates kızartması mı yiyeceğiz?" Başını sallıyor.

"Lütfen, lütfen, lütfen!"

"Eğer istediğin buysa."

Sırıttırıyor, koltuğunda zıplıyor. "Evet, öyle! Tam da istediğim şey!" "O zaman arabayla geçelim," diyorum ona.

Yemeğe çıkmadan önce ona ödevini yaptırıyorum ve gülümsemesinde beni hem çok mutlu eden hem de üzen bir heyecan var. Bu kadar basit bir zevk ama tatlı Laine'im için çok şey ifade ediyor.

Ona gitme vaktinin geldiğini söylediğimde arabaya atlıyor. Yanakları kızarmış ve gülümsemesi parlak.

Kemerini bağlarken bana "Bunu dört gözle bekliyorum" diyor. "Peki, bu akşam Laine Seabourne menüsünde ne var? Burger, patates kızartması, milkshake? Yanında biraz tavuk nugget'a ne dersiniz?"

Başını sallıyor. "Ve bir de elmalı turta? Lütfen elmalı turta alabilir miyiz?"

"Ne istersen yiyebiliriz tatlım. İstersen on tane elmalı turta."

Bir ılık atıyor. "Büyük bir milkshake! Hatta belki iki tane!"

"Ve büyük patates kızartması, *ekstra büyük patates* kızartması.

Duble patates. Patates zerine patates." Gülüyor. "Peki sen ne alacaksın?"

Omuz silkiyorum. "Genelde fast food yemem, senin ynlendirmene uyacağım." "Merak etme Nick Baba," diye kıkırdıyor. "Sana yardım edeceğim."

Bana yardım ediyor, arabalı interkoma ulaşmak için bana doğru eğiliyor ve siparişi veriyor. Eli kalçama dayanıyor ve her şeyi ekstra istediğimizi, hamburgerinde kornişon istemediğini ve benim de istemediğimi söylerken sikim geriliyor.

Arabayı toplama noktasına doğru sürerken ellerini çırpıyor. "Teşekkür ederim," diyor. "Bu şeyleri ne kadar sevdiğimi bilemezsin." "Anlamaya başlıyorum. Eğer bu kadar seviyorsan bunu her hafta sonu yapabiliriz. Çok."

Gözleri büyür. "Her hafta sonu mu? Ciddi misin?" "Ciddiyim. Eğer iyi bir kız olursan."

Oturduğu yerden fırlıyor ve sanki az önce evlenme teklif etmişim gibi kollarını boynuma doluyor. Midem bulanıyor, aletim seğiriyor ve kalbimde muhteşem bir sızı hissediyorum.

"Teşekkür ederim, Nick Baba."

Tahsilat penceresine ulaştığımızda dizini sıkıyorum. "Bu sadece biraz fast food, Laine. Sana gösterecek o kadar çok harika zevkim var ki, söz veriyorum. Hepsini yapacağız, tatlım. Her şeyi. Fast food yapılacaklar listesindeki son şey olacak."

Ona yemek tepsisini uzatıyorum ve görevliye teşekkür edip parasını ödüyorum, sonra Laine'in söylediği gibi otoparka park ediyorum ve gerçekten neden içeride yemediğimize dair hiçbir fikrim yok. Ona da söyledim.

"Arabada durum farklı," diyor bana.

"Nasıl yani?"

Omuz silkiyor, parmakları siparişimizi sıralamakla meşgul. "nk arabaya servis... daha havalı..."

"Soğutucu mu?"

"Evet, daha çok... Bilmiyorum..."

Birak patates kızartması dizlerinin arasından dökülüp ayak boşluğuna inerken gülüyorum. "Daha dağınık mı?"

Kıkırdıyor. "Şey, evet. O da var. Ama siparişinizi almak ve arabada kucağinizda yemek büyüğü bir şey."

Gösterge paneline yağ bulaştırmanın sihrini anladığımdan emin değilim ama yine de gülümsüyorum. "Bunu annenle mi yaptın?"

Başını sallıyor. "Birkaç erkek arkadaşıyla, her şey yeniyken. Nasıl olduğunu bilirsin. Yeni adam, çocuğı etkilemek ister, aileyi hamburger yemeye götürür, yatmadan önce masal okur. Bir hafta sonra sıkılır ve çocuğı her gece erkenden yatağı gönderir, ta ki o da anneden sıkılıp sonsuza dek ufukta kaybolana kadar."

Nasıl gittiğini bilmiyorum. Hiç bilmiyorum. "Bu çok zor, Laine."

"Sorun değil," diyor. "Ben iyiydim. Oldukça iyiydim, bir sürü başka çocuk çok daha kötüsü var."

Sessizliğini koruyor, hamburger olarak tanımlanabilecek şeyi açıyor ve bundan nasıl bu kadar zevk alabildiğini düşünüyorum.

Kendininkini ısırırken keyifli bir inilti çıkarıyor, yüzünde sonsuza dek hatırlayacağımı umduğum bir mutluluk ifadesi var.

"İyi mi?" Ben soruyorum.

Daha fazla inleme. Başını sallıyor, çiğniyor ve yutkunuyor. "İyiden de öte. İnanılmaz."

Benimkini ısırdım. Aslında o kadar da kötü değil, eğer işlenmiş plastiğin tadını seviyorsanız. Gözleri beni sorguluyor ve bunu ona söyleyecek cesareti kendimde bulamıyorum. "Güzel," diyorum ve o gülüyor. Çiğ, gerçek ve güzel.

"Yalancı!"

Ellerimi kaldırıyorum. "Gerçekten, bu iyi," diye tekrar yalan söylüyorum.

Gözleri parlıyor. Bana milkshake'imi uzattı. "Bunu dene. Bunu seveceksin."

Kalın ve bulamaç gibi. Özden çok şeker. "Yani?"

diye soruyor. "Güzel, değil mi?"

Başımı eğiyorum. "Burgerden daha iyi."

"Milkshake'e bayılırım. En iyisidir."

Kendimden geçerek emerken çukurlaşan yanaklarını, açgözlü bir lokma alırken çırpınan kirpiklerini görünce dayanamıyorum.

"Böyle düşünmene sevindim," diyorum ona. "Çünkü babanın daha sonra sana vereceğı bir milkshake var."

Yüzümü kayıtsız tutmaya, sert ve ciddi olmaya çalışıyorum ama onun geniş gözleri beni gıdıklıyor. Gülüyorum. Doğru dürüst, karnımdan gülüyorum.

"İğrenç," diyor ama o da gülüyor ve içindekileri dökmek, eskiden çok gri olan bir dünyada mizahı görmek çok iyi hissettiriyor.

Tekrar yaşadığımı hissediyorum.

Yavaşça kuruyor, dikkatini tekrar yemeğine verirken yumuşak bir kıkırdama duyuyor ve ben ona bakıyorum, tüm yemek düşüncesi çoktan gitmiş.

"Bu gece," diyorum ve niyetimi anlaması bir anını alıyor. "Bu gece mi? Gerçekten mi?!"

Başımı salladım. "Gerçekten. İşimiz biter bitmez eve gidiyoruz."

Duraklıyor, kızartma ağzının yarısına kadar geliyor, sonra onu kartona geri bırakıyor ve ben izlerken yiyecekleri kese kağıdına geri koyuyor.

"Yemeğini bitir," diyorum. "Aceleye gerek yok, tatlım."

Ama o durmuyor. Her şey bitene kadar.

Elimi tuttu. Yağlı parmaklarımı kendi parmaklarıyla sıkıyor. "Lütfen eve gidelim baba. Artık aç değilim."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

NICK

SİNİRLİ. Onu üst kata çıkarırken parmaklarının benimkileri sıkıldığını hissedebiliyorum. Onu odamda, büyük bir kız gibi büyük yatağında götürmeyi planlamıştım, ama onun masumiyetini güzel pembe çarşaf lar içinde götürmenin cazibesi dayanılamayacak kadar fazla. Kapıdan içeri adımını atarken nefes alıyor ve gülümsemesi o kadar parlak ki kendinden emin olmak için çok çaba sarf ediyor. Hırıltılı nefesi onu ele veriyor.

Kapıyı arkamızdan kapatıyorum ve lambayı yaktığımda güzel kızım bana bakıyor. Elleri önünde kenetlenmiş, kendinden çok emin.

Ceketimi omuzlarımdan çıkarıp kapının arkasına asıyorum. Kravatımı yavaşça gevşetiyorum ve gömleğimin düğmelerini açıyorum, o ise bana kocaman gözlerle bakıyor.

"Baban için soyun," diyorum ve gergin parmaklarını izlemek bir zevk oluyor. Üstünü başından çekerken titriyor, açarken beceriksizleşiyor kotunun düğmesini açıp fermuarını indiriyor. İçinden sıyrılıyor ve sadece iç çamaşırıyla karşımda duruyor. Sütyeni çok sade, düz beyaz üzerine dantelden sadece küçük bir fıfır. Meme uçları kumaşın arasından görünüyor, ağzımı sulandıran minik tepecikler.

"Babana dön, seni göreyim."

Dönerken utangaç bir şekilde gülümsüyor, omuzları geride ve gururlu, kalbinin göğsünde hızla attığından emin olsam da. Kıçı bir zevk, sıkı genç bakire yanakları sadece şaplaklanmak için yalvarıyor. Kirli bir yanım tatlı Laine'im in yaramaz bir kız olmasını diliyor, ama bunun için fırsat olacak

zamanında cezalandırmak. En sevimli küçük kızlar bile her zaman melek olamazlar.

Onun ifadelerini okumaya başlıyorum. Gülümsemesinin köşesindeki küçük seğirme, kirpiklerinin titremesi, övülmeye çok hevesli olduğunda attığı bakışlar.

Dönmeyi bitirdiğinde ona "Çok güzel," diyorum.

Rahat bir nefes alır. "Teşekkürler Nick Baba." "Bu gece sadece baban var," diyorum ve o da başını sallıyor.

"Tamam, baba."

Kol düğmelerimi çözüyorum ve gömleğimi silkeliyorum. Kemerimi çıkarırken ağzı açık kalıyor, pantolonumu indirirken ağırlığı ayaklarından ayaklarına kayıyor.

Sikim onun için çok hazır, taşaklarım onun küçük tatlı bakire amını alma düşüncesiyle çok sıkı. Kendimi aklıktan ölmek üzere olan bir adam gibi hissediyorum, ağzım lezzetli bir parça az pişmiş biftek için sulanıyor. Yumuşak, mükemmel, masum.

İçindeki canavar onu sert ve hızlı bir şekilde almak, ona kime ait olduğunu göstermek ve en başından itibaren biraz disiplin aşılama istiyor. Ama ben bundan daha iyi bir adamım.

Kollarına girdiğimde beni bekliyor, güzel ağzını öperken tatlı parmakları saçlarımı karıştırıyor. Ona dilimi verdiğimde mırıldanıyor, onunki çok narin bir dans ediyor, sonra parmaklarım karnından yukarı çıkıp o küçük düğme meme uçlarını sıkarken inliyor.

Azgın kızım benim için ıslanmıştı. Çıplak kalçama sürtünüyor ve külotunun pamuğu sıırılsıklam. Beni çok tatlı bir şekilde mırıldanıyor, kıvranan küçük bir ihtiyaç paketi, ama onu uzaklaştırıyorum, protesto ederken parmağımı dudaklarına bastırıyorum.

"Her şeyin zamanı var, tatlım. Şimdi sakın ol. Baban için rahatla."

Onu yatağa götürüyorum ve talimat vermeden arkasına yaslanıyor. Açgözlü küçük parmakları ıslak külotunun içinden klitorisine sürtünüyor. Kumaş

küçük pembe yarığını çok güzel vurguluyor.

"Pis kız," diye homurdanıyorum ve sikimi taşaklarından ucuna kadar yavaşça çalıştırıyorum. Uzunluğuma bakıyor ve o sinirler o kadar açık ki görülebiliyor. "Baban için hazır mısın, Laine?"

Başını sallıyor. "Ben hazırım baba. Gerçekten hazırım."

Yanında yatağa diz çöktüğümde parmakları oynamaya devam ediyor, ben onları kendi parmaklarımla kenara itene kadar hevesle klitorisinin etrafında dönüyor. Onları yarığına bastırıyorum, gözlerini sıkarak kapatırken pamuklu kumaşı amının dudakları arasında geriyorum.

Yavaştan almam gerektiğini biliyorum. Amı açık ve istekli olana kadar onu parmaklarımla teker teker almam gerektiğini biliyorum. İyi bir babanın küçük kızı için yapması gerekenin bu olduğunu biliyorum, ama şu anda kendimi iyi bir baba gibi hissetmiyorum.

Hissettiği ilk şeyin benim sikim olmasını istiyorum. Onu kıran şeyin benim sikim olmasını istiyorum. Babasının sikinin küçük muhteşem kızı için ne kadar büyük ve sert olduğunu hissetmesini istiyorum.

"Ne oldu baba?" Tatlı gülümsemesi sikimin seğirmesine neden oluyor.

"Önemli değil tatlım," diyorum ona, kendimi daha iyi bir adam olmaya bırakarak.

Ama peşini bırakmıyor. Dirseklerinin üzerinde yükseliyor, gözleri kocaman.

"Yanlış bir şey mi yapıyorum? Ne yapmam gerektiğinden emin değilim..." Korkmuş görünüyor. Sesinde bir titreme var.

"Acele etmiyorum Laine. Hepsi bu kadar. Sadece benim için rahatla." Yumuşak kalçasını okşuyorum ve elimi külotunun içine sokuyorum. İnliyor ve yatağa doğru gevşiyor.

"Baban içinde hissettiğin ilk şeyin kendi siki olmasını istiyor, Laine. Baban o daracık amcığının ilk kez onun için gerildiğini hissetmek istiyor."

Eli benimkine, tam bacaklarının arasına bastırıyor ve parmaklarımı onun azgın küçük klitorisine doğru itiyor.

"Bunu ben de istiyorum..." Bir mırıltıdan fazlası değil ve yeterli de değil. "Acıyacak," diyorum ona. "Babanın siki acıyacak, eğer ben senin tatlı küçük kedi bunun için hazır."

"Ama ben..." diye fısıldar. "Umurumda değil... Ne istiyorsan onu istiyorum..." Gülümsüyorum. "Hayır, tatlım. Bunu senin için doğru şekilde yapacağız."

Başını sallıyor, parmaklarımı bacaklarının arasında gezdirmeye devam ediyor. "Bana çok şey verdin baba. Sana bunu vermek istiyorum... *beni*... nasıl istersen... Senin için iyi olmasını istiyorum baba..."

Tek kelime etmiyorum, sadece titreyene kadar o sıkı küçük tomurcuğun etrafında dönmeye devam ediyorum, boşalmaya çok yakın, çok güzel bir şekilde yakın.

"Lütfen, baba... Lütfen..." İsteği masumiyetiyle o kadar güzel ki, beni memnun etme arzusu en büyüğü hazine. "İstiyorum baba, söz veriyorum..."

"Seni boşaltmama izin ver," diyorum ona. "Seni babanın siki için güzel ve ıslak yapalım."

Çoktan sıırıslıklam oldu. Kukusundan gelen lezzetli şırıltılar sikimi çok sertleştiriyor. Ağzım onun yumuşak küçük tümseğinin üzerinde gezinene kadar kendimi alçaltıyorum. Külotunu nemli kalçalarından aşağı çekiyorum ve o da yardım etmek için kıvranıyor. Onun kokusu ilahi. Onu içime çekiyorum, burnumu o yumuşak dudaklarına bastırıyorum, nefesi kesilene kadar klitorisini dürtüyorum.

Parmaklarımla onu ayırıyorum ve o küçük, sıkı yumruyu ağzıma alıyorum, kalçaları sertleşene ve parmakları saçlarımla çekiştirene kadar sert ve sabit bir şekilde emiyorum.

Kollarımı kalçalarının altından geçirip onu ağzıma sımsıkı bastırıyorum, o inerken dilim yarığını yalıyor. Tekrar emiyorum ve bu çığlık attırıyor ve sonra yuvarlanıyor, boşalırken altımda sarsılıyor, topukları yatak örtülerini tekmeliyor, dalgaları sürerken sırtı kavisleniyor.

"Oh, baba... evet... evet..."

Böyle çok güzel. Şişmiş klitorisindeki ıslaklığı yaladığımda amı kasılıyor ve kalçalarını ayak parmaklarına kadar nazik öpücüklerle dolduruyorum.

Gözleri kapüşonlu ve hayranlık dolu. Benim için o kadar hareketsiz yatıyor ki, savunmasızlığı içinde o kadar sakin ki.

Güven. Bu çok güzel bir şey.

Ayak bileklerini tutup kalçalarıma yerleştiriyorum. Kalçalarını ayırıyorum ve amının dudaklarını aralayıp onu güzelce ve genişçe yayarken inliyor. El değmemiş küçük deliğinin görüntüsünü son kez içime çekiyorum, kızlık zarının narin pembeliği alacağım en değerli hediye.

Söylemeliyim, o yüzden söylüyorum. "Korunmalıyız," diyorum ona. "Seni böyle bir duruma sokmak istemem Laine."

Hiç ürkmüyor. "Bebek mi demek istiyorsun? Bir bebeği riske atmak istemiyor musun?"

Nazıkçe gülüyorum. "Bu benim ne istediğimle ilgili değil, Laine. Seninle ilgili. Senin için neyin doğru olduğu."

Yüzündeki şaşkın ifade bana tuhaf bir heyecan veriyor. "Ama yapar mıydın? Yani, şu anda değil. Yani, teoride..."

Bekâretini almak için şişmiş sikim patlamışken bunun gerçekten zamanı değil. "Sana ne istersen veririm Laine, ama bu her zaman senin kararın olacak."

"Bana bir bebek verir miydin? Eğer istediğim buysa?" Çok şaşırmış görünüyor. Bu kadar şaşırmasına şaşırdım.

"Eğer istediğin buysa, tatlım." Gülümsüyorum. "Ama bu gece güvende olmak için bir şey kullanabilirim."

Ben uzaklaşmaya başlarken bileğimi kavradı ve durdum. Bekle.

"Lütfen yapma," diye fısıldıyor. "Lütfen hiçbir şey kullanma. İçimde senin olmanı istiyorum. Sadece senin."

"Eğer eminseniz."

Başını sallıyor. "Gerçekten eminim."

Kalbim patlayacakmış gibi hissediyor. Taşaklarım geriliyor, sikim tatlı aşkımın içine gömülmek için can atıyor. Onun küçük sevimli göğüslerini sıkıyorum ve aklıma bir düşünce geliyor. O küçük göğüslerin sütle şiştiği, karnının bebeğimizle gerildiği düşüncesi. Benim muhteşem küçük kızımın içinde bir bebek.

Nefes alıyor. "Seni çok istiyorum baba." "Ben de seni istiyorum Laine. Hem de çok, tatlım."

Muhteşem amının mükemmel görüntüsü için dizlerini göğsüne doğru kaldırıyorum. Titriyor ve fark ettiğimde gülümsüyor.

"Korkmuyorum," diyor bana. "Sadece aptalca sinirlerim var."

"Birazcık acı, tatlım, hepsi bu. Ondan sonra iyi hissedeceksin, söz veriyorum."

Aletimin ucunu yarığına bastırıyorum, ileri geri sürüyorum, alay ediyorum. Birazcık içine. Pembe ve kabarık oluşunu, dudaklarının sikimin etrafında yayılışını seviyorum. Yavaşça ilerliyorum ve çok sıkı. Çok sıkı.

İnliyor ve çarşafı tutuyor.

Zar zor giriyorum ve o kadar harika hissediyor ki. Uzunluğumu sonuna kadar itmemek için her türlü kısıtlama gerekiyor. Yavaşça, kendimi daha fazla kaldıraç için konumlandırırken acı verici bir gerginlik. Amcığı açılıyor, şişmiş kafam içeri girerken gıcırıyor.

"Ah, baba, bu büyük... gerçekten büyük..."

Kalçalarımı oynatıyorum, küçük dürtmeler. "Bırak gireyim, tatlım. Babanın seni sevmesine izin ver."

Nefes alıyor ve ben daha sert itiyorum. Bir inç kazanacak kadar sert. Neredeyse boşalacaktım, o kadar sıkı ki.

İnliyor. Gergin, tüm vücudu gergin.

"Rahatla ve babanın içeri girmesine izin ver, Laine. Baban için iyi bir kız ol."

Kıpırdamadan bekliyorum, ama gözleri benimkilerle buluştuğunda kararlılıkla doluyor.

"Yap baba," diye tıslıyor. "Yap şunu!"

Sesi beni heyecanlandırıyor, taşaklarım geriliyor. "Babana ne istediğini söyle, Laine. Söyle bana."

Bakışları sorgulayıcı, meraklı.

"Söyle bana, Laine. Baban için küçük pis bir kız ol."

Başını geriye doğru eğiyor ve sinirlerine rağmen gülümsüyor. Kız tam olarak ne istediğini biliyor.

"Becer beni, baba... lütfen becer beni..."

Bir hamle. Sert bir hamle ve amcığı beni içine alırken ciyaklıyor. İçine batışımı izliyorum, onu benim yaptığım o büyülü anın tadını çıkarıyorum. O büyülü anda kızlık zarı yırtılıyor ve tekrar ciyaklıyor. titriyor ve nefesinin altında küfrediyor.

"Ow..." diye miyavlıyor. "Ah... ah... ow... ow, acıyor!"

Ama bitti. İçine girdim, sikim o daracık amının derinliklerine gömüldü. Yavaşça üzerine çöküyorum, tatlı göğüsleri göğsüme yapışıyor ve bacakları beni sarıyor, kolları da.

"Aferin kızıma," diye fısıldıyorum. "Sen çok iyi bir kızsın. Baban seninle gurur duyuyor, Laine."

Başını sallıyor ve ben de ağzımı onunkine bastırıyorum. Beni çok nazıkçe öpüyor, ben içeri girip çıktıkça ciyaklıyor.

"Bırak olsun," diyorum ona. "Al ve iyi hissedeceksin, baban söz veriyor." Uzun yavaş itişler ve uzun sürmeyecek. Amcığı beni sıkıca emiyor, beni sağlamak için zorluyor.

Onu derinden vurma dürtüsüyle savaşırken nefesim sert ve hızlı.

Sonra inliyor ve bu sefer acı yok. Kalçaları benimkilerin altında hareket ediyor, yatak gıcırdarken o da bana karşılık veriyor.

"Evet, baba," diye fısıldıyor. "*Daha fazla, baba... lütfen, bana daha fazlasını ver...*"

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Laine

BABAM İÇİMDE ve acıyor. Sonuna kadar ittiğinde nefesimi kesecek kadar acıttı, ama seviyorum, hissettirdiklerini seviyorum.

Babamın büyük aleti beni çok hassas hissettiriyor, ama onu istiyorum. Her şeyini istiyorum.

"*Daha fazla, baba...*" Fısıldıyorum. "*Lütfen... lütfen, daha fazla...*"

Bu hoşuna gidiyor. Yalvarmam hoşuna gidiyor. Homurdanıyor ve beni öpüyor, dili şiddetli ve ıslak. Vücudumun kendi aklı var, ne yaptığımı biliyormuşum gibi onun altında kıvranıyorum. Amım onu almak istiyor, kalçalarım yataktan yuvarlanarak onun itişlerini karşılıyor ve acının altında iyi hissettiriyor.

"*Evet, baba! İşte böyle! İşte böyle!*"

Daha hızlı, daha sert hareket ediyor ve ben nefesimi tutuyorum. O kadar derin ki. Taşaklarının kıcıma çarptığını hissedebiliyorum ve çok pis bir ses çıkarıyor.

"Mükemmel bir küçük amcığın var Laine," diye homurdanıyor ve bu benim de ona karşılık vermeme neden oluyor.

Düzgün düşünemiyorum ve sanırım bu normal olmalı. Ben sadece çılgın hisler yumağıyım, sadece babasının sikini isteyen bir kıyım. Başka bir şey istemiyorum. Sadece onu istiyorum.

"*Daha sert, baba!*"

Bunu söylediğim için deli olmalıyım ve o aletini sokup çıkarırken inliyorum. Vıcık vıcık sesler çıkarıyorum ve *seksin* kokusunu alabiliyorum. Babam terli ve ben de terliyim, saçlarına dokunduğumda nemli, dudakları benimkine bastırırken tuzlu.

Homurdanıyor, bir ritim tutturuyor ve taşakları etime çarpıyor, aleti çok derin ve amım çok acıyor. Gülümsemeden duramıyorum.

Artık bakire değilim.

Artık büyük bir kızım. Babamın koca aletini alan koca bir kız. Bir kadın. Ben bir kadını.

Üstüme doğru kayıyor ve bu her şeyi değiştiriyor.

"Ah..." İnledim. "Evet..."

İçimde bir basınç ve bir karıncalanma.

"İşte bu..." diye fısıldıyor. "Bu çok güzel bir his..."

Öyle. O kadar güzel hissettiriyor ki dayanamıyorum, kıvranıyorum, kıpırdanıyorum ve nefes nefese kalıyorum.

Aletini sonuna kadar çıkarıyor ve amım o kadar boş geliyor ki inliyorum.

Tekrar içeri kayarken tekrar inliyorum.

Tekrar ve tekrar. Sonuna kadar dışarı, ve sonuna kadar içeri. "Lütfen, baba..." Berbat durumdayım. Terli, azgın bir karmaşa.

Kalçalarını çeviriyor ve bu harika hissettiriyor. İnanılmazdan da öte. "Baban içine boşalacak," diyor ve kalbim hızla çarpıyor.

"Baban seni dolduracak." "Evet!"

Bana bir bebek vereceğini söyledi ve bu düşünce beni mutlu bir şekilde ürpertiyor. Nick Baba'nın içime girmesini ve beni hamile bırakmasını istiyorum. Bunu istediğimi bir an bile bilmiyordum ama şimdi bunu söylediği için o kadar heyecanlıyım ki patlamak istiyorum.

"Geliyor, tatlım. Babanın dölleri geliyor..."

Evet.

Çok gurur duyuyorum.

Kontrolünü kaybediyor, itişleri çok düzensiz ve çaresiz ve ben de çaresizim. Onu sıkıca kavıyorum ve onun için inliyorum ve amım hepsini istiyor. Aletini sonuna kadar içimde tutuyor ve nabzının attığını ve sarsıldığını hissediyorum. Nick Baba'nın boşalmasını sağladığım için çok mutluyum.

"Hepsi senin için," diye fısıldıyor. "Babanın döllerinin hepsi senin için." Başımı sallıyorum ve çok sert gülümsüyorum.

"Teşekkür ederim, babacığım."

Geri çekilmiyor, sadece çok hızlı nefes alırken üzerime yığılıyor. I Saçlarını okşuyorum ve başım dönüyor, bunu gerçekten yaptığımı bilmek başımı döndürüyor.

O da gülümsüyor. Nemli saçlarımdan nefes alıyor ve bana sıkıca sarılıyor.

"Benim mükemmel kızım," diye fısıldıyor. "Benim mükemmel, güzel küçük kızım." O kadar gururluyum ki patlayabilirim. Alnımdaki saçları düzeltiyor ve bana sokuluyor ve umarım bu hiç bitmez, babam ve ben.

Kelimeler sessiz kalmıyor. Onları içimde tutamıyorum. "Seni seviyorum baba. Seni gerçekten seviyorum."

İç çekiyor ve bu iyi bir iç çekiş. Gözlerimin içine bakabilecek kadar kendini kaldırıyor ve gözleri çok sıcak.

"Ben de seni seviyorum," diyor.

* * *

Uçuyormuşum gibi hissediyorum.

O beni seviyor.

Ve onu
seviyorum.

Bu gerçek. Hepsi gerçek.

O kadar yavaş, o kadar nazik çekiyor ki artık boşaldı. Hareket etmeye çalışıyorum ama o

kafasını sallıyor. Bacaklarımdan arasına diz çöküyor ve parmaklarıyla amımı açıyor. Kendimi çok açık hissediyorum. Utangaç da. Çok utangaç hissediyorum.

"Çok güzel bir amcığın var Laine. Baban seni döllerleriyle dolu görmek istiyor."

Yanaklarımdaki yanmayı hissediyorum ve parmağını içeri kaydırıldığında nefesim kesiliyor.

Ben.

"Çok sıkı."

Parmağının hareket ettiğini hissediyorum, sonra bir tane daha.

"Birlikte çok eğleneceğiz Laine."

Şimdiden hiç eğlenmediğim kadar eğleniyorum. Ona söyledim ve o da Gülümsüyor.

"Bu sadece başlangıç."

Ona inanıyorum. Nick Baba'nın bana başka neler göstereceğini görmek için sabırsızlanıyorum. Ağzını indiriyor ve beni hassas yerimden öpüyor. "Teşekkür ederim,

Laine, en büyük hediye için."

"Bir şey değil, baba." Ona bakarken ışıldıyorum ve onsuz nasıl yaşadığımı merak ediyorum. O olmadan hayatımın bir anlamı olabileceğini

nasıl düşünebildiğimi merak ediyorum.

Hissettiğim bu aşk ağlama isteği uyandırıyor. Çok güçlü ve çok güzel.

Gözyaşlarını anlamıyor gibi görünüyor. Gözleri çok endişeli. "Özür dilerim, tatlım. Acıyor mu?"

Başımı salladım. "Hayır," diyorum ona. "Her şey harika, ben sadece... kalbim çok dolu hissediyor..."

Bir çırpıda beni kollarının arasına alıyor ve beni öyle sıkı sarıyor ki, mutlu gözyaşlarım dökülürken yanağım göğsüne değiyor.

"Seni seviyorum Laine," diye fısıldıyor. "Beni hayata döndürdün."

"Bana bir hayat *verdin*."

"Kader," diyor ve ben gülümsüyorum.

Acaba o da benim gibi buna gerçekten inanıyor mu?

Ve sonra hamile olup olmadığımı merak ediyorum. Babamın dölünün bana bir bebek verip vermeyeceğini merak ediyorum.

Bunu düşünüyor gibi görünmüyor, bu yüzden bir şey söylemiyorum.

"Seni temizlesek iyi olur," diyor ve ben de başımı sallıyorum. İşemem gerekiyor ve aşağısı vıcık vıcık oluyor. Yatağın üzerindeki lekeyi ancak ayağa kalktığımda fark ediyorum.

Koyu pembe ve kırmızı lekeler var. Kan. Benim kanım.

Onun için üzülüyorum ama babam gülümsüyor. Sihirli bir şeymiş gibi dokunuyor.

"Benim için kanını akıttın," diyor. "Güzel bir kızdan çok güzel bir hediye." Bence de güzel, garip bir şekilde.

Kelly Anne deli olduğumu düşünürdü. Her şeyin delice olduğunu düşünürdü. Ama yine de ona söylemek için sabırsızlanıyorum.

Ona artık bakire olmamanın ne kadar harika bir his olduğunu anlatmak istiyorum. Nick Baba'nın beni ne kadar çok sevdiğini anlatmak istiyorum.

Ama önce işlemem lazım.

* * *

BABA NICK beni banyoya kadar takip ediyor, sanki yardıma ihtiyacım varmış gibi kendimi tuvalete bırakırken ellerimi tutuyor. Bacaklarım dengesiz ama o kadar da değil. Gitmesini bekliyorum ama gitmiyor. Rulodan biraz tuvalet kağıdı çekip bacaklarımın arasına bastırıyor.

Beni silerken daha fazla kan var. Kağıdı tutuyor, böylece lekeyi görebiliyorum.

"Yakında duracak," diyor ama ben endişelenmiyorum. Daha çok çişim geldiği için endişeliyim.

"Gitmem gerek," dedim ona.

Hiç hareket etmiyor. "Bizim sırrımız yok, unuttun mu?"

Nick Baba'nın beni işerken izleyeceği dūřüncesi yanaklarımı yakıyor. Her ne kadar içimi görmüş ve hissetmiş olsa da ve řu anda dölleri içimden damlıyor olsa da, onun önünde işemek hala çok iğrenç hissettiriyor.

"Sır yok Laine," diye tekrarlıyor. "Baban görmek istiyor."

"Beni içerken izlemek mi istiyorsun?" Yanılıyor olmam gerektiğinden emin bir şekilde soruyorum ama başını sallıyor.

"Babam her şeyi görmek istiyor." Ellerini dizlerime koyuyor ve Onları ayırıyor ve o izlerken gidemiyorum. Tuvalete küçük bir damla damlıyor ve gözleri yine kararıyor.

Bunu istediğine inanamıyorum ama istiyor.

Dūřüncesi bile içimi gıdıklıyor. Parmaklarını oraya koyup beni açarken kıvranıyorum.

"Babana göster, Laine."

"Ama ben..."

"Laine," diyor ve sert bir sesle. "Sır yok."

Babamdan sır saklamak istemiyorum. İğrenç olsalar bile.

İşemek için gözlerimi kapatmak zorundayım. Kendimi zor tutuyorum ama bir kere başlayınca duramıyorum. Bir dere gibi akıyor, alttaki suya sıçırıyor ve eminim bir kısmı babamın parmaklarına gidiyordur ama umurunda değil. Beni gıdıklıyor. Garip bir gıdıklanma.

"O kadar da kötü değil, değil mi?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Hayır, baba."

Çişim yere düşerken çok yüksek ses çıkarıyor. O bakarken yanaklarım çok sıcak hissediyor.

Sonra bitirdim ve rahatladım. Tuvalet kağıdına uzandım ama önce o geldi. Biraz yırttı ve beni sildi. Nick Baba amımı siliyor, bu dünyadaki en normal şey.

Bundan hoşlanmamalıyım. Hoşlanmamam gerektiğine eminim. Ama hoşuma gidiyor.

"Tertemiz," diyor bana ve gözlerinin içi gülüyor. Sifona uzanmadan önce beni hızlıca öpüyor ve ayağa kalkarken aleti yeniden sertleşiyor.

Ona bakarken korkmuş gibi görünüyor olmalıyım, çünkü beni yukarı çekerken gülüyor. "Yatma vakti," diyor bana. "Sanırım benim küçük kızım yeterince bir günlük horoz."

Yarı yarıya rahatladım.

* * *

NICK

LAINE'in tatlı amını silmek, küçük kızım ile ilgilenmek istediğim yollar söz konusu olduğunda buzdağının sadece görünen kısmı. Şimdi onun tadına baktım

Daha fazlasını istediğim sırlar. Ondan her şeyi istiyorum.

İğrenç davrandığımı düşündüğünde bile beni memnun etmeye istekli olması çok güzel.

Laine ile *İğrenç* olmayı seviyorum. Onun sınırlarını zorlamayı seviyorum.

Yatağa onun yanına kayıyorum, aletim daha fazlası için çoktan sertleşti, ama bu gece olmayacak. Yeterince aldı.

Bana sokulurken iç geçiriyor ve ben de saçlarını öpüyorum. "İyi geceler, tatlım."

"İyi geceler, Nick Baba."

Yine Nick Baba oldum ama sorun değil. Ona sımsıkı sarılıyorum ve normalden çok daha çabuk uykuya dalıyor. Nefesi sessiz ama sabit ve onun yanında olmak bile beni rahatlatıyor. Onu asla bırakmak istemiyorum.

Tatlı küçük Laine'imi hayal edebileceğimden çok daha fazla seviyorum. Bu, uzun zamandır yaşadığımdan daha az yalnız bir hayat için çaresizlikten daha fazlası.

Onun sessiz zarafetinde. Tatlı gülümsemesinde. Kolay gülüşünde. Çok nazik oluşunda, bana değer verişinde, beni örnek alışında.

Onun için yaptığım her şeyi takdir ediyor. Beni memnun etmeye o kadar hevesli ki. Benim olmak için çok hevesli.

Laine'i seviyorum çünkü kötü başlangıcı onu acımasız ya da düşmanca yapmadı. Onu aşka kapatmadı ya da şüpheli yapmadı. O hala sıcak bir kalbi olan tatlı, yumuşak bir ruh.

O benim güzel kızım. Bulutlu bir gecedeki tek parlak yıldız.

Onun kollarında mışıl mışıl uykuya dalıyorum.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

L A I N E

Nick Baba'nın kollarında uyandım. Üniversite yok. İş yok. Onu hala uyurken bulmak beni gülümsetiyor.

Ben bakire değilim. Bakire değilim. Bakire değilim. Farklı hissediyorum. İçim kıpır kıpır. Mutluyum.

Onunla yüzleşmek için dönüyorum, kıpırdanıyor ama gözlerini açmıyor. Sırf yapabildiğim için ona bakıyorum. Suçlu bir zevk bu, onun haberi olmadan bakmak. Sanki casusluk yapıyormuşum, gizli bakışların peşindeymişim gibi.

Sabah ışığında çok güzel görünüyor. Koyu kirpikleri, mükemmel kirli sakal gölgesi. Güçlü burnu, elmacık kemikleri. Kaşları çok iyi şekillenmiş, uyurken bile *ciddi*. Işık şakaklarındaki griyi çok ince gösteriyor, sadece bir parça ve bu onu yaşlı göstermiyor, Kelly Anne'in düşündüğü gibi değil. Onu çok profesyonel gösteriyor.

"Baktığımı biliyorum," diyor ve gözlerini benimkilere dikeyor.
"Günaydın, tatlım."

Kalbim çırpınıyor. "Günaydın, Nick Baba."

Kıpırdamadan yatıyoruz, sadece bakıyoruz ve dudaklarında en yumuşak gülümseme var.

"Uzun zamandır uyumamıştım," diyor ve ben de buna inanabiliyorum. Her zaman benden çok daha erken kalkıyor.

Gülümsüyorum. "Rahatlatıcı. Sıcacık ve sıcacık."

"Bu yatak bana dar geliyor." Göstermek için bacaklarını uzatıyor ve haklı, dar bir yatak ama ben öyle seviyorum. Ona bunu söylüyorum ve beni daha sıkı tutuyor, ben kıkırdayana kadar sıkıyor ve sonra gözleri tekrar ciddileşiyor.

"Nasıl hissediyorsun, Laine?"

"Güzel," diyorum. "İnanılmaz. İnanılmaz yaptın. Hayal ettiğim her şeyi."

"Nazik sözleriniz bir erkeğin egosu için harikalar yaratıyor."

Ama Nick Baba'nın egosu yoktur. Güçlüdür ama kibirli değildir. I Bir sürü kibirli insan tanıyorum, onları hayatım boyunca tanıdım, her şeyi bildiklerini, herkesten daha havalı, herkesten daha iyi olduklarını düşünen insanlar. *Benden daha iyi*. Benden daha iyi olduğunu düşünen çok insan tanıdım.

benden daha iyiler.

Ama Nick Baba değil.

"Aç mısın, tatlım?"

Ona hayır diyorum, çünkü hareket etmek istemiyorum, ama karnım bana ihanet ediyor ve gurulduyor.

"Sanırım biraz yalancı olabilirsin, Laine Seabourne." Burnuma dokunuyor ve ben gülmeden duramıyorum. Acaba bakirelik sonrası endorfin kaybı gibi garip bir şey mi diye merak ediyorum, çünkü vücudum uçup gidecek kadar hafif hissediyor.

Yorganı arkaya atıyor ve ben kıkırdayarak inliyorum ama o umursamıyor. Ayaklarını yere indirmeden önce alnımdan öpüyor ve sonra kalkıyor.

Sertleştiğini gördüğümde kahkahalarım kesiliyor. Orada nasıl hissettiğini hatırladığımda bacaklarımın arasında bir sızı.

Ben bakarken sikini tutuyor. "Gerçekten şaşırmış olamazsın, tatlım. Güzel, lezzetli bir genç kadınla yattım."

Kadın.

Bana kadın dedi.

Düşündüğümde daha iyi hissettiriyor.

"Benimle kalkıyor musun?" diye soruyor, ben de başımı sallıyorum. Çarşaflar beni kendilerinden biri gibi kucaklamış olsa da, yine de onunla birlikte kalkmak istiyorum. Esnerken tembel bir inek gibi elimi uzatıyorum ve o da beni yukarı çekiyor. I

Ayağa kalktığımda farkı hissedebiliyorum, amım çok hassas ve bacaklarım titriyor.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor. Kapıdan pembe bornozumu alıyor ve giymeme yardım ediyor.

"Ben iyiyim," diyorum. "Ben sadece... Farklı hissediyorum..."

"Sikilmiş gibi hissediyorsun," diyor. "Buna alışacaksın, tatlım."

Sahanlığa çıkarken onu takip ediyorum, bir gölge gibi yanından ayrılmıyorum. Hiç düşünmeden onu banyoya kadar takip ediyorum ve o da sinsice gülümsüyor.

"İyiliğe karşılık vermek mi istiyorsun?" Gülümsemesi sırtmaya dönüşene kadar boş boş bakıyorum. "Babanın işemesi gerekiyor, Laine." Yanaklarım yanıyor ve üzgün olduğumu söylüyorum ama elimi tutuyor. "Gitmen gerektiğini söylemedim. Gitmene gerek yok, tatlım. Eğer istemiyorsan. Sır yok, unuttun mu?"

Daha önce hiç işeyen bir erkek görmemiştim. İğrenç olsa da bu düşünce beni heyecanlandırıyor. Kelly Anne'in ne diyeceğini hayal bile edemiyorum.

Tuvalete doğru adım atıp oturağı kaldırıyor ve siki elinde, hâlâ biraz sertleşmiş bir şekilde klozeti hedef alıyor. Yaklaşıyorum ve ağzım kuruyor. Kirli hissettiriyor. *Güzel* kirli.

Akıntı başladığında çok hızlı geliyor ve iyi hissettiriyor olmalı, Çünkü gözlerini kapattı ve bir inilti çıkardı. Gözlerini açtığında hâlâ bakıyordum ve yine sırtıyordu. Kendimi aptal gibi hissediyorum ve Belki de biliyordur, çünkü başını eğip beni yanına çağırıyor.

"Utanma," diyor bana.

Elimi tutuyor ve parmaklarımı aletin etrafına sararken biraz zıplıyorum. Bırakmasını beklemiyorum ama bırakıyor. Aleti sarsılıyor ve beni harekete geçiriyor ve çiş kasenin kenarından deli gibi fışkırıyor. Gülüyor. "Sakin ol, tatlım."

Eminim başkaları böyle yapmıyordur ama benim aklım başımdan gitti. Yarıyı Kıkırdamak istiyorum ve yarıyı klitorisimi karıncalandırıyor ve eminim ki bu beni Kelly Anne'in beni aşağıladığı küçük iffetli kız değil, kirli bir kız yapıyor olmalı. Bu beni garip bir şekilde gururlandırıyor. Tuhaf bir şekilde yetişkin. Kelly Anne bana seks hayatıyla ilgili her şeyi anlatıyor ve hiç böyle bir şey olmamıştı. Ama yine de Nick Baba'nın bana gösterdiği hiçbir şey bu kadar çok olmamıştı. Hiç kimse dilini Kelly Anne'in göt deliğine sokup tadının ne kadar güzel olduğunu söylemedi. Bana *kesinlikle* bundan *bahsederdi*. Bir ay boyunca övünürdü.

Başkasının çişini çanağın etrafında hedeflemek gülünç derecede eğlenceli. Aleti bu şekilde farklı hissediyor, sadece yarıyı sert. Hâlâ büyük ve damarlı ama daha az... *tehditkâr*. Tehdit etmek doğru kelime mi bilmiyorum ama iş görür.

Püskürtme bir damlaya kadar hafifliyor ve sonra sadece bir damla ve ben bir sonraki adımda ne yapmam gerektiğini merak ediyorum. Belki de onu sallamalıyım ya da silmeliyim? Hiçbir fikrim yok. I

Onun yerine onu sıkıyorum ve bu onu şaşırtıyor. Homurdanıyor ve ayaklarının üzerinde kayıyor ve onu kavradığımda şiştiğini hissettiğimde içimi bir heyecan kaplıyor.

"Pis kız," diyor ve ben buna inanmaya başlıyorum. Kukum kasılıyor ve her zamankinden farklı hissediyorum... hassas, ağrılı ve... azgın. Sıkmaya devam ediyorum, yüzümde yönetebileceğim en tatlı gülümsemeyle elimi yukarı ve aşağı hareket ettiriyorum ve o da bundan hoşlanıyor. Bana bakmadan duramıyor.

Eli benimkinin etrafında sıkılaşıyor ve beni daha sert, daha hızlı hareket ettiriyor.

"Babana banyoda mastürbasyon mu yapmak istiyorsun? Benim küçük pis kızım bunu mu istiyor?"

Başımı sallıyorum. Bunu istiyorum.

Onun yanında kendimi hiç hissetmediğim kadar kontrollü hissediyorum, o çıplak dururken kabarık bir bornozla sımsıkı sarınmışım, siki elimde. Öğreniyorum, tam onun sevdiği gibi yapmak için gerçekten çok uğraşıyorum ve işe yarıyor. Nefesi hızlı ve kalçalarındaki kaslar çok sıkı, gözleri çok sıkı çalışan parmaklarıma bakıyor.

"Bu çok iyi," diye inliyor. "Bu gerçekten çok iyi, Laine."

Bu sabah kendimi onun küçük kızı gibi hissetmiyorum. Ben bir kadını, namuslu küçük bir bakire değil. O beni kavrarken ona tüm zevki veren benim.

"Beni boşaltmak mı istiyorsun? Bu şekilde mi?"

"Evet." Sesim her zamankinden daha kendinden emin çıkıyor.

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben gülümsüyorum ama *lütfe*, *babacığım* ya da *Nick babacığım* demiyorum. Bunu düşündüğünü anlayabiliyorum, gözlerinde görebiliyorum ama hiçbir şey söylemiyor ve ben de bunu aptalca bir zafer olarak kabul ediyorum. Nedenini açıklayamıyorum, sadece öyle.

Artık bakire olmamak kesinlikle aklımı başımdan aldı.

Bir seks sirenine dönüşürken, sürtük iç çamaşırları ve gülünç derecede yüksek topuklu ayakkabılar giydiğim düşüncesiyle neredeyse kıkırdayacaktım, ama sırtını kavislendirdiğinde ve horozu seğirdiğinde, her şey çok ciddileşiyor.

Onun yardımı olmadan, o kontrolü ele almadan, ağzıma sokmadan ya da parmaklarımı kavrayıp bana ne yapacağımı göstermeden onu boşaltacağım.

"Siktir, Laine," diye inliyor. "Bu çok hoş."

Bunu yapabileceğimi bildiğim için kalbim gururla kabarıyor. Düşündüğüm kadar aptal, küçük, namuslu biri değilim.

Bileğim ağrıyor ama yavaşlamıyorum, onun ucuna, ıslandığı yere konsantre oluyorum ve bu onun homurdanmasına, sallanmasına ve

küfretmesine neden oluyor.

Ona küfür ettirmesine bayılıyorum.

"Kahretsin, çok yaklaştım," diyor ama ben bunu zaten biliyorum, sikiinin sarsılışından, nefesinin titreyişinden hissedebiliyorum.

İlk döl fişkırması sarnıca sıçradığında sevinçten patlayabilirdim. Kâseye yakın bile değil ama bu önemli değil, Nick Baba bakmıyor bile. Gözleri kapalı, tekrar tekrar fişkırırken sesi homurtudan başka bir şey değil.

Onu boşalttım.

Çok büyük bir olay gibi görünen bir dönüm noktası. Sırıtmadan duramıyorum.

Nefesini topladığında, "Kremayı kapam kedi gibi görünüyorsun," diye gülüyor. "Aferin, tatlım. Bu mükemmeldi."

Mükemmel.

Gülümsemekten yanaklarım gıdıklanıyor. "Teşekkürler."

"Dikkatli olmazsan her sabah böyle bir muamele bekliyor olacağım," diyor ama şaka yapıyor, gözleri parlıyor. "Şimdi gidip sana kahvaltı hazırlayalım, bunu kesinlikle hak ettin."

Yanımdan geçerken kışımı tokatlıyor ve bornozunu kaparken sırtıyor.

* * *

Bu tanıdığım Nick Baba'nın sabahı değil. Kahvaltı hazırlıyor ve daha önce hiç duymadığım bir şarkı mırıldanıyor. Bugün çok rahat. Bugün ona yardım ediyorum, o sosisleri kızartırken mantarları doğruyorum ve ekmek kızartma makinesine ekmekleri hazırlıyorum.

Mantarları tencereye atarken "Takım çalışması," diyor.

"Takım çalışması," diye kabul ediyorum ve dudaklarını dudaklarıma bastırana kadar parmak uçlarımda yükseliyorum.

Pastırma inanılmaz kokuyor ve gerçekten çok açım. Yemeğimizi yemek için oturduğumuzda çok memnun bir şekilde içimi çektim ve o da bana gülümsedi

O içeri girmeden önce.

"Eskiden hafta sonlarından nefret ederdim," diyor bana. "Kendimi çok boş hissedirdim. Sadece zamanı doldurmak için çalışırdım."

"Benimki de öyle," diye itiraf ediyorum. "Yani bebek bakıcılığı yapardım ama Kelly Anne gündüzleri genelde meşgul olurdu ve annem de dışarıda olurdu. Berbat televizyon benim arkadaşımdı."

"Bulmacalar benimdi," diye itiraf ediyor. "Yapılacaklar listesi kontrol edildiğinde, yani."

Pastırmanın tadı da kokusu kadar lezzetli. Ona söyledim ve o da mantarların nasıl dilimlendiği konusunda bana iltifat etti.

"İşte buradayız," diyor. "İşsiz ve bebek bakıcısız koca bir hafta sonu. Ne yapmalı, Laine?"

Omuz silkiyorum. "Sen ne istersen. Burada seninle olmaktan mutluyum." "Ben de burada seninle olmaktan mutluyum," diyor. "Ama dışarı çıkmalıyız, bir şeyler yap, biraz yaşa."

Çok yaşadım ama bunu ona söylemedim. Uzun zamandır ilk kez gerçekten nefes aldığımı hissediyorum ve bunu anlıyorum, çünkü ben de öyleyim. Yalnız kozasından çıkan bir kelebek gibi. Ben de öyle hissediyorum.

Bir kelebek gibi.

Kelebekler.

Bir fikrim var. Tüylerimi diken diken eden harika bir fikir. "Ne?" diye soruyor. "Nereye gitmek istiyorsun?"

Hiçbir şey olmamış gibi omuz silkiyorum. "Sadece bir yerde.

İnternette bakmam lazım." "Nereye istersen oraya gideriz," diyor.

"Ben ısmarlıyorum."

Ama bugün değil. Bugün *benim* ikramım olacak.

Sessiz kalıp kahvaltımı yapıyorum ve o da yapıyor. Merakla bana bakıyor, sanki beni okumaya çalışıyor, ama sürprizi mahvetmemeye kararlı bir şekilde poker suratımı koruyorum. Onu şaşırtmayı çok istiyorum.

İşimiz biter bitmez tabaklarımızı topluyorum.

YIRMİNCİ BÖLÜM

NICK

Bana nereye gittiğimizi söylemek için yanıp tutuşuyor, navigasyon yazılımından yol tarifini aktarırken telefonuna sıkıca sarılıyor. Sesi heyecandan köpürüyor. *Sürpriz diye* ısrar ediyor.

Birinin bana böyle bir sürpriz yaptığı zamanı hatırlamıyorum. Louisa bile. Louisa tatlı ve neşeliydi ama düşünceli değildi. Louisa'yı şımartmaktan zevk alıyordum, tıpkı küçük Laine'i şımartmaktan zevk aldığım gibi, ama

Yanımdaki koltukta oturan yaratık tamamen farklı bir kıza dönüşüyor.

"Bir ipucu almayacak mıyım?" Ben soruyorum.

Başını sallarken saçları parıldıyor. "Hayır. Yine de hoşuna gidecek. En azından öyle olacağını umuyorum."

Şimdiden hoşuma gidiyor. Onunla birlikte olmak bile başlı başına bir keyif.

Gözlerimi yoldan ayırmıyorum, onun işaret ettiği yollardan ilerlerken varış noktamız hakkında hiçbir fikrim yok.

"Çok uzak değil," diyor. "Buradan sağa dön."

İşte o zaman onu gördüm. Yol kenarında kahverengi bir turist tabelası. *Kelebek Hayvanat Bahçesi*.

"Kahretsin." İnliyor. "Bunun orada olacağını bilmiyordum. Sürpriz olmasını istemiştin."

Ama bu bir sürpriz. Öyle bir sürpriz ki kelimeler kifayetsiz kalıyor. En son ağımı alıp kırsalda kaybolduğumda sadece bir çocuktum.

kelebeklere olan hayranlığım.

Şimdi onlara sadece ölü halleriyle hayranlık duyuyorum. Duvarımdaki çerçevelere iğnelenmiş ve monte edilmiş bir sürü cansız örnek.

Midemdeki heyecan çocuksu ve alışılmadık. Uzun zaman önce unutulmuş bir masumiyet. Hayatımın geri kalanıyla birlikte gömüldü.

"Gitmek istiyorsun, değil mi?" diye soruyor. "Onları hâlâ seviyor musun?"

"Onları seviyorum," diyorum ona ve otoparka girerken kalbim heyecanla çarpıyor.

Bir boşluğa park edip motoru kapatıyorum, sonra oturup giriş kapılarının üzerindeki parlak boyalı kanatlara hayretle bakıyorum.

Ona içimde ne kadar tuhaf hissettiğimi, düşünceliliğinin beni nasıl bodur bir sessizlikten başka bir şeye götürmediğini söylemek istiyorum, ama tek yapabildiğim gülümsemek ve elini elime almak.

Parmaklarını sıkıyor. "Burada iki yüzden fazla tür var. Nadir olanları da var. İnternette baktım."

"Bu gerçekten bir şey Laine," diyorum ona.

"Hadi gidelim," diyor. "Bana biraz kelebek göster. Görmek için sabırsızlanıyorum." Ben de sabırsızlanıyorum.

Girişte kayıt yaptırıyoruz ve ücreti öderken görevliye çok yabancı bir hevesle saçmalıyorum. Laine'e ücretsiz gözcü broşürünü gülümseyerek uzatıyorum.

İhtiyacım olmayacak. Birçoğunu ezbere biliyorum.

Soğuk bir Aralık sabahında burası kalabalık değil. Cam tavanlar bizi güzel ve sıcak güneş ışığıyla yıkasa da kalabalık seyrek. Kuyruklu tarafından engellenmeden ana kelebek kubbesine giriyoruz.

Bir yığın egzotik bitki. Renk, hayat ve kanat çırpışları. Binlerce kelebek duyularımı aşırı yüklüyor. Bir embesil gibi aval aval bakıyorum, manzaradan o kadar etkileniyorum ki nefesim boğazımda düğümleniyor.

"Bu harika!" diyor ve ben de başımı sallamaktan başka bir şey yapamıyorum.

Zümrüt rengi ve siyah bir kelebek önümüzde tembelce uçuşuyor, kanatları büyük ve metalik bir güzellikle parıldıyor. Laine telaşla gözcü rehberini karıştırıyor ama ben elimi omzuna koyarak onu sakinleştiriyorum.

"Papilio blumei," dedim ona. "Sadece Endonezya'nın Sulawesi adasında bulunur. Bu bir tavus kuşu, diğer adıyla yeşil kırlangıçkuyruk."

"Çok güzel," diyor ve gözleri onu görüş alanının dışına kadar takip ediyor. "Benim de duvarımda bir tane var."

"Gördüm." Gülümsüyor. "Ama uçarken çok daha güzel, sence de öyle değil mi?"

Sözlerinin arkasında derin bir anlam olmadığından eminim, ama yine de hissediyorum.

"Evet, Laine. Yaşamak çok daha güzel."

"Yaşadığımı hissediyorum," diyor bana.

"Ben de, tatlım. Ben de."

Bitkilerin arasında dolaşıyorum, Laine'i işaretlenmiş patikalar boyunca nazikçe yönlendiriyorum. Bir sürü kelebek var ve ona hepsini anlatıyorum. Latince isimlerini ve nereden geldiklerini söylüyorum. Nesillerinin tehlike altında olup olmadığını ve ne kadar büyüdüklerini anlatıyorum.

Söylediğim her kelimeyi merakla dinliyor. Sanırım onları en az benim kadar seviyor olabilir.

Adımları hafif ve zıpkın gibi, nefes alışları gerçek. "Şu!" diye bağıyor, ileriye işaret ederek. "Çok güzel!"

Ve öyle.

Tabii ki öyle.

Maculinea Arion, mavi İngiliz kelebeklerinin en büyüğü ve en nadir olanıdır. Küçük, mavi gözlü Laine bana bir tanesini hatırlatıyor - kırılganlığıyla çok güzel. Çok zarif ve narin. Nadir bulunan bir zevk. Ona bunu söylüyorum ve gülümsemesi kalbimi eritiyor.

"Bu gerçekten çok hoş."

"Ve gerçekten doğru, tatlım."

Arion çırpınarak yaklaşıyor ve nefesim kesiliyor, heyecan hissediliyor. Kelebeğin yolunu görüyorum, konacağı yeri çok net görüyorum. Daha mükemmel olamazdı ve bu beni ürpertiyor. *Kader*, derdi ve ben de ona inanmaya başlıyorum. Uzaklaşıyorum ve telefonumu çıkarıyorum, kamera uygulamamı çağıracak kadar hızlı bir şekilde.

Kelebek konmadan önce başının etrafında dolanıyor, tünüyor ve dinlenmeden önce kanatlarını bir, iki, üç kez çırpıyor, Laine'in soluk sarı saçlar. Güzel kelebeğin taçlandığı güzel kızımı izliyorum, etrafımızda bir sürü kelebek uçuşurken kalbim yerinden fırlayacakmış gibi atıyor.

Şoku ilahi, merak ifadesi o kadar güzel ve masum ki, bundan eminim. Laine de kelebekleri en az benim kadar sevecek. Bunu gözlerinde görebiliyorum.

O anı yakalıyorum ve sonsuza dek tadını çıkaracağım bir an olduğunu biliyorum.

* * *

Eve dönerken konuşmak çok kolay. Laine sanki değerli bir eşyaymış gibi gözcü broşürünü karıştırıyor, telaffuzu doğru yaptığından emin olmak için bana Latince isimleri okuyor. Tatlı sesi onları ruhani kılıyor. Büyülü.

Harika.

"Belki bana onları vahşi doğada nasıl tespit edeceğimi öğretirsin," diyor. "Kulağa eğlenceli geliyor."

"Hayvanat bahçesinden daha zor bir iş." Kendi kendime gülümsüyorum. "Bu farklı bir eğlence Laine, ama daha az eğlenceli değil."

"Sanırım hoşuma gider," diyor bana ve ben de hoşlanıyorum.

Birkaç hafta önce kendimi elimde kavanozlar ve ağlarla kırlarda yürürken hayal etmekte zorlanırdım ama bugün öyle değil. Bugün her şey mümkün gibi geliyor.

"Bulmacalardan daha iyi, değil mi?" diye soruyor.

Bu beni güldürüyor. "Evet, Laine, bulmacalardan çok daha iyi."

"Televizyondan da daha iyi" diyor.

Akşam yemeği için şehrin dışında şık bir restoranda duruyoruz ve o menüyü incelerken ben ona bakıyorum.

"Ne seçeceğimi bilmiyorum," diye itiraf ediyor. "Bu şeylerin yarısının ne olduğunu bilmiyorum."

Sandalyemi masanın onun tarafına doğru kaydırıyorum ve seçenekler hakkında onunla konuşuyorum. Eli masa örtüsünün altından dizime uzanıyor ve sıkıyor, o kadar yakın ki, sarhoş edici derecede yakın. Şampuanının ve onun kokusunu alabiliyorum, Gözleri ana yemeklerin üzerinde gezinirken kirpiklerinin dalgalanmasının tadını çıkaracak kadar yakın.

"Bence kış kızartması yapmalıyız," diyorum ona. O da başını salladı. "Bana da uyar."

Garsona siparişimizi vermeden önce masanın kendi tarafıma geçiyorum ve şimdiden onun dokunuşunu özlüyorum.

"Kelebekleri sevdiğini ilk ne zaman anladın?" diye soruyor ve hala onları düşündüğünü fark etmek beni gülümsetiyor.

"Bir okul projesi," dedim ona. "İlkokulda, daha beş ya da altı yaşındaydım. Bir koruma ödevi, *İngiliz yaban hayatı ve yaşam alanları*. Okulun arkasındaki çayırığa gitmiştik ve bir kral kelebeği görmüştüm.

yapraktan yaprağa. Renkleri beni büyülemişti. Onları izlemeye başladıktan sonra hiç durmadım. Babam doğum günümde bana bir ağ almıştı, istememiştim bile. Sürpriz oldu."

"Bunu teşvik etmesi çok hoş bir davranıştı."

"Adil bir adamdı. Sert ama adil," diyorum ona.

"Stern," diye tekrarlıyor gülümseyerek ve ben onun ne düşündüğünü çok iyi biliyorum.

Babamın kışkırdaki kemerini, onun eski çalışma odasında aldığım cezanın şiddetini hayal ediyor.

"Dediğim gibi, sert ama adil." Masanın üzerindeki sürahiden ona bir maden suyu dolduruyorum. "Olmayı umduğum gibi. Ben de bunu hedefliyorum Laine, aynı dengeyi."

"Seni sert görmedim. Henüz görmedim."

Bardağı ona uzatıyorum. "Zamanla yapacaksın. Gerektiğinde, tatlım, sadece gerektiğinde."

"Ben her zaman iyi olacağım, Da-" Sesi titriyor ve anlıyorum. Toplum içinde bana nasıl hitap edeceğinden emin değil. Nick Baba'nın sesi çok ürkütücü geliyor.

Laine'in deyiimiyle sapkın ve *iğrenç*. Çünkü öyle. *İğrenç*.

Kirli.

Bu çok pis.

Ama bu düşünceyle sikim kalktı bile.

Burada bizi kimin duyduğu umurumda değil ve bu da yeni bir duygu, görünüşe aldırış etmemek. Son yıllarda kendimi ilgilendiren tek şey mesleki davranışlarım oldu ve bu da kişisel bir şeyden ziyade babamın mirası ve şirketin itibarı içindi.

"Ben *babam*, tatlım," diyorum ona.

Kararsız görünüyor, yanakları kızarıyor. "Halkın içinde mi? Ben bunun..."

"Sadece evde olduğunu mu sanıyordun?" Kaşımı kaldırıyorum. "İstedğin bu mu?"

Başını sallıyor ama tam olarak emin görünmüyor. "İnsanların anlamayacağını söylemiştin... Kelly Anne gibi insanların..."

"Ve yapmazlar da. Karmaşıklık çok kafa karıştırıcı." Daha yakına eğildim. "Burada senin babam ya da sevgilin olabilirim. Ya da ikisi birden." Sırıttıyorum. "Ne kadar şeytani hissettiğine bağlı."

Ben şaka yapıyorum ama gözleri yapmadığını söylüyor. Karanlık bir eğlenceyle parlıyorlar ve o bunu istiyor. İstedğini biliyorum.

İlginç.

Benim tatlı küçük Laine'im kesinlikle ilginç.
"Sana baba diyeceğim," diye fısıldıyor.

* * *

Laine

Garson yemeğimizi getirirken içim yanıyor. Babamın burada, insanların arasında olması yeni bir şey. Bu çok gerçekçi ve heyecan verici.

Garson tabağımı önüme koyarken gülümsüyor ve bunu yüksek sesle söylemenin bir yolunu bulmalı mıyım diye düşünüyorum. Acaba Nick Baba da bunu mu istiyor?

Bana bir yol bulmam için fırsat vermiyor. Bunu benim için yapıyor.

"Çok güzel görünmüyor mu tatlım?" diye soruyor. Garson bana bakıyor,

gülümseyerek bir tepki bekler.

Kalbim hızla atıyor. "Evet... öyle, baba."

Nick Baba çok parlak gülümsüyor ve ben bir sınavı geçmiş gibi hissediyorum. Hoşuma gitti. Gerçekten hoşuma gitti.

"Çok lezzetli görünüyor baba," diyorum biraz daha deneyerek.

Düşündüğümde çok daha kolay oluyor.

Garsonun beni kaç yaşında sandığını merak ediyorum. On beş, belki de en fazla on altı. Nick gibi bir babaya sahip olmak için doğru yaş.

"Afiyet olsun" diyor garson ve öylece yanımızdan ayrılıyor. Sanki bu dünyadaki en normal şeymiş gibi, küçük bir kız Cumartesi akşamı babasıyla dışarıda yemek yiyor.

"Aferin kızıma," diyor Nick Baba ve ben karnımda hissediyorum. "Sana pek benzemiyorum," diye fısıldıyorum.

"O zaman sanırım annene benziyorsun." Gözleri öyle karanlık parlıyor ki, acaba sert mi diye merak ediyorum. Keşke öğrenebilseydim.

Akşam yemeğinin tadı çok güzel ama bir şey yemek istemiyorum. Yemek zorundayım.

zorluyorum, ama kalçalarım o sıkışma şeyini yapıyor ve Nick Baba'nın eve gittiğimizde beni tekrar almasını umarak koltuğumda kıvranıyorum. Hızlı ve sert bir şekilde yapacağını ve o azgın homurtuları çıkaracağını umarak. kontrolünü kaybettiğinde yapar.

"Yemeğini ye," dedi bana. "Eve gittiğimizde enerjiye ihtiyacın

olacak." Her bir lokmayı yiyorum.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

NICK

Her zamankinden daha hızlı sürüyorum, aletim kucağında geriliyor, Laine'in daracık küçük amına girme düşüncesi beni çok zorluyor.

Konuşmuyor, sadece önündeki yola bakıyor. Ama kıpır kıpır, küçük şirin poposu yolcu koltuğunda sallanıyor. Külotunu benim için güzel ve ıslak bulacağımı biliyorum, bu düşünce ağzımı sulandırıyor.

"Kendine dokunabilirsin," diyorum ona. "Burası karanlık. Arabanın içini kimse göremez."

Kocaman gözlerini üzerimde hissediyorum. Çok lezzetli bir şok. "Ama ben..." "Ama sen ne?"

"Bilmiyorum..." diye itiraf ediyor. "Hissediyorum..."

"*Kirli*," dedim ona. "*Baban* şu anda kirli hissediyor, tatlım. Babacık küçük kızını eve götürmek ve sikini onun küçük güzel amına gömmek istiyor."

Bir duraklama ve sonra kot pantolonunun fermuarını duyuyorum.

"Aferin kızıma." Taşaklarım sıkılaştı. "Baban için kendini güzel ve ıslak yap. Ona nasıl hissettiğini söyle."

Gözümün ucuyla küçük elini ovuşturduğunu görebiliyorum. "Bu... *ah...* hissediyorum..."

"O küçük tatlı klitorisinle oyna Laine, ama sakın boşalma. Sadece baban için gel."

"*Ah... ama ben çok...*"

"Seni sadece baban boşaltabilir, Laine. Anladın mı?" Sesim çok sert, sikimin gerginliğinin baskısıyla birbirine karışmış.

"*Evet, baba...*" Eli sürtünmeyi yavaşlatıyor.

Ne olduğunu anlamadan bizim sokağa dönüyoruz ve Laine ben motoru kapatana kadar kendini ovuşturmaya devam ediyor. Pantolonunu bağlamadan arabadan iniyor ve mutfaka girdiğimizde pantolonu kalçalarından aşağı çekmesi çok kolay oluyor. Arkasından bastırıyorum ve onu mutfak adasına sabitleyene kadar çılgın adımlarla ilerletiyorum, kıkına sürtünürken minik vücudu o kadar lezzetli ki, parmaklarım külotunun içine girip muhtaç küçük klitorisini ovma için yılan gibi kıvrılıyor.

"Baban için çok ıslaksın," diye tıslıyorum. "Çok ıslaksın."

Göstermek için parmak uçlarımı yarığına daldırıyorum ve o da benim için inliyor.

"Yine babanın sikini istiyorsun, değil mi?" Ağzım tam kulağının dibinde. "Babana onun sikini ne kadar çok istediğini söyle."

"*Lütfen, baba!*" diye ağlıyor. "*Bunu çok istiyorum!*" "Söyle."

"*Sikini istiyorum, baba! Sik beni!*"

Öğreniyor.

Kasıklarımdaki ağrı dayanabileceğimden çok daha fazla. Onu etrafımda döndürüyorum ve granitin üzerine kaldırıyorum, ıslak külotunu aşağı çekiyorum ve kalçalarını güzelce ve genişçe açıyorum. Pembe yarığı kabarık ve parlıyordu, Parmaklarıma tükürüp iki parmağımı tamamen içine soktuğumda benim olacak.

Küçük, hoş bir inilti çıkarıyor ve ben onu daha sert beceriyorum, parmaklarım onu rahatlatıyor ve açıyor. Hâlâ çok sıkı, küçücük deliği bir mucize gibi. "*Evet! Evet, baba!*"

Daireler çiziyorum, güzel ve derin, nefesi kesilene kadar baskı uyguluyorum. Ağzımı güzel küçük tümseğine sıkıştırırken onun için inliyorum ve klitorisini bulmak çok kolay, dilimin önünde gururla duruyor.

Kalçalarını sallayarak beni daha derine itiyor ve ben de emiyorum, dilimi o sert küçük tomurcuğun üzerinde hızla gezdiriyorum.

"*Baba!*" Sesi nefes nefese, çılgınca. "*Boşalacağım, baba!*"

Muhteşem kızıma bakıyorum, yanakları kızarmış ve dudakları ayrılmış. Üstü sütyenine kadar çıkmış, karnı çok sıkı. Bacakları omuzlarıma dolanıyor ve onları kaldıraç olarak kullanıyor, titrerken amını yüzüme sürtüyor. Kontrolünü kaybediyor, çok güzel bir sesle küfrediyor ve ben o tamamen tükenene kadar yalamaya devam ediyorum.

Islaklığı burun deliklerimde, ağızıma kaygan bir şekilde bulaşmış. Tadı muhteşemdi. İşi bittiğinde ayağa kalkıyorum ve sikimi çıkarıp ona öyle bir saplıyorum ki ciyaklıyor.

"Ow, ow, ow..." diye inliyor ben sonuna kadar içeri iterken. Amcığı beni içine alırken kalçalarını sallıyor ve ağızı öpücüklerim için ardına kadar açık. Elleri kıcımı kavramak için uzanıyor ve azgın küçük kızım beni teşvik ediyor, *daha sert, daha hızlı çağırıyor.*

Masumiyeti, açığa çıkarılmak için yalvaran küçük, pis bir fındırdeşmeyi gizliyor.

Koruma kullanmadan, ciddi bir tartışma yapmadan gelmemeliydim ama benim tatlı küçük Laine'im beni yine şaşırttı.

"Gel, baba! Onu istiyorum! İçimde istiyorum!" Ben de istiyorum.

O daracık küçük amcığı tohumlarımla doldurmak istiyorum, onu çocuğumla şişene kadar doldurmak istiyorum ve o güzel küçük göğüsleri çok olgun.

İçimdeki canavar bu, biliyorum. Gözlerimin arkasında hissediyorum, onu sonsuza dek sahiplenme arzusu. Her türlü yanlış ama karşı koyamıyorum.

Çılgınca itişler ve ben boşaltıyorum, tatlı amcığı benden emiyor, kuruyana kadar taşaklarımı sağıyor.

Ben içinden çıkarken damlıyor ve yeni sikilmiş deliği cennetten çıkmış gibi görünüyor.

Başparmağımı yarığının üzerinde gezdirirken gülümseyerek nefesini tutuyor. "Babası için ne kadar iyi bir kız," diyorum ona. "Tamamen dolu."

Buruşuk üstünü başının üzerine çekerken gözleri parıldıyor.

"Daha fazlasını istiyorum," diyor.

* * *

Laine

DADDY NICK Cumartesi gecesi boyunca beni seviyor. Artık sikini kaldıramayacak kadar ağrıyana kadar beni seviyor ve sonra onun yerine beni ağızıyla alıyor.

Nick Baba, ikimiz de nefes nefese kalıp terleyene kadar beni seviyor. Kelimeler tükenene, sadece nefes alana kadar seviyor beni.

Kollarında uyuyakalana kadar beni seviyor ve sonra uyanıp aydınlık bir Pazar sabahı beni tekrar seviyor.

Tost yedik ve sonra beni yıkadı. Saçlarımı yıkıyor, her yerimi sabunluyor ve sonra parmaklarını kıcıma sokuyor. Ama bu sefer beni o kadar azdırıyor ki, beni tekrar sevmesi için yalvarıyorum.

Öyle.

Bana çok şey veriyor.

Pazar gecesi boyunca bana her şeyi tekrar tekrar verdi.

Dışarıda kuşlar cıvıldarken beni hala götürüyor ve uykumun ancak işlevimi yerine getirmeye yeteceğini bildiğim için telefonumun alarmini kontrol etmekten çok korkuyorum.

Öyle değil.

Üniversite için uyanmak istemiyorum. Aşağıdan sesini duyduğumda zar zor hareket ediyorum. Başım bunalıyor, amım ağrıyor ve tek istediğim onunla kıvrılıp kelebekler hakkında konuşmak ama Nick Baba izin yapmıyor.

Şimdiden iş için çok sık giyinmiş. Kahvaltımı hazırlamaya başladı bile. Yavaşça yiyorum, gözlerim hala uykudan ağırlaşmış, gülümsüyor ve bana tembel diyor, sonra hazırlanmayı bitirirken tabaklarımızı toplamam için beni bırakıyor

Git.

Ellerini yüzümün önünde çırttığında irkiliyorum ve hala masada aynı pozisyondayım, kahvaltı tabağım hala önümde boş.

"Chop-chop, tatlım, geç kaldık. Geç kalamayız, Laine."

Sesi sert ve öfke dolu; onu böyle aptalca bir şekilde hayal kırıklığına uğrattığım için utanıyorum. Ayağa fırlıyorum ve tabakları takırdatarak topluyorum, sonra dişlerimi fırçalamak ve dağınık saçlarımı at kuyruğu yapmak için iki adımda yukarı çıkıyorum. Giysilerimi üzerime geçiriyorum, o beklerken kapıya doğru koşarken hâlâ kot pantolonumu bağlıyorum. Elime tutuşturduğu beslenme çantasını zar zor fark ediyorum ve sersemlemiş bir halde onu arabaya kadar takip ediyorum.

Soğuk hava beni konuşmaya çalışacak kadar uyandırıyor, ama o hala sinirli, birkaç saniyede bir gösterge panelindeki saati kontrol ediyor.

"Özür dilerim baba," diyorum.

"Sizin için erken bir gece, genç bayan," diyor bana. Ona katılmıyorum. On yıl boyunca aralıksız uyuyabilirim.

Kelly Anne beni koridorda yakaladığında Sersemlemiştim. Bana aptalca bir haber vermek için sırtıyordu. Bir adam hakkında, *Harrison* değil, balık ve cips dükkanında tanıştığı Mason adında başka bir aptal *aygır. Mason*. Gerçek adının bu olduğundan bile şüpheliyim. Bana onun ayı gibi yapılı olduğunu ve öyle de siktiğini söyledi.

Onun hakkında konuşurken kadın orgazmının ustası olduğunu sanırsınız, ama saçmalıyor, bunu şimdi görebiliyorum.

Acaba hep böyle saçmalıyor muydu?

Muhtemelen öyledir.

Gözlerini deviriyor. "O kadar da ilgili görünmüyorsun. Sanırım *Nick Baba* artık *benden* çok daha önemli..." Yine de beni takip ediyor. "Peki, adamla *gerçekten* sikiştin mi?"

Bunu yaptığımı bir an bile inanmıyor. Yemi yutmamalıyım, ama bana o kadar uzun zamandır iffetli biriymişim gibi bakıyor ki, öyle olmadığım gerçeğinden zevk almaktan kendimi alamıyorum.

Yürümeyi bırakıyorum ve yorgun olmama ve bu sabah Nick Baba'yı üzdüğüm için hala çok üzgün olmama rağmen, içimde hala bir cızırtı var.

"Evet," diyorum ona. "Yaptım. Ve harikaydı. İnanılmazdı. *İnanılmazdı*." Sırtıyordum ve bir kere yüzüme yerleşti mi bir daha gitmiyor.

Çok şaşırmış görünüyor, bana aval aval bakarken gözleri kocaman açılmış.

"Vay canına," diyor. "Tebrikler." İçi boş ve bomboş. Nick hayatımda olduğu için samimiyetsizliği çok açık.

Nick. Günlerdir onu sadece gerçek ismiyle düşünmüyorum.

"Onu seviyorum," diyorum ona ve o kadar kendimden emin konuşuyorum ki şaşırp kalıyorum. "Ben onu seviyorum, o da beni seviyor ve bu harika bir şey."

Omuz silkiyor. "Evet, ben de ilk sevişmemde böyle *düşünmüştüm*. Bunu atlatacaksın."

Başımı salladım. "Bu farklı." "Öyle mi? Nereden biliyorsun?"

Bunu bilmem için milyonlarca sebep var. Bana bakışı, umursayışı, beni tutuşu, öpüşü ve beni istediğinde gözlerinin kararması. Yanımda uyurken o kadar düzenli nefes alması.

Benimle konuşması, benimle bir şeyler paylaşması, saçımı okşarken gösterdiği şefkat.

"Sadece biliyorum," diyorum ona ve işte yine o özgüven. Daha önce hiç kendime güvenmemiştim. Çok tuhaf hissettiriyor.

"Peki, şimdi ne yapacaksın? Hamile kalıp iki nokta dört çocuk yapacak ve onun süslü evinde sonsuza kadar mutlu mu yaşayacaksın?"

Bunu düşünmek bile içimi gıdıklıyor. "Belki."

Bana aptalmışım gibi bakıyor. Gerçek bir aptal. "Tanrım, Laine. Neyin var senin? Ürkütücü bir adamdan *çocuk mu yapmak* istiyorsun?"

"Ürkütücü biri değil."

"Çok ürkütücü biri. Sana telefon alıyor, sandviçlerini hazırlıyor, küçük pastel kıyafetlerini giydiriyor."

Kıyafetime bakıyorum. "Kıyafetlerimin nesi var?"

"Urgh. *Hiçbir şey*." Yine gözlerini deviriyor. "Sadece endişeliyim, tamam mı? Son zamanlarda çok tuhafsın."

Mutlu. Sanırım kelime *mutlu*. Ona söylemek dilimin ucunda ama her zamanki gibi benim hakkımda konuşmayı bitirdi. "Doğum günüm için geleceğini biliyor, değil mi?"

Kalbim vahiyde düşüyor. Kelly Anne'in doğum günü. Tarihi hesapladım. *Cumartesi*. Düşüncesi acı veriyor.

"Ben, um... Ben bilmiyordum biz..."

Gerçekten incinmiş görünüyor. "Gelmiyor musun?! Gerçekten mi? Sanki biz *her zaman* lanet doğum günümde dışarı *çıkarım!*"

Ben öyle demezdim. Yaşımızın küçük olduğunu bildikleri ama umursamadıkları yerel barında bir çift.

"Gidebiliriz," diyorum. "Sadece birkaç dakikalığına, her zamanki gibi."

İnliyor. "Hayatta olmaz, Laine! Sahilde clubbing. Kontrol etmek istediğim bir davul ve bas gecesi var." Bu düşünce midemi bulandırıyor ve o da bu dehşeti görüyor olmalı. "Üzgün olduğumu söyledim! O kadar endişeleniyorsan bu sefer kendi bokunu kendin tutabilirsin."

Hayır demek istiyorum, onun yerine sahte Facebook arkadaşlarından bazılarıyla çıkmasını söylemek istiyorum. Onun yorumlarını beğenen ama gerçek hayatta onu umursamayanlarla.

"Başka insanlarla daha çok eğlenirsin, Kels. O kadar çok içki içmek istemiyorum."

Kaşlarını çatması beni çok suçlu hissettiriyor. "Ama *sen* benim *en iyi* arkadaşımsın! Mason'la tanışmanı istiyorum! Lütfen, Laine! Tanrım, yalvarmamı falan mı istiyorsun? Geçen sefer için üzgün olduğumu söyledim, başka ne istiyorsun?" Ders başlamak üzereydi ama o kollarını kavuşturdu ve gitmek için hiçbir hareket yapmadı. "Lütfen, Laine! Geleceğini söyle!"

Çok köşeye sıkıştım. Köşeye sıkıştım ve suçluyum.

"Nick'le konuşacağım..."

"Şimdi de onun *iznini* mi istiyorsun?!"

"Hayır," dedim. Ve bilmiyorum. Yapmadığıma eminim. Her ne kadar ben de emin
Yap. olsam da

"Geleceksin o zaman?"

Kapana kısıldım. Gözleri yalvarıyor ve omuzları çok sert. Kapana kısıldım.
Çünkü o kendimi bildim bileli benim arkadaşım.

"Tamam," dedim. "Geleceğim. Ama sadece birkaç dakikalığına, tamam mı? Sadece
birkaç dakikalığına!"

Muzaffer bir edayla sırtlıyor, sonra sınıfa doğru giderken kolunu
omzuma doluyor.

Tek hissettiğim korku.

YIRMI İKİNCİ BÖLÜM

NICK

Hatırlayabildiğimden daha yorgunum. Her ne kadar eğlenceli olsa da, bu kadar az uykuyla çılgın bir hafta sonu sikişi yapmak için fazla mantıklı olmalıyım. Yine de doymuş hissediyorum. Tamamen doymuş.

Kutsanmış

hissediyorum.

Sakin. Sevgiyle.

Kapım çalınıyor ve parlak gözlü asistanım içeri giriyor. Benim hissettiğimden çok daha taze görünüyor.

"Günaydın Penny," diyorum ve elindeki kutuyu fark ettiğimde yorgunluğum arka planda kalıyor.

"Günaydın Bay Lynch." Gülümsemesi gergin. "İsteddiğiniz hediye seçtim. Hafta sonu harcama hesabınıza yükledim. Umarım sorun olmaz." Masamın önünde duraksıyor, kendinden emin değil. "Pahalıydı..."

Endişelerini bir kenara bırakıyorum. "Bu harika Penny. Teşekkür ederim."

İç çeker, alnını siler gibi yapar. Ve sonra elini uzatıyor.

Kutu siyah deri ve üzerinde ince kabartmalı yazılar var. Ellerimde çok rahat açılıyor.

Ben onun seçtiği hediyeye bakarken Penny de bana bakıyor. Çok güzel bir hediye. Mükemmel bir kalp, sadeliği içinde çok zevkli, vurgu olarak narin bir pembe taşla parıldıyor.

"Bu platin," diyor. "Ve bu gerçek bir elmas..."

"Mükemmel bir seçim."

"Beğendiğine sevindim."

Kutuyu kapatıyorum ve onun gülümsemesiyle karşılaşıyorum. "Teşekkür ederim, Penny."

Cesaretini toplamaya çalışırken ben de sessiz kalıyorum. "Hoşuna gidecek mi?"

"Umarım öyledir,"
diyorum. "O şanslı
bir kız."

"Eminim böyle güzel bir hediyeği takdir edecektir." Bekliyorum,
sorgulamasında ne kadar cesur olduğunu görmek istiyorum.

Gözlerini kutudan ayırmıyor. "Noel partisinde giyecek mi?"

Noel partisi.

Neredeyse hiç düşünmedim. Şimdiye kadar sadece bir görevdi.
Muayenehanenin kıdemli ortağı olarak katılmam gerekli bir sıkıntı.

Laine'i bu yıl kolumda hayal ediyorum ve bu ihtimal çok daha cazip.

"Ben de öyle düşünürdüm Penny."

Gözleri çok sıcaktı. "Bu harika. Adı ne?" "Laine,"
diyorum.

"Laine," diye tekrarlıyor. "Onunla tanışmak için
sabırsızlanıyorum." "Eminim o da sizinle tanışmaktan
keyif alacaktır."

Gitmek istiyor ama ben onu geri çağırıyorum. "Bir şey daha, Penny,
eğer istersen."

"Tabii ki."

Telefonumdaki galeri uygulamasını açıyorum ve o beklerken
kelebek resminin bir kopyasını gelen kutusuna gönderiyorum. "Sana bir
resim gönderdim. Lütfen basılmasını istiyorum, bir de çerçeve.
Mükemmel bir şey bulacağından eminim."

"Elimden geleni yapacağım,
Bay Lynch." Eminim
yapacaktır.

Masama geri bıraktığımda telefonum neredeyse öğle yemeği vakti
olduğunu söylüyor. Arama vakti gelmeden önce mevcut raporumu
bitirmek için sadece zamanım var.

Laine.

* * *

Kantinde otururken KELLY ANNE KONUŞMAYA ZORLANMIYOR. Artık rutini biliyor, her an beni arayacağını biliyor.

Her zamanki gibi çantamı karıştırıp telefonumu arıyorum. Aradığında hazırlıklı olmak istiyorum.

Sadece telefonum bu sabah çantamda değil.

Sanki daha fazla aramak onu bir anda ortaya çıkaracakmış gibi etrafıma bakıyorum.

Kelly Anne izlerken iç çekiyor. "Süslü telefonunu evde bıraktın, değil mi? Nick Baba onun emrinde olmadığın için çok kızacak."

Hiçbir fikri yok.

Uyuyakaldığım ve ona yetişmek için bu kadar acele ettiğim için kendimi aptal gibi hissediyorum. Telefonumun tam olarak nerede olduğunu hayal edebiliyorum, hala yatağın kenarında takılı, muhtemelen hala bu sabah on kez ertelediğim alarmı çalıyor. *Kahretsin.*

Kendimi solgun hissediyorum, ağzım kâğıt gibi kuru. "Sakin ol Laine, sadece bir telefon.

Büyütülecek bir şey değil."

Ama bu büyük bir mesele. Her zaman saat tam birde arar. İyi olup olmadığımı kontrol etmek için bana ulaşmayı sever.

"Her zaman arar..." Sanki anlamak gibi bir umudu varmış gibi başlıyorum.

"Yani?"

"Yani, her zaman arar. Bu çok önemli."

Bana baktı. "*Çok önemli.* Eminim sandviçinin ne kadar lezzetli olduğuna dair bir durum güncellemesi için birkaç saat bekleyebilir."

Keşke açıklayabilseydim ama mümkün değil. Keşke ona ne kadar endişeleneceğini, ne kadar trajedi yaşadığını anlatabilseydim. Keşke ona beni güvende tutmanın Nick Baba için her şey demek olduğunu söyleyebilseydim.

Ona ulaşmanın bir yolunu bulmaya çalışıyorum ama onu ofisten arama fikri bile panik atak geçirmeme neden oluyor. Ne söyleyebilirim ki? Ve kızar mı?

Telefonumu unuttuğum için bana kızacağından daha mı fazla?

Muhtemelen bu sabah onu geç bıraktım, şimdi de bu. Kendimi aptal gibi hissediyorum.

Belki beni cezalandırır.

Düşünce tam orada ve bacaklarımın arasındaki suçlu çırpınış da öyle.

Bunu istememeliydim. Bana kızmasını kesinlikle istememeliyim.

Beni *hayal kırıklığına* uğrattın.

Babasının kullandığı kemeri kullanıp kullanmayacağını merak ediyorum. Ne kadar acıtacağını merak ediyorum.

Belki de yapmaz.

Belki bir dahaki sefere daha dikkatli olmamı söyleyip geçiştirir.

Bundan şüpheliyim. Ve bunun o kadar da kötü bir şey olduğundan emin değilim.

"Sakin ol Laine, hayalet görmüş gibisin." Kelly Anne iç çeker ve içkisinden bir yudum alır.

Karnımda sinirler dans ediyor ve bacaklarımın arası gıdıklanıyor. Kendimi hasta, sıcak, soğuk ve karıncalanmış hissediyorum.

"Telefonumu unutmamalıydım," diyorum.

Ama Kelly Anne hiç umursamıyor.

* * *

NICK

TEKRAR ARADIM. Ve ondan sonra tekrar.

Telefonumun ekranına bakıyorum ve mantıksız sinirlerle nefes alıyorum. Belki sınıfta oyalanmıştır. Belki de gürültülü bir kantinde. Olur böyle şeyler.

Kendimi kandırıyorum. Bu kuralların bir parçası, öğle arası telefon görüşmemiz. Her zaman ikinci çalışta cevap verir. Saat gibi.

Ama bugün değil.

Seçeneklerimi değerlendiriyorum, üniversitenin resepsiyonunu arayıp ona mesaj bırakmayı düşünüyorum ama ne anlamı var ki?

Paranoyamı hafifletmek için bir sapık gibi görüneceğim ya da onu gereksiz yere telaşlandıracağım.

Kendimi toparlanmaya, sabahı düşünmeye ve durumu mantıklı bir şekilde değerlendirmeye zorluyorum.

Onu üniversiteye bıraktığımda yorgun ve aceleciydi, zar zor uyandı. Neredeyse tamamen masum bir açıklaması var.

Neredeyse kesinlikle.

Eğer varsa, kuralları bu kadar dikkatsizce çiğnediği için onu cezalandıracağım ve eğer yoksa...

Bunu düşünmeye bile cesaret edemiyorum.

Öğleden sonraki randevularımda, sinirlerim göğsümde gerginken müşterilerime profesyonel ilgimi göstermeye çalışarak mücadele ediyorum.

Toplantılara ara verildiğinde Laine'in telefonunu tekrar arıyorum. Tam Michael French odama girerken sesli mesaj çalıyor. O benim ortak kıdemli ortağım, herhangi biri kadar arkadaşım, çıta çok yüksek olduğundan değil.

Gülümsemesi bana haberleri duyduğunu söylüyor. Penny'ye dedikoduya değer bir ayrıntı verdiğim için daha azını hayal edemezdim. Haberin gizli kalmasını beklemiyordum ve Penny'nin de bunu gizli bir bilgi olarak görmediğinden eminim, hele ki ortağımı resmen Noel partisine getirmişken.

"Bana pembe elmaslı Laine'den bahset," diyor Mike ve masanın üzerinden elini uzatıyor. "Çift statüsü için tebrikler."

Sıcak bir şekilde salladım. "Haber çabuk yayılır..."

"Sekreterler konuşur." Başını eğiyor. "Senin gibi metanetli yaşlı bir köpeği tuzağa düşürdüğüne göre iyi bir kadın olmalı."

"Bu kadar eski yeter." Boğazımda paslı demir gibi hissetmeme rağmen profesyonel bir kahkaha atıyorum.

"Ee," diye soruyor. "Nasıl biri? Onu göğsüne yakın tutuyorsun."

Cevap vermeden önce telefonuma bir kez daha bakıyorum. Mesaj yok. "Tatlı ve nazık biri. Zarif. Güzel."

"Sarışın mı?"

Gülümsüyorum.

"Sarışın, evet." "Güzel

bacaklar mı?"

Bakışlarına karşılık veriyorum. "Güzel bir gülümseme. Güzel bir kalp. Bacaklar sadece bir bonus, Mike."

"Yani güzel bacakları var..." Kendi kendine gülüyor. "Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum. Eminim Barbara onu tanımayı çok sevecektir."

Barbara French geçen yaz ellinci yaş gününü kutladı. O bir orman yangını, keskin bir dili olan ve küçük Laine ile kesinlikle hiçbir ortak yanı olmayan keskin bir kraker.

Mike araştırıyor ve ben bunu biliyorum. Yeni bir e-postayı kontrol ediyormuş gibi yaparak onu bekletiyorum.

O anı buna hazır olup olmadığını düşünmek için kullanıyorum ama düşünmem o kadar da uzun sürmüyor.

Laine'in hayatıma katacağı her şeye hazırım, buna garip sorular da dahil.

Nefes alıyorum. "O on sekiz yaşında, Mike." Bakışlarını ürkütmeden tutuyorum.

O da irkilmiyor. "Genç ve tatlı bir şey, eminim." "Hem de çok."

"O zaman senin adına sevindim." Gülümsemesi yeterince samimi. "Bir gece dışarı çıkıp şampanyayla kutlama yapmalıyız. Genç Laine'i ofis ailemizle tanıştıralım."

"Noel partisine gelecek," diyorum ona, sanki daha önce duymamış gibi.

"Mükemmel. Caroline'ı da getireceğim, üniversiteden döndü ve hiç şüphesiz sıkılıp gelecektir. Çok iyi anlaşacaklarına eminim. Belki birlikte biraz zaman geçirebilirler. Caroline üniversite arkadaşları olmadan yalnızlık çekiyor. O yaşlarda nasıl olduğunu bilirsiniz."

Hatırladığımdan emin değilim ama yine de gülümsüyorum. "Laine'in bundan hoşlanacağına eminim," diyorum ona.

"Mükemmel," diyor. "Müstakbel Bayan Lynch'le tanışmak için sabırsızlanıyorum." Kaşlarımı kaldırıyorum. "Bu oldukça iddialı bir söz."

"Çok iyi bir kadın olmalı," diyor tekrar. "Bunca yıldan sonra kalbinizi çalabilen bir kadın, elinizde tutmanız gereken bir kadın olmalı." O başını bana doğru eğiyor. "Barbara'ya büyük gün için bir şapka seçmesini söyleyeceğim." "Bunu sen yap," diyorum.

Şaka yaptığımı sanıyor, eminim, bir bakıma öyleyim de. Görünüşte kibar bir konuşma yapıyorum. Ama bundan daha fazlası var.

Hayatımın bir parçası olmaya başladı.

Çok güzel hissettiriyor ve bu beni daha da endişelendiriyor.

Telefonunu tekrar deniyorum.

* * *

Laine

Üniversitenin kapısından koşarak çıktım ve arabasını her zamanki yerinde bulunca rahatlayarak iç çektim. Kendimi yolcu koltuğuna attım, üzgün açıklamalarla doluydum.

Ben bir aptalım! Telefonumu unutmuşum! Aceleyle çıktım ve orada, komodinin yanında bıraktım! Çok özür dilerim. Ben bir aptalım. Ben bir aptalım. Ben bir aptalım.

Tek kelime etmiyor, sadece Mercedes'i ters çevirerek alandan çıkarıyor ve eve doğru yola koyuluyor.

Başka ne söyleyebileceğimi bilmiyorum, bu yüzden hiçbir şey söylemiyorum, sadece parmaklarımı beslenme çantama vuruyorum.

Keşke çıldırса ve bana ne kadar kızgın olduğunu söylese, sadece bu işi bitirmek için, ama yapmıyor.

"Endişeliydim," diyor, çok basit bir şekilde.

"Biliyorum," diyorum ona. "Anlıyorum. Ne kadar endişelendiğini anlıyorum. Gerçekten çok üzgünüm."

"Acele etmek aptalca bir iştir, Laine. Dikkatsizliğin sonu iyi değildir." Ben de bunu bildiğimi söyledim. Tekrar üzgün olduğumu söyle.

Başka bir şey söylemiyor, sadece önündeki yola bakıyor. Onu hayal kırıklığına uğratmanın nasıl bir his olduğundan nefret ediyorum.

Her zamanki gibi garaj yolumuza çekip park ediyor. Her zamanki gibi ön kapıyı açar ve içeri girer. Ceketini her zamanki gibi asar.

Sonra oturma odasına doğru yöneldi. Belki aradaki buzları eritir ve bana gününü anlatır umuduyla onu takip ediyorum ama anlatmıyor.

Ben izlerken kol düğmelerini açıyor ve kelepçelerini geri sarıyor.

Kalbim hızla çarpıyor ve neden olduğundan bile emin değilim. Sadece bir şeyler olduğunu biliyorum.

Bacaklarımın arasındaki o gıdıklanma yine, ama sinirlerimin altında hafıflıyor. "Yaramaz kızların disipline ihtiyacı vardır, tatlım. Sana ne olacağını söylemiştim.

kuralları hiçe saydığınızda."

"Evet, baba," diye fısıldadım. "Özür dilerim, baba."

"Eminim öylesindir," diyor bana ve sesi yine sert, tıpkı bu sabah geç kaldığımda olduğu gibi. "Ama üzgün olman dersini alman için tek başına yeterli değil Laine. Kuralların bir nedeni var, seni güvende tutmak için."

"Biliyorum baba..." Kendimi yine çok genç hissediyorum. Genç, aptal ve beceriksiz, bütün hafta sonu onun sikini yalayan azgın küçük inek gibi.

"Bunu yapmak zorunda olduğumu biliyorsun."

Başımı sallıyorum, çünkü biliyorum, en azından bildiğimi sanıyorum. Bu alınmanın bir parçası
bakım, *disiplin*. Hiç disiplinim olmadı, çünkü beni yeterince önemseyen biri
olmadı. *Onun* önemsedığı gibi değil.

Disiplin önemsemek demektir.

Kalbimdeki his, kafamdaki kelimelerden daha anlamlı geliyor.

Beni yaklaşmaya çağırıyor. Çok yavaş adımlarla ilerliyorum.

"Pantolonunu çıkar," diyor.

Kalbim küt küt atıyor. "Tamam, baba."

Parmaklarım titriyor çünkü çok titriyorlar. Kot pantolonumu bacaklarımdan aşağı sıyırıp içinden çıkıyorum, Nick Baba sadece külotumla bana bakarken kendimi çok yaramaz hissediyorum.

Gülümsemiyor, en ufak bir gülümseme bile yok. Kaşları çok sert ve ciddi.

Koltuğa oturuyor, sırtı dik ve dizleri sert. Kucağına vuruyor ve ona katılmak için adım attığımda bacaklarım titriyor. "Dizimin üzerinden" diyor.

Daha önce hiç birinin dizinin üzerinde olmamıştım. Kendimi çok çekingen bir şekilde alçaltıyorum, ama o beni tutuyor ve kucağında kığım çok savunmasız bir şekilde kalkmış halde beni pozisyona çekiyor. Utanç beni yakıyor.

Külotumu aşağı çekerken ciyaklıyorum. Dizlerimin etrafına dolanıyorlar ve bu o kadar yaramaz hissettiriyor ki gözlerimi kapatıyorum.

"Bunu senin iyiliğın için yapıyorum," diyor ve avucu çıplak kalçamı okşuyor. "Senin ve benim iyiliğım için." Başımı bir kez daha sallıyorum. "Bu acıtacak," diyor ama ben bunu zaten biliyorum.

İlk tokat atmaması gerektiğı halde beni şaşırttı. Kucağında öne doğru sıçradım ama beni yakaladı. Kolu beni sabit tutmak için sırtıma bastırıyor, diğeri eli ise tokat atıyor ve canımı yakıyor. Gerçekten acıtıyor.

Nick Baba sert vuruyor.

"Ow!" Gıcırđıyorum. "Ow, ow, ow..."

Küçük feryatlarım onu adımlarından alıkoymuyor. Aksine daha sert vurmasına neden oluyor. Yakıyor. Acı da veriyor. Ta ki sıcaklık parıldamaya ve karıncalanmaya başlıyor ve nefes alışım düzensiz yutkunmalardan uzun, yavaş nefeslere doğru yavaşlıyor.

"Yaramaz, dikkatsiz, umursamaz küçük kız," diye homurdanıyor, her kelimesi avucunun bir vuruşuyla vurgulanıyor.

Kalçalarımı tokatladığında ciyaklıyorum ve bu yanmanın yeniden başlamasına neden oluyor. Her darbeye saçlarım yüzümde dalgalanıyor ve ben kucağında sallanırken dizleri kalçalarımın baskı yapıyor.

Daha fazla denge için beni daha yakına çekti ve işte o zaman onu hissettim. Ne kadar sert olduğunu hissediyorum.

Kıçımdaki yanma amıma doğru yayılıyor. Kalçalarımı sıkmak istiyorum ama cesaret edemiyorum.

Yanmakta olan yanaklarımı aralıyor ve parmakları amıma doğru kayarken bir nefes alıyorum.

"Babanın cezası seni ıslattı mı Laine?" diye soruyor. Heyecanlanmamı isteyip istemediğinden emin değilim, bu yüzden tek kelime etmiyorum.

Kendisi öğreniyor, bir parmağını içime sokup çıkarıyor. Ben hiçbir yanılsamaya kapılmadığından emin olmak için. "Babamı endişelendirmek seni tahrik ediyor mu?" "Hayır!" Ciyaklıyorum. "Hayır, baba! Ben sadece..."

"Sen sadece ne?"

"Ben sadece..." Kelimeleri bulmakta zorlanıyorum. "Sadece nasıl hissettirdiğini seviyorum..."

Altımda kayıyor. Sanırım bu onun da bu hissi sevdiği anlamına geliyor. Parmağı hâlâ amımda ve klitorisime dokunup beni boşaltmasını o kadar çok istiyorum ki.

"Sen yaramaz bir kızsın, Laine."

Yüzüm neredeyse kıçım kadar sıcak yanıyor. "Özür dilerim baba," diye fısıldıyorum. "Kötü olmak istememiştım."

"Sanırım cezanı sevdin, Laine. Umarım bu daha fazla yaramazlık yapacağın anlamına gelmez."

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Yapmayacağım, söz veriyorum."

Olması gerekenden daha çok hoşuma gidiyor, orası kesin. Sanırım gerçekten yaramazım. "Babana teşekkür et."

Beni yere yatırıra kadar ne demek istediğini tam olarak anlayamıyorum. Elleri saçlarıma dolanıyor ve beni önünde diz çöktürüyor, kemerini gevşetiyor ve pantolonunun düğmelerini açıyor.

Gözlerimi kocaman açarak ona bakıyorum, ne kadar kızarmış ve dağılmış görüldüğüm için çok utanıyorum.

Aletini serbest bıraktı ve gerçekten sertleşmişti. Ucu parıldıyor ve kucagında ne kadar kıvranmış olduğumu fark ediyorum.

"Özür dilerim baba," diye fısıldıyorum dudaklarıma götürürken.

"Teşekkür ederim." "Ne için şükrediyorsun, Laine?"

Doğru cevap vermeyi çok istiyorum. "Bana... nasıl iyi bir kız olunacağını öğrettiğin için minnettarım."

"Ve sana kötü bir kız olmayı da mı öğretiyor?" "Evet, baba. Ve bunu."

"Em beni," diyor ve sikini dudaklarımin arasına itiyor.

Nick Baba'yı şimdiye kadar pek çok kez ağzıma almıştım ama bu şekilde değil. Parmakları saçlarımı o kadar sıkı tutuyor ve kalçalarını o kadar sert itiyor ki sikinin etrafında öğürüyorum. Bırakmıyor ve ben gözlerimden yaşlar gelene kadar sıçırıyor ve boğuluyorum.

"İyi küçük kızlar babalarının sikini çok tatlı emerler," diye homurdanıyor ama onu emme şeklimde hiç tatlı bir şey yok. Hiç tatlı bir şey yok.

Gürültülü, ıslak ve şapırdıyor, tükürüğü çenemden aşağı akıyor ve yere damlıyor. Külodum hala dizlerimin etrafındayken dengesizim ve bu ona beni istediği yere götürmek için çok fazla güç veriyor.

Başım bir bebeğinki gibi sallanıyor, yüzümü sikerken boğazım gıcırıyor ama ona bakmaktan, daha fazlasını istemekten vazgeçmiyorum.

"Sen gerçekten yaramaz küçük bir kızsın," diyor bana ve ben de ona inanıyorum. Ben gerçekten yaramaz bir kıyım. "Bir daha yaramazlık yaparsan kemeri yersin," diye tehdit ediyor ve bunun boş bir tehdit olmadığını biliyorum.

Acaba elinin kıcımda olmasından hoşlandığım kadar hoşlanacak mıyım? Bunu öğrenip öğrenemeyeceğimi merak ediyorum.

"Baban boşalacak," dedi bana. "Baban senin küçük yaramaz ağzına boşalacak, Laine."

Kalçalarımı sıkıyorum ve bu klitorisimi kıvılcımlandırıyor.

Babamın boşalmasına çok hazırım. Umarım gözlerim ona bunu söyler.

Boğazımın arkasına doğru itiyor ve nefesinin altında küfrediyor ve ben tadına bakıyorum. Homurdanmama neden oluyor ve o da döl dolu. Gözlerim doluyor ama umurumda değil. Nick Baba'nın dölüyle kirlenmeye bayılıyorum.

Çekerken nefes nefese kalıyorum ve sikinin ucuyla çenem arasında bir tükürük akışı oluyor. Başparmağıyla siliyor ve ağzına alıyor.

"Pis kız," diyor.

Ama bence Nick Baba içlerinde en kirlisi.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

NICK

Laine'in dersini ne kadar iyi aldığından emin değilim, ama akşam yemeğini ağırbaşlı bir şekilde yiyor ve konuyu daha fazla zorlamak için bir nedenim yok.

Üzgün olduğundan şüphem yok ve onu unutmayacağından eminim. yakın zamanda tekrar telefon edeceğim. Sahiplenmemin mantıksız olduğunu biliyorum ve verdiğim cezanın ağır bir ceza olarak görülebileceğinin de farkındayım, ancak bu durumda çok daha fazlası var.

Sanırım benim disipline ihtiyacım olduğu kadar küçük pis kızımın da disipline ihtiyacı vardı.

Havayı yumuşatmaya karar veriyorum ve havuçlarını yerken ona gülümsüyorum.

"İş yerimdeki Noel partisinde bana eşlik etmeni istiyorum," dedim ona. "Eğer gelersen mutlu olurum."

Gözleri parlıyor, çatalı ağzının yarısına kadar duraklıyor. "Partiniz mi? Randevu gibi mi?"

"Ortağım olarak geleceksin," dedim ona. "İş arkadaşlarıma senden bahsettim bile."

"Öyle mi?" Çok şaşırılmış görünüyor.

"Elbette biliyorum tatlım. Sen bir sır değilsin. Yanımda olduğun için çok gururluyum."

Yüzünde bir gülümseme belirir. "Bu hoşuma giderdi." "Sevindim," dedim ona, gerçekten de sevindim.

"Çok genç olduğumu düşünmezler mi? Yani, genç görünüyorum..." "Kaç yaşında olduğunu biliyorlar." Çatalını tabağa geri koyuyor, havuçlara dokunmuyor. "Vay canına. Hiç beklemiyordum..."

Bileğine uzandım ve sıktım. "Neyi beklemiyordun?"

Omuz silkiyor. "Sadece... bu kadarını beklemiyordum... İş arkadaşlarınızın bilmesini isteyip istemediğinizi bilmiyordum."

"Biliyorum," diyorum ona. "Çok gurur duyuyorum."

Gözleri parlıyor. "Teşekkürler Nick Baba. Seninle partiye gelmeyi gerçekten çok isterim."

"O zaman sana bir elbise alalım." Gülümsüyorum. "Benim güzel kızım için güzel bir elbise."

Kolyeden bahsetmek dilimin ucunda, ama bırakıyorum. Laine'in de dahil olduğu sürprizler çok özeldir.

"Hiç lüks bir partiye gitmedim," diye itiraf ediyor. "Hiç düzgün bir elbiseye ihtiyacım olmadı."

"Muhteşem görüneceksin, Laine. Oradaki her erkeğin gıpta edeceği biri olacağım."

Çok utangaç görünüyor. Kendi güzelliğinin farkında değil. "Teşekkür ederim baba," diyor. "Bana karşı çok iyisin." Yanılıyor, ben onun için fazla iyi değilim. Kader *bana* karşı çok iyi davranıyor.

* * *

LAINÉ

Nick Baba'nın iş partisine gidiyorum ve buna inanamıyorum. O kadar heyecanlıyım ki patlayabilirim ve Kelly Anne'i üniversite girişinin dışında yakaladığımda neredeyse ayaklarını yerden keseceğim.

"Baloya gidiyorum!" Ona söyledim. "Gerçek bir balo! Nick'le birlikte! Bana güzel bir elbise alacak ve ben de onun tüm iş arkadaşlarıyla tanışacağım. Gerçekten bir baloya gidiyorum!"

Beklediğim kadar etkilenmemiş görünüyor ama bunun bir önemi yok. Sadece yüksek sesle söylemem gerekiyordu.

"Umarım doğum günü partim için de sana güzel bir elbise alır." O anda büzüşüp yok olabilirdim.

Kelly Anne'in partisini Nick Baba'ya sormalıydım ama dün gece doğru gelmedi. Zaten işleri berbat ettiğim için başım bu kadar belaya girdikten sonra olmazdı.

"Onunla bu konuyu konuşacağım," diyorum ve o inliyor. "Yani ona söylemedin mi?"

Omuz silktim. "Meşguldük."

"*Meşgul*, doğru." Kollarını kavuşturuyor. "Yılımın en önemli günüyle uğraşamayacak kadar meşgulüm."

Tam bir drama kraliçesi gibi davranıyor ve ben de artık buna katlanamıyorum. "Onunla konuşacağım," diyorum ve konuyu kapatıyorum.

"Yaptığından emin ol," diyor. "Kankalar erkeklerden önce gelir, kural bu." Yüzüne gülme isteğimle savaşıyorum.

Hayatında bu kurala hiç uymadı.

* * *

NICK

Laine'in çerçeveli baskısı masamın üzerinde bekliyor. Mükemmel, tıpkı olacağını bildiğim gibi. Çerçeve şık ve zevkli. Işığı yakalayan mavi kabuk parçalarıyla kaplı basit bir fırçalanmış gümüş. Kelebeğin mavisiyle muhteşem bir uyum içinde.

Penny'ye teşekkürlerimi sunmak için kafamı kapıdan uzatıyorum ve bu onu ürkütüyor. "Rica ederim, Bay Lynch," dedi.

Tam işimin başına dönecektim ki sandalyesinde döndü. Masasının çekmecesini karıştırdı ve bana bir dizi anahtar verdi.

"Tamir edilmesini istediğin eve," diye açıklıyor. "Her şey tamam. Yeni kilitler, tüm çöpler temizlendi. Duvarları yeni boyattım ve kurtarılamayan yerlere yeni zemin döşettim.

her yerde." Düşüncelerini toplarken duraksıyor ve zihinsel olarak şunları kontrol ediyor parmaklarının ucunda. "Oturma odası için yeni perdeler ve mutfak için yeni panjurlar almam gerekiyordu. Bir de yeni mobilyalar. Yeni bir sehpa,

kanepe ve birkaç gardırop. Bir de mutfak üniteleri için yeni dolap kapakları."

Anahtarları elimde evirip çeviriyorum. "Teşekkür ederim Penny. Çok çalıştın, gerçekten minnettarım."

"Bu benim işim" diyor. Bu onun işi olmaktan çok uzak ve ikimiz de bunu biliyoruz. Yapılan işlerin bir envanterini ve imzalamam için bir kalem uzatıyor. "Masraflarınıza yazayım mı?"

Başımı salladım. "Lütfen."

Rakamları kontrol bile etmeden imzalıyorum ve bu dikkatimden kaçmıyor. "Burası Laine'in evi, değil mi?" diye soruyor.

"Laine'in eviydi."

Belgeleri geri alırken gülümsemesi çok dostça. "Şu anda bulunduğu yerden çok daha iyi durumda," diye yorum yapıyor. "Seninle," diye ekliyor, sanki herhangi bir karışıklık varmış gibi.

"Böyle düşünmene sevindim," dedim ona, gerçekten de sevindim.

Ofisime döner dönmez anahtarları masamın çekmecesine kilitliyorum ve umarım onları kullanmak için bir nedenim olmaz.

Laine'in oraya geri dönmesini asla istemiyorum. O artık bana ait.

* * *

Eve dönerken ona evi anlatmayı düşünüyorum ama kelimeleri bulamıyorum. Hayatım üzerinde sahip olduğum tüm rasyonel kontrole rağmen, hayatın hala çok fazla güvensizlik barındırdığının farkındayım. Sevmenin kırılganlığı

Birini kaybetmekten korkacak kadar çok. Laine'in eski hayatının, paylaştığımız hayata uygun bir alternatif olmasının kırılganlığı.

Benim yanımda mutlu görünüyor, eski evden ya da onun nasıl olduğundan hiç bahsetmiyor.

Sanırım o da tıpkı benim onu bu şekilde tutmaya çalıştığım gibi, mutlu bir cehalet içinde kalmaya hevesli.

Bana doğru bir bakış attı. "Ofiste iyi bir gün müydü?"

"Evet," dedim. "Asistanım Penny senin kelebek resmini benim için çerçeveletti. Masamın üzerinde duruyor."

"Öyle mi?"

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten."

Kıkırdıyor. "Artık seninle olmadığım zamanlarda bile bütün gün sana bakabilirim."

"Bana bakmanı seviyorum, özellikle de ben de sana bakarken."

"Ben de" diyor.

Ben yemek hazırlarken şaşılacak kadar sessiz, her zamanki gibi bir ödeve dalmış gibi davranıyor, kalemi not defterine tık *tık tık tık vuruyor*. Belli ki aklında bir şeyler var ve dün gece aldığı ceza yüzünden hâlâ üzülüp üzülmeyi merak ediyorum.

Sonunda bana "Sana bir şey sormam gerek" dedi ve ben kıpırdanmayı bıraktım. dinlemek için tava. "Cumartesi günü Kelly Anne'in doğum günü. Gitmemi istiyor. Dışarı yani. Kulüplere."

Kelly Anne hakkında ne düşündüğüm konusunda hiçbir yanılsaması yok. Kalemi daha hızlı vuruyor.

"Clubbing?"

Başını sallıyor. "Sahilde bir davul ve bas kulübü. Ona sadece birkaç içki içmeye gitmek istediğimi söyledim."

"Kelly Anne başını belaya sokuyor, Laine," diyorum

ona. "Biliyorum. Ama bu kez ona izin

vermeyeceğim."

"Bana sanki kararınızı çoktan vermişsiniz gibi geliyor."

"Gitmeyeceğim..." diyor. "Gitmemi istemiyorsan gitmem. Ona yapamayacağımı söylerim."

"Gitmek istiyor *musun*, Laine?" Cevabını beklerken gözlerimi onunkilerden ayırmıyorum.

Omuz silkiyor, her zamanki cevabı. "O benim arkadaşım. Tek arkadaşım. Doğum gününde hep onunla dışarı çıkarım."

"Ben bunu sormadım."

İç çekti. "Sanırım gitmeliyim."

"İstemeli ve istemeli çok farklı iki şeydir, tatlım." "O benim arkadaşım," diye tekrarlıyor. "Eğer yapmazsam çok üzülür."

Kelly Anne'in bunu yapabilecek ne kapasitesi ne de sadakati olduğundan şüpheliyim. Birkaç tekiladan sonra Laine'in orada olup olmaması umurumda değil ama bunu kendime saklıyorum.

"Güvende olduğumu bilmem gerek," diyorum ve o da gülümsüyor. "Güvende olacağım, söz veriyorum."

"Gece yarısı," dedim ona. "Gece yarısı iskelenin ön tarafında buluşuruz. Seni arabaya kadar götürmesi için ısrar et ve telefonunun yanında olduğundan emin ol."

"Yapacağım." Sırtışı çok parlak. "Teşekkür ederim Nick Baba. Gitmeme izin vereceğini düşünmemiştim."

"Bir şey yapmana *izin* vermek gibi bir durum söz konusu değil tatlım. Kendi kararlarını vermekte özgürsün, ben sadece seni güvende tutmak için buradayım."

"Beni güvende tutuyorsun," diyor. "Seni bulana kadar kendimi hiç güvende hissetmemiştim." Umarım öyle kalır.
Tek kelime etmeden yemeğimizi hazırladım.

* * *

LAINÉ

DADDY NICK ve ben her gece yatmaya birlikte hazırlanıyoruz. Ben dişlerimi fırçalarken o da dişlerini fırçalamak için bana katılır ve uyumadan önce son bir kez işerim.

O işini bitirirken.

Beni her zaman silmiyor, ama her zaman izliyor. Kağıt mendilde sağlıklı bir kan lekesi keşfettiğimde izliyor.

Adet dönemim.

Bu evdeki ilk dönemim.

Diş macununu tükürüyor ve ağzını çalkalıyor. "Artık babanın sana dölüyle birlikte bir durum vermediğini biliyoruz," diye yorumluyor. "En azından şimdilik."

Sanırım rahatlamış hissetmeliyim ama hissetmiyorum. Garip bir şekilde üzgün hissediyorum. "Bu iyi bir şey sanırım," diyorum, doğru yanıtın bu olduğunu varsayarak. "Bunun gerçekten iyi olduğunu mu düşünüyorsun?"

Daha fazla kan sildim. "Evet," diyorum, içimden gelerek söylemediğimi düşünsem de. "Bu mantıklı, değil mi?"

"Mantıklı olması beni endişelendirmiyor Laine, ben senin bu konuda ne hissettiğinle ilgileniyorum."

Bu konuda ne hissettiğimi gerçekten bilmiyorum, ona da öyle söyledim. Yanımda diz çöküyor ve beni yeniden siliyor. Bunu yapması o kadar normalleşti ki.

ürkmüyor bile. "Biraz düşünmek gerek," diyor. "Eğer riske atmaktan mutlu olacağın bir şey değilse, koruma kullanmamız gerekecek."

Sümüksü bir prezervatifin içinden beni sikmesi fikri kulağa hiç de azgınca gelmiyor. Nasıl yaptığımızı seviyorum. Onu hissetmeyi seviyorum, *sadece* onu. İçimde bir sürü lastik olmasıyla ilgilenmiyorum.

Donumda kan var, bu yüzden Nick Baba yatak odama gidip bana yeni bir don buluyor. Tuvalet malzemeleri koleksiyonumdan hijyenik ped paketini alıyor ve bir tanesini yırtarak açıyor. Acaba bunu başka biri de yapıyor mu diye merak ediyorum ama bu sadece geçici bir düşünce. Artık başkalarının ne yaptığı umurunda değil, yeter ki bizim için yeterince iyi olsun.

Ayağa kalkıyorum ve külotumu yeni yerleştirilmiş pediyle birlikte kalçalarımın yukarı kaydırıyor. "Bu seni gece boyunca rahat ettirir," diyor.

"Umarım çarşafı mahvetmem."

Gülümsüyor. "Yapsan da fark etmez, çarşafı değiştirilebilir, tatlım."

Aslında söylemek istediğim bu değil. Ona bir şey olduğunu söylemek istiyorum. Karnımdaki hüznün, sanki istediğimi fark etmediğim bir şeyi gizlice destekliyormuşum gibi. Ona, üniversitede çocuk gelişimi derslerimi verirken içimin kıpır kıpır olduğunu ve Nick Baba'nın bebeğinin içimde büyümesinin nasıl bir his olacağını merak ettiğimi söylemek istiyorum.

Ona belki de o kadar kötü olmayacağını söylemek istiyorum. Belki de düşündüğümünden daha hazır olduğumu, bunu beklediğimden çok daha fazla istediğimi.

Ona öyle bir şey söylemedim.

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

LAINE

KELLY ANNE bize babasının şişesinden sinsi bir votka dolduruyor ve üzerine ucuz kola ekliyor. Hiç sevmediğim bir davul ve bas derlemesi çalarken bardağını benimkiyle tokuşturuyor, sanki biraz alkol almak kutlama sebebiymiş gibi. Öyle hissettirmiyor. O kadar da değil.

Son doğum gününden bu yana bazı kutlamaların gerçekten bir anlamı olduğunu öğrendim, ancak Kelly Anne bu özel yaşam gönderisinde etiketlenmemiş gibi görünüyor.

"Bu gece kafayı bulacağım!" diyor ve ben daha bir yudum bile almadan midem bulanıyor. Bu *gece kafayı* bulacağından hiç *şüphem* yok ama benim ona katılmamın imkanı yok. Hele ki Nick Baba'nın Mercedes'i gece yarısını vururken bir balkabağı arabası gibi beklerken.

Bütün hafta ona sokağa çıkma yasağımdan bahsettim. Öyle demedim, sokağa çıkma yasağı olduğunu, sadece planlarımız olduğunu söyledim. *Planlar*. Aslında planlarımız var.

Nick yarın beni Noel partisi elbisesi için alışverişe götürecektir.

Doğum günü kutlaması bittikten sonra. Kelly Anne söz konusu olduğunda *doğum günü kutlamasını* hep bu tonda söylüyor. Kelly Anne söz konusu olduğunda *her şeyi* o komik tonda söylüyor.

"*Bunu mu* giyiyorsun?" *diye* soruyor ve ben de tam olarak *neyi* kastettiğini anlamak için kendime bakıyorum. Nick'in bana aldığı güzel elbiselerden birini ve yeterince şık bir çift ayakkabı giymiştim.

Altında tayt vardı. Bana güzel göründüğümü söyledi ve ben de bunu hissettim. Kelly Anne'in bunu benim için mahvetmesine izin vermeyeceğim.

"Bu elbiseye bayıldım," diyorum ona.

"Elbette, *güzel*," diyor. "Ama *dışarı* çıkıyoruz. Daha şık bir şeyler giyemez misin?"

Sürtük demek istedi.

Kendi siyah küçük numarası kışına kadar uzanıyor ve meme uçlarını zar zor kapatıyor.

Aslında böyle bir şey giymenin nasıl bir his olacağını merak ediyordum ama sadece onun için ve sadece evde. Sadece gözleri karanlık ve kirli olduğunda ve beni *böyle* istediğinde.

Yine de sarhoş rastgele insanlarla dolu bir kulüpte kesinlikle giymek istemezdim.

"Bu elbiseyi seviyorum," diye tekrarlıyorum ve sesimde her seferinde beni şaşırtan o güven var.

"Keyfin bilir," diyor ve içkisinin kalanını yudumluyor.

Benimkinden bir yudum daha alıyorum ve tadı iğrenç geliyor.

"Eskiden bundan daha eğlenceliydin." Gözlerini deviriyor. "Bu yaşlı adam saçmalığı seni çok sıkıcı yapıyor, Laine."

Çok uzun zaman önce değil, sıkıcı olduğumu duymak canımı yakardı. Çok uzun zaman önce değil, doğum gününü şimdiye kadarki en iyi gece yapmak için elimden geleni yapardım ve onunla birlikte votkayı yudumlar ve ona harika görüldüğünü söylerdim.

Nick'le birlikte olmak beni değiştiriyor, bu konuda haklı. Onun kötü fikirlerine ya da *kankası* olarak ne yapıp ne yapmamam gerektiği konusundaki sızlanmalarına ayıracak çok daha az zamanım olduğunu hissediyorum. Birlikte yaptığımız her şey için ne kadar çok küçük şartı olduğunu fark etmemiştim.

Nick'in kuralları var ama hepsi benim için, *bizim* için. Kelly Anne'in aptalca kuralları kendinden başka kimse için değil.

Aynada milyonuncu kez kendini kontrol eder ve bir fotoğraf çeker. selfie çeker ve Facebook'taki sahte arkadaşları için bir sürü moda hashtag ile yükler ve sonra el çantasını alır.

"Hadi, *kankaeeee*," diye bağılıyor. "Parti zamanı!"

Heyecanımı zor zapt ediyorum.

NICK

Keşke gitmeseydi. Keşke *arkadaşı* Kelly Anne'in ona ayakkabısının üzerindeki bir bok parçası gibi davrandığına, onu gösteriş uğruna yakınında tuttuğuna ve başka hiçbir şey yapmadığına kendisi karar verseydi.

Böyle bencil bir ineğin tatlı Laine'im için bu kadar önemli olması bana acı veriyor ama onu arkadaşının evine bırakmış, saçlarını öpmüş ve iyi vakit geçirmesini söylemişim.

Hayatta bazı dersleri kendiniz için öğrenmeniz gerekir.

Saat sekizi zar zor geçmesine rağmen bir gözüm saatin üzerinde. Telefonumu yanımdan ayırmıyorum, arayıp onu almamı isterse ya da... başına başka bir şey gelirse diye.

Paranoyayı uzak tutmak için ay sonu raporuna odaklanıyorum. Sarhoşlar, hap içenler, kolay yoldan düzüşmek isteyen insanlar Kimden aldıklarına pek aldırış etmiyorlar. Tüm bunlar güzel kızımın insan doğası hakkında kaçınamayacak kadar iyimser olduğu şeyler.

Her zaman herkesin içindeki iyiliği görür ve bunun için onu severim. Ve onun dışarıda bir yerlerde bir sürü insanla birlikte olduğunu bilmek beni çok endişelendiriyor.

Cumartesi gecesi, arkasını kollayacak tek bir arkadaş olmadan parti yapıyor, ama yine de onu bu konuda ısrarcı olduğu için seviyorum.

Gece yarısı.

Onu gece yarısı göreceğim.

Telefonunda buluşma noktamızın yaklaştığını haber veren bir alarm ve tam dolu bir batarya var - gitmeden önce kontrol ettim. Kelly Anne'in ondan ne kadar içki içtiğine bakmaksızın, yüz mil yarıçapında bir taksi bulmaya yetecek kadar parası var. Ve bana sahip.

Bekliyor olacağım.

* * *

LAINÉ

BU KULÜP BERBAT. Doğru düzgün konuşmak için çok gürültülü, zaten konuşacağımdan değil. Kelly Anne zaten sarhoş adamlarla

O benim hakkımda. Standart.

Kankalar için çok fazla.

Görünüşe göre kadın orgazmının ustası *Mason* için de çok fazla.

İptal etmeyi, mazeretlerimi sıralamayı ve ait olduğum yere, Nick'e dönmeyi düşünüyorum.

Ait olduğum yere.

Bir yere ait olmak çok güzel.

İlginçtir ki nefret ettiğim bir yerde olmak hayatımın şu anda ne kadar harika olduğunu daha da belirgin hale getiriyor. Yani, bunu biliyordum. Bunu her gün her dakika biliyorum, ama bu... iyi vakit geçiriyormuş gibi yapma numarası... *Bununla* işim gerçekten bitti.

Bu Kelly Anne'in kabul ettiğim son boktan doğum günü partisi. Gelecek yıl takılmak için sahte arkadaşlarını bulması gerekecek. Benden bu kadar.

Beni Tyler adında boş bir adamla tanıştırıyor ve ben de kibarca gülümsüyorum. Tyler bana hapları olduğunu söylüyor, ben de ona teşekkürler ama kesinlikle hayır diyorum ve o haplardan birinin sihirli bir şekilde içime girme ihtimaline karşı gözümü içkimden ayırmıyorum.

Kelly Anne'in içkisine de göz kulak oluyorum, ne kadar zor olsa da, flört ederken, öğütürken ve kendini gerçek bir sürtük haline getirirken onu her yere sallıyor.

Saat daha dokuz ve ben şimdiden çok sıkıldım.

Sıcak yatağımı ve Nick'in öpücüklerini düşünürken Kelly Anne çantamdan telefonumu kapıyor.

"*Evet... gerçekten! Ürkütücü yaşlı adam ona bunu almış!*" Tyler'a ve salak arkadaşına uzatıyor ve ben de bana çok yabancı gelen bu harekete gülüyorum. Onu geri almaya çalışıyorum, ama Kelly Anne ben alamadan Tyler'ın elinden alıyor. Telefon galerimde gezinirken onu ulaşamayacağım bir yerde tutuyor ve mahremiyetim o kadar kişisel olarak ihlal edilmiş gibi hissediyorum ki ona tokat mı atsam, ağlasam mı yoksa her ikisini de mi yapsam emin olamıyorum. "*Onun da sokağa çıkma yasağı var. Mesela Cinderella. Tüyler ürpertici.*"

Gülüyorlar.

Gülüyor.

Ve hayatımda ilk defa Kelly Anne'den gerçekten nefret ediyorum.

Her şeyimi yabancılara bırakıp beni terk ettiğinde bile ondan nefret etmemiştim ama şu anda Nick'le olan hayatıma gülüp bana küçük aptal bir şakaymışım gibi davranıyor, ondan o kadar nefret ediyorum ki bir hışımla çıkıp gitmek ve onu bir daha asla görmemek istiyorum.

Keşke onu bu sürüngenlerle bırakırken kendimi iyi hissetseydim.

"Geri ver onu!" Müziğin üzerinde bağıriyorum. "Bu hiç komik değil, Kelly Anne!"

Sanki her şeye burnunu sokmaya hakkı varmış gibi, fiske vurmaya devam ediyor. beni o kadar rahatsız ediyor ki midem bulanıyor. Orada özel bir şeyim yok, gerçekten yok, ama konu bu değil. Gerçekten konu bu değil.

Oynamadığımı görünce gözlerini deviriyor, geri vermeden önce bir noktaya değinmek için biraz daha kaydırıyor.

Hasar var mı diye kontrol ederken kalbim hızla çarpıyor. Hiç hasar yok ve rahat bir nefes alıyorum.

Çantama geri koymadan önce saate bakıyorum, saat daha yeni sekizi geçmiş. Kahretsin.

Gece sonsuza dek sürecek.

* * *

NICK

Sanırım hiçbir şey duymamak iyi bir şey sayılabilir. Belki de gerçekten eğleniyordur. Belki Laine davul ve bas *seviyordur*. Belki dans etmeyi de seviyordur. Bunu anlamak için henüz yeterli zamanım olmadı.

Belki de Kelly Anne ile o kadar çok eğleniyordur ki beni ikinci kez düşünmüyordur ve uyanık olduğu her dakika onun evreninin merkezi olmamak bana ne kadar acı verse de onun adına mutlu olurum.

Onun mutlu olmasını istiyorum. Hayatı kucaklamasını, gülmesini, sevmesini ve eğer onu mutlu eden buysa davul ve basla dans etmesini istiyorum.

Hesap tablom üzerinde çalışmaya devam ediyorum. Sadece birkaç saat kaldı.

* * *

LAINÉ

KELLY ANNE söyleyeceklerimi dinleyemeyecek kadar sarhoş, ama ona saat on birde erken bir hamle yapabileceğimi söylediğimde bunu net bir şekilde duyuyor gibi görünüyor.

"HAYIR!" diye feryat ediyor ve can havliyle bileğimi kavırıyor. "Sana ihtiyacım var, kankam!"

Hem de nasıl.

Tyler'ın arkadaşı Mickey'ye sürtünüyor, sanki bu akşam onu becermeme ihtimali varmış gibi nazlı nazlı gülümsemeye çalışıyor. Tyler bana rahat edemeyeceğim kadar yakın, yüzünde aptalca bir sırıtışla çok yakın dans ediyor. Mesafeyi korumaya çalışarak biraz uzaklaşıyorum ama ben nereye gidersem o da peşimden geliyor.

"Ben ciddiylim!" Ona söyledim. "Yakında gidiyorum, Kels! Nick zaten yakında bekliyor olacak!"

"Siktiğimin Nick'i hakkında bir şeyler duymaktan bıktım!" diye çıkışıyor.

Onun saçmalıklarından ve tek taraflı arkadaşılığımızdan bıktım ama dilimi ısırıp dans etmeye devam ediyorum.

Ne de olsa bugün onun doğum günü.

* * *

NICK

Gece yarısı çanları çalarken kalbim boğazımda. Sokağı tarıyorum, kulüpten kulübe yürüyen insanları onun güzel sarı saçlarını görebilmek için tarıyorum. Doğru yere park ettim, bu yüzden nereye gitmesi gerektiği konusunda bir karışıklık yok ve tam olarak hangi kulüpte olduğuna dair herhangi bir haber almadım.

Kızlar yerleşti, bu yüzden yollarımız kesişir ve onu soğukta bırakır diye yerimden kalkıp ona doğru gitmeye cesaret edemiyorum.

Kar yağıyor, çok az. Aralık havası yüzümü uyuşturacak kadar soğuk. Noel'e sadece birkaç hafta kaldı ve herkesin keyfi yerinde, Ben hariç herkes.

Telefonumu tekrar kontrol ettim. Hiçbir şey yok. Numarasını çeviriyorum ve doğrudan sesli mesaja düşüyor.

Önemli bir şey değil. Kulüplerin çoğunda telefon iyi çekmiyor, önemli bir şey olmayabilir.

Cep telefonum saatin onu on geçtiğini gösterdiğinde kendime yalan söylediyimi anlıyorum.

* * *

LAINÉ

"ŞİMDİ GERÇEKTEN GIDIYORUM!" Ona söyledim. Ona saati göstermek için telefonumun ekranını kaldırıyorum. Gece yarısına çeyrek var. Arabaya dönmek için bolca zaman var.

Sabırsızlanıyorum.

Gece sonsuza dek sürdü.

Kelly Anne şu an gerçekten sarhoş. Zar zor ayakta durabiliyor, ağzını kulağıma bastırırken dirseğimi kavırıyor. "Bir anlamı yok," diyor. ve sesinin bulanık olduğunu söyledi. Çocuklar gülüyor, benimle ilgili gizli bir şaka yaptıklarından eminim.

"Her neyse, Kels, seni eve bırakayım. Eminim Nick için sorun olmaz."

Başını sallıyor ve kaltak gibi davrandığında bana attığı o kıkırdama geliyor. "Bir anlamı yok!" diye gülüyor. "O orada *olmayacak!*" Bardağını benimkiyle tokuşturuyor. Benimki de, onunla birlikte ve kesinlikle bitirmeye niyetim yok. Ona tabii ki orada olacağını söylemek üzereydim ama o kadar gülüyordu ki beni duymadı bile. Biri mezarıma doğru yürüyor ve ben de tıpkı tuvaletten çıktığımda hissettiğim gibi korkunç bir batma hissine kapılıyorum.

gittiğini biliyordu. "Saatini değiştirdim!" diye gülüyor. "Daha önce telefonun bendeyken! Saati değiştirdim!"

Kanım dondu.

Kolumu sıkıyor. "Seni çok *sıkıcı* yapıyor, Laine! Sokağa çıkma yasağı şöyle, sokağa çıkma yasağı böyle. O çok *yaşlı!* *Eğleniyor* olman lazım!"

Bu kadar aptal olduğum için kendimden nefret ediyorum, bu boktan yerde sinyal olmadığını görmek için ahizeyi kaldırıyorum.

"Yapmazsın..." Başlıyorum ve başımı sallıyorum, içimden bir ses doğru olduğunu söylese de buna inanmak istemiyorum.

Kendi telefonunu tutuyor ve çok gururlu. Göt hareketiyle gurur duyuyor.

00:47

Kahretsin. Neredeyse bir saat geciktim.

Keşke toprak beni yutsa.

"Siktir git," diyorum ve kelimelerin ağzımdan çıktığına inanamıyorum. Sarhoş olmasına rağmen gözleri kocaman açılmıştı. "Ne?!"

"SİKTİR GİT!" Çılgılık atıyorum ve artık umurumda değil. Onu iterek geçip çıkışa yöneliyorum, vestiyerlere varana kadar sarhoş salakların arasından geçiyorum, kalbim çarparken ve telefonum sonuçsuz bir şekilde mobil ağa bağlanmaya çalışırken her adımım titrek ve çaresiz.

Koluma dokunan bir el beni neredeyse kenara çekiyor ve bir anlığına yağmur yağarken yola geri dönüyorum, Nick Baba'nın eli beni paniğimden uyandırıyor.

Ama Nick değil. Kelly Anne ve bana kızgın kızgın bakıyor. "Sakin gitme!" diye tersledi.

"Beni rahat bırak," diyorum ona. "Beni yalnız bırak, Kels."

"Bugün *benim* DOĞUM GÜNÜM!" diye bağıyor. "Sen benim EN İYİ ARKADAŞIMSIN!"

Ama ben değilim.

O benim arkadaşım falan değil.

"Ben senin arkadaşın değilim," diyorum ona. "Beni sadece daha havalı biri olmadığında kendini desteklemek için kullanıyorsun."

Ona tokat atmışım gibi bakıyor ve bunun için zamanım yok. Ondan uzaklaşıyorum ama gitmesine izin vermiyor. "Hayır, Laine! *Beni* kendini desteklemek için kullanıyorsun! *Senin* yüzünden diğer arkadaşlarımın hiçbiri benimle takılmak istemiyor." Bunu duymak istemiyorum ama bileğimi bırakmıyor. "Senin hakkında ne dediklerini biliyorsun, değil mi? Sana *basit diyorlar*. Sana *sıkıcı kaltak diyorlar*. Mary Vernon kulaklarını kanatacak kadar sıkıcı olduğunu söylüyor. İşte *bu* yüzden takılacak hiç arkadaşım yok Laine! *Senin* yüzünden!"

Acıtıyor.

İstediği gibi acıtıyor.

Ama sokağa çıkma yasağımı kaçırdığımı bilmek kadar değil.

"Siktir git, Kelly Anne, benden bu kadar," dedim ona. Sakinim ve ciddiylim. Gerçekten ciddiylim.

Ondan uzaklaşıp sokağa yöneliyorum ve bu sefer beni takip etmiyor.

"SENİ SEVMİYOR!" diye bağıyor. "KİMSE SEVMİYOR!"

BÖLÜM YIRMI BEŞ

Laine

Hayatımda hiç bu kadar hızlı koşmamıştım. Sahil kenarına doğru ilerlerken ayaklarım yere zar zor değiyor, ne yaptığımı fark ettiğimde kalbim boğazımda düğümleniyor. *Onun* yaptığını.

Arabasını uzaktan gördüğümde nefes nefese kalıyorum, ama yine de koşmaya devam ediyorum ve sonra onu görüyorum, o da koşuyor.

Vücuduna çarpıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum ve ona ne kadar üzgün olduğumu söylemek istiyorum ama hiçbir kelime gelmiyor.

"Ne, Laine?! Ne oldu? Neler oluyor?" Elleri saçlarımda, yanaklarımda, her yerimi kontrol ediyor ve gözleri geniş ve taşlaşmış.

Nefes almakta zorlanıyorum ve ne yaptığımı görmek çok acı veriyor.

"Hiçbir şey..." Hırıldıyorum. "Öyle değil... Kelly Anne'di! O Saatimi değiştirmiş! Bilmiyordum! Yemin ederim bilmiyordum!" Farkına vardığında gözleri çok incinmişti. Çok incinmiş.

Bok üzerine bok gibi hissetmeme neden oluyor. Ağlamamak için kendimi zor tutuyorum ama bu kadar aptal olduktan sonra ağlamayı hak etmiyorum. Çok aptalca davrandım.

Ben gerçekten safım. Sadece lanet olası bir aptalım. Tıpkı Kelly Anne'in dediği gibi. "Ona telefonunu mu verdin?" diye soruyor ve o kadar kızgın ve sivri ki karnım dönüyor.

"Hayır! O aldı! Ben almadım! Ben almadım!"

"Bir saattir burada bekliyorum Laine. Tam bir saattir." Çok incinmiş, gözleri çok korkmuş. "Aklımı kaçırmıştım, Laine! Taş kesilmiştim!"

Bunun nasıl bir şey olduğu hakkında en ufak bir fikrin var mı? Herhangi bir fikrin var mı?"

Hayır. Bilmiyorum.

Çünkü ben hiç kimseyi kaybetmedim. Onun gibi değil.

Ama bunu anlamaya başlıyorum. Çünkü şu anda onu kaybetmekten çok korkuyorum. Her şeyi kaybetmekten korkuyorum.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum ve sesim acınası ve küçük çıkıyor.

"Çok üzgünüm, Nick."

Bu sefer *babam* yok ama o farkına bile varmıyor. Çenesini sıkmış ve gözleri çok üzgün bir şekilde yanımdan geçip uzaklara bakıyor.

"Bin şu lanet arabaya" diyor.

* * *

NICK

Rahatlama ve öfkenin korkunç bir bileşimi. Acı da var.

Laine gibi sevgi dolu ve özel birinin böylesine aptalca ve pervasızca bir şey yapabilmesi acı vericiydi.

Araba kullanırken şakaklarım zonkluyor, içim çalkalanıyor ve çarpılıyor.

"Özür dilerim," diyor tekrar, ama bu ruh halimi sakinleştirmek için hiçbir şey yapmıyor.

Söyleyecek bir şeyim yok, bu şekilde olmaz. Hâlâ gergin ve diken üstündeyken, görmezden gelmek için çok uğraştığım iblisler tarafından kovalanırken olmaz. Her şeyi kaybetmenin nasıl bir his olduğunu çok iyi bilen iblisler.

Kapıdan geçip park ediyorum ve arabanın kapısını çarparak ön kapıya yöneliyorum. Laine bir gölge gibi beni takip ediyor, parmakları birbirine kenetlenmiş, gözleri yerde.

Kapıyı arkamızdan kapatıyorum ve sonra kilitliyorum, sanki hâlâ tehlikedeymiş gibi bizi içeri hapsediyorum.

Sadece tehlikede değildi, sadece umursamazdı. Güveniyordu. Çok fazla güveniyordu. "Özür dilerim," diye fısıldar. "Çok üzgünüm Nick, yemin ederim."

Zaten ne kadar içtiğinden emin olmadan ona bir meyve suyu dolduruyorum ve babamın eski zulasından bir şişe viski çıkarıp kendime sağlıklı bir ölçü koyuyorum. Beni izliyor, iri geyik gözleriyle bakıyor.

"Gidebilirim," diye fısıldar. "Eğer istersen... Gidebilirim..."

"Hiçbir yere gitmiyorsun!" Hırladım. "Hiçbir yere gitmiyorsun Laine. Lanet olası cezalısın! Sonsuza kadar, Laine, sonsuza kadar!"

Topraklanmış. Kulağa çok aptalca geliyor. Yine de başını sallıyor.

"Tamam."

"Hayır!" Şak diye söyledim. "Bu iyi değil, Laine! Gerçekten iyi değil!"

Önümdeki kıza bakıyorum, ama o bir kız değil, gerçekten değil. Onu bir kafeste tutamam, her şeyden koruyamam, onu giydirmeme, yıkamama ve kirli kışını silmeme ihtiyacı olan bir bebekmiş gibi davranmaya devam edemem.

Oynadığımız bu hayali oyunda her şey yok olup gidiyor. O Jane değil.

O da Louisa değil.

O sadece kendisi. Aşk hiç tatmamış genç bir kadın. İlgilenilmenin nasıl bir his olduğunu hiç bilmeyen biri.

Ve benden istediği de bu.

Sevgi istiyor. Sadece sapıkça bir baba oyunu, yeni bir telefon ya da öğle yemeğinde günlük bir arama değil. Sevgi istiyor. Gerçek bir aşk, gerçek bir genç kadın olarak ona doğru davranan biriyle.

"Konuş benimle," diye fısıldıyor.

"Lütfen." Nereden başlayacağımı bilemiyorum.

Bir adım daha yaklaşıyor ve gözleri güven tazelemeye o kadar hevesli ki. "Lütfen konuş benimle."

"Korkmuştum," diyorum ona. "O kadar korkmuştum ki doğru düzgün düşünemiyordum."

Başını sallıyor. "Ben de korkuyordum. Korktum çünkü senin ne kadar korkacağınızı biliyordum. Korktum çünkü seni çok kötü incittim." Dudağı titriyor. "Korktum çünkü her şeyimi kaybettiğimi düşündüm, hem de hiç tanımadığım biri uğruna.

beni umursuyordu. Sahip olduğum tek iyi şeyi mahvetmekten korktum."

Sözleri acı veriyor. "Hiçbir şey kaybetmedin Laine. Ben hâlâ buradayım.

Sadece çok kızgınım."

Başını sallıyor. "Benim yüzümden kızgın. Benim yüzümden korkuyor." "O aptal, bencil sürtük Kelly Anne yüzünden korkuyorum.

özellikle."

Omuz silkiyor. "Onu durdurmalıydım. Kontrol etmeliydim."

"Evet," diye katılıyorum. "Kontrol etmeliydin."

"Bir daha asla olmayacak..." diyor.
"Hayır," diyorum ona. "Olmayacak."

Meyve suyunu yudumluyor ve düşünüyor, bakışları odanın içinde gezinirken bir yandan da ne yapması gerektiğini düşünüyor. "Beni cezalandırabilirsin," diyor. "Babanın kemerle yaptığı gibi. Bunu hak ediyorum baba. Her şeyi hak ediyorum."

Canavarın adrenalinden faydalanarak kıpırdadığını hissediyorum. Bunu istemek çok kolay. Benim babamdan, onun da babasından öğrendiği şekilde kontrolü ele geçirmek çok kolay. Kemer çalışma odasının kapısının arkasındaki kancada asılı, eskiden sakladığı yerde.

Laine'in güzel kışını bronzlaştırma ve pervasızlığının cezasını çekmesini sağlama ihtimali çok cazip.

"Asla kızmadım," diyorum ona. "Babam beni asla öfkeyle terbiye etmedi, Laine."

"Ama baban hiç kimseyi kaybetmedi," diye fısıldıyor. "Senin kaybettiğin gibi değil." Bu yeterince doğru.

"Benim için sakıncası yok" diyor. "Gerçekten, baba, umurumda değil."

Gözleri öyle taparcaydı ki, her şeyi daha iyi yapmak için öyle hevesliydi ki. Belki de kemer bunu yapar, Kelly Anne gibi aptal küçük bir kaltağın asla kıramayacağı bir saygı bağı kurar.

"Acıyacak," diyorum ve o da başını sallıyor. "Biliyorum, baba."

"Bilmiyorsun," diyorum. "Hiç bilmiyorsun."

"Umurumda değil," diyor.

Viskimin kalanını içiyorum.

"Çalışma odasına geç," dedim ona.

* * *

Laine

SİNİRLERİM YANIYOR, midem o kadar kötü çalkalanıyor ki kusacak gibi oluyorum ama koridorda ilerleyip çalışma odasının kapısını bir an bile tereddüt etmeden açıyorum.

Bunu istiyorum. Nick'i memnun etmek ve onu daha iyi hissettirmek istiyorum. Onu güvende hissettirmek istiyorum. Gerçekten iyi bir kız olduğumu bilmesini istiyorum.

Gerçekten üzgün olduğumu bilmesini istiyorum.

O da çok geride değil ve kapıyı arkamızdan kapatırken nefesim kesiliyor. Kemer çarparken kancanın üzerinde sallanıyor ve buna gerçekten hazır olup olmadığımı merak ediyorum.

"Masanın üzerinden," dedi bana. "Ön tarafına."

Yanağımı deri kakmaya bastırarak kendimi çok dikkatli bir şekilde alçaltıyorum. Zengin ve odunsu kokuyor, eski kitaplar ve viski gibi.

Nick'i burada, aynı pozisyonda hayal ediyorum. Acaba onun kalbi de eskiden benimki gibi atıyor muydu?

Tek kelime etmeden elbisemi kaldırıyor, taytımı ve külotumu indiriyor.

Hava soğuk. Tenim diken diken oluyor.

Ağzım o kadar kuru ki zor yutkunuyorum.

"Altı," diyor. "Sana altı vereceğim. Kızgın olduğum için değil, bunu hak ettiğin için."

"Yaramaz kızların disipline ihtiyacı vardır,"

diye fısıldıyorum. "Disiplin özen gösterir,

Laine."

"Biliyorum," diyorum ona. "Biliyorum, Nick Baba."

"Seni seviyorum Laine," diyor ve ben yaptığım şey için o kadar üzgünüm ki bu onun kemerinden daha fazla acı veriyor.

"Ben de seni seviyorum baba."

"Altı," diye tekrarlıyor. "Ve dersini alacaksın."

Çoktan öğrendim ama bunun bir önemi yok. *Bizden* başka hiçbir şeyin önemi yok. Nick'i sevmekten ve onun da beni sevmesinden başka bir şey önemli değil. Onu bir daha incitmeyeceğimden emin olmaktan başka bir şey önemli değil.

Deri kışımın yanaklarında kayarken nefesim kesiliyor. "Bu olacak Acıyor," diyor. Bana hafifçe vuruyor ve deri çıplak tenimde çok yumuşak bir his uyandırıyor.

Bunun için kaç kez kullanıldığını merak ediyorum.

Nefesimi tutuyorum. Masanın kenarını sıkıca kavradım.

Ve sonra beklerim.

Sessizlik.

Uzun ve boş bir sessizlik.

"Seni çok seviyorum tatlım," diye fısıldıyor.

Ve sonra bana vuruyor.

Ciyaklıyorum ve masanın üzerinde öne doğru sarsılıyorum

ve nefesim kesiliyor. Yanıyor. Gerçekten yakıyor.

O kadar kötü yanıyor ki bir ayağımdan diğerine kıpırdanıyorum.

"Bir," diyor.

İki tane istemiyorum ve bunu biliyorum. Gerçekten iki tane istemiyorum.

Yere düştüğünde ağlıyorum ve sesim çok zavallı ve çaresiz çıkıyor. Gözyaşlarım çok kolay akıyor, gözlerimi dolduruyor ve taşıyor.

"İki," diyor ve bedenim beni bebek gibi hissettiren o çılgın hıçkırıklarla sarsılıyor. "Bunu neden yaptığımı anlıyor musun?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum. Anlıyorum.

Bunu ben istedim. Kelimenin tam anlamıyla.

Üçüncü kez indiğinde yine ciyaklıyorum. Bir bebek, ben lanet bir bebeğim.

"Üç."

Dört vuruşla kığım yanarken ileri doğru atılıyorum ve bir ölüm perisi gibi feryat ediyorum.

"Dört."

Bir sonraki seferde açıkça ağlıyorum, artık nasıl görüldüğümü ya da onun için cezamı iyi çekip çekmediğimi umursamıyorum.

Yanık dışında hiçbir şey umurumda değil. "Beş."

Altı için gözlerimi kapatıyorum. Ve o bekliyor.

Hıçkırıklarım hafifleyene ve bedenim titremeyi bırakana kadar bekliyor.

Başımı çevirip ona bakana ve gözyaşlarımın arasından göz kırpana kadar bekliyor.

"Dersini aldın mı Laine?" diye soruyor ve ben de başımı sallıyorum. "Evet, baba."

Kemeri

düşürüyor.

Altı yok.

Bu da gözyaşlarını daha da zorlaştırıyor.

Ve bu sefer o yanımda. Beni yukarı çekip tutuyor ve ben ağlarken saçlarımı düzeltiyor.

Ağlamaya hakkım yok ama Nick Baba bunu umursamıyor gibi görünüyor. Nick Baba çok sıcak ve nazik.

Çok sevgi dolu, ona çok acı çektirmiş olsam bile.

"Sana acıyacağımı söylemiştim," diyor ve ben göğsüne doğru başımı sallıyorum, ıslak gözlerim gömleğinin kumaşını ıslatıyor.

Umarım üzerine sümküremem, ama yine de çok umursayacağından şüpheliyim.

Ellerini yanaklarıma koyuyor ve yüzümü ona doğru çeviriyor ve gözleri artık kızgın değil, sadece korkmuş.

"Bir daha asla kemer kullanmayacağım," diyor. "Sen küçük bir kız değilsin Laine. Sadece öyleymişsin gibi davranmayı seviyoruz."

Boğazımdan garip bir hıçkırık çıkıyor ve başımı sallıyorum. Gerçekten başımı sallıyorum.

Mutluyum, üzgünüm, rahatladım, korktum ve bunların arasındaki her şeyi yaşıyorum.

"Teşekkür ederim Nick," diyorum.

BÖLÜM YİRMİ ALTI

NICK

LAINE'in bakıma ihtiyacı vardı, tıpkı benim ona bakmaya ihtiyacım olduğu gibi. Her ikisi de kırık parçalarına çok iyi uyum sağlayacak özel birine ihtiyaç duyuyordu.

Çok güzeldi.

Hala çok güzel.

Ama bu oyun bizim her şeyimiz olamaz, artık değil.

Kendime bir viski doldururken ona da bir viski dolduruyorum.

"Sakinleşmene yardımcı olur," diyorum.

Gülümsemeyi başarıyor.

Karşı masaya oturuyorum ve artık çatışmadan uzak bir sessizlik içinde oturuyoruz.

Artık bunu aştık.

Şeytanlarım gölgeli çukurlarına geri çekildiler ve önümdeki kız artık ruhu kırılıyormuş gibi görünmüyor.

"Bana Kelly Anne'den bahset," diyorum. "Sadece nasıl bir inek olduğundan değil, en başta ondan neden hoşlandığından da bahset."

"Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Başımı salladım. "Gerçekten bilmek istiyorum. Bu senin bir parçandı Laine. Nedenini anlamak istiyorum. Belki bu şekilde bunun bir daha olmasını engelleyebiliriz."

"Nasıl olsa bir daha olmayacak. Onunla işim bitti."

Ona inanıyorum. Gözleri ihanetin acısıyla dolu.

Yutması zor bir hap olduğunu biliyorum.

Bir an durur, kafasını toplarken boş bardağı masanın üzerinde döndürür. Bunu çok iyi anlıyorum, çünkü ben de hala benimkini temizliyorum.

"Hiç kimsem yoktu," diyor. "Okula başladığımda utangaçtım. Daha önce hiç kreşe gitmemiştim ya da başka çocukların yanında bulunmamıştım. Her zaman sadece annem ve ben vardık ve her zaman korkuyordum, gelmeyeceğinden endişeleniyordum. geri." Hüzünle gülümsüyor. "Çoğunlukla bazen geri gelmediği için. Erkekler, iş ya da her neyse. Beni komşuya bırakırdı. Peynir kokan yaşlı bir kadın."

"Peynir mi?"

"Yeşil peynir." Burnunu kırıstırıyor. "Yeterince iyiydi ama gerçekten kokuyordu."

"Kelly Anne de orada mıydı?"

Başını sallıyor. "Kelly Anne otoriter bir çizmeydi. Onun yanındayken kendimi çok güvende hissedirdim çünkü hiçbir şeyden korkmazdı."

"Sana iyi davrandı mı?"

Omuz silkiyor. "Çoğu zaman. Benden sıkıldığında bile onu takip ederdim. Diğer çocuklarla oynardı ve ben sadece izlerdim. Onlar tartışana kadar beklerdim, çünkü insanlarla çok tartışırdı ve benim de parçaları toplamak için oradaydım. Sırf beni yanında tutsun diye işe yaradığımdan emin oldum."

"Bu arkadaşlık değil Laine. Gerçekten değil."

"Bunu artık biliyorum," diyor. "Ama daha önce hiç bu şekilde görmek istememişim. Hiç böyle bakmak istemedim. Saçmalık ve yalanlarla dolu olduğunu fark ettiğinizde her zaman yaptığınız şeyi yapmaya devam etmeniz imkansız."

"Anlıyorum," diyorum. "Gerçek olmasını istedin."

"Evet," diyor. "Sanırım yaptım." Bardağı çeviriyor. "Kelly Anne her zaman çok bencildi. Sadece kendi istedikleriyle ilgilenirdi. Nereye gitmek istediği, ne oynamak istediği ya da kimi becermek istediği. Ben sadece bir aksesuardım, bir el çantası gibi. Bana hikayeler anlatırdı ve kulağa harika gelirdi. Sanırım benim öyle olmadığımı bildiği için kendini çok havalı hissediyordu."

"Havalı demek bok demektir, tatlım."

"Sanırım artık bunu ben de biliyorum." Bana hüzünlü bir şekilde gülümsüyor. "Ne kadar soğukkanlı görünürse, o kadar yaşlı görünüyordu. Kendimi ne kadar çocuksu hissedersem, o kadar güvende hissedirdim. Aynı şey annem için de geçerli. Sadece annem gerçekten kendine bakamıyordu, iş ve erkek sorunları yüzünden. Bu yüzden anneme annelik

yapmak zorundaydım. A

Onun için anne ve Kelly Anne için aptal, küçük, üzgün bir arkadaşı ve bir yerlerde her şey karıştı."

"Hayat karmakarışık olabilir, Laine. Ama bunu tekrar düzeltebiliriz."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı yuvarlanır. "Umarım öyledir. Çünkü hiç olmadığım kadar mutluyum. Beni gerçekten seven birine sahip olmanın nasıl bir his olduğunu bilmiyordum. Beni gerçekten sevecek birinin yanında kendimi ne kadar güvende hissedeceğimi bilmiyordum. Bana iyi bak."

"Ben de kendimi güvende hissediyorum," diye itiraf ediyorum. "Bir durum üzerinde kontrol sahibi olduğuma inandığımda kendimi güvende hissediyorum. Senin üzerinde. Ama kontrolüm yok. Senin üzerinde kontrolüm yok Laine ve bu sorun değil. Kim olduğun ya da ne yapmak istediğin üzerinde asla kontrol sahibi olmamalıyım. Sana destek olabilirim, seninle ilgilenebilirim ama seni kontrol edemem."

O ikna olmuş görünmüyor ama ben ikna oldum.

Aşk özgür olmalı. Bir kelebek gibi canlı olmalı, uzun zamandır sakladığım örnekler gibi bir yere sabitlenmemeli.

Jane'in odası mükemmel bir fanustu. Mükemmel bir şekilde korunmuş, kaybettiğimin yerine başka bir küçük kızla doldurmamı bekliyordu.

Aynı rüya için ikinci bir şans.

Sadece iki rüya asla aynı olamaz.

"Seni seviyorum," diyor. "Seni gerçekten seviyorum. Benim için yaptıklarından dolayı değil, dürüst ve şefkatli olduğun ve kendimde görmek istediğim her şeyi gördüğün için."

"Ben de seni seviyorum, Laine. Benim küçük kızım olduğun için ya da kimsenin anlamadığı garip bir sapkınlığı paylaştığımız için değil. Seni seviyorum çünkü çok güzel bir ruhun var."

Çok parlak gülümsüyor. "Artık Kelly Anne'e ihtiyacım yok."

Masanın üzerinden elini uzattım ve sıktım. "Jane gitti," diyorum ona. "Louisa da. Artık onları dinlenmeye bırakmaya hazırım Laine. Biz farklı."

"Biz *biziz*," diyor. "*Biz* olmak istiyorum." "Ben de öyle, tatlım."

Parmakları benimkilerin içinde çok küçük görünüyor.

"Peki, şimdi ne olacak?" "Yatmaya gidiyoruz,"

diyorum ona. "Yarın yeni bir gün." Başını sallıyor.

"Bunu çok isterim."

LAINE

Banyoda yüzümü yıkarken sanki bir ömür boyu ağlamışım gibi hissediyorum.
Yanaklarım şiş ve gözlerim yorgun.

Ama iyi hissediyorum. Korkunç bir ağırlıktan kurtulmuş gibiyim.

Sanırım Kelly Anne hatırlayabildiğimden daha uzun süredir beni tüketmekten başka bir şey yapmıyor.

Acaba yıllar önce ona tutunmayı bıraksaydım hayatım ne kadar farklı olurdu? Acaba başka arkadaşlar edinir miydim, başka bir hayat yaşar mıydım?

Acaba büyür müydüm? Şimdi
büyüdüğümü hissediyorum.

Ve bu çok garip. Beni bir kadına dönüştüren şeyin çocukken bakılmak olması çok saçma geliyor.

Kendi kendime gülümsüyorum ve Nick de
bana gülümsüyor. "Ne gündü ama," diyor.

"Berbat durumdayım," diyorum ve o da
başını sallıyor. "Benim de."

Sahanlığa çıkarken elini tutuyorum ve her zaman yaptığı gibi Jane'in kapısını açmasını bekliyorum. Ama bugün değil.

Geçip gidiyor ve başka bir kapıyı açtığında kalbim çarpıyor. Odasına giden kapıyı.

Oraya neredeyse hiç gitmedim.

Yatağın başucundaki ışığı yakıyor ve yorganı benim için geri çekiyor.

"Burası benim yatağım," diyor bana, sanki açıklamaya ihtiyacı varmış gibi. "Sabah senin için gardıropta yer açacağım."

Başımı salladım. "Teşekkürler."

Onun yetişkin çarşaflarına girmek çok garip hissettiriyor. Griler.
Çok şık ve yetişkin.

Ve yumuşak.

Onlar da yumuşak.

Beni kendine çekip saçlarımı öpüyor ve burada asla Nick Baba olamayacağını biliyorum. Sadece uymuyor.

Ve bu iyi
hissettiriyor. Gayet
iyi hissettiriyor.

"İyi geceler Laine," diyor ve kelimeler dilimden kolayca dökülüyor.

"İyi geceler, Nick."

Beni biraz daha sıkıyor ve iyi olacağımızı biliyorum.

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Laine

Bu kadar büyük bir yatakta uyanmak garip ama uzanmak için çok daha fazla yer var. Bacaklarımı açıp boşluğun tadını çıkarıyorum ve Nick yüzünde sessiz bir gülümsemeyle hemen yanımda.

"Günaydın, uykucu."

"Günaydın, Nick."

Nick.

Alışmak biraz zaman alacak. Ne komik, işler nasıl da değişiyor. O ve ben bir rollercoaster'a bindik. Çok hızlı bir şekilde çok yükseğe tırmandı ve sonra tren düşüşün üzerinden hızla geçerken çok korkutucu bir şekilde yuvarlandı. Ama hala rayların üzerindeyiz ve bir şekilde bu sefer daha da yükseğe tırmanacağımızı düşünüyorum.

Geç oldu, penceredeki ışıktan anlayabiliyorum. Etrafı inceliyorum ve burası, onun mekânı güzel. Hoşuma gitti.

Yanımdaki komodinin dolabına bakıyorum ve içini neyle dolduracağımı merak ediyorum.

Giysilerimi hangi dolaba asacağımı ve Bay Ted'i de buraya getirmenin uygun olup olmayacağını merak ediyorum.

"Aç mısın?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum ve bugün değilim. Gerçekten değilim.

Yüzünü okşuyorum, başparmağım gölgeli kirli sakalının üzerinde geziniyor ve onu o kadar çok istiyorum ki ayak parmaklarım kıvrılıyor.

"Bu ifadeyi biliyorum," diyor ve parmaklarımı öpüyor. Ben de onunkini biliyorum.

Her şeyi öğrenmeye geliyorum. Gülümsemelerinin her birini. Ve kaşlarını çatmasını. Onlardan da birkaç tane gördüm.

Beni öpüyor, dudakları yumuşak ve sıcak. Dili bugün nazik, beni yavaşça tadıyor. Ona doğru nefes alıyorum ve parmaklarımı saçlarında dolaştırıyorum, bacaklarım onunkilere uzanıyor, dizim altından kancalanıyor ve onu yakınlaştırıyor.

Ağırlığını dirseklerine vererek üzerimde konumlanması çok doğal geliyor. Ayak bileklerimi baldırlarına doluyorum ve bedenim artık bunun nasıl işlediğini biliyor. Kalçalarımı nasıl doğru eğeceğimi ve kendimi onun altına nasıl kaydıracağımı biliyor.

O kadar sert ki, kendini tam da ihtiyacım olan yere sürüyor.

Ama bugün böyle olmasını istemiyorum. Farklı olmasını istiyorum. *Yeni bir şey.*

Elimi göğsüne bastırırken gülümsüyorum, altından sıyrılıp onu hareket etmeye zorladığımda gözlerindeki şaşkınlığı seviyorum.

Nick sırtüstü yatarken çok farklı görünüyor, ben parmaklarımın arasında gezdirirken siki çok gururlu.

Onu emiyorum ve o inliyor. Kollarını kaldırıp başının arkasına koyuyor ve bacakları çok istekli bir şekilde ayrılıyor.

O benim.

Ve bugün bu benim şovum, benim yolum. Kontrolün bende olması harika bir his.

Kelly Anne seks konusunda yanıliyordu, tıpkı sözüne inandığım pek çok konuda yanıldığı gibi.

Seksi olmak için kısa etek giymeniz ve parlak kırmızı ruj sürmeniz gerekmez. Striptiz yapmanız ya da epik bir performans sergilemeniz gerektiği anlamına da gelmez.

Sadece kendinden emin olmak demek.

Kendin olmak. Seksi olmak, *ben* olmak demektir.

Ve bugün kendim olmak istiyorum. Nick'in beni sevmesi için yeterince iyiyim ve bu beni kendim için de yeterince iyi yapıyor.

Daha önce hiç üstte olmamıştım. Ona sarılmak çok yabancı hissettiriyor, ama hoşuma gidiyor

o.

Klitorisimle oynuyorum ve o kıpırdamadan izliyor. Gözleri karanlık, ama şiddetli değil, her ne kadar sikini yerleştirip kendimi ona doğru indirdiğimde aynı alçak iniltiyi çıkarsa da.

Tam istediğim gibi hareket ediyorum, kalçalarım dönüyor ve küçük

memelerim zıplayabildiği kadar zıplıyor ve içimdeki basınç o kadar kolay artıyor ki

yol.

Harika hissettiriyor. Her
şey harika hissettiriyor.

"Güzel," diyor ve ben bunu hissediyorum. Gerçekten de kendimi güzel hissediyorum, o kadar açıkta ve teşhirdeyim ki.

Öne doğru eğilip onu öpüyorum ve aç tam olarak doğru. Onun için de doğru olmalı, çünkü nefesi hızlı ve düzensiz ve kalçaları bana doğru itiliyor.

"Siktir," diye inliyor. "Siktir, Laine, bu inanılmaz bir his."

Öyle olduğunu biliyorum. Mükemmel hissettiriyor. Hareketlerim çılgınca ve kalçalarım gergin olacak kadar mükemmel.

Geleceğim, bunu biliyorum ama bu farklı. Bu farklı hissettiriyor.

Daha büyük, daha derin ve...

Ve lanet

olsun.

Sikeyim.

Oh, lanet olsun. Siktir, siktir, siktir.

Bunu yüksek sesle söyledim mi bilmiyorum ve umurumda da değil. Duyularım kızarmış, sinirlerim deli gibi kıvılcımlanıyor ve tüm vücudum titriyor.

Ve sonra o da geliyor.

Ve bunu hissediyorum. Bu pozisyonda çok iyi hissediyorum.

Ben yaptım.

Hepsini yaptım ve çok gururluyum.

Beni kollarına çekip sıkıca sarılıyor ve ben kıkırdıyorum. Kıkırdamadan duramıyorum.

Ben sessizleşene kadar bana sarılıyor, sonra alnımdaki saçları okşuyor, en az benim kadar zevk aldığını belli eden gözlerle bana bakıyor.

"Şimdi acıkmış olmalısın," diyor.

* * *

NICK

Laine elbise seçimini üçe indirene kadar bir fikir beyan etmeyi KESİNLİKLE REDDEDİYORUM. Onun kararı olmasını istiyorum, tam olarak istediği elbiseyi.

Beni şaşırttı, ama bu kendi başına şaşırtıcı değil. Beni her zaman şaşırtıyor.

Üç seçeneği de çok yetişkin. Koyu renklerde, zengin lacivert veya sıcak şarap rengine zevkli elbiseler.

Onları denemek için soyunma odasına girdiğinde kendimi zor tutuyorum ve mavi elbisesiyle dışarı çıktığında konuşma gücümü kaybediyorum.

Gerçekten nefesimi kesiyor.

"Hoşuma gitti," diyor bana. "Çok beğendim." Gülümsüyor. "Aslında, sanırım bayıldım."

Bir dönüş yapıyor ve kumaş sallanıyor. Gece gökyüzündeki yıldızlara benzeyen küçük taşlar olan diamante ile vurgulanmıştır.

"Sanırım ben de seviyorum," diyorum ona. "Hem de çok." İçimi çektim. "Muhteşem görünüyorsun, Laine."

"Bu o elbise," diyor. "Bunu biliyorum."

Fermuarı çekmeme yardım etmek için arkasını dönüyor ve parmaklarımı omurgasında gezdirmek çok hoş.

"O zaman gidip parasını ödesek iyi olur," diyorum.

* * *

Güzel Laine'imın Noel partisinde kolumda olmasından hiç bu kadar gurur duymamıştım.

Gözleri hala parlak ve masum bir merakla parlıyor, ama benim küçük kızım makyajlı küçük bir kız değil.

Bu akşam kesinlikle genç bir kadın.

Michael French ona bir kadeh şampanya uzatıyor ve onayını iletme için beni dürtüyor.

"Çok şey duydum," diyor ona. "Hepsi iyi tabii ki."

"Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum," diyor ve bunu içtenlikle söylüyor, bunu anlayabiliyorum. "Bu eşim Barbara ve kızım Caroline." Gülümsüyorum.

ve Caroline'ın sohbete başlaması beni heyecanlandırıyor.

Belki gerçekten arkadaş olabilirler.

Tatlı Laine'imın iyi arkadaşları olsun isterim.

"ÇOK GÜZELLER!" diye fişkırıyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor.
"Caroline üniversiteye dönene kadar haftalarca burada kalacağını söyledi,
Boks Günü partileri için onlarınkine gitmemizi önerdi."

"Bunu ister miydin?"

Başını sallıyor. "Bunu çok isterim. Arkadaşlarıyla tanışmayı seviyorum, Nick."

Eminim onlar da onunla tanışmayı seviyorlardır. Penny ve Mike, ve
IT'den Trevor. Her gün gördüğüm ve hiç düşünmediğim bir sürü insan.

Her şey değişecek.

Ben değişeceğim. Laine ve ben zaten çok değiştik.

Sanırım önümüzdeki yıl pek çok yeni gelişme olacak, en önemlisi
de Laine'in karnındaki küçük yumru.

Her fırsatta amına döllerimi boşaltmadan önce yapmamız gerektiği gibi
bu konuyu düzgünce konuştuk.

O genç ama o kadar da genç değil ve ben de kesinlikle
gençleşmiyorum.

Hâlâ iyi babaların yaptığı her şeyi yapabilmek istiyorum.

Kelebek ağlarımızla kırlarda dolaşmak ve kendi başlarının çaresine
bakabilecek yaşa gelene kadar yanlarında olmak istiyorum.

Zamanım var, ama geçiyor.

BOYUNBAĞI küçük bir test. Onu küçük tatlı kutusunda sunuyorum ve açarken
yüzündeki ifadeyi izliyorum.

Hayal kırıklığı çok kısa sürer ama oradadır. Bir
kolye, yüzük değil.

Ama çok güzel ve o da öyle düşünüyor.

"Oh, Nick... Aman Tanrım..."

"Sevgilim için bir elmas," diyorum ona ve boynuna takmak için
arkasına geçiyorum. "Övgüyü ben alamam," diye itiraf ediyorum. "Penny
seçti. Mükemmel zevki için ona teşekkür etmelisin."

"*Sana* teşekkür ediyorum," diyor. "Bunu ne kadar sevdiğimi sana
sonra göstereceğim." Sonra da Penny'yi bulmaya gidiyor.

Yeni bulduğu özgüveni beni şaşırtıyor.
Onunla ilgili her şey beni şaşırtıyor.
Nedense Barbara French'in büyük günümüz için gerçekten bir şapka
alması gerektiğini düşünüyorum.
Ve
yakında.
Çok
yakında.
Benim tatlı küçük Laine Seabourne'um, tatlı küçük Laine Lynch olana
kadar sabırsızlanıyorum.

EPILOG

LAINÉ

Bana eski evimin bittiğini söyledi. Yeni gibi oldu diyor.

Topuklarımı tekmeleyip ona teşekkür ediyorum ama orası bana çok uzak geliyor. Sanırım annem geri dönerse onun için güzel olacak. Belki Noel için geri döner. Belki bir mesaj alırım. Belki Nick ve benimle yemeğe bile gelir. Belki de artık o kadar umurumda değildir.

Artık kendi hayatım için HEYECANLIYIM.

Üniversite kursumu bitireceğim için heyecanlıyım, her ne kadar Nick bana ikimize yetecek kadar kazandığını söylüyor. Hepimiz için. Sahip olmayı planladığımız çocuklar ve sürdürmek istediğimiz hayat için. *Her şeye yetecek* kadar.

En azından çocuk eğitimi beni kendi bebeklerim olması için iyi bir konuma getiriyor.

Nick'in bebeklerinden çok istiyorum.

Jane'in odasını yeniden dekore edeceğini söylüyor. Yeni küçük insanlar geldiğinde onlar için yeni bir oda.

Eşyalarını kutulamaya başladı bile.

DaDDy resmini kilerdeki mantar panoya taşıdı. Bazen parmaklarımı harflerin etrafında gezdiriyorum ve bir gün benim de küçük bir kızım olmasının nasıl bir şey olacağını merak ediyorum.

Nick çalışma odasındaki kemeri ateşe attı ve artık ona da ihtiyacı olmadığını söyledi.

Disiplinin nazik olmak için zalim olmaya gerek olmadığını ve bazı kuralların çiğnenmek için yapıldığını söylüyor. Hayat böyle diyor.

Elinin kıcımda olduğu düşüncesi hala içimi gıdıklıyor ve belki de bir ara yaramaz bir kız olmam gerekecek diye düşünüyorum, sırf dizinin üzerinden tekrar geçmek için.

Bugünlerde gerçekten kirliyim ve bu da sorun değil.

Ona söylemenin bir yolunu bulmaya çalışıyorum. Ona iğrenç hissettirmeden ne istediğimi göstermenin bir yolunu bulmaya çalışıyorum.

Yani parmağınızda birinin nişan yüzüğü varken biraz oynamak ne kadar iğrenç olabilir ki? Bundan daha yetişkince bir şey olamaz.

Jane'in pembe odasının tamamen gitmesine az bir zaman kaldı. Yatağı hala orada ve pembe perdeleri de, ama kalmayacaklar. Sonsuza kadar kalmayacaklar.

Peri şatosu garaja kaldırılmış olsa bile pembe bornozum hâlâ kapının arkasında asılı duruyor. Artık yeni bir bornozum var ve pembe değil, mor.

Bugünlerde dantelli iç çamaşırlarım bile var. Kelly Anne'i onunla konuşacak kadar affedebilseydim, eminim gülerdi.

Nick'in akşam yemeği için sebzeleri doğramasına yardım ettim ve nişan yüzüğüm ışıktaki parıltıya bakmak için duruyorum ve beni arkamdan yakalıyor, ben çılgın atana kadar enseme sıcak öpücükler konduruyor.

"Daha az saksağan numarası, daha çok doğrama lütfen tatlım," diyor.
"Erken bir gece için sabırsızlanıyorum."

Ben de öyleyim.

Bütün hafta erken yatmak için can attım.

Doğru zaman, yumurtlama uygulamam bana öyle söylüyor.

Umarım bu gece döllerini bana kendi bebeğimizi verir.

Yemeğimiz bittiğinde beni yukarı çıkarıyor ve ben hala ona çok yakın takip ediyorum, her zaman onun küçük gölgesi oluyorum.

Yatak odamıza yönelirken parmakları benimkileri sıkıyor ama ben duruyorum, topuklarım halıya gömülüyor.

Dönüp bana bakıyor, gözleri o çok sevdiğim karanlık haliyle. "Ne oldu?" dedi.

Utangaçça gülümsüyorum ve yanaklarım yanıyor. Suçlu küçük zevkimi düşünürken klitorisim çok gıdıklanıyor.

Son zamanlarda bunu çok düşündüm.

"Ben sadece... Düşünüyordum da..."

"Çıkar ağzındaki baklayı tatlım," diyor. "Sır yok, unuttun mu?"

Başımı sallıyorum, sonra Jane'in kapısına bakıyorum ve o biliyor. Sadece biliyor.

Yaklaşırken gülümsüyor ve elbisemin eteğini yukarı kaldırırken ben de gülümsüyorum.

"Görüyorum," diyor ve gerçekten de görüyor.

Tıpkı çok sevdiği gibi beyaz, sade pamuklu külotuma bakarken gözleri yanıyor.

"Yaramaz bir kız mı oldun, Laine? Jane'in tatlı pembe yatağı hakkında kirli düşünceler mi düşünüyorsun?"

Nefesim kesiliyor. Klitorisim gıdıklanıyor. "Belki..." Ben de diyorum ki.

"Belki mi?"

Gülümsüyorum. "Belki biraz..."

Belki de bu işi bırakmıştır diye endişeleniyorum, belki de bebek için çabalarken bu onun için çok garip olacak ve birdenbire sormadan böyle bir şey yaptığım için kendimi aptal gibi hissediyorum ve belki de-

Dudakları aklımı başımdan alıyor ve dili tıpkı eskiden olduğu gibi çok sert.

Meme uçlarımı sıkıyor, nefesimi kesecek kadar sıkıştırıyor ve inliyor, karnıma sertçe bastırıyor, kalçası benimkinin arasına girip sürtünüyor.

"Yapmak zorunda değiliz..." Emin olmak için başladım. "Yani, eğer tuhafsa, Nick, yapmak zorunda değiliz... Sadece düşündüm ki... eğlence için..."

Gözleri haftalardır görmediğim kadar koyu. Sırıttığı karnımı gıdıklamaya yetecek kadar kirli.

"Bana baba de," diyor ve kapıyı açıyor.

SON

TEŞEKKÜRLER

Her zaman olduğu gibi, teşekkür edilecek çok insan var.

İnanılmaz editörüm John Hudspith, her zaman olduğu gibi bu konuda da elinden geleni yaptı. Johnny, gerçekten, bu inanılmaz bir yolculuktu. Bunu sensiz yapamazdım.

Letitia Hasser, bu harika kapak için. RBA Designs, millet. Ne yetenek ama!

Tracy Smith Comerford, sürekli danışma kurulu olduğum ve bir asker gibi çalıştığım için.

Michelle McGinty ve Lesley Edwards, her zamanki gibi desteğiniz için.

Louise Ramsay, beta geri bildirimleriniz her zaman çok anlayışlı.

Benim pis kızlarım ve oğlanlarım, hepinizi seviyorum ve grup beni çok güldürüyor.

Arkadaşım diyebilecek kadar şanslı olduğum tüm muhteşem yazarlara ve beni yorulmadan destekleyen tüm blog yazarlarına ve okuyuculara. Hepiniz harikasınız. Hem minnettarım hem de onur duyuyorum.

Durmak bilmeyen kitap sohbetlerime ve çılgın uyku programıma katlanan arkadaşlarım. Maria, Lisa, Dom, Hanni, Kate, Marie, Tom, Jo, James, Siobhan... bazılarınız çok yakın, bazılarınız çok uzak... Hepinizi seviyorum.

Ailem. Annem, babam, Brad, ninem, Julie, Jenny ve tabii ki Jon. Siz benim her şeyimsiniz.

Kaçırdığım herkes için özür dilerim. Bu hafta yaklaşık dört saat uyudum ve beynim kızardı.

Yazar dostlarım Isabella Starling ve Demi Donovan'a da kocaman bir teşekkürü hak ediyorlar.

Bu hanımlar, vay canına. Bir haftalık yazı çalışmaları için burada bulunacak kadar şanslıydım ve kesinlikle dünyamı sarstılar.

O kadar çok güldüm ki burnum kanadı ve çocukluğumdan beri burnum kanamamıştı.

Evet, çok yoğundu. Ve eğlenceliydi. Çok eğlenceliydi.

Konuştuk, yazdık, neredeyse hiç uyumadık ve bu romanın bitiş çizgisine doğru koşarken böyle inanılmaz bir arkadaşına sahip olduğum için onur duyuyorum.

Oldukça hızlı bir koşuydu.

Ve bu oldukça uzun bir haftaydı.

Tekrar yapmak için sabırsızlanıyorum. <3

JADE WEST HAKKINDA

Jade'in zaman geçtikçe kendisi hakkında söyleyecek çok az şeyi var, yazar olduğu gerçeği dışında, ama bu konuda oldukça mutlu. Zamanını Hayali gerçeklikler içinde yaşamak ve bunun için meşru bir mazerete sahip olmak gerçekten de tek istediği şeydi.

Jade, romanlarından beklediğiniz kadar edepsiz ve müstehcen konuşmak onu gülümsetiyor.

Galler kırsalında bir çift tazi ve onun doğuştan gelen tuhaflığıyla baş edebilecek bir adamla birlikte yaşıyor.

Bir antika dolabı, çoğu insanın katlanabileceğinden çok daha fazla zebra deseniyle dekore edilmiş bir oturma odası var ve Coca-Cola bağımlılığıyla sürekli bir savaş veriyor.

Jade'i bulun (ya da onu takip edin - buna bayılıyor):

<http://www.facebook.com/jadewestauthor>

<http://www.twitter.com/jadewestauthor>

<http://www.jadewestauthor.com>